

کټیټی دنیای ته دهب

ژماره (2) سالی 2026

کټیټی کی ته ده بیی نیمچه
سالانه یه له لایه ن مالی
رؤشنګه ریی که مال سه عدی
به زمانی کوردی دهرده چیت

مالی رؤشنګه ریی
که مال سه عدی
2025

خواه نی ئیمتياز
پ.د.د. کمال سعدی مصطفی

سه رنو سه ر
فه ریدوون سامان

به رپوه به ری نووسین
بلند باجه لان

سه رپه رشتیاری گشتی
د. چیاپی که مال سه عدی

تیراژ 500 دانه
چاپ: چاپخانه ی هیثی

له به رپوه به رایه تی گشتی کټیټیخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (1001) سالی 2025 پیدراوه

litreature.book@gmail.com

لەم ژمارەیهدا

بۆچی ئەم ژمارەیهی دنیای ئەدەب سەرنووسەر ٣

دەق و ڕەخنە

بە پارچەبوون و دواخستنی گیرانەو، لەچیرۆکی گابریل گارسیا مارکیزدا.. تەها ئەحمەد ڕەسوول. ٥
گوزارشتکردن لە خود و ئازارەکانی لای (نیتشە)..... بێلند باجەلان. ١٩
ڕوانینی سارتر بۆ مردنی خودا لای فریدیش نیچە..... دلشاد کاوانی. ٣٣
زیندوکردنەوێی کەسایەتی نەتەوێی لەڕێگەی ڕۆمانی بایوگرافیەو.. د. دیلان سەلام حەمەفەر. ٤٠
فاتنازیای کافکا لە ڕاهێزانی دەریاچەی «س»دا..... عەلی شێخ عومەر. ٦٤
تەلارسازی شار: ئاوێنەگەلیک لە جەستەکان..... هەندڕین. ٨١
شڕۆشە لایەنی جوانناسیی زمانی و هزریی موناچاتی مەلا عەبدوللە.. جەغفەر قارەمانی. ٩٣
جیهانبینی حاجی قادری کۆیی لە بەیتە شیعریکی بەناوبانگیدا... د. ئیدریس عەبدوللە. ١١٣
خوێندنەوێەک بۆ کۆشیەری ستایشەکانی عیشق..... شوان عوسمان. ١١٨
کتیی «خەیاڵی زانستیی منداڵان» لە ئەدەبی کوردیدا).... خوێندنەوێ: دنیای ئەدەب. ١٢٢
ئەزموون

ڕووباریک نووسین و تەمەنیک ئازار..... ئەمین گەردیگلانی. ١٢٦
شیر بۆ من چییە؟..... فینۆس فایەق. ١٤١
ئەو شوێنە چیرۆک لێی ناوەستیت..... جەلال بەرزنجی. ١٤٦
ڕۆشنیر و ڕۆشنیری..... ڕابەر ئەحمەد جۆلەمیرگی. ١٥٤
زانین و بەرژەوێندی..... ڕانانی: فەرەیدوون سامان. ١٧٢

ئەدەب

چیرۆکی ڕەموودە بوونی ڕۆح..... ئەمین گەردیگلانی. ١٧٧
هەمیشە خوداوەندیەک هەیه میهرەبانتر..... فینۆس فایەق. ١٧٩
ژینا..... سەروین دەرویش. ١٨١
تەنیا..... تەیب قادر. ١٨٢
ئاوێنە و یادەکان..... شیا عەبدولمەجید. ١٨٧
ئارام محەمەد: ڕۆمان لەناو ئازادیەکی بێ سنووری تاکدا گەشە دەکات.. دیمانه: بابانی شەن. ١٨٩
بەشدار سامی شاعیر و فۆتۆگرافەر..... ٢٠١
سەرماي سەر شوێستەکان..... ٢٠٢
گەردەن زەردی..... ٢٠٥
پرسەنامەیک لە ناوەندی (پێنی کورد) هەوێ بۆ کۆچی شاعیر و فۆتۆگرافەر (بەشدار سامی). ٢٠٧
٢٠٨..... ٢٠٨

بوچی ئەم ژماره یه ی دنیای ئە دەب

سه رنو سه ر

ئەو ئەزموونە وای کردوووە کە خوینەرانی لە شوپاندنی ئەو ژمارە سارد ببنەو، دیارە لە نێوان گۆرانکارییه خیراکانی تەکنەلۆژیای دیجیتالی و پەوتی بەردەوامی میدیاشدا، وێرایی ئەوەی خوینەری جددی کە روئیا یەکی شروڤەکارانە ی بو خویندەنەو مژاری ئەدەبی هەیه، بەلام خوینەری بنکۆلکار کە خوینەرێکی ئاسایی نییه و کاتیکی وای نییه بەشیکی کەمی بابەتی چاپکراو بخوینێتەو، جا چ لە گۆفاری چاپکراو یان لە مالبەرەکاندا، لەوانەش پلاتفۆرمی سۆشیالمیدیا لەسەر تۆرەکانی ئینتەرنێتدا، تەنانەت ئەدی و نووسەرانی ئەوانەش پسپۆری راگەیانندن، چ جایی خوینەری ئاسایی، ئێتر وەک پیش سەردەمی دیجیتالی بلاوکراوە کە لە بەرگەو بو بەرگ ناخوینێتەو، بەلکو لاپەرەکان دەخوینێتەو، تەنیا چاوی سەردێرێک دەگرێت کە سەرنجراکێشە،

 دوا ی ئەوەی ژمارە یەکی کتیپی دنیای ئە دەب دەرچوو، خاوەن ئیمتیازی گۆفاره کە و مالی پۆشنگه ریی به پز د. که مال سه عدی منی پاسپارد، سه ره رشتی ژماره دووی کتیبه کە بکەم، نایشارمەووە من سەرباری سەرقالیم بە گۆفاره کە ی خۆم (گۆفاری زمانناسی زمان و زار) چەند تییینییه کم خستە بەر چاوی بەرزیان، لەوانەش هەول بەدین گۆفاره کە پتر بیته کتیپیکی لیکۆلینه وە ی ئەدەبی و پەخنەیی، کە لە ئەزموونی پۆژنامەوانی کوردیدا زۆرتر گۆفاره کانمان بایەخ بە پۆشنیری گشتی و کەلتوری دەدەن و کەمتریش تاییه تەمەندن بە ژانریکی ئەدەبی وەک شیعر و چیرۆک ن پۆمان، لیکۆلینه وە ی پەخنەیی، راستە لە سالانی رابردوو لەو بوارەدا هەولی جون و ناوازه هەبوو، وەلێ مخابن بەردەوام نەبوونی

پرووی بابەتەكە و پېشەكیەكە و كلیلی كړدنه وەى دەقەكەىە، قسە و دەستەواژەكانى ناوەرۆكەكەى ئاشكرا دەكەن، بۆیە ئەرکی سەرەكی ئەم جۆرە بلاقراوہ تايپتمەندە بریتییە لە راكیشانى خوینەر و پالنەر بۆ خویندەنەوہى بابەتەكان، كە زورجاریش دەبن بە سەرچاوہیەكی ئەكادیمی بۆ تیزنى نامەكانى خویندنى بالا، بەم شێوہیە سەرکەوتنى ھەر بابەتیک تارادەىەكی زور پەيوەستە بە ناوینشانىكى سەرنجراكیش و سەرەتايەكی سەرنجراكیشتر، ئەمەش بۆ خوینەر ئەوہ پيشان دەدات كە ناوەرۆكى بابەتەكە بەنرخ دەبیت. بى گومان كوالیتی دەقەكە پەيوەستە بە بەھرەى نووسەر و فراوانى زانست و پرواينى شىواز، دەقەكە بەقەد ناوینشانەكەى باش بىت، ئەگەر دەقەكە خوینەر بى ئومىد بكات، ئەوا باوهریان بە ھەردوو نووسەر و بلاقراوہكە نامىنیت، لەم ژمارەىەدا وىپراى بلاقردنەوہى چەندان و وتارو ليكۆلینەوہ لەپال ئەوہشدا ھەولماندا بايەخى بە ئەزموونى نووسينى نووسەران بدەين، كە بەزمانى خويان باس لەسەرەتاكاني ئەزموونى نووسين و ئەفراندنەكانى خويان بكەن و لە ئەنجاميشدا ئەم خویندەنەوانە ببنە سەرچاوہەك پيوست لە بەردەم خوینەران و شروڤەكاران و تەنانەت نامەكانى خویندنى بالاش كە دلىام سوودى زورى دەبیت بۆ ليكۆلینەوہى رەخنەى ئەكادیمی.

يان تەنانەت ورووژنەرە، سەردیپىك كە لەگەل پاشخانى كەلتوورى و تیروانىنە ھزرى و سەلىقەى ئەدەبىيەكانىندا ھاوتەریب بىت، ھەر بۆیەش خوینەر بریارەدات كام بابەت شایەنى خویندەنەوہیە، ئەوہى لەگەل ھزر و ز مەزاجى خوياندا دەگونجىت ھەلیدەبژیرن و باقىيەكەى پشتگووى دەخەن. لەو سۆنگەىە ھەبوونى بلاقراوہى پسپۆر و تايپەتمەند زەرووتىكى سەردەكەو ئەو ئەزموونەش لای گەلانى دراوسى بە زەقى دیتە بەرچاو و لای ئیمەى كوردیش كەمتر.

بۆ نموونە ئەنجامەكانى راپرسیيە رۆژنامەوانىيەكان كە لەلایەن چەند ناوەندىكى توژینەوہى میدیایى لە سەرانسەرى جیھاندا ئەنجامدراون، ئاماژە بەوہ دەكەن كە خوینەرێكى ئاسایى لە ھەر پىنج بابەتیک تەنھا یەك بابەت دەخوینیتەوہ و بەسەر مانشیتەكانى ئەوانى دىكەدا دەخوینیتەوہ، ئەمەش تەنھا بەھوى كەمى كات يان كەمى ھەزەوہ نییە، بەلكو لەبەرئەوہیە كە مانشیتەكان خویندەنەوہى ناوەرۆكەكە بى ھیوا دەكەن. يان لاواز يان بىزاركەر دەردەكەون، بە تايپەت لەو مالپەرانیەكە لاپەرەكانى سەرەكی تەنھا ناوینشانى بابەتەكان يان چەند رستەىەكی سەرەتايى پيشان دەدەن، ئەمەشيان پيوستە خوینەرەكان كلیك لەسەر سەردیپەكە بكەن بۆ دەستگەيشتن بە دەقى تەواو لە لاپەرەىەكی نویدا، ناوینشان

دهق و پهځنه

به پارچه بوون و دواختنی گېرانه وه،
له چیروکی گابریل گارسیا مارکیډا
دواهمین گه شتی که شتی فریشته کان

پهځنه ی:

ته ها نه حمه د په سوول

دهقی:

گابریل گارسیا مارکیډ

”ټیستا دهیښن من کیم“

به دهنګیګی ګری تازه پیاوړه وه
 نه وهی وټ. پاش ټیپه ربوونی سالانګی
 زور به سهر بیننی په که مجاریدا که له و
 شه ودها تو قیانوسپرېکی گه وړه ی هاته
 پیش چاو وه ختیک به به رده م گونده وه
 په تده بوو، به بی پوښنایی و ژاوه ژاو، به
 وینه ی کوشکیکی گه وړه ی چولکراو،
 که درېتر بوو له گونده که و به رزتریش
 بوو له قولله ی کلپساکه ی، که شتیپه که
 به رده وام ده ریا که ی ده بری و له نیو
 تاریکیدا به ره و نه و شاره ی داگیر که ران
 ملی دنا که له دژي چه ته کانی ده ریا
 شورایه کی به شیوه ی قه لا بو کرابو
 و ده که و ته به ریکی تری که نداوه که وه..
 به خو ی و ده رگا په شه کونه که یه وه،
 له گهل پرووناکی ناو قولله که یدا که
 باله کانی به تیشکیکی خه مناک ده گه را
 و له هه موو پانزه چرکه یه کدا گنده که ی
 ده کرده ئوردو گایه کی سپی سه وزئامال
 که خانووه کانی ده دره وشانه وه و
 شه قامه کانیش به چه شنی بیابانی گرکان
 به ده رده که وټن. له گهل نه وه شدا که
 نه وه وخته هیشتا هر مندالیک بوو و
 نه بیووه خاوه نی دهنګیګی گر و پیاوړه
 و هه میسه موله تی له دایکی ده خواست
 تاوه کو ساهه وه ختیکي دره نګ له سهر
 پوڅه که گو ی له ئاوازی شنه بای
 شه وانه بگریټ، هیشتا ده یوانی نه وه ی
 بیربکه وینه وه که ده یښی که شتیپه که ون
 ده بوو کاتیک تیشکی قولله که لییده دا

و ده رده که و ته وه که تیشکه که له سهری
 لاده چوو، که وا پیده چوو که شتیپه کی
 که رت که رت و پارچه پارچه بیت
 و ده رکه ویت و ون بیته وه که رووه و
 که نداوه که ده رویشټ، به ئاگاداری و
 وریایه وه له وه به له مانه ش ورد ده بووه
 که ری تی تنگی ده ربه نده که یان بو
 ده ستینشان ده کرد. به لام له وه نه ده چوو
 شتیک له میلی کاترمیری ئاراسته که یدا
 له کار که ویتیت، چونکه رووه و
 به رده لانه که ئاراسته ی گرت و تیکوپیک
 شکا، پاشان پارچه پارچه بوو و بی
 نانه وه ی هیچ دهنګ و سه دایه ک نقوم
 بوو. سهرباری نه وه ی که پیدامالیتیکی
 به و چه شنه به تاویره گه وړه کانی ده ریادا
 دهنګ و زایه له ی ئاسن و ته قینه وه ی
 مه کینه کانی لی به رزده بیته وه و نه و
 نه ژدیها خه تروانه له ترس و له رزدا
 سر ده کات که له پیش میژووه وه له و
 دارستانه دا بوون که له و دیو لیواړه کانی
 گونده وه دهستی پیده کرد و له به ریکی
 تری جیهانه وه دواپی ده هات.

به و چه شنه، له و باوه رده دا
 بوو که نه وه ی پروویداوه په نګه
 خه ونیک بوو بیت. له پوژي دواتردا
 کاتیک پیشانګه ی بوونه ووه ره ئاویپه
 دره وشاوه کانی که نداوی بی نی،
 که تیدا په نګی کوخه کانی په ش
 پیسته کانی سهر پوڅه که نه ده گونجا
 له گهل په نګی نه و به له مه چارو که داره
 بچو وکانه دا که هی چه ته کانی

سئ ههفته دهبوو له بئ هیوایی و نامورادی خۆیدا دنوزایه وه.

”تۆ هه میشه میشکی خۆت تیک دهدهیت ئه وه نده به هه لگه پارهیی بیرده که یته وه، به پۆژ خه وتوویت و شه وانه ش خه ریکی سه رکیشیت هه روه کو ئه و خه لکانه ی که ژیانیکی نابوت ده ژین“.

له و پۆژانه دا دایکی نیازی ئه وه ی هه بوو که بچیته شار بو ئه وه ی شتیکی شیاو بینیته وه تا له سه ری دابنیشیت و بیر له هاوسه ره مردوو هه که ی بکاته وه، چونکه کورسیه له رزۆکه که ی پیشووی که خۆی له سه ر ده له نگانده وه له ماوه ی ئه و یانزه ساله دا به رازه نین هاوسه نگی له شی تیکدا بوو و نهیده توانی باش رهوت بکات، ئه وه ی به هه ل زانیوو کاتیک له گه ل کابرای به له مه واندا به نیو به رده کانی ده ریادا رهت ده بن، ئیدی کو په که ی بتوانی ئه وه ی بینویه تی به راسته قینه یی ته ماشای بکاته وه له نیو ده ریای پۆشندا.. ئه وینی متتارایس له به هاری ئسفنجی ده ریادا و ماسی پارجوی په نگ گولین، ماسی کورفینای شین و که وه یی له و چاله فشه لانه دا خۆیان نقوم ده کرد که له هه ندی شویندا هه بوون، ته نانه ت بینیی ئه و پرچ و قژه دروستکراوانه ی خنکاوه کانی نیو که شتی داگیرکاریش که وه ک پاشماوه یه ک مابونه وه،

گابریل گاریسا مارکیز

گۆيانا بوون و ئه و پره تووتیه به سه ته زمانانه یان ده هاته نیو ده سه ته وه که چیکلدانه یان پر بوو له مرواری. بیرى کرده وه.. خه و بردوو میه وه کاتیک ئه سه تیره کانم ژماردوون و خه ونم به و که شتییه گه وره یه وه بینووه.. ته وای قایل بوو به وه و ئیدی که سیکیشی له و باره یه وه ئاگادار نه کرد و دیمه نه که شی هینده بیر نه ما.. تا وه کو له شه ویکی مانگی مارتی داهاتوودا له ده ریا که دا ده گه را به دوای پاشماوه ی دۆلفینه کاند، به لام ئه وه ی بینیه وه ئوقیانوسپه ره له تینه ره که بوو، تۆخ و په رت و تیکشکاو به هه مان ئاراسته ی هه له یه وه له رۆشته کهیدا، ته نها به یه ک جیاوازی، که ئه ویش ئه وه بوو ئه مجاره یان دلیا بوو له وه ی بیداره و نه خه وتوو، غاری دایه لای دایکی تا وه کو پئی رابگه یه نیت، ئه ویش

به لام هیچ پاشماوویه ک بو
ئوقیانوسپری زه به لاهی پیشومار و
ته نانهت مندالیکى مردووش هه رگیز
نه هاتنه پیش چاو.

که چى زیاد له وهى که دایکیشى
به لئنى پیدابوو له هه مان شهوى
مارتى ئاینده دا ده بیاته وه بو دیده نى
ئهو جینگه یه، ئهو هیشتا هه ر سوور
بوو له وه به رده وامیه ی.. دایکى به
باوه روه وه ئهو به لئنه ی پیدابوو، له وه
ساته شدا بیته وهى پیزانیت تاقه
باوه رپیکى له ئاینده دا بو ده بیته
کورسییه کی زه مه نى فرانشیز دراکی
که له مه زادیکى تورکیدا کرپى ووی،
له هه مان شه ودا له سه رى دانیش
بوئه وهى برپیک بعه ویته وه.

”ئهى هۆلوفیرنسى به ده بختم، گهر
باش ده پروانیت و ده بینیت، ئه وه تا
ئىستا بىرت لیده کاته وه له سه ر ئهم
قه دیفه و جى مه رگى شارنه دا“.

چه نده یاده وه رى هاوسه ره
مردووه که شى ده هینایه وه بىرى
خوى، ئه وه نده ش شپزه ییه کانى
ناوه وهى زۆرتى ده بوو و خوینى نیو
دلى ده مه یى و ده بووه چوکلێتیکى
خه ست، هه روه ک ئه وهى له برى
دانیشتن رابکات و له نیو له رزوتادا
نقوم بووینت، هه وای پر له
ته پوتۆزیش هه لمژیت.

کوپه که کاتیک ده مه و سپیده
گه راپه وه، دایکى به مردووی

بینیه وه له سه ر کورسییه که ی، هیشتا
گهرم بوو، به لام نیوه بوئکردوو
هه روه ک گژوگیای کوئو.. ته وای
وه ک ئه وهى له و چوار ژنه شدا
پروویاندا کاتیک له پاش ئه وه وه مردن
به رله وهى دواجار کورسییه کوژه ره که
فرى بده نه دوورى ده ریاوه، تاوه کو
نه بیته مایه ی ناخوشى هین بو
که سیکی دیکه. سه ربارى ئه وهى
له زۆرینه ی هه موو سه ده کاندای
به کارهینرابوو و توانای به خشینى
حه وانه وه شى له ده ستدابوو.. ئیدی
له سه رى بوو خوى رابه ییت له سه ر
مه یه تى هه تیوى، لای هه مووانیش
پروون بوو که ئه وه کوپى ئه وه بیوه ژنه
بوو که کورسییه شومه که ی هینابوو
گونده وه. ده ژیا، نه ک له به ر ئه وهى
کارى باشى ئه نجام ده دا، به لکو به
خواردنى ئه وه ماسیانه ده ژیا که له
به له مى ماسیگره کاندای ده یدزین.. له وه
ماوه یه شدا هیچ له وه ده نگه وروژاوانه
نه هاتنه وه ویزه ی و بىرى له پوژاننى
به سه رچووى نه ده کرده وه، تاوه کو
شه ویکى تری شه وانى مارت هات
و له ناکاویکدا ته ماشای ده ریاکه ی
کرده وه.

”ئای دایه، ئه وه تا ئه وه نه هه نگیکى
گه وره یه که له رپسیکی ئاوریشمى
دروستکراوه، ئاژه لیکى به له که وهرن
ته ماشای بکه ن“.

جارانی پیشووی له بهردهم دوکانی
 هندیه کاندایه پیکه ری فره مانبه رانی
 ئیمپراتوری هه لکولراو بینیه وه له سه ر
 عاجی ساغی شفره ی فیله کان. به
 ناره حه تیشه وه پروانیه ته وه پیست
 برؤنزیه هۆله ندیانه ی که به سواری
 پاسکیله کۆن و شیواوه کانیانه وه بوون،
 وه ک جارانی پیشو و هیچ گالته ی به
 خه لکانی مالایۆ نه هات که قژیان به
 رهنگی برؤنزی بوو و پشتیان ده کرده
 خه لکی و خه یال ده بیردنه وه له نیو
 وه دوکانه نه نییانه دا که پارچه
 گوشتی به رازیلی سه ر خه لووزیان
 لی ده فروشرا، ئاگای له هیچ
 شتیکی نه وی نه مابوو، له به ره وه ی
 شه وانی پر ته ستیره ئیدی نه ده هاتنه وه
 ویزه ی، یان وه دارستانه ی ده نگیکی
 خوشی ده خسته ناو گولی سپی
 و قوریه بۆنکردوو ه کانه وه. وه
 ئیستا سه ول له به له می دزراو ده دا
 و ده چپته نیو زارکی که ندا وه که وه،
 له گه ل لایتکی کوزا وه دا تا
 سه رنجی پاسه وانه کان رانه کیشیت، له
 هه موو پانزه چرکه یه کدا له نیوه ندی
 تروسکه ی سه وزی قولله که دا ده بووه
 نه ندیشه و وه ختیکیش تاریکی
 ده گه رایه وه ده بووه وه به بنیاده م..
 ده شیزانی له نریک وه به له مانه وه
 تیده په ریته که ری ده ره بنده که یان
 وه ده رده خست، نه ک ته نها له به ره وه ی
 بریسکانه وه کانی به باشی ده بینی،

به شتییه وه هاواری ده کرد «وهرن
 بو ته ماشا کردنی». هه موو ژاوه ژاوی
 حه په ی سه گه کان و ترس و له رزی
 ئافره ته کانی وروژاند و شیواند
 تا وه راده یه ی پیاه به ته مه ن و
 په ککه وه ته کانیش ترسی باوو باپیرانیان
 بو گه رایه وه و خویان مه لاس دا به و
 باوه ره ی که ولیهم دامیر دیسانه وه
 وا گه راوه ته وه.. ته وانه ی که چوونه
 ده ره وه، هیچ ئامیریکی وایان نه هاته
 پیش چاو که ته بله قیان بکات و
 سه رسام بمیننه وه، له به ره وه هه ری که
 و چهند شتیکیان پیوت و جیانیه یشت
 تاوه کو خوی لوول کرده وه، له و
 وه خته شدا له تووره ییدا لیکلی لی
 ده چوړا و ده یوت «ده بینن من کیم».
 به لینی دا که وه خوړاگریه ی
 له گه ل که سدا به ش نه کات تاوه کو
 سالیکی ته و او تیده په ریته و وه
 بیر نه گوړه ی (ده بینن من کیم)
 له چاوه پروانی ده رکه وتنی وه
 شه به نگانه دا به یلته وه که سه رله نو
 دینه وه و بویان ده سه لمینیت. به و
 شیوه یه یه کی که له به له مه کانی دزی و
 به نیو ده ریا که دا رویشته تاوه کو ئیواره
 تیپه ری و چاوه ری ته وه ی ده کرد
 له سه ختی به نده ره که دا وه ساته
 بیته پیشه وه که شوربای مه رگی
 مروقی کارییی بینیت. چونکه
 هینده ش نغروی ته شکه وتی وه
 نه ندیشه یه ی بوو، رانه وه ستا وه کو

به لکو بونی ئاوه که ده گورایه سهر
خه مناکي.

ئاوا ههر سه ولى لیده دا و له
بیرکردنه وه دا نقوم ببوو، له ناکاو یکدا
نه یزانی له کوپوه هه ناسه پرکیه کی
ماسیه کی قرشی که وته بهر گوی
که وایکرد شه وه که چرتر بیته وه و
له پر یکدا ئه ستیره کانی ئاسمان خهفه
بنه وه، هوکاره که شی ئه وه بوو که
ئوقیانوس پرکه له وى بوو به هه موو
قه باره ناماقوله که یه وه. ”ئای دایه..
گه وره تره له هه موو شتیکی گه وره ی
دیکه ی جیهان و تاریکتره له هه موو
شته تاریکه کانی سهر پرووی زهوی و
ناو ئاو).

سى سهد تن له بۆن و بهرامه ی
ماسی قرش تیده په پری و پروو به پرووی
به له مه که ده بووه، ده شیتوانی
هیله کانی پیوه لکانی ئاسنه پۆلاییه کان
بیینیت، به بی هیچ تروسکاییه کیش
له چاوانی ناکوتای گاجووتدا. به بی
هیچ هه ناسه پرکیه ک له مه کینه کاند،
به بی گیان، بیده نگ هه روا مابووه..
ئاسمانیکی خالی و هه وایه کی
مردوو و زه مه نیکی داخراو، ده ریا یه کی
په ره وازه ش که جیهانیکی ته وای
ئاره له خنکاوه کانی له خو گرتبوو.
هه موو ئه وانه له گه ل تیشکی قولله که دا
ره وینه وه، بو تاویک هه موو ئه و
شخانه گورانه وه به کارییه کی پروو
و شه ویکی مانگی مارت، بوونه وه

به ئاسمانیکی پورانه ی سه قاقوش
و که لکه کان.. ئیدی به ته نیا له نیوان
به له مه کاندایه وه و نهیده زانی چی
بکات، به سهرسامیه وه پرسپاری
ده کرد، ئه گهر ئه وه به راستی بیداره
و خهون ده بینیت، نه ک ته نها
ئاستا، به لکو له هه موو جاره کانی
پیشووشیدا.

هیشتا که له پرسپارانیه ی
ته واه نه ببوو که فوویه کی نادیار
هه موو ئه وه به له مانیه یه ک
له دوا ی یه ک دامرکانده وه.. به و
چه شنه، کاتیک تیشکی قولله که ی
تیپه راند، ئوقیانوس پرکه که سهر له نو ی
وه ده رکه وته وه، هه نو که قیله نو ما
و نبوو که شی ده ستگیر کردبووه که
نه ده زانرا له چ جیگه یه کی ده ریا دا
به دوایدا گه رابوو و هینابوو یه وه،
به وردی له دوی نو که نده نه یینرا وه که
ده گه را، به لام له راستیدا لایدا بوو
و ئاراسته ی تاشه به رده ئاوییه کانی
گرتبوو.. ئه وه ی بو ئاشکرا بوو که
ئه و پروودا وه دژواره ی به له مه کان دوا
کیلی شکاندن تاریکین. لایتی
به له مه که ی هه لکرد و تیشکیکی
سووری کزی هه بوو که هیچ له
پاسه وانانی قولله که نه یانده بینی، به لام
بو ده ریا وانه کان ده بووه خو ریک له
ساتی هه لاتندا.. ئوقیانوس پرکه ش
توانی به وه ئاسو و ئاراسته که ی
راست بکاته وه و بچیته نیو ده روازه

گه وره که ی نۆکه نده که وه.. ئیتر
 هه موو تیشکه کانی له یه ک ساتدا
 هه لکردن و پچکه کانی که وتنه وه
 هه ناسه برکی، ئه ستیره کان له ئاسماندا
 دره و شان وه و لاشه ی ئازله کان
 رۆچوونه بنی ئاوه وه، دهنگی قاب
 و بۆن و بهرامه ی هه لقرچانی رۆن
 زهیتونیکه خوشیش له چیشتهخانه ی
 که شتییه که وه هاته بهر لووتی، گوپی
 له تهقه و زرینگه و خلیسکانی
 ئه و چه تاله زیویانهش بوو له گهل
 هه را و بهزمی ده ریاوانه کاند.. به لام
 هیشتا که هه ر تووره بوو، چونکه
 به و بهزمه سه رسام نه بوو، هیچ له و
 جادوو و په رجووهش نه ترسا، وه لی
 به باوه ریکی زۆرتروه وتی: ”کهس
 نایینیت ئیستا من کیم!.. نه فرهت،
 ئیستا که ده بینن.“

له بری ئه وه ی به لایه کدا خو ی
 لابدات تاوه کو ئه و ئامیره گه وره یه پان
 و پلیشی نه کاته وه، که چی له بهرده میه وه
 هه ر سه ولی لیده دا.. چونکه ئیستا
 ده زانن من کیم.. ئیدی لایته که ی
 ئاراسته ی که شتییه که کرد و هیندهش
 سوور بوو له سه ر بریاره که ی، تاوه کو
 ناچاری کرد پرووه و رۆخه که مل
 بیکیشیت، له نۆکه نده نه بینراوه که وه
 ده ریه پاند و وه ک به رخیک پری به
 په ته که ی ملیدا کرد و دایه بهر تیشکی
 گونده خه والووه که.. که شتییه کی
 زیندوو، ساغ و ته واو له بهر تیشکی

قولله که دا که هه نوکه نه یده شارده وه،
 به لکو له هه موو پانزه چرکه یه کدا
 ده یکرده ئه له منیۆم.. ئیدی له ویدا
 خاچی کلپسا که ی ناسییه وه، مهینه تی
 خانوو کان و وه هم، ئوقیانوسپره که ش
 له پشتیه وه هه ر ده هات، دوا ی که وتبوو
 به هه موو ئه و شتانه یه وه که باری
 کردبوون.. کاپتنی خه وتوو له سه ر
 دلی ئارامی، گاجوتی رهبازین له
 به فری سندوقه کانی خواردندا، تاقه
 نه خوشیک له نه خوشخانه که یدا،
 ئاوی په نگ خواردوو له تانکییه کانیدا،
 ده ریاوانیکی نامۆش که بهرده لان و سه ر
 رۆخه که ی لی تیکه ل ببوو، چونکه له و
 ساته دا دهنگی گه وره ی شه پیوره که ی
 بلندبووه، ئه ویش به بارانی هه لم
 که له سه ره وه ده پرژایه خواره وه
 ته ربوو. کاتیش ته واوی درهنگ ببوو،
 گوپچکه ماسی و بهرده کانیش له سه ر
 رۆخه که بوون، ده رگای خه والوو و
 گومراکانیش، گوندیش رۆشن ببوو
 به ته رزی ئوقیانوسپری توقیوو.. وه لی
 هه لی ئه و ساته ی هه بوو که لی
 دووربکه ویتته وه و پری پیدات تا ئه و
 توفانه تییه ریت، له نیو ئه و ژاوه ژاوه شدا
 هاواری ده کرد: ”ئه وتانی له وی مولکی
 ئیویه.. ئه ی تیۆس.“

چرکه یه ک بهر له هه لوه شانندی
 په یکه ری پۆلایینی گه وره و زه به لاح
 به زه ویدا، دهنگی خاپووربوونیکی
 ئاشکرای نه وه ده هه زار و پینج سه د

بوته شه مپانيا كه يهك له دواي يهك ده شكان، له نوكه وه ده ستي پنده كرد تاوه كو پاشكۆي كه شتيه كه هاتنه بهر گوي، ئيدي دنيا روشن بووه، نه وهش سپنده يه كي مانگي مارت نه بوو، بهلكو ئيواره يه كي چوار شه ممه ي خوش بوو، تواني چيژيكي ته واو وهر گريته له بينني گومراكاندا كه به ده مي داپچراوه وه ده يانروانيه ئوقيانوسپري گه ورت تر له جهان و جهان كه ي تري ملكه چ بهرام بهر كليسا.. سپتر له هه موو شته كان، دريژتر به بيست نه وهنده ي قولله كه و نه وه د و حه وت جار گه ورت تر له گوند.. به ناوه نه خشيخواه پيت ئاسنينه كه يه وه (هالالسيلاج) كه له لاكانيه وه ئاوي ديرين و ساردي ده ريانويي مه رگي لي ده تكايه وه.

خويندنه وه ي چيروكه كه

چيروكي دواهه مين گه شتي كه شتي فريشته كانى (گابرييل گارسيا ماركيث) گه رانه وه يه بو ياده وه ريه كانى نه مريكاي لاتين و خه ون و به سه رهاته كانى مروقه كانى ده رياي كاريبي، كاركرنه له سه ر خواني نه فسانه و فولكلور و تو ماركردي چيروكيكي نه براوه كه ده ماوده م بو ماوه ي نزيكه ي سه ده يه ك، خه لكاني نه وولاتانه و به تايبه تيش كو لومبيا

له نيو خوياندا گيپراويانه ته وه و تا هم چركه ساته ش ده يگيرنه وه. كه شتي فريشته كان ياخود تارمايه كان، چيروكيكه هه ردوو كيشوهره كه سه روه ختيكه وهك په رجوويه ك لايان ماوه ته وه و هه لدانه وه ي لاپه ره كانه له سه ر ديار نه مانى نه و كه شتيه گه ورانه ي له ئه مريكاهه پرووه و نه وروپا گه شتيان كردوو.. به ديار يكر اويش نه وه ي به كه شتي فريشته كان ناسراوه نه وه يه كه شتيه ك له به روارى چواري كانوونى يه كه مى سالى ۱۸۷۲ داله شاري نيو يورك وه به ري كه وتوو و دواي مانگيك له نيونه ندى ده ريا و نزيك دوورگه كانى ئازووره وه بينراوه، كه شتيه كي ئوقيانوسپري گه وره ي چاروكه دار كه تيكراي تا قمه كه ي ونبون و چاره نووسيكي ناديار چاوه ريي كردوون، كه شتيه كه جگه له مروقه كان و سه رنشينه كانى، هه موو كه لوپه ل و شمه كه كانى هه روه كو خويان ماونه ته وه به و باره شه وه كه هه ليگرتوو و ده و تريته گواستنه وه ي خواردنه وه كه هولييه كان بووه.. خو نه گه ر تا قمي كه شتيه كه به هيرش و په لاماري چه ته كانى ده ريا له ناوچووبن، ده بوو له و هير شه دا هاوتاي نه وان، كه لوپه له كانيشيان ده ستگير و تالان بكرايه، به پيچه وانه وه، وهك نه وه ي

تیدا ده گه پیت له کاتیکدا هیچ
سه رنشینه کانی دیار نه ماون و خواردن
و هه موو شته کانی دی وه کو خویان
ماونه ته وه، له پروانین و مه زنده کردنی
خه لکیدا پیتان وابوو ده شیت
ته خته بوتیکی گه وره یان بالداریکی
زه به لاج (بالداري هۆله ندی)
هه موو سه رنشینه کانی نه هیشتوو
و خواردوونی، دنا مانه وهی
که لویه له کان جیی سه رسورمانیکی
ته و تویه گه رچه ته ی ده ریا ته و کاره ی
ته نجام دایت.. مانه وهی که شتییه که
و به رده وامبوونی له گه شته که ی،
لای خه لکی به وه لیکدراوه ته وه که
فریشته کانن ده ریاوانی ده که ن و سالی
جاریک، به دیاریکراویش له مانگی
مارتدا گه شته که یان ته نجام ده دن.
ده شیت مارکیز له مندالیدا ته م
چیرۆکه ی وه ک چیرۆکه کانی تر له
ده می داپیره ی وه بیستی وه ک چۆن
هه میسه چیرۆکی سه یر و سه مه ره ی بۆ
گیراوه ته وه. خه لکی ناوچه که ش ئیتر
به پیی تیپه رینی کات ته و بر وایه یان
لا دروست بووه که له سالیکیدا
ته نها جاریک هه مان ته و که شتییه
گه شته که ی ده کاته وه و له مانگی
مارتدا ده بینریت، له نگه ری که شتییه که
بۆ خوی ده گه ری و ئاراسته ده گری
و روشناییه کانی شه وانه داگیرساون،
ده نگه قاپ و قاچاغ و که وچکی
تیدا ده بیستری و به زم و په زمی

تیدا ده گه پیت له کاتیکدا هیچ
سه رنشینه کانی دیار نه ماون و خواردن
و هه موو شته کانی دی وه کو خویان
ماونه ته وه، له پروانین و مه زنده کردنی
خه لکیدا پیتان وابوو ده شیت
ته خته بوتیکی گه وره یان بالداریکی
زه به لاج (بالداري هۆله ندی)
هه موو سه رنشینه کانی نه هیشتوو
و خواردوونی، دنا مانه وهی
که لویه له کان جیی سه رسورمانیکی
ته و تویه گه رچه ته ی ده ریا ته و کاره ی
ته نجام دایت.. مانه وهی که شتییه که
و به رده وامبوونی له گه شته که ی،
لای خه لکی به وه لیکدراوه ته وه که
فریشته کانن ده ریاوانی ده که ن و سالی
جاریک، به دیاریکراویش له مانگی
مارتدا گه شته که یان ته نجام ده دن.
ده شیت مارکیز له مندالیدا ته م
چیرۆکه ی وه ک چیرۆکه کانی تر له
ده می داپیره ی وه بیستی وه ک چۆن
هه میسه چیرۆکی سه یر و سه مه ره ی بۆ
گیراوه ته وه. خه لکی ناوچه که ش ئیتر
به پیی تیپه رینی کات ته و بر وایه یان
لا دروست بووه که له سالیکیدا
ته نها جاریک هه مان ته و که شتییه
گه شته که ی ده کاته وه و له مانگی
مارتدا ده بینریت، له نگه ری که شتییه که
بۆ خوی ده گه ری و ئاراسته ده گری
و روشناییه کانی شه وانه داگیرساون،
ده نگه قاپ و قاچاغ و که وچکی
تیدا ده بیستری و به زم و په زمی

کردوو، تەنھا ئەستێرە نوفاکان هەن
 کە بە دەوری یەکتێیدا دەسوڕێنەو
 و ساتی بەرکەوتیان بەیەکتەری
 سوپەر نوفا دروست دەکەن کە
 تەقینەوێکی بێشومار، نزیکبوونەوی
 دوو ئەستێرەکی چیرۆکەکی
 لای خۆمان، دەکرێت بڵێن دوو
 هەسارەن کە بەپێی خولگەکانیان
 ئەو نزیکبوونەوێکی چۆ دەکەن و
 بێگومان هەموو سالیکیش پوونادات
 و کاریکی دانسقیە.. هەلبەتە من
 لە پۆمانی (یادەویری شەقامیک)
 ئەم چیرۆکە میلییەم تۆمار کردوو
 و بەداخەو کەس لای ئێمە ئەم
 چیرۆکە دێرنە ی لە هیچ شوێنیکدا
 تۆمار نەکردوو و بە چەشنی مارکیز
 نەیکردوو تەبیرۆکە یەک بۆ داھێنان و
 بەخشین وەک بیرکردنەو و ئەندێشە ی
 ئەو وەچانە ی پێشتر ژیاون و دەرکیان
 بەو حالەتە کردوو.

دواھەمین گەشت، کە بەشی یەکەم
 و ناوونیشانی چیرۆکەکیە، وەک ئەوێ
 چیرۆکنووس بێوێت دوایی بەو
 بەسەرھات و سەرگوزشتە نادیارە بھێنێ
 کە نزیکە ی سەدە یەک لای خەلکی
 کیشوەرەکی دەماو دەم گیراوە تەو
 و راستەقینەش کارەکتەریک بخولقینێ
 کە ئەو کەشتیە ی بێنووە و بمانخاتە
 نیو پەرچووی بەسەرھاتیکی سەیرەو..
 واتە دوای خوێندنەوێ ئەم چیرۆکە،
 لای خوێنەرەن، بەتایبەتیش خوێنەرانی

ئەمریکای لاتین، چیتەر شتێک نەمێنێ
 بەناوی بەسەرھاتی کەشتی فریشتەکان
 و ئەمە ئیتەر دوا گەشتی کەشتیە کە
 بێ و دلایەتی بدات کە ئیدی
 تیکشکاوە و خواوەنی ئەو کەلوپەل
 و ئەو بارەش کە هەلیگرتوو نەماوە
 و دواجار لەسەر رۆخی گوندیکی
 دەریای کاریبی بەتەواوی دادەپرمیت
 و پەیکەرەکی لەوێ جێدەمێنیت..
 یاخود هێتەنە دی ئەو خەونەش بیت
 کە راستەقینە بمانخاتە دۆخی کەو
 کەسێک بێنێ و چیتەر لەنیو خەیاڵدا
 نەمێنێتەو، بەشیوێکی دیکەش وەک
 ئەوێ مارکیز لەبری هەموو خەلکی
 کیشوەرە کە، دوایی بەو حیکایەتە بھێنێ
 و ئەو کارەکتەرە دەستنیشان بکات کە
 کەشتی فریشتەکان دەبێنێت.

لە دەسپێکدا پووبەرچووی بریارێک
 دەبێنەو، یاخود دەسپێکی چیرۆکە کە
 بە مۆنۆلۆگی: "ئێستا دەبێنن من کێم"
 دەست پێدەکات. واتە ئەو ئێستایە،
 ئێستایە کە هەم بۆ گوندنشینان و هەم
 بۆ خوێنەری ئەمریکای لاتینی، وەک
 وەلامدانەوێ کە کە گوندنشینانی نیو
 چیرۆکە کە قایل بن بە توانا و کەسیتی
 کارەکتەر و خوێنەرانی لاتینیش بەو
 ئێستایە ی چیرۆکە کە دەخوێنەو
 و حیکایەتە درێژخایەنەکیان بێتە
 نووسراو و چیتەر دەربارە ی ئەندێشە ی
 دیکە نەکەن.. ئێستا دەبێنن من
 کێم، لەخویدا گرێچنێک دروست

دهکات تاوه کو خوینەر په لکیشی خویندنه وه بکات. (ئیستا) هیڼده ی وهک به ده رځستنی ئاکامی چیرۆکه که کاردهکات ئه وه نده سهره تایه ک نییه بۆ چوونه ژووره وه، ئه وه ئیستایه، ئیستای زه مه نی چیرۆکه که یه که خوی دابه ش کردووه و له میانی گیرانه وه دا به رجه سته بووه. به وه ئیستایه ئیمه ی خوینەر ته فره ده دریین، وا ده زانین له ئیستای چیرۆکه که داین، به لام دوا به دوا ی ئه وه مۆنۆلۆگه ده سته جی ده رژیینه نیو رابردووی پالاهانه وه نه ک ئه وه ئیستایه ی چاوه رپی ده که ی، له ئیستا وه ده که رپینه وه بۆ رۆژانی به سه رچوو، بۆ ساته کانی مندالی کاره کته ر و نازانین ئیستا چ ساته وه ختیکی چیرۆکه که یه، چه ند جار یک ئه وه وته یه به ر گو یمان ده که و ی و له نیو هاتی شه وانی مانگی مارتدا په رت په رت ده بین و گر یچنه که وه ک خوی ده می یتیه وه.

هه ر له یه که م چرکه وه له به رده م گیرانه وه یه که داین که به پارچه بووه و دوا خراوه، چیرۆکنووس به رله وه ی وابه سته مان بکات به بریاره که وه، هو کاره کانی ئه وه وته یه مان بۆ روون ده کاته وه که بۆچی کاره کته ریکی هه رزه کار به تو وره ییه وه ئه وه په یامه ده که یه نیته گوندیان که لای وان هیچ کاتیک جیی بروایان نه بووه، چۆن شه وانه له و ساتانه دا که ئه ستیره کانی ئاسمانی ژماردووه، له پریکدا

توقیانوس پرپیکی گه وره ده بین ی که پیشتر هیچ که سیکی نه بین یووه، بۆ ئه وه بیننه ش ده مه وه به یان بۆ لای دایکی راده کات تاوه کو ئه وه هه واله گرنگه ی پی رابگه یه نیت، به لام دایکی، به پیچه وانه وه، دوا ی مردنی هاوسه ره که ی و مانه وه ی کو ره که ی به هه تیوی، ئاماژه به وه ده کات که کو ره که ی دوا ی مردنی باوکی، ئه ویش دو چاری سه رلیشیواوی بووه ته وه و شه وانه بیداره و به رۆژ هه ر خه وتوووه، هه ربۆیه ده یه ویت بجیته شار تاوه کو کورسییه کی له رزۆک بکری و ئه وه هه له ش بقۆزیتیه وه که کو ره تا قانه که ی به چاوی روون و له به ر تیشکی خۆردا دیمه نی ده ریا که بین ی نه ک شه وانه خه یالی سه مه ره بین ی و پنی وابیت راستیه.

بینینی ده ریا له ژیر ئاسمانی شیندا، گه رانه وه ی که سی تی مارکیزه به ره و مندالی خوی، وه ک له بیره وه رییه کانیدا ئاماژه ی پیداره له گه ل دایکی به به له م گه شتی ده ریا که ی کردووه، هه موو ئه وه ی که سی تی کاره کته ر ده بینیت، بینینی راسته قینه ی مارکیز خۆیه تی.. به لکو چیرۆکنووس جله و ی بۆ کاره کته ره کانی شل کردووه سه ره به ست کاری خویان بکه ن و ئه ویش وه ک خوینه ری ک دوا ی رووداوه کانیان بکه ویت، ئه م جله و شل کردنه وای کردووه بجیته ناو هه ست و بیر ی کاره کته ره کانیه وه، پتر له وه ش، هه ستی

پيشاندانی گوندی ماكوندویه له دهره وهی جیهان، له م چیرۆكه شدا ههمان دیدگا ههست پنده کریت، گوندیک گهرچی دووره په ریزه له دنیا، به لام به جیهانه وه بهنده، رهش پیسته کانی تیدایه، هۆلندییه قژ برۆنزییه کان به سواری پاسکیله وه، دوکانی هندی و بهررازیلییه کان، خه لکانی مالایو، سه رباری ئه وهش ئاگادار بوون له که شتییه ئه مریکییه کان که به رهو ئه وروپا گه شته کانیان کردووه، ههروه ها باسکردنی (ولیه م دامبیر)، که که شتییه وانیکي ئینگلیزی بووه و توانویه تی سی جار گه شت به هه موو جیهاندا بکات که له یاده وه ری پیر و په ککه وته کانی گونددا ماوه ته وه.

هۆکاری نادبیری تووره بوونی کاره کته ری هه رزه کار له خه لکی گونده که ی، له وپوهیه که وه که سیکی نابوت و سه رلیشیواو ته ماشایان کردووه، کوری ئه و بیوه ژنه یه که کورسییه کی شومی هیناوه ته گونده که وه و بووه ته مایه ی مردنی چوار ژن له دوا ی خوی.. کاتیکیش که هیشتا منداله و هاوار ده کات که که شتی فریسته کانی بینووه، خه لکی گوند چهند جتیویکی پنده لێن و سه رکۆنه ی ده کهن، کاره کته ر لیره وه یه وه که به ره یه کی دژ به گونده که ی بریاری داوه جاریکی تر بۆیان به سه لمیئت چ که سیکه و ئه وانه ی گومرپان و به خراپه باسی دایکی مردووی ده کهن، پیوسته ئه و به لێنه ی لای که س نه درکینی

خوی ئاویتیه ههستی کاره کته ره کانی کردووه و هه ندی شت دزه یان به و رووداوانه دا کردووه. کاتیک که سیتی دایک کورسییه ک بۆ راژهنین له مه زادیکی تورکیدا ده کرپ و ده بیاته وه ماله وه، له سه ر کورسییه که له گه ل رۆحی هاوسه ره کهیدا ده دو ی و پیده لیت: ” ئه ی هۆلۆفیرنسی به ده ختم، گهر باش ده روانیت و ده بینیت، ئه وه تا ئیستا بیرت لیده کاته وه له سه ر ئه م قه دیفه و جی مهرگی شاژنه دا“. ده بینین جی مهرگی شاژن شتی که کاره کته ر هه رگیز پیشت نه یزانیوه و ناشزائیت که کورسییه که هینه دیرینه و پیشت ه ی فرانشیز دراکی بووه، ئه وه چیرۆکنووه ئاکام و چیرۆکی ئه و کورسییه مان بۆ ده گپرتیه وه که دوا ی مردنی بیوه ژنی دایک، له سه ر ههمان کورسی، وه ختی کورسییه که له داهاتووشدا داستاوده ست ده کات، چوار ژنی دیکه ش هاوشیوه ی کاره کته ری دایک له سه ری ده مرن، وه که ئه وه ی کورسییه که ناخۆشی هین و شوم بیت، بیگومان له مه شدا شلکردنی جله وی گپرا نه وه دزه ی به خه ملاندنه که ی چیرۆکنووس کردووه و چووه ته بیری کاره کته ره که وه هه ربویه ده لیت جی مهرگی شاژن.

چیرۆکی دوا هه مین گه شت سالی ۱۹۶۸ نووسراوه، واته سالیکی دوا ی بلاوکرده وه ی رۆمانی (سه د سال ته نیایی). هه لبه ته دیدگای رۆمانه که

تاوه کو خه لکی گونده که ی بپیت به ده می داپچراوه وه که شتییه راسته قینه که بینن و ئینجا تیگه ن چ جوړه که سیکي لیها توو و دانسقه یه.

له کو تایی چیرو که که دا چیرو کنووس ناوی که شتییه که مان پیده لیت: ” به ناوه نه خشینراوه پیت ئاسنینه که یه وه – هالالسیلاج -“. وشه ی هالالسیلاج به زمانی مه جهری واته (ئستیره ی مهرگ)، که شتییه که ش که شتی فریشته کانه که که س نایانبینی و گه شت به که شتییه که ده که ن، هه موو ئه مه جوړیکه له ده رخستنی بیرکرنه وه ی هه م نووسه ر و هه م کاره کته ری هه رزه که خه لکانی گومرا و پینه زان به راستیه کان، ده کریت توله یان لی بکریته وه.. وشه ی هالالسیلاج که وتمان ئه ستیره ی مهرگه له ئیمپراتورییه ئه وروپییه کاندای به به هیژترین چه ک ناوزه د کراوه، چه کیکه هیچ هیژیک ناتوانیت پرووبه پرووی بیته وه، وه ختی له سه ر که شتییه که ش نووسراوه، به و مانایه دیت که کاره کته ر به گه وره ترین و به هیژترین چه ک پرووبه پرووی گونده که ی بیته وه و به فریشته کان توله ی خوی بکاته وه.

”توانی چیژیکي ته و او وه رگریت له بیننی گومرا کاندای که به ده می داپچراوه وه ده یانروانییه ئوقیانوسپری گه وره تر له جیهان و جیهانه که ی تری ملکه چ به رامبه ر کلپسا“. یاخود «دریژتر به بیست ئه وونده ی قولله که

و نه وه د و حه وت جار گه وره تر له گوند» سه رنج ده ده یی بیست ئه وونده ی قولله که به رزتره و نه وه د و حه وت جار گه وره تره له گوند، گه وره تره له جیهان و جیهانه که ی تری ملکه چ به رامبه ر کلپسا.. گه ر گوند مانای ژبان بیت، ئه واه که شتییه که مانای مه رگه، ئه گه ر کلپسا بیر له هه ردوو دونیا که ده کاته وه و ترسی له مردن هه یه، ئه واه ترسی که شتییه که زور له وه گه وره تریشه و هاوتای نییه و له بری مروّف فریشته کان ده ریاوانی ده که ن، بوچی؟! له به رئه وه ی خه لکی گوند خراب باسی دایکیان کردووه و به مهرگ هین ناویان زپاندووه، کاره کته ر لیړه وه یه ده یه ویت مهرگیکي راسته قینه پیشانی گونده که ی بدات و پپان بلیت ئه مه یه مهرگی راسته قینه نه ک کورسییه کی له رزوک تاوه کو هه موو ئه وانه بکوژیت وه ختی له سه ری دابنیشن.. له ناوه وه یدا ده یه ویت شوربایه کی مهرگی مروّفی کاریبی بپیت.

بوئه وه ی چیرو کنووس پیمان بلیت ئه م چیرو که راسته قینه یه و هیچ جادوویه ک و خه یاللی نییه، دیت و وه سفی شته کان ده کات به وردی و به وپه ری پیداگرییه وه «گاجوتی پمبازین له به فری سندوقه کانی خواردندا» یان «دهنگی خاپووروبوونیکي ئاشکرای نه وه د هه زار و پینج سه د بوتله شه مپانیا که یه ک له دوای یه ک ده شکان“

غەروی ئەشکەوتی خەیاڵەکانی ببوو». کەچی سەرباری ئەوەش چیرۆکنووس زیاتر پەتەکەیی بۆ شل کردوو و تەواوە کو لە پیکهینانی جیهانەیدا بەردەوام بێت.. بەپێچەوانەشەو، چیرۆکنووس یان گیرەوێ دەرهکی دەق، خوێ داوێتە بەر تەلیسمی خەیاڵەکانی کارەکتەر و دوای کەوتوو. «کەس نایبیت ئیستا من کیم!.. نەفەرەت، ئیستا کە دەبینن»، وەختی کارەکتەر لەپیش کەشتیەکەو سەول لە بەلەمەکەیی دەدات و کەوتووێتە قوولایی پرووداوەکەییو، نیکەرانی لەوێ گوندییەکان نایبیت و نەفەرەت لەو نەبیینە دەکات، بەپێی خواستی کارەکتەر و گەشتەوێ بە گوندەکەیی، چیرۆکنووس دیت و ئارەزووەکانی کارەکتەرەکەیی بەدی دینیت، خیرا دەیهێنێتەو بۆ نزیک ڕۆخەکە و دەیهوێت لە تۆلەکردنەوێدا بەشدار بێت.

دوایار، هەم پالەوان، هەم گوندییەکان، هەم خوێنەرانی بەگشتی و خودی نووسەریش، هەمووان بروامەند دەبین لە تەلیسمی چیرۆکەدا نەقووم بووین و پیکەوێ ئەو پرووداوە دانسەقیە دەبینن کە جگە لە خەیاڵیک هەرگیز راستەقینە نییە و لە ساتی تەواو بوونی خوێندنەوێدا دووچاری جادوویەکی دەبین و نازانین ئەوێ خوێندومانەتەو تەنها خەیاڵ بوو یاخود واقعییک و لەگەڵ لۆژیکی ناوەکیی دەقدا یەکانگیر بووینەتەو.

چیرۆکنووس گەشتیکی خەیاڵیی کەشتییەکی نادیار کە لە هەست و بیرکردنەوێ کارەکتەردا وینا کراو، و لە ئیمەش دەکات برۆا بەو بکەین و بەلکو لەپێی کارەکتەرەکیەو برۆا بە خودی خوێشی بهینێ ئەوێ دەینووسی و دەیهێنێتەو خەیاڵ نییە و راستەقینە.. پیم وایە توانستی ریاڵیزی جادوویی لەم خەسلەتە بەرچاوەیدا خوێ دەردەخات و کاریگەریی جێدەهێلێت، ئەندێشەیی کارەکتەرێک دەکاتە ئەندێشەیی هەمووان و وەختی چیرۆکە دەخوێنێتەو وەک ئەوێ واقیع بە چاوی خوێمان ببینن و برۆامەند بین کە نە خەیاڵ و نە فەتازیا و ئەوێ دەبینن پرووداویکی راستەقینەیی و کەشتی فریشتەکانیش کەشتیەکە و بەهۆکاری تێکدانی ئاراستەکەییو، کارەکتەر وەک بەرخیک پر بە پەتەکەیی ملیدا دەکات و دەبخاتە سەر ڕۆخی گوندەکەیی، کە خەلکەکەیی گومران و وا دەزانن ئەوێ لە کلێسا وەریدەگرن، هەر ئەوێ تەواو و مەزەندە و توانستی کەسانی تر هەموو پووجن، کارەکتەر لە گەشتەکەیدا، دوایار بە ئیمەش دەلێت ئیستا بمبینن من کیم و دەتوانم چ شتیک بکەم کە هیچ کەسیک جگە لە من پیشتر نەیکردوو.

لایەنی سەیر لەم چیرۆکەدا ئەوێ کە چیرۆکنووس هەندێ جار وەها وینا کردنی پالەوان وەسف دەکات کە لە درۆیک زیاتر نییە، نووسراو «هێندە

گوزارشتکردن له خود و ئازاره‌کانی لای (نیتشه)

بَلَد باجه‌لان

 قسەکردن لە بازنەى ئەدەبىياتدا لەسەر فەيلەسوفىك لە پروانگەى زيان و ئەزموونى فەلسەفەى ئەو فەيلەسوفە خۆبەو، ئەو هەولەيه دەيدەين لەم ليكۆلنەو هەيه ماندا. باسى ئەو ناكوکيانە دەكەين لە نيوان (ديدى فەلسەفەى) و (ديدى ئەدەبى) دا هەن لە فەزاي تىكستىكى ئەدەبىدا (دەشى ئەو ناكوکيانە گەمەيه كى شيعرى بن)، ئەمە سەرەراى شيكرنەو هەيه دەقەكە و باسکردنى پروانگە شاراوەكانى دەقەكە و ئاشكراکردنى چەند تپروانىنى خۆمان بوو هەندى چەمك و بابەت بەتايەتسى (هيزى خود).

ئاڻا بۆ نووسهريڻك كه خاوهنى فەلسەفەى خۆيهتى و
 فەلسەفەكارىكى ئەديبه، پهوايه ئەوهى دهىگواڤتهوه نيو دهقهكهيهوه
 دژ بىت له گەل ئەو فەلسەفەيهى بانگهشهى بۆ دهكات؟
 له پوانگهى دهقى (ههژاريى بههيزى) (نيتشه)هوه، وهلامى ئەم
 پرسىاره و چەند پرسىارى تر دهدهينهوه، له ئىستاوه دهلیم وهلامى ئەم
 پرسىاره (ئهري)يه، وهلى مهرجىكىش ههيه له پال ئەو (ئهري)يهدا كه
 برىتييه له بوونى گهमेيهكى شيعرى (ههلبهت ئەگەر ئەم دهقهى
 نيتشه وهكو دهقى ئەدهبى بينين).

دەقەكە پەيوەستە بە مانا
پەنھانەكانەوہ. بۆ شاردنەوہی ماناكان
پۆیستیمان بە كەرەستەى ئاشكرا
هەيە. شاردنەوہى ماناكان لە بەرگى
بیمانییدا پۆیستى بە تىگەيشتنى
تەواو هەيە لە بابەتى مانا و بیمانییدا،
ئەوہى ئەو تىگەيشتەش دەسەلمىنى،
خودى تىكستە نووسراوہكەيە، تىكست
هەيە لە دواى خوۆ دۆزەخيچمان
پێدەبەخشیّت كە سووتینەرى
بەهەشتى خودە، سووتانى بەهەشت
بە ئاگرى دۆزەخيكى سووتاو و كردهى
تريش كە دەق دەيانخولقینى، مایەى

ئەوہن بە وردیيەكى زیاترەوہ مامەلە
لەگەڵ تىكستدا بكەين و دەستى پێوہ
بگريڤ.

مانا هەيە لەبەر ئەوہى بیمانیيەكى
پرووتە، وەكو مانایەكى تۆقینەر
دەردەكەوئ، تۆقاندن كردهيەكە
مانای بیمانا هینايە پیشەوہ، خودى
تۆقاندنەكەش زادەى بیمانیيەكە مانا
تەحەكومى پێوہ دەكات. (مانا) هەيە
هەولئ بەخشینى خوۆ بە بیمانايى
دەدا (بەخشینى مانا بە بیمانايى)،
وہلئ يىگومان لەپشت هەموو مانا و
هەموو بیمانیيەكەوہ، تەنانەت ئەگەر

هزری سەربەخۆی نەبوو، گەرچی هزری ئەو کاریگەری هەبوو لەسەر فەلسەفە، بەتایبەتی هزری گۆتە لە ھۆنراوە دراماتیکییەکانی نیو (فاوست) دا کە بە فەلسەفەیی ژیان ناو دەبردران. شیعریەتی نیتشە بۆ نیتشە خۆی دەگەرێتەو. ئەو کاتە فەیلەسوف بڕیار دەدات دەقی ئەدەبی بنووسێ و ئەو بڕیارەش جێبەجێ دەکا، ناییت فەلسەفەکە خۆی لە یاد بکات، گواستەوێ فەلسەفەکە بە ڕووتی بۆ نیو بازنە ی شیعەرە کە داواکراو نییە، خودی فەلسەفەکە پێویستی بەو ھەیه بە شیعری بکری (بە شیعریکردنی فەلسەفە)، پێچەوانەکەشی دروستە (بەفیکریکردنی شیعەر)، بۆیە ئێمە لە خوارەویدا کە باسی ناکوکییە کە دەکەین، مەبەستمان نییە باسی دیوێکی خراپی ئەو جوړە لە دەقی ئەدەبی بکەین، گەرەمانە باسی خودی ناکوکییە کە بکەین، ناکوکییە کە لە ھەندێک ئاستدا بوونی پێویستە لە ئانی نووسرانی شیعردا.

ئێمە وەکو دەقیکی ئەدەبی مامەڵە لەگەڵ (ھەژاریی بەھیز) دەکەین لەم لیکۆلێنەوێدەدا، تەنانت وەکو دەقیکی شیعری دەبینین.

نیتشە مەبەستی بوو شۆرش بکات لە ئاکار و ھونەر و بەھاکانی تردا، تەنانت لەو ئاستەدا خود دیدی خۆی ھەبوو بۆ ئەوێتر، ئەگەر

نیتشە

بەرھەمی ماناش بێت، نووسەرێک ھەیه لە ئانی بەرکەوتن بە تیکست. نیتشە زیاتر وەکو فەیلەسوفێک باسی دەکری تا وەکو ئەدییک، بە پێچەوانەی (گۆتە) وە کە وەکو ئەدییک باسی دەکرا تا وەکو فەیلەسوفێک. پێموایە گۆتە فەیلەسوف نەبوو، تەنها خاوەنی ئەدەبیکی ئاویتە کراو بە پتیی فەلسەفی بوو، ئەمەش بەس نییە بۆ بوون بە فەیلەسوف، لە لیکۆلێنەوێدەکی ترمدا لەسەر چیرۆکی (پەیکەری ست ڕافۆن) (کاروان کاکەسوور) دا، باسی ئەم بابەتەم کردوو: گۆتە فەیلەسوف نەبوو، ئەو لە ھیچ زانکۆیە کدا کاری وانهبێژی نەکردوو و قوتابخانەی

ئەمجارەیان ئەوێتر دوور دەکەوێتەو
لە خود و پەراوێزی دەخا. دڵۆپە
باران کە رۆلی ئەوێتر دەبینیت، دوور
دەکەوێتەو لە خود و کەرەستە ی دوور
کەوتنەو کەش بریتیە لە (تەرنەکردن)،
تەرنەکردنی خود و دانەکردن بەسەر
سەحرای رۆحی (خود)دا و هێشتنەوی
خود لە سەحرادا، وا دەکەن دواجار
نووسەر بارودۆخە کە (فەزا گشتیە کە)
بە فەزایەکی داخراو و بەد ناوژەد بکا:
(لێرە باران قاتیە)، هەمان شتیش بۆ
شنەبای فینک و شەونمی عیشق، ئەو
کاتە ی لە خود دوور دەکەونەو، خود
نزیك دەکەوێتەو لە بابەتی بپارەدان
لەسەر ئەو فەزایەکی دڵۆپە باران و
شنەبای فینک و شەونمی عیشقی لە
خۆ گرتوو، فەزای گشتیش لەو ئانەدا
وێکە فەزایەکی داخراو دەرە کەوێ
کە ژیان تیایدا بریتیە لە جوړیك لە
گالته کردن بە مانەو.

خود لە دەقە کەدا هەولێ گۆرین
دەدا، هەول دەدا لە تراژیدیا دوور
بکەوێتەو، وەلێ گەرەکی نییە بەرەو
خۆشەختی پروت بپوا، هەر بە
تەنها دەیهوێ دوور بکەوێتەو لەو
تراژیدیایە فەزای گشتی تووشی
کردوو و هەولێ گۆرینی بدا، ئەمەش
دژە لە گەل دیدی (سۆفۆکلیس) لە
(ئۆدیسی پاشا)دا کە پێیوایە گۆرینی
تراژیدیا مەحاله و تراژیدیا چارەنووسی
بوونە، ئەو تا (ئۆدیسی) هەولێ

ئەو خودە نیشە بیت و ئەوێترە کە
واگنەر بیت. نیشە لە کتیی (وێهە)
گوت زەرەشت)دا دژی (واگنەر)
دەوێتەو، ئەو کتیی مەرگ
مەودای واگنەری نەدا بێخوێتەو.
ئاهەنگەکانی واگنەر لە (بەپروت)،
نیشەیان تووشی ناو میدی کرد، دواتر
ئەو ناو میدی گەشە دەکا. کەواتە
نیشە هەولێ گۆرینی دنیای داوێ لە
فەلسەفەدا و ئەوێتریش نەیتوانیو
ساردی بکاتەو، جائەو ئەوێترە واگنەر
بیت یان هەر کەسیکی تر، بەلام
ئایا خودی تیکستی ئەدەبی نیشە
دەکەوێتە کوێ فەلسەفە نیشەو کە
فەلسەفە کە بانگەشە گۆران دەکا
؟ ئەوا لە خوارەو دەقی (هەژاری)
بەهیز) نیشە دەخەینە بەر باس و
خواس، بە مەبەستی خستە پرووی
ئەندازە ی هیزی خود بۆ مانەو:

ئەوا دە سال گۆزەری کردوو
وێلێ تاقە دڵۆپە بارانیك تەری

نە کردوو

شنەبایەکی فینک بەرم نەکەوتوو
شەونمیکی عیشق نەنیشتۆتە سەر دلم
چونکە لەو شوێنە وشکەدا باران
قاتیە..

(دوور کەوتنەو) لەم دەقە
سەرەویدا پێچەوانە دەبێتەو، ئەگەر تا
ئێستا خود دوور کەوتیبتەو لە ئەوێتر،

دەکوژی و فرینه، ئەو فەزا گشتییە
کە هەموو شتیکە و هیچیش نییە، و
لە خود دەکا نائۆمید بێت و هەولێ
گۆڕینی بارودۆخە کە (تراژیدیایە کە)
بدا و بگەرێتەو بۆ هۆشی خود:
(ئێستا پرووم بۆ لای تۆ وەردەگیرم)،
یانێ تا ئێستا پشتی لە هۆش کردوو
و لە بازنی جۆریک لە نائاگاییدا
ژیاو، وەلێ ئەو بێئۆمیدیە و دەکا
بگەرێتەو بۆ هۆشی خۆی و پشت
لەو نائاگایە بکا کە بەسترابووێوە بە
فەزای گشتییەو، ئینجا لەوێ دەتوانی
جوانتر شتەکان بپنێ و پێناسیان بکا و
قسە ی خۆی بکا لە ئاستیاندا.

هەلبەت ئەو کاتە ی مەرۆف پروو لە
هۆشی خۆی دەکا، زیاتر هۆشیارە و
ئەو هۆشیارییەش و دەکا بریارەکانی
دروستتر بن، هەر ئەمەش دەبینرێ،
خود دوا ی ئەو ی بێئۆمید دەبێت و
دەگەرێتەو بۆ خۆی (بۆ هۆش)،
هاوکات بریاری گۆرانکاریش لە گەڵ
خۆی دەهێنێتە پێشەو، ئەو تا داوا لە
خۆی (لە هۆش) دەکا چیتەر پێشە ی
وشکی نەبێت، ئەمەش سەلمێنەری
ئەو راستییە کە لە ئانی خۆبەستەو
بە نائاگایەو، جۆریک لە وشکی
پروو تی کردوو کە پەيوەندی بە
نەبارینی باران و هەلنەکردنی با و
نەنێشتەو ی شەو نەمی عێشقەو هەیه،
لێرەو یە پێی وایە نابێت چیتەر ئەو

گۆڕینی چارەنووسی دەدا و هەمان
چارەنووسیش چاوەڕێیەتی نەك
چارەنووسیکی تر.

لای نیتشە بۆچونیکێ میتافیزیکی
گەراو بۆ شۆپنھاوەر هەیه، راستی
بوون یە کسانە بە (ویست) و (هۆش)
یش وەکو جەوھەری بیرەکان،
پرووخسار و بەرگی ئەو راستییە ی
بوونە. (لە دایک بوونی تراژیدیا)
بەرھەمی یە کەمی نیتشە بوو کە بوو
فاکتەری هاوڕێیەتی نیتشە و واگنەر.
ئەو کاتە ی نیتشە لە تراژیدیا دەدوێ،
پشت دەبەستی بە تیگەیشتنی بۆ
واتای بوونی مەرۆف. ئەو تا لە خوارەو
خود هەولێ گۆڕینی تراژیدیا دەدا،
بەو ی پروو ی خۆی بۆ لای (هۆش)
وەردەگیرێ:

ئە ی هۆشی من

ئێستا پرووم بۆ لای تۆ وەردەگیرم
هەر بۆ ئەو ی گەرەکمە لێت بپارێمەو
لەو مەوسیمە وشە کەدا
پیشەت وشکی نەبێت.

دوا ی ئەو ی خود لە دەقە کەدا بەر
تراژیدیا دەکەوێ و بێئۆمید دەبێت لەو
فەزا گشتییە ی هەمووان دەخنکێنێ و
خۆی بە زیندوویی دەمێنێتەو، کوتالی
خۆی دەکاتە کفن بۆ هەمووان و خۆی
گۆرستانە، هەموو درەختەکان دەپرێتەو
و خۆی باخچەیه، هەموو ئەستێرەکان

خودە بىئىناگايە حالەتى خۇي نەگۈرۈ
 و دەبىت بىرىرى گۈرۈن بىدا.
 ھەر خود خۇي ئەو بىرىرى گۈرۈن
 بەسەر خۇيدا دەسەپنى. ئەوئى
 لىرەدا ھەستى پى دەكرى، كەوتنە بەر
 سىپەرى ئازارەكانە، مەرۋف لە سىپەرى
 ئازاردا بىر لە ئازار دەكاتەو و پۇلىنى
 دەكا بۇ باش و خراب. شۇپنھاو و
 ئازارى بە خراب دادەنا و نىتەشەش
 بە باش. دىدى دىونىزوسى نىتەشە
 بۇ ژيان سەرچاوەكەى فەلسەفەى
 شۇپنھاو و، چونكە نۇرىنگى يەكەمى
 رۇخى دىونىزوسى و وجودى ژيان
 لە ئازاردايە، شۇپنھاو و ئەو ئازارەى
 بە سەرچاوەى نەھامەتى دادەنا و
 لای ئەو پىوئىستى نەبو و مەرۋف و
 مەرۋف بەبى ئازار دەتوانى باشتر بىرى.
 لای (نىتەشە) ئازار خود بەھىز دەكا و
 ژيان جوانتر دەكا و مەرۋف پىوئىستى بە
 ئازارە، ئەمەش دژە لەگەل بۇچونى
 شۇپنھاو و لە مەسەلەى ئازاردا. لە
 دەقەكەدا ھاتو و:

من لە تۆ داوا دەكەم ھەر خوت
 بىتە شەنى گىيانپەرور و شەونمى
 سەرەنچراكىش و بارانى ژيانپەرورى
 من. كاتى خۇي فەرمانم بە ھەرەكان
 دەكرى، لە كوئىستانەكانى من دوور
 بكەونەو، من دەمگوت: ئەى سىپەرە
 تارىكەكان، دوور بكەونەو، دەمەوئى
 زياتر خور لىم بىدا!

كەچى ئەمەرۈ بە پىچەوانەو
 كەمىنىان بۇ دادەنىمەو
 بەلكو بۇ مودەتىك بىنە لام و
 تۈزىك سىپەربىن بە دەورمەو.
 پاش ئەوئى خود دلىا دەبىتەو
 لەوئى پىشتى لە نائاگايەكەى كىروو و
 و پرووى لە ھۇشى خۇي كىروو و،
 بىرەرەكانى خۇي دەدا و داواكارىيەكانى
 خۇي ئاراستەى خۇي دەكا (ئاراستەى
 ھۇش)، وەكو دەريايەك بىەوئى
 شەپۇلەكانى راپىنى لەسەر ئەوئى
 ئازارى ئەوانىتر نەدەن، چون
 مەيتەرىك بىەوئى ئەسپەكانى راپىنى
 زيان بە ئەسپسوارەكان نەگەيەنن،
 چون دارستانىك دارەكانى راپىنى
 سىپەربىن بەسەر ئەو راپىوارانەى پرووى
 تى دەكەن، بەو واتايەى، خود داواى
 ئەوئى پىشت لە نائاگايەكەى دەكا،
 دەبىتە (خودىكى چاكەخواز) ئەگەر بۇ
 زەمەنىكى كورتىش بىت، دەكرى ئەو
 زەمەنەش گۈرۈن بە خۇيەو بىنى.
 خود لە خۇي (لە ھۇشەكەى) داوا
 دەكا بىتە شەنى گىيانپەرور و شەونمى
 سەرەنچراكىش و بارانى ژيانپەرور،
 داواى لى ناكە بىتە پلىنگى بىرىندار
 و نىچىر راپو بكا، داواى لى ناكە بىتە
 ورچى خەوالو و ھەموو شتىك
 بىنرخ بكا، داواى لى ناكە بىتە زىوانىك
 و مردووەكان بخوا و بانگەشەى بىنىنى
 مردووىك بكا كەرقى لە چاكەيە،
 ئەو داوا لە خود دەكا ئەگەر بوو بە

دانه یه و که سیکه هه مووان پشتیان تی کردووه و ئیتر ناییت خود (هوشی خود) پشتی تی بکا، ئه گهرچی له سهره تادا خوئی پشتی له هوشی خوئی کردبوو، بیئومیدی وای لی کرد پرووی وهر گیرئ.

خود بو ئه و ئاگاییهی خوئی باسی ئیستا و رابردوو دهکا، بوی باسدهکا چوئن له رابردوودا ئه وهنده بیمنهت بووه، داوای له هه ورهکان کردووه لیی دوور بکه ونه وه، وهلی ئیستا داوای دوور که و تنه وهی ئه وان، پئویتی به دووباره گه رانه وهیان هه یه، له بهر ئه وهی ئه وان ناگه رپته وه، ناچاره که مینیان بو دابیتته وه بو ئه وهی بگه رپنه وه خالی سهره تا (بو لای خود)، ئه مهش پرووبه پرووی دوو ئاماژه مان دهکاته وه، ئاماژه ی یه که م ئه وهیه که خود هه له ی کردووه به رامبه ر هه ورهکان و ئیستا له پیناوی خود خویدا نه که له پیناوی هه ورهکان، هه ولی گه راندنه وهی هه ورهکان دهکا.

ئاماژه ی دووهم ئه وهیه که هه ورهکان فره مانان و ده کرئ گوزارشتین له شتگه لی تریش، بو نمونه له کومه لیک مروقی سپی، یان له کومه لیک که شتی که هه لگری مروقی سپین، بویه ده کرئ بلین: له نیو هه ورهکانی (نیشه) دا مروقی سپی هه ن. دواتر گه مه که فراوانتر ده بیئت و خود باسی ئه وه دهکا بو داوای له هه ورهکان

هه ر شتیک، رۆحیکی چاکه خواز بیئت، بو نمونه (نمونه یه که له دیدی خو مانه وه)، ئه گه ر قه راره بیته زیوان، ئه و ده بیئت بانگه شه ی بیننی مردوو ی بکا که چاکه ی خو شده وئ.

پرسیاره جه وه ره یه که لی ره دا ئه مه یه: شاعیر داوا له هوشی خوئی دهکا چاکه له گه ل کیدا بکا؟ هه له بت چاکه کردن له گه ل خود له و ئانه دا نا که ویتته بازنه ی ئه ویتره وه، بویه ده کرئ له و ئانه دا خود ئه ویترو ئه ویترو خود بیئت، خود هه ر خوئی وه لام ده داته وه: من له تو داوا ده که م هه ر خوئ ببیته شنه ی گیان په ره ره و شه ونمی

سه ره نجر اکیش و

بارانی ژینهنه ری من.

دهر که وت خود داوا له هوش دهکا بهر له هه ر که سیک چاکه له گه ل (خود) دا بکا، خود یک وه که له سه ره وه باس مان کرد چوئن بوته قوربانیی فه زایه کی گشتی که وای له وه سیله کان کردووه جانه وه ری درهنده بن بو خود، بویه وه کو ئه لته ر نا تی قیک بو ئه وهی که س نییه چاکه له گه ل (خود) دا بکا، خود داوا له هوشی خود دهکا چاکه له گه ل (خود) دا بکا. خود هه ر به ته نها فره مان به هوش نا که وه ل بیئت، به لکو بوشی ده سه لمینئ هه ر به راست شایسته ی ئه و یارمه تی

فەلەسەفە (نیشە) گەرنگی خۆی
 ھەبە ئەو کاتە قسە دێتە سەر (کامۆ)
 و (سارتر) و بیرمەندانی بوونخوازی و
 پاش بوونخوازی و ھتد. دواتر دەلی:
 کاتی خۆی دواي حەقیقەتی تال
 کەوتبووم، وەلی ئیستا دەستم بۆ
 ئەلقەکانی زولفی پیکەوتە بردوو.
 وەك دەستخەرۆدانی مندالیک و بردنی،
 ھەر ئاواش پیکەوت ھاوڕیم بیت و
 دەستخەرۆشی بکەم. دەمەوی ئەمڕۆ
 میواندار بزم، بگرە نسیب لە خۆم تەرە
 نەکەم و چزووی پیا نەکەم.

(حەقیقەتی تال)، ئەو دەرپرینە
 دەکری لە ئاستیدا بوەستین. ھەر
 بەراست حەقیقەتیک ھەبە تال بیت؟
 ئیمە پێویستیمان بە حەقیقەت ھەبە،
 کەواتە حەقیقەتی تال واتای چیبە؟
 بوونی ئەو حەقیقەتە تالە سەلمێنراوە
 و خود ئەوەندە دلایەت لە بوونی، دواي
 کەوتوو لە رابردوودا، وەك چۆن دایک
 دلایەت لە پارچەکانی پوچی خۆی
 کە پۆلەکانی، وەك چۆن کویری
 دلایەت لەوەی ئەگەر گۆچانەکی لێ
 بێنن ناتوانی پێ بکات، ئاواش خود
 دلایەت لەوەی لە رابردوودا حەقیقەتی
 تال بەشیک بوو لە ژانی و بەبێ
 ئەو لەو کویرە چوو ناتوانی پێ
 بکات، وەلی ئەو کاتە ئیستا جیگای
 رابردو دەگریتەو، ھاوکیشەکان گەلا
 دەگرن و گەلاکانیش قسەبەکی تر
 دەکەن (ھاوکیشەکان دەگۆڕن).

کردوو دوور بکەونەو، وەلامەکەش
 ئەو ھەبە کە پێشتر حەزی لە خۆر بوو
 و ئیستا بێزارە لەو خۆرە خۆر نییە
 و فانۆسیکی بیکەلکە، بۆبە دواي
 ئاشکراوونی بچمی راستەقینە خۆر،
 خود کار بۆ گەڕاندنەوێ ئەوانە دەکا
 ئەنتی خۆر بوونە و پێگربوونە لە
 بەردەم گەشتنی خۆری زیاتر بە خود.
 ھەست بە جۆریک لە خۆپەرستی
 کرا. خود لە پیناوی خۆی داوا
 لە ھەورەکان دەکا بگەڕێنەو، ئەو
 بەرژوونەندییە خودییە دەبێنری لە
 دەقەکەدا، لە ژانی (نیشە) خۆیدا
 ھەستی پێ ناکری، ئەمەش واتای
 ئەو ھەبە نیشە و یتوویەتی گەمەبەکی
 شیعری بخولقینی، ئەگینا (نیشە)
 تا کۆتایی خۆی نەبەستەو بە
 نازییەکانەو و دیدی خۆی نەشاردەو
 لە ژێر تەمتمانی ئایدۆلۆژی ئەوانەو،
 ئەگەرچی (ئەلیزابیت)ی خوشکی
 دواي مردنی نیشە خیانت لە فیکری
 نیشە دەکا و (ھیتلەر) بۆ کردنەو
 ئەرشیفەکی بانگ دەکا.

(ھایدگەر) وەکو بیرمەندیک کە
 لە روانگەیی دیدە فەلسەفییەکانیەو
 ھەولیداو بێر و دیروکی بێر بۆ
 بەلگە و شیکاری راستەقینە پڕۆژە
 ئەتۆلۆجییەکی خۆی بختە گر،
 وانە ھەبە لە بارە فەلسەفە
 (نیشە)و، ئەگەرچی دواتر
 نازییەکان دژی (ھایدگەر) دەوستانەو.

خود ههستی به‌وه کردوو که مروّفی کامل دستخه‌روّدانى قورسه، بۆیه ئه‌ویش ده‌یه‌وى رێکه‌وته بچوینیت به منداڵ و ئینجا دستخه‌روّی بدا (ئه‌مه رینگاکه‌ی بۆ کورت ده‌کاته‌وه).

له سه‌ره‌وه‌دا چەند جارێک وشه‌ی (هێز) مانیفیست بوو، کرده‌ی دستخه‌روّدان هێزێکی له پشته‌وه‌یه. فه‌لسه‌فه‌ی هێزی (نیتشه) باسی ئه‌وه ده‌کا که ره‌گه‌زی چێرخوازی وه‌کو ره‌گه‌زێکی ئه‌خلاقی شیاوی ره‌ت کردنه‌وه‌یه. به‌های کرداری مروّ ده‌بیت له رووی ئەندازه‌ی یارمه‌تیه‌ك چاوی لێ بکړی که ئه‌وان بۆ گه‌شتن به هێز به‌کاری ده‌بن. چێژ ئامانج نییه و شتێک نییه مروّ هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی بدا. له بازنه‌یه‌کدا که خواستی هێز بالاده‌سته، چێژ بێمانایه و ئه‌و شته‌ی بوونیك بۆ هێزێك دروست ده‌کا، هه‌ر ئه‌و شته مانادار و نرخداره. هێز و چێژ گرێدراون به‌یه‌کتره‌وه، چێژ به‌بێ هێز هه‌یچه و هێز به‌بێ چێژ هه‌یچتر، مروّ بۆ ئه‌وه هێز به‌کار ده‌با، تا بگاته‌ چێژ، چێژێك که ده‌ره‌نجامی هێزه. ئه‌و کاته‌ی خود هێز ده‌کاته که‌ره‌سته‌ی ده‌ستخه‌روّدان، چاویشی برپه‌وته چێژێك له‌ گۆشه‌ دووره‌که‌دا چاوه‌ڕێی ده‌کا:

ئێستا چیت زه‌رده‌شت سه‌رسه‌خت نییه، چون بایه‌کی گه‌رم و توینه‌ره‌وه‌ی سه‌هۆلبه‌ندان، بۆته جیلوه‌ی هیمنی و

هه‌میشه مروّف دوای گۆرانه گه‌وره‌کان که روو له ژيانى ده‌که‌ن، ژيانى له نیاوان دوو به‌ره‌ی دۆزه‌خ و به‌هه‌شتدا، باش و خراپدا، پیروژ و نه‌فره‌ت لیکراودا دابه‌ش ده‌بی، ئه‌وه‌تا شاعیر بارگه‌ی خو‌ی له سه‌رزه‌مینه یه‌که‌میه‌که‌یه‌وه که هه‌ر خو‌ی خولقاندویه‌تی، ده‌گوازیته‌وه بۆ سه‌رزه‌مینه دووه‌میه‌که‌ و فه‌زا دووه‌میه‌که‌ که هه‌مان فه‌زا یه‌که‌میه‌که‌یه‌ و گۆراوه، گۆرانی فه‌زا که‌ش به‌ستراوته‌وه به گۆرانی خوده‌که‌وه، ئه‌و کاته‌ی خود چیت دوای حه‌قیقه‌تی تال ناکه‌وى و ده‌بیتته هاوڕێی رێکه‌وته و کار بۆ ده‌ستخه‌روّدانى رێکه‌وته ده‌کا، گۆرانی فه‌زا که تۆماتیکى ده‌بیت.

ده‌رپرینێکی سه‌ره‌نجراکێشتر ئه‌مه‌یه: (وه‌ك ده‌ستخه‌روّدانى منداڵێك و بردنى)، ئه‌و په‌یوه‌ندییه چیه له نیاوان ده‌ستخه‌روّدانى رێکه‌وته و ده‌ستخه‌روّدانى منداڵدا هه‌یه؟ راستیه‌که ئه‌وه‌یه منداڵ ئاسانتر ده‌ستخه‌روّ ده‌دری به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ مروّفێکی کامل (مروّفی کامل له ئاستی ته‌مه‌ندا، ئه‌گینا منداڵیش مه‌خلوقێکی بێهێز نییه)، بۆیه خود هه‌ولده‌دا رێکه‌وته بکاته منداڵ و سیفه‌ته‌کانی نزیک بکاته‌وه له سیفه‌تی منداڵ (ئه‌و سیفه‌تانه‌ی دوا‌جار ده‌ستخه‌روّدان ئاسان ده‌که‌ن)، ئینجا ده‌ستخه‌روّی بدا.

ئارامى. ئەو ئىستاش لە كۆيىستانە كەيدا
لە چاۋە پروانىدايە، تەنھا جياۋازى
ئەۋەيە كە ئىستا لە دوندە كان دابەزىۋە.
لە بەستەلەكە زىندوۋە كان زۆرتىر
چۆتە پىش. ماندوۋ و خۇشحالە.
خولقېنەرىكە خەرىكە ھەۋتەمىن
رۆژى ئافراندىن تىدەپەرىنى .
(زەردەشت) ۋەكو كارەكتەرىك
ئاۋىتەي فەلسەفەي (نىتەشە) بوۋە.
ھەلبەت شىعر ناكەۋىتە دەرەۋەي
فىكرەۋە، بەلام ھەندىك تايەتمەندىي
خۆي ھەيە كە رەنگە فىكر و فەلسەفە
نەتوانن كە شفى بكن، ئەۋەي دەتوانى
كە شفىان بكا خويىنەرىكە بە بەلەمى
(شىعريەت) گەشتى ئاسۆ دوورەكانى
شىعر و قولايىيە سەختەكانى شىعري
كردىت.

قەسە كەردن لەسەر ئەۋىتر كە
(زەردەشت) ھ، جۆرىكە لە قەسە كەردن
لەسەر خود، بەۋ واتايەي وىناي
(زەردەشت) لەۋ پارچە دەقەي
سەرەۋەدا نزيك كراۋەتەۋە لە وىناي
خود (لە پارچەكانى خوارەۋەدا ئەمە
دەگۆرى)، ئەۋەتا ۋەك چۆن خود لە
سەرەتادا كەسىكى سەرسەخت بوۋە
ۋ پىشتى لە ئاگايى خۆي كەردوۋە و
ھەۋرەكانى لە خۆي دوور خستونەتەۋە،
(زەردەشت) پىش كەسىكى سەرسەخت
بوۋە و ئىستا بۆتە جىلوۋەي ھىمنى و
ئارامى. گۆرانى (زەردەشت) ھۆكارى
بۆ ھىنراۋەتەۋە، ۋەك چۆن لە بابەتى

گۆرانى (خود) دا ھۆكارەكان دىارى
كراۋون.
گۆرانى (زەردەشت) بۆ دوۋ ھۆكار
دەگەرىتەۋە، ھۆكارىكيان ناراستە و خۆيە
ۋ ئامازەي پى دراۋە، بەلام ئەۋەي
لە پىشتى ۋ شەكانەۋە ھەستى پى
دەكەين ئەۋەيە كە (گۆرانى زەردەشت
بەرھەمى گۆرانى خودە)، ھۆكارەكەي
تر راستە و خۆيە ۋ (نىتەشە) خۆي
ئامازەي پى داۋە، ئەۋىش خۆي لە
دابەزىنى (زەردەشت) لە دوندەكان
ۋ چوونە پىشەۋەي لە بەستەلەكە
زىندوۋەكاندا دەيىنەتەۋە.

(زەردەشت) ي خولقېنەر جياۋازە
لەگەل خولقېنەرانى تر، (زەردەشت)
خەرىكى تىپەراندنى ھەۋتەمىن
رۆژى ئافراندىن، خولقېنەر خەرىكى
تىپەراندنە نەك خەرىكى جىگىر كەردن
ۋ جەقەستوۋىي، ئەمەش خاسىيەتە
جەۋھەرىيەكەيە لە كەسايەتى
(زەردەشتى خولقېنەر) دا ئەگەر
قەرارىيت (زەردەشت) لەم دەقەدا
چەند كارەكتەرىك يىت لەنىۋيەك
كارەكتەردا. فرەبچمى (زەردەشت)
بۆ چەند ئاراستەيى فىكرى (نىتەشە)
دەگەرىتەۋە. (نىتەشە) لە دەقەكەدا زوۋ
زوۋ ئاراستەيى فىكرى خۆي گۆرىۋە:
خاموش!

راستىيەك ھاۋشىۋەي ھەۋرە رەشەكان
لە ژوور سەرم ھاموشۇ دەكا
لە دلى ھەۋرەۋە

بروسکهیه کی ون شریخه ده دا
 راستی یاغر یاغر له قالدومه
 فراوانه کانه وه پرووه و من دیت:
 وهره! ئه ی حه قیقه تی ئازیز
 وهره! ئه مه حه قیقه تی منه.

خود داوای خاموشی ده کا له
 (ئهوانیتری نادیار)، چونکه راستیه ک
 بوونی هه یه ده بیت له ئاستیدا بیده نگ
 بین و لی بگه پین راستیه که قسه ی
 خوی بکا، راستیه ک له ژوور سه ری
 خوده وه هاموشۆ ده کا. (له ژوور سه رم)
 ئه و ده رپرینه یه ده کری و ه کو به های
 راستی چاوی لی بکه یین، ئه مه ش
 نا کو که له گه ل دیدی فه لسه فی نیتشه
 بو راستی که راستی به ئازار به خش
 داده نا.

(نیتشه) حه قیقه ت به ئازیز دانا:
 (وه ره ئه ی حه قیقه تی ئازیز)، وه لی
 ئه گه ره له رابردوودا خود خوی دوا ی
 (حه قیقه تی تال) که وتبی، ئیستا
 (حه قیقه تی ئازیز) خوی له قالدومه
 فراوانه کانه وه پرووه و ئه و دیت،
 ئه مه ش ده رخه ری ئه و راستیه یه که
 گۆرانی (زه رده شت) و گۆرانی خود،
 گۆرانی حه قیقه تیان به دوا ی خو یاندا
 هینا وه له (حه قیقه تی تال) ه وه بوو
 به (حه قیقه تی ئازیز)، ئه و گۆرانه
 دوا جار ده بیته په راویزی بابه تیکی
 گرنگتر که بابه تی (گۆرینه کانی خود)
 ه، خود ده توانی بگۆری و ئاراسته ی

شته کان به و جوړه ی ده یه وی دیاری
 بکا. ئه گه ره له سه ره وه باسی (خودی
 خو لقینه رمان) کردبی، ئه و لیره دا باسی
 (خودی گۆره ر) مان کرد که خودیک
 بوو توانی شته کان بگۆری و لینه گه ری
 بیده نگ دابنیشن، خودیک (حه قیقه تی
 تال) ی گۆری بو (حه قیقه تی ئازیز):

به دوو چاوی غه مگین
 دلگیرانه نیگام ده کا و
 نیگاکانی هه ست بزوی و
 سه ره نچراکیشن
 ده لی نیگای کچه لاوه کان.
 پیموایه هه ستی به نه یینی
 به خته وه ربوونی من کردووه
 هه ستی به وه کردووه
 وه ک بلی من له دونده وه دابه زیوم
 بویه ئاوا هیمن و له سه ره خوم
 ده لی له و دیو بینینه کانی ده عبا یه کی
 گۆره نگ

له هه مبه ر مندا ده می لی کردۆته وه.
 (حه قیقه تی ئازیز) وینای کی شراوه
 و بو خوینهر وازی لی نه هینراوه به
 ئاره زووی خوی وینای بکا، یان به
 گویره ی ئاستی تیگه یشتی وینای
 بکیشی. (حه قیقه تی ئازیز) وه کو
 حه قیقه تیکی غه مگین خوی مانیفیست
 ده کا، به لام غه مگینیک نیگاکانی
 هه ست بزوی و سه ره نچراکیشن
 غه مگینه که غه مگینیک ئاسایی نیه).

(حه‌قیقه‌تی ئازیز) حه‌قیقه‌تیکی هه‌ستیاره و توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ ده‌رک به‌ نه‌یینه‌کان بکا، ئه‌وه‌تا ده‌رکی به‌ نه‌یینه‌ی به‌خته‌وه‌ربوونی خود کردووه، وه‌لێ ئه‌و پرسیاره‌ی به‌یان ده‌ییت ئه‌مه‌یه: حه‌قیقه‌ت بۆ غه‌مگینه‌که ده‌بینی خود به‌خته‌وه‌ره؟ دواتر ده‌کرێ پرسین: ئایا ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی ئازیزی غه‌مگین کردووه به‌خته‌وه‌ری خوده؟ ئایا حه‌قیقه‌تی ئازیز گه‌ره‌کیه‌تی خود به‌خته‌وه‌ر ییت؟

ئه‌مجاره‌یان (زه‌رده‌شت) ده‌یته‌ خود. خودی (نیتشه) له‌نیو (زه‌رده‌شت) دا ده‌توێته‌وه. ئه‌وه‌ی له‌ دونه‌کانه‌وه‌ دابه‌زیوو، (زه‌رده‌شت) بوو نه‌ك خود، وه‌لێ کرداری (له‌نیو یه‌کتری توانه‌وه) ئه‌وه‌نده‌ قووله، (زه‌رده‌شت) ده‌یته‌ خود و خودیش ده‌یته‌ (زه‌رده‌شت)، به‌ راده‌یه‌ك ئه‌و دووانه‌ت بۆ له‌ یه‌کتری جیا نا‌کرێته‌وه.

(دووانه‌یی) قسه‌ی زۆر هه‌لده‌گرێ له‌ بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆدا، یان له‌ ده‌قیکی ئه‌ده‌بیدا که (دووانه‌یی) به‌شیکی گه‌وره‌ی داگیر کردووه، وه‌لێ بابه‌تی (دووانه‌یی) له‌م ده‌قه‌دا بۆ چهند چرکه‌یه‌کی دیاریکراوه و خیرا ده‌گوێرێ، بۆیه‌ ئیمه‌ش زیاتر له‌سه‌ری ناوه‌ستین و لێی ده‌گه‌ڕێن:

خامۆش! چونکه‌ راستی من له‌ دوواندایه: مالت خرا بی‌ت زه‌رده‌شت!

نیگا‌کانی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ده‌چوێنی به‌ نیگای کچه‌ لاوه‌کان، ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ش تا راده‌یه‌ك نا‌کو‌ک بیت له‌گه‌ل ئه‌و دیده‌ فله‌سه‌فیه‌ی (نیتشه) بۆ ژنی هه‌یه. پتووسته‌ سیکس و جینده‌ر تیکه‌ل نه‌که‌ین، یه‌که‌میان بایۆلۆژییه و دووه‌میان ده‌روونی - کۆمه‌لایه‌تییه، (نیتشه) راسته‌وخۆ باسی ئه‌و جیاوازییه نا‌کا، وه‌لێ له‌ جیاوازیی نیوان (میوون) و (ژنبوون) تی ده‌گا. لای (نیتشه) نه‌مانی غه‌ریزه‌ی ژنانه، فه‌وتانی ژنه، باسی ئه‌و تایه‌تمه‌ندییه بایۆلۆژییه‌ی ژن ده‌کا که ده‌یته‌ هێزێک بۆ ژن خۆی (دیسانه‌وه‌ به‌ر بابه‌تی هێز ده‌که‌وینه‌وه)، (سیمون دی بۆقوار) له‌و ئاسته‌دا قابیلی به‌راورد‌کردنه‌ له‌گه‌ل (نیتشه).

(نیتشه) جیاوازیی نیوان (ژن) و (پیاوی) به‌ستۆته‌وه‌ به‌ روانگه‌ی جیاواز و به‌های جیاوازه‌وه، په‌خنه‌ ده‌گرێ له‌ دوالیزمی فله‌سه‌فی یان میتافیزیکی (دوالیزمی جنسی)، چهند میتۆدێک ده‌خاته‌ پوو ده‌توانی بگاته‌ چه‌ندین و کون و ئاست و له‌ویوه ئیش له‌سه‌ر چه‌ندین راستی بکا. له‌ (ئه‌رکیۆلۆژیای ئاکار)دا (نیتشه) قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌و به‌هایانه‌ ده‌کا که زیهن به‌ به‌رزتر داده‌نێن به‌ به‌راورد له‌گه‌ل له‌ش، له‌ویدا ژنان به‌ له‌شیان جیا ده‌کرێنه‌وه، لای (نیتشه) ئه‌و به‌هایانه‌ وا ده‌که‌ن توشی گونا‌ه‌ بین.

ئینجا وەسفە گشتییەکی زەرەشت دەست پێ دەکا، بەتەواوی وەسفی ئەو زەرەشتە دەکا لە دەقەکا دا لە پال وشە و پرستە و دەرپرینەکانیدا وجودی هەیه، ئەو کەسیکە تا ئاستی ئیرەیی پێ بردن بەهێز و سەرسامکەرە. بە ئاشکرا هەست بەو دەکەین خود (حەقیقەتی خود) ئیرەیی دەبا بە زەرەشت، ئەمە جگە لەو ئیرەییە گەورەییە ئەوانیتر بە زەرەشتی دەبن. بە گەرانهو بە دیدی نیتشە لە بابەتی (بەزەیی) دا، دەکرێ قسە لەسەر دیدی ئەو بۆ (ئیرەیی) بکری (نیتشە بەزەیی بە خراپ دادەنا).

نیتشە بانگەشە (مروۆفی بالا - سوپەرمان) دەکا، هەلبەت گۆتەش لەنیو هۆنراوە دراماتیکیەکانی نیو فاوستدا وینای وەها مروۆفیکی کیشاوە، بەلام ئەگەر خود وەکو کەسیکی بێدەسلات کە هەلدەلەرزی لە سییەردا دەرێکەوی، ئەمە دژە لەگەڵ دیدی فەلسەفی نیتشە بۆ مروۆف و خود کە پێی وایە تەنانەت خودی بەزەیش بۆ مروۆف خراپە و پێویستی نییە:

دەتەوی نووری زیادەت ببەخشێ ئەوانیتر بە مشتان، وەلی ئەوێ زیادە خودی تۆیە!

دەلیی ئەو مروۆفی کە (زەرناب) ی قووت داوە، لە کۆتاییدا ورگت هەلدەدرن بۆ دەرھێنانی زێڕ! زەرەشت! تۆ زیاد لە پێویست بە توانای، بێئەندازە خەلک سەرسام دەکەیت و وایان لێ دەکەیت حەسوودیت پێ بێن. من لە بەرامبەر شەوقی دلگیرتدا خۆم ناگرم. هاوار بۆ سییەر دەبەم و هەلدەلەرزەم، دە تۆ پرۆ بە توانا، پرۆ. ئەو زەرەشت! لە خۆری خۆت دوور بکەو!

دیسانەو داوای خامۆشی دەکا لە ئەوانیتری نادیار، دیسانەو پراستی قسە دەکا، وەلی ئەمجارە پراستیەکی نەناسراو نییە، بەلکو (پراستی خود) ه: (خامۆش! چونکە پراستی من لە دوواندایە) هەر لەبەر ئەوەی (پراستی خود) لە دوواندایە، ئیتر بەلای خودەو دەبێت هەمووان بێدەنگ بن و قسە نەکەن (پراستی خود قسە دەکا). خود لە پرێگای ئەو بێدەنگ کردنەو، ئەوان مەحکوم دەکا بەوێ گوی لە (پراستی خود) بگرن.

ئەو مەحکوم کردنە خود دەکەوێتە کوی فیکری فەلسەفی نیتشەو؟ من دەزانم لای نیتشە هەمووان مەحکوم بە ژیان و بەلگەش بۆ ئەمە، دیالۆگەکی نیوان نیتشە و دختۆرەکە پەتی لە کاتی نەخۆشیەکی، ئەو کاتە دختۆر دەپەوی وەکو نەخۆشێک مامەلە لەگەڵ (نیتشە) بکا.

ئەه ی به توانا وریابه، ئەگەر مه یلی

به خشینت هه بوو له خۆتهوه

دهستپێکه

زهردهشت خۆت ببه خشه!

گریمان ئەگەر ئەو روانگه بیکه لکه

بۆ شیعەر دروست بێت که پێی وایه

شیعەر ده که وێته ده ره وه ی فیکره وه (من

قهت له گه ل ئەو دیدهدا نیم)، ئەوا

دیسانه وه (ناکۆکی) و هه موو ئەو

چه مکه نه ی په یوه ستن به ناکۆکیه وه،

یه قه مان به رنه دن له بازنه ی ده قه که دا،

یانێ ئەگەر حاشامان له بوونی بازنه ی

فیکر کرد که ئەمه تاوانیکی کۆمیدییه،

دیسانه وه رووبه رووی چه ندين

ناجیگیری فیکری ده بینه وه له بازنه ی

ده قدا.

نیتشه، زهردهشت ئەوه نده به رز

ده کاته وه، ده یگه یه نیته ئاستیک

هه مووان به خیلی پێ ده بن، وه لی

دواتر (خودی خود) ئەو مرقه

به رزکراوه یه به بیکه لک داده نی و

داوا ی لی ده کا ئەگەر مه یلی به خشین

هه یه، له به خشین خۆیه وه ده ست پێ

بکا. که واته یانی چی تۆ که سێک به رز

ده که یه وه و لات بیکه لک و زیاده یه؟

ئەو ناکۆکیانه ی له م ده قه دا هه ن،

قابیلی ئەوه ن له چه ندين گۆشه نیگای

جیاوازه وه قسه یان له باره وه بکری.

سه رچاوه کان:

* لیکۆلینه وه یه که له باره ی فریدریک نیتشه،

گۆفاری (ئەده بی سه رده م)، بێند

باجه لان، ۲۰۱۴

* باشتترین هۆنراوه کانی نیتشه، کۆکردنه وه ی

شوجاعه ددین شه فا، ده وک، ۲۰۰۸

* له رپـازـه هـزریـه هاوچه رخه کان، د.

سعدون محمود ساموک، هه ولیر،

۲۰۱۸

* بیرى پۆستمۆدیرنیزم، ئازاد حه مه،

هه ولیر، ۲۰۰۲

* لیبوورده بی و فه لسه فه، ریبوار سیوه یلی،

هیوا حاجی، نه وزاد جه مال، هه ولیر،

۲۰۰۹

* فه لسه فه بۆ ئەو که سه ی ده یه ویت، د:

نبیل عبدولحه مید عبدالجبار، هه ولیر،

۲۰۱۰

* المدخل الى الفلسفة، جون لويس،

ترجمة: د. انور عبدالملك.

* مشاكل الفلسفة، برتراند رسل، ترجمة:

د. عبدالعزيز البسام

* مدرنیته و اندیشه ی انتقادی، بابک

احمدی، چاپ چهارم، ۱۳۸۰

پروانی سارته ر بۆ مردنی خودا لای فریدیش نیچه

دښاد کاوانی

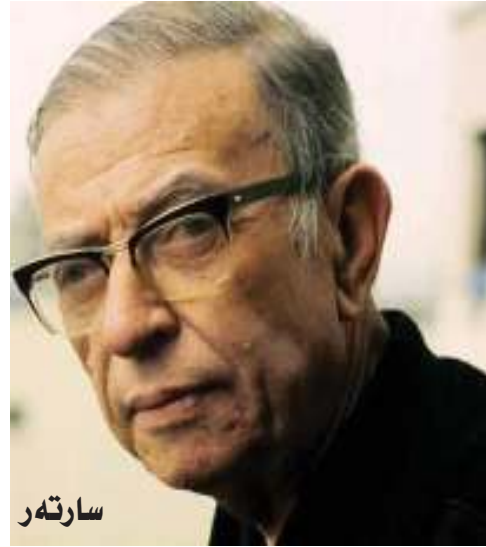

ئەو پەرخانەى سەرەو لە فەلسەفەى بوونگەرایى دەتوانین وەک وەلامیک بۆ حوکمەکەى سارتەر کە خودا بوونی نییە تیگەین. سارتەر لە کتییى «ئىگزیستەنسیالیزم و سۆزەکانى مرۆف» دا دەلیت «بوونگەرایى لە هەولیک زیاتر نییە بۆ جیبەجیکردنى هەموو دەرئەنجامەکانى تیروانینە بیتائینەکان کە پەيوەستن بە یەکەو».^(۱) تیروانینى سارتەر بۆ نەبوونی خودا دەرئەنجامەوێ راکەیاندى سەدەى نۆزەهەمى نیچەى کە دەلیت «خودا مردوو». لیدوانەکەى نیچە نەک تەنھا ئاماژەى بۆ مردنى بەهایەکى رەها، بەلکۆ ئەو مردنە زەبەلاحە رەنگە ترسناکترین بیت کە مرۆفایەتى تا ئیستا ئەزموونى کردوو. مردنى خودا، بۆ نیچە، لە هەمان کاتدا ئاماژە بەو نیهیلیزمە دەکات کە لە ئەنجامى لەدەستدانى بەهایەکى رەهاو دیتە ئاراو کە هەموو بەهاکانى دیکەى پێوانە دەکرین. لە کتییى زانستى بەختەوهرى نیچەدا شیتیک دەخاتە بازاری فەلسەفە ئەویش مردنى خودا رادەگەیهنیت:

کوشتنى لەلایەن مرۆفەکانەو، بەلکۆ لەو ترازیدیتەر ئەو یە کە مرۆفەکان بەتەنھا ماونەتەو بۆ مامەلەکردن لەگەل ئەو گێژاوه گەورەى کە مردنى خودا بەجیى هیشتوو. بە واتایەکى تر بە دروستکردن و ئەنجامدانى «رپورەسم» بۆ «شۆردنى تاوانەکە» لە تاوانەکەى خۆى بەدوور دەگریت. ئەم رپورەسمە بۆ نیچە بە جوریک نوینەرایەتى داخستنى بەربەستى ترس دەکات، کردەوێ دامەزراندنى «خودایەکى نوێ» لە فەزادا دواى نەمانى بنەمای رەها و زالانەى ژیان. لە ئەنجامدا لە جیهانیکی بى خودادا، مرۆف دەتوانیت بە تەواوى پەرە بە داهینەرى خۆى بدات: مرۆف چیتراى ناییت وەک جاران داواى پێنمایى لە کردارەکانیدا بکات لە

خودا مردوو. خودا هیشتا مردوو و ئیمەش کوشتمان. ئیمەى بکوژانى بکوژان چۆن مامەلە لەگەل خۆمان دەکەین؟ پیروژترین و بەهیزترین شت کە جیهان خواونى بوو، لەسەر چەقۆکانمان خوینى لیھات تا مردن: کى دەتوانیت خوینمان لى بسپێتەو؟ ئەو ئاوەى لەوێ پاکمان دەکاتەو چیه؟ چ رپورەسمیک، چ یارییهک دروست دەکەین بۆ ئەوێ تاوانبارى خۆمان بشۆین؟ ئایا گەورەى ئەم شتە بۆ ئیمە زۆر گەورە نییە؟ ئایا پیویست نەبوو بینه خودا تا شایەنى ئەو دەرکەوین؟^(۲)

مردنى خودا، بۆ نیچە، مانایەکى قوولێ تراژیدى هەیه، کارەساتى هەموو کارەساتەکانى میژووى مرۆفایەتییه. کارەسات تەنھا مردنى خودا نییە، یان

سارتهر

میتافیزیکی مه‌سیحی سه‌دهی
 ناوه‌راستی له‌سه‌ر ماده‌یه‌کی ره‌ها
 جیگیر کرد - خودا- سه‌رچاوه‌ی هه‌موو
 راستیه‌کان، سه‌رچاوه‌ی راستیه‌کی
 بی‌پرسیار و بوونی «پیموایه، بویه
 منم». (۳) ده‌بیته‌هۆکاریکی تری خودی
 که‌سه‌که، که له‌رینگه‌ی هه‌ستی
 که‌سی یه‌که‌مه‌وه هه‌ست پنده‌کریت.
 کانت، یه‌کیک له‌نوینه‌ره‌گرنگه‌کانی
 بزووتنه‌وه‌ی رۆشن‌گه‌ری، به‌دوای کرداره
 ئه‌خلاقیه‌کانیدا ده‌گه‌ریت نه‌ک له
 خوداوه، که ناتوانریت له‌رینگه‌ی عه‌قل
 و هه‌سته‌وه‌ی بناسریت، به‌لکو له‌فه‌رمانی
 ره‌های عه‌قلی خۆیه‌وه؛ وه‌ک که‌سیک
 هه‌ست پنده‌کریت که‌ته‌نها یاسادانه‌ر
 نییه به‌لکو که‌سیکی حوکمرانی
 یاساشه. له‌به‌رامبه‌ردا نیچه‌بانگه‌شه
 بۆ ئه‌وه‌ده‌کات که‌ئو هه‌ستانه‌ی له
 ئه‌نجامی زۆر جه‌خت‌کرده‌وه له‌سه‌ر
 عه‌قل سه‌رکو‌تکراون و له‌بزووتنه‌وه‌ی
 رۆشن‌گه‌ریدا به‌رزکراونه‌ته‌وه، که‌بنه‌مای
 شه‌رعیته و ده‌سه‌لات له‌فه‌رمانه
 ئیلاهییه‌کانه‌وه ده‌گوریت بۆ فه‌رمانه‌کانی
 عه‌قل، بریتین له‌سه‌رچاوه‌ی
 راسته‌قینه‌ی ده‌رپرینی مروّف بۆ بوونی
 خۆی له‌جیهانی سروشتیدا.

سارته‌ر کاره‌ساتی راگه‌یانندی نیچه
 که «خودا مردووه» هه‌نگاوێک زیاتر
 ده‌باته‌پیشه‌وه و کاره‌ساتی فه‌زای ته‌له‌ی
 هه‌لنه‌هاتوو و چاره‌سه‌رنه‌کراو ده‌باته
 فۆرمیکی تراژیدیتره‌وه. سارته‌ر پیی

فه‌زای سه‌روو سروشتیه‌وه «شینه‌که‌ی
 ئاسمانی» به‌لکو ده‌بیت خۆی رینمایی
 بکات. ناچاره‌نکۆلی باقی دونیا بکات
 و دان به‌گرنگی ئه‌م جیهانه‌دا بنیت
 و بانگه‌واز بۆ ئیراده‌ی خۆی بکات.
 ئه‌وان به‌ئاشکرا و بی‌شهرم دان به‌وه‌دا
 ده‌نین که‌ده‌بیت ئه‌و ده‌رگایه‌بگورن
 که‌به‌هۆی مردنی خوداوه‌داخراوه، به
 جوریک له‌ده‌سه‌لاتی سه‌رووی مروّی
 و «ئیراده‌ی ده‌سه‌لات».

ئه‌گه‌ر حوکمه‌که‌ی نیچه‌سه‌باره‌ت
 به‌مردنی خودا، وه‌ک هایدگه‌ر،
 ئاماژه‌یه‌بۆ مردنی خودا به‌مانای
 وشه‌یی، به‌لکو «کۆتایی میتافیزیک»
 بیت، ئه‌وا نیچه‌کۆتایی هاتنی پلانی
 دیکارت له‌مۆدیرنیه‌رۆژئاواییه‌کان
 له‌گه‌ل مردنی خودا راده‌گه‌یه‌نیت و
 خاوه‌نداریتی مروّف وه‌ک جوریک له
 واقع. دیکارت ناوه‌ندی کیشکردنی

لای سارتهر به مانای سهر به خوئی مروفتیکی نازاده. سارتهر، له جیهانیکی بی خودادا جیهانیک که هموو شتیک ریگه ی پیدراوه، مروفت جیده هیلریت بوئه وهی نازادیه که ی فری بدات. بهم شیوهیه، سارتهر ده لیت، مروفت بوونیکه که «تومه تبار ده کریت» به نازاد بوون: ئه وه که سهیه که هموو بارگرانیه کانی ئه م سهره تایه هله ده گریت وه هموو ئه وه بهر پر سیاریه تیانه ی که ئه م بارگرانیه ده بیه نیت، به جیده هیلریت، ئه وه بوونه وه ره یه که وهک نیچه به زمانی حه کیمه که ده یخاته پروو، جیده هیلریت، خوئی وهک «خودایه کی نوی» دروست بکات.

وایه نه بوونی خودا راستی و گرفتیکی ساده نییه، به لکو «کاره ساتیکه» بو مروفتایه تی. چونکه ئه م مردنه، له هه مان کاتدا خوئی رایده گه یه نیت که بناغه ی به های زالیش له ده ستچوووه و مردوووه. که واته وهک له دوستو یفسکی وه ریده گریت، هه موو شتیک له جیهانیکی بی خودادا «مه حاله» و «ریگه پیدراوه». کیشه ی جه وه ره ی ئه وه یه که ئه وه ی دوا ی مردنی خودا به دوا ی خویدا دی نیت، ده رئه نجامیکی تر سناکتره: له جیهانیکی بی خودادا مروفت وازی لیده هیلریت بو بوونیک که ناتوانیت هه لیتر یتریت و هه لینا بژیریت. مروفت وهک تیغیک ته نیایه که س و هیچ شتیک له پیشه وه و له پشتیه وه و له سه روویه وه نییه که رینمایی بکات. وهک چو ن هیچ هوکاریک نییه بو ئه وه ی بوونی هه بیت، هیچ هوکاریک نییه بو ئه وه ی بوونی نه بیت، چونکه بوونی ته نیاریکه وتیکی سهیره. بوونی ئه وه له لایه ن بوونیکه تری زاله وه دروست نه بووه، به لکو بوونیکه ناوازه یه که ناچاره خوئی دروست بکات. واته مروفت به جیده هیلریت، یان با شتر بلین ناچاره مامه له له گه ل بوونی خویدا بکات له کاتیکدا مامه له له گه ل ده رئه نجامه کانی نه بوونی خودا ده کات.^(۴) بهم شیوهیه بو سارتهر چو ن نیچه مردنی خودای راگه یاند، ئه مه ئه گهر سهر به خوئی نشان ده دات،

په یوه ندى سارته له نيوان ئيرادهى مروځ و ئيرادهى خودادا- «بوون و نه بوون»ى، وهك په يوه ندى نيوان من و خوځ له كاره كانيدا- پره له مملانئ. ههروهها پيوسته جهخت له وه بگريته وه كه نهك هه په يوه ندى كاني پيشوو ناگونجئ، بهلكو په تکررنه وهى په كيكيان بنه ماي دوو پاتكرنه وهى ئهوى ديكهيه. واته له په يوه ندى نيوان خودا و مروځدا، ههروهك چوځ له په يوه ندى نيوان خود و خوددا، ئه گهرى ئالوگورى سوژه و ئوژه نيه؛ هيچ روانگه يه كي ئيلاهي نيه كه بتوانيت وهك خوديك من بابتهى بكات؛ هيچ ئيراده يه كي ئيلاهي نيه بو مسوگر كرنى به رده وامي بوونى من. ئه مهش له بهر ئه وهيه كه ئيرادهى خودا و ئيرادهى مروځ به ته واو تهى له گهل يه كتردا ناگونجئ- ئه گهر خودا بوونى هه بئيت، مروځ ناتوانيت ئازاد بئيت؛ ئه گهر مروځ ئازاد بئيت خودا ناتوانيت بوونى هه بئيت. مروځ له لايه ن خوداوه دروست نه بووه، بهلكو «خوځ دروست دهكات. كه واته «مروځ ئازاده، مروځ ئازاديه». ئه م بوچونه به شيوه يه كي ناراسته وخو وا گرمانه دهكات كه بوونى خودا ئازادى مروځ سنووردار دهكات؛ مروځ بو ئه وهى به ته واوى دهستى به سهر ئازاديه كه يدا بگريت، ده بئيت بئ شكست خودا په ت بكاته وه. به هه مان شيوه ئه گهر بو تريت مروځ به راستى

واته سارته ر فوړماتوړى راديكالئ هه م تپرواينه يه، كه له بزووتنه وهى به ئاگاهاتنه وهى ته وروپييه وه دهستى پيكر دووه، سه باره ت به بوون و پيگه و مانا مروځ له گهردووندا- مروځ ته نيا به خوځ ده توانيت مانا به بوونى خوځ به خشيت. ئه گهر نيچه فه زاي دواى «مردنى خودا» وهك دروست كرنى سوپه رمانيك به ئيرادهى دهسه لات و هه لسه نگانده وهى هه موو به هاكان و دروست كرنى به هاى نوئ ليكبداته وه، سارته ر هه م فه زايه به خودى مروځى ئازاد ليكده داته وه. ئيراده و دروست كرن، له سهر هه م خاله سارته ر هيندهى نيچه راديكاله، ههردو وكيان داوا له مروځ دهكهن پشت به داهينه رييه كهى به سستيت و به هاى نوئ دروست بكات. بو ستر مروځ ئاراسته ي رابردو و نيه، بهلكو له ئيستاه به ره و داهاتوو، بهر به سستى ئه گه ره كاني داهاتوو. به جوړيك ئيرادهى دهسه لاتى سهروو مروځى نيه، بهلكو ئيرادهى ئازادى مروځيك هه يه كه به هه له له جيهاننيكى داخراودا فريدار وه ته ناو بوونى خوځيه وه. هه موو به هاكان شتيك نين كه پيمان بدرئيت و پيوسته بگوردرين، بهلكو شتيك كه ئيمه له ريگه ي كرداره كاني خوځمانه وه دروستى دهكهن و پيوسته بهرز بگريته وه بو ئاستى به ها مروځيه كان.

ئازادە، خودای دروستکەر بوونی نییە، چونکە مەرۆف کە بە ئازادی داها تووی خۆی هەڵدەبژێرێت و بەو ھۆیەو ھە خۆی دروست دەکات، پێویستی بە ھیچ کەسێک نییە جگە لە خۆی. دەتوانرێت بڵێن ئازادی لە چاوی سار تەردا پیشگریمانە دەکات کە «مردنی خودا» کە نیچە رایانگەیان دوو، مەرۆفی سار تەر ئاگاداری دەرئەنجامەکانی کوشتنی خودا مەسیحیەکیە. بەلام دەکرێ ئەو ھەش بڵێن کە «نیچە و کوشتنی خودا» نیچە ی سار تەر، لە روانگە ی دەر وونشیکارییەو، ھەولی پیاویکە بۆ ئەو ی جیگە ی «باوک» کوژراو ھە ی بگری تەو ھە- واتە ھەمان پێگە ی ئەو ی ھە ییت.^(۵) تێروانی نی (دژە تیۆلۆژی) ی سار تەر لە بنەرە تدا خودا کردنی مەرۆف یان بێ مەرۆف کردنی خودایە. چونکە سار تەر سیفە تەکانی خودا دەگوازی تەو ھە بۆ لیکدانەو ی ئازادی مەرۆف، ئەمە تیۆمۆرفیزی بوونگە راییە.^(۶) تایبە تەندی سەر ھەکی تیۆریزمی سار تەر ئەو یە کە مەرۆف ھە ک خودا دروست نەبوو، بە لکو دروست دەکات؟ ھە ک خودا کە ویستی بوونەو ھەریکی تر نییە، بە لکو خۆی ویستی ھە یە؟ ھە ک خودا سەر تاییە ک نییە، بە لکو بوونی کە مامە لە لە گە ل داھا تودا دەکات.

په راویز:

- ۱- ژان پۆل سارتر، بوونگه‌رایى و هه‌سته‌کانى مرۆف (کتیبخانه‌ی عه‌قل، ۱۹۸۵)، ل ۵۱.
- ۲- فریدریش ویله‌يلم نیچه، زانستی به‌خته‌وه‌ر، خویندنه‌وه‌کانى نیچه (چاپخانه‌ی بلاکویڵ، ۲۰۰۶) ل ۲۲۴.
- ۳- بیرده‌که‌مه‌وه که‌واته هه‌م “قسه‌یه‌کى فه‌لسه‌فى به‌ناوبانگه له‌لایه‌ن فه‌یله‌سوفى فه‌ره‌نسى پ‌ینى دیکارته‌وه که به لاتینى به واتای Cogito ergo sum دیت. ئەم لیدوانه لوتکه‌ی هه‌ول‌دانیه‌تى بۆ گه‌یشتن به بیرۆکه‌یه‌کى پروون و ناوازه و دوور له هه‌موو گومانیک. واته ئە‌گه‌ر بزانه‌م بوونى هه‌یه یان نا، یان له‌لایه‌ن جنۆکه‌یه‌کى زۆر فیلبازه‌وه ده‌ستخرووده‌کریم، یان ئە‌گه‌ر وه‌همیک یان خه‌وینیکى من بێت، ئە‌وه پروون و بێ هه‌له، بیرده‌که‌مه‌وه. «پیموایه» (کوگیتوی) لاتینى بنه‌مای هه‌موو زانستیکه، چونکه ئە‌وه‌ی من بیرى لیده‌که‌مه‌وه په‌نگه هه‌له بێت، به‌لام راستیه بێ گومانه‌که ئە‌وه‌یه که من بیرده‌که‌مه‌وه. به‌م پیه ئە‌م قسه فه‌لسه‌فیه له سروشتى ئە‌کسیۆمیکدايه، که هه‌موو راستیه‌کانى دیکه لییه‌وه ده‌رده‌چن.
- ۴- ئە‌مه Übermensch ی ئە‌لمانییه، سوپه‌ره‌مانى ئینگلیزییه پ‌ومانی «So Says Zarathustra» زه‌رده‌شتى نیچه‌دا به‌کارهاتووه. نیچه له‌م به‌ره‌مه‌دا چه‌مکى مرۆفى بالا به پیه‌وه‌وانه‌ی عه‌لمانیزمى مه‌سحیه‌ت ده‌ناس‌تیت.

ناسنامەیان لە گەڵیدا بە دەستەپێنا، هەریەکەیان پشکینک لە چارەنووسی خۆیان بەردەکهوێت. (سیگمۆند فروید، "تەوتەم و تابۆ" (Routledge, 2000)), p. 142. کۆرەکان بۆ ئەوەی لە باوکە توندوتیژەکانیان ڕزگاریان بیت و هاوسەری خۆیان هەبێت، باوکیان دەکوژن؛ بەلام ئەم ئازادییە ناوەکیکردنی باوکی مردوو دروست دەکات. بەم شێوەیە خۆیان لەو فەزایەدا دادەنێن کە باوک بەجێ هێشتوون - خۆیان لە پرۆسەی گەشتن بە یەکسانی لە گەڵ باوکدا ڕزگار دەکەن. واتە بە برۆی نیچە و تەنانەت بۆ سارته‌ریش کە پەيوەندی بەووە هەیه، «کوشتنی ئەسپەکه‌ی» تەنیا هەولێ مرۆف نیه بۆ بەدەستەپێنانی «ئازادی»، بەلکو بکوژەکانیش مەیلیان هەیه، وینە ی ئەو باوکە ی خۆیان بخەنە ناووەو و کوژراو و خۆی لە گەڵیدا بناسیێت.

۶- تیۆمۆرفیزمی یۆنانی θεός تیۆس، (خودا) لە گەڵ μορφή، مۆرف ئیە پیکدیت لە وشەکانی (فۆرم) ئاماژەیه بۆ بەکارهێنانی سیفەتەکانی خودا بۆ مۆفایەتی. مانای پێچەوانە ی ئەم وشەیه بریتییه لە ئەنترومۆرفیزم کە ئاماژەیه بۆ گەرانەنەوێ سیفاتەکانی مۆف بۆ خودا.

سەرچاو:

کتیبي ئازادی لێپێچینه‌وه. دلشاد کاوانی چاپی ۲۰۲۳.

زاراتوسترا سوپەر مۆف بە مانای زەوی ڕادەگەیه‌نیت و ئامۆژگاری بیسەرەکانی دەکات کە چاوپۆشی لەو چاوه‌روانییه ئەبەدیانه بکەن کە لە زەوی نامۆیان دەکەن (فریدریش نیچە، «بەم شێوەیه زاراتوسترا»، وەرگێڕانی ئینگلیزی لە لایەن ڕ. ج. هۆلینگدەیل (پینگوین کلاسیک، ۱۹۶۱)، ل. ۴۴). زاراتوسترا مۆفی بالآ بە مردنی خوداوه دەبەستێتەوه. بە برۆی ئەو، ئەگەر خودا مردبێت، ئێتر خودا ناتوانیت بەهاکان دا‌بین بکات. بەم شێوەیه ڕەنگە نیهیلیزم زāl بیت، بەلام مۆفی بالآ دوا ی مردنی خودا بەهای نوێ دروست دەکات. واتە ئامانجی نیچە لەناوبردنی ئەو نیهیلیزمەیه، کە لە ئەنجامی مردنی خوداوه لە ڕێگە ی مۆفی بالآوه دروست دەبێت.

۵- فرۆید لە کتیبی (تەوتەم و تابۆ)دا باسی مندالانی سەرەتایی ژیرمانی دەکات کە باوکە خراپەکار و بالآدەست و سنووردارکردنی سیکی خۆیان دەکوژن. ڕاوێژ لە گەڵ یەکتەر دەکەن و باوکەکه دەکوژن و لاشە ی دەخۆن. بە برۆی فرۆید، کوشتنی خۆخۆرا‌نه‌ی باوک لەلای مندالەکانیانەوه، تەنیا ئاماژەیه‌ک نیه بۆ ڕق و کینه‌یان لە دیکتاتۆر و تۆلەسەندنەوه‌که‌ی: "بێ گومان باوکی سەرەتایی توندوتیژ مۆدیلێکە کە هەموو ئەندامێکی ئەو کۆمەلە مندالە لێی دەرستیت و ئێرەیی پێدەبات؛ لە کردە ی ڕوو‌خاندنیدا،

زیندووکردنەوێ کەسایەتی نەتەوێ لێ

پێگە پۆمانی بایۆگرافیەو، پۆمانی

(ئەو ھاوارە نەبیسترا)ی - ئارام

محەمەد- بە نموونە

د. دیلان سەلام حەمە فەرەج

پیشەکی:

ئەم توژیڤنەوێهە بە ناوێشانى
 زیندووکردنەوێهە کەسایەتیی نەتەوێهە
 لە ڕینگەى ڕۆمانى بايۆگرافىيەوێهە،
 ڕۆمانى (ئەو ھاوارەى نەبیسترا) ی -
 ئارام محەمەد- بە نموونە، ھەولێکی
 نوێیە بۆ ئاوردانەوێهە لە جۆریکی
 نوێی ئەدەبیاتی گێڕانەوێهە، کە ئەویش
 ڕۆمانى بايۆگرافىيە، لە ئەمڕۆدا ئەم
 جۆرە لە ڕۆمان زۆر دەبینرێت، کە
 ھەول دەدەن کەسایەتیە میژوویی و
 نەتەوێهەکان لە ڕینگەى ڕۆمانەوێهە
 زیندوو بکەنەوێهە، بۆ نموونە (جان
 دۆست) لەم جۆرە ڕۆمانەى نووسییو
 لەسەر چەند شاعیر و کەسایەتیی
 دیاریی نەتەوێهە کورد، ئەم ڕۆمانەش
 باس لە وێستگەکانی ژيان و شیعەر
 و ڕۆشنیری و سیاسەت و ھەلوێستە
 نەتەوێهەکانی دلدارى شاعیر دەکات،
 کە لەو قوناغەوێهە ھاوارە کات بۆ
 پیکھێنانى دەولەتیی نەتەوێهە کوردی
 و لە سى سالی تەمەنیدا زۆرتەری
 ھەولێ بۆ دەدات، توژیڤنەوێهە کە بە
 پێى میتۆدی (وێسفی- شیکاریی-
 میژوویی) ئەنجامدراو و بۆ پراکتیکی
 توژیڤنەوێهە سوود لە ڕۆمانى
 (ئەو ھاوارەى نەبیسترا) ی - ئارام
 محەمەد- وەرگیراوە، توژیڤنەوێهە کە لە
 پیشەکی و دوو بەشى سەرەکی و

لیستی سەرچاوەکان پیکھاتوو و لە
 کۆتاییشدا ئەنجامەکان لە چوارچێوەی
 چەند خالێکدا خراوەتەر و، پلانی
 توژیڤنەوێهە کە پیکھاتوو و لە:

بەشى یەكەم: چەند زانیاریەکی
 تیۆری دەربارەى گێڕانەوێهە و
 بايۆگرافی:

پاری یەكەم: گێڕانەوێهەناسی

پاری دووهم: ڕۆمانى بايۆگرافی،
 بەیەكداچوونى ژياننامە و ڕۆمان
 پاری سێهەم: جیاوازی و پەيوەندیی
 نیوان ڕۆمان و میژوو

بەشى دووهم: زیندووکردنەوێهە
 کەسایەتیی نەتەوێهە لە ڕۆمانى
 (ئەو ھاوارەى نەبیسترا) ی - ئارام
 محەمەد- دا:

پاری یه که م: ته کنیکه کانی رۆمانه که
پاری دووهم: دلدار ی شاعیر وه کو
که سایه تیه کی نیشتمانی و
نه ته وه یی له رۆمانه که دا:
یه که م: رۆلی دلدار له دامه زرانندی
کۆمه له ی (دارکه ر) و
کۆمه له ی (هیوا)
دووهم: چۆنیه تی بوونی (ئه ی ره قیب)
به مارشی نه ته وه یی له کۆماری
کورده ستانه وه تائیتا
پاری سیهم: ژيانی کۆمه لایه تی و
په یوه ندییه کانی دلدار و گرنگیدان
به ژيانی چه وساو وه پیشاندانی
ئازار و کیشه کانیان.

به شی یه که م: چه ند زانیارییه کی تیوری دهرباره ی گێرانه وه و بایوگرافی:

پاری یه که م: گێرانه وه ناسی:

گێرانه وه ناسی وه ک زانستیکی
نوئ، ریگایه کی ریکخراوه بۆ
لیکۆلینه وه ی بونیادی گێرانه وه، به
وردبونه وه له شیوه ی به ره مه ی
ئه ده بی هه ولده دات، بگات به
په پره ویکی واتایی سه روو ده ق و
گوتاری گێرانه وه یی ده قه که والیکات
قابیلی تیگه یشتن بیت، به واتایه کی

تر: ئه م زانسته به هۆی کۆمه لیک
ده ستوو و یاسای هه له ینجراو له
خودی گێرانه وه وه حوکه می خو ی
به سه ر ده قدا ده دات و هاوکات
واده کات توانای تیگه یشتن و درکی
زیاترمان له گێرانه وه هه بیت. ده قه که
چ به شیوه ی په خشان یان شیعر
بیت، به هۆی ئه و بنه مایانه ی، که
بوونه ته هۆی پیکه یینانی گێرانه وه که
و جه وه ره ی گێرانه وه که ده بیته جیی
لیکۆلینه وه، به سه رنجدان له به ش
و یه که کانی ده قه که کۆی ده قه که
ده خرپته به ر باس و دواچار په خنه گر
وه ک به شیکی گشتگیر حوکه می خو ی
له باره ی ده قه که وه ده خاته پروو.

له زمانی کوریدا گێرانه وه
وشه کانی (راز، به سه ره ات،
سه رد، حیکایه ت، نه قل، قه ول،
سه رگوزه شته) شی بۆ به کاردی ت،
هه مووشیان نیشاندهری (narration)
ی ئینگلیزی و «ریوایت، حیکایت» ی
فارسی و «سرد» ی عه ره بین. (محمه د،
۲۰۲۲: ۵). گێرانه وه ناسی میژوویه کی
دیڕین و نوئی هه یه، په چه له کی
زاراوه ی گێرانه وه بۆ لاتینی و یونانی
ده گه رپته وه، که به واتای ناسین و
زانین دی ت، میژووی گێرانه وه به
میژووی ژيانی مرقه وه به ستراوه،
مرؤف به درژیایی میژوو نه ی توانیوه
ده سته ردار ی گێرانه وه بیت،
له به رئه وه ی کۆمه لیک نادۆزیته وه بی

گېرانه‌وه بېت، هاوکات گېرانه‌وه له گهل گه‌شې فەرهنګی مړوځدا گه‌شې کردووه و به چنده شپوای جیاواز خوۍ گوړپوه؛ له کوندا به شپوای گوتراو بووه و دواتر گوړپوه به نووسراو، ئیستاش به شپوای بینراو و بیسراو هه‌یه، هه‌روه‌ها به شپوای فیلم و وینه‌ش هه‌یه له‌به‌رئو‌ه‌ی له‌گهل دنیای دیجیتال و وینه‌گېرانه‌وه‌ییدا بگونجیت.

((گېرانه‌وه جیهان‌سازی و ژیان‌سازی به‌له‌ نیو‌ئم ژین جیهان‌دا (life world)، که گېرانه‌وه‌ساز تا سنووریک ئازاده له چۆنی‌تی سازکردنی، به‌لام‌ته‌ویش پابه‌ندی رپوشوین و لوژیکي ژین جیهانی گېرانه‌وه‌یه، له‌به‌رئو‌ه‌ی خودی گېرانه‌وه په‌یوه‌ندی به‌چاک و خراپه‌وه‌نیه، ئه‌وه‌یه، که بووه و هه‌یه و ده‌بیت)) (جباری، ۱۳۹۵: ۲۱). گېرانه‌وه‌ناسی له یونانی کون و لای «ئهرستو» ئاماره سه‌ره‌تاییه‌کانی ده‌رکه‌وت، به‌لام‌زاراوه‌ی «گېرانه‌وه‌ناسی» بو‌یه‌که‌مجار «تودوروف» له‌کتی‌ی (ریزمانی دیکامیرون) دا به‌کاریه‌یناوه و به‌شپو‌یه‌کی نوۍ قسه‌ی له‌سه‌ر ئهم چه‌مکه‌کردووه.

له‌سه‌رده‌می ئیستادا گېرانه‌وه له ژیانی هه‌مووماندا هه‌یه، ئه‌گر پېشتر گېرانه‌وه‌تایه‌ت بوو به‌ده‌قی ئه‌ده‌بی و له ژانری ئه‌ده‌بی زاره‌کی و

نووسراودا ده‌رده‌که‌وت، له هه‌ندی‌ک قوناغدا ئاریشه‌ی گېرانه‌وه‌ته‌وه‌بوو، ئایا شاعر گېرانه‌وه‌یه یان په‌خشان؟ به‌لام‌دواتر قوناغیک هاته‌پیشه‌وه، که گېرانه‌وه‌سنووره‌که‌ی گوړپا بوبه‌تی (رؤژنامه و میژوو و ده‌رووناسی و سینما و ته‌نانه‌ت خه‌وینینیش، به‌لام‌له‌سه‌رده‌می ئیستادا گېرانه‌وه‌له‌وه فراوانتره، که بیریی لیده‌کرپته‌وه، ئهم‌ه‌ش له‌ئاستی زور ورد و جودادا ده‌بینریت، هه‌ر له‌ئده‌بیاته‌وه به ژانره جیا‌جیا‌کانیه‌وه تا هونه‌ر و بابه‌تی را‌گه‌یاندنه‌کانی ته‌له‌فزیون و رادیو و سیناریوی سیاسی و توره‌کومه‌لایه‌تییه‌کان، ئهم‌ه‌ش به‌شپو‌یه جودا‌کانی (وینه و دهنګ و په‌رنګ و موزیک و سه‌ما و ئیموجیش ده‌رده‌که‌وت، هه‌روه‌ها له‌توره‌کومه‌لایه‌تییه‌کاندا «ستوری» هه‌یه، که بو‌ماوه‌ی بیستو‌چوار کاتر‌میر داده‌نریت، که بابه‌ته‌کانی دانانی و ته‌یان وینه‌یه‌که، که نیشاندیری بارودوخی ئه‌و کاته‌یه، که که‌سی دانه‌ر پیداییده‌په‌ریت، ئه‌و کاته‌ی که‌سه‌که هه‌سته‌دکات وینه‌که به‌ته‌نها ناتوانیت پرووداوه‌که بکیرپته‌وه به‌چنده‌رسته‌یه‌ک پرووداوه‌که ده‌گېرپته‌وه، به‌مه‌ش وینه و نووسین پیکه‌وه چیرۆکه‌که ده‌گېرنه‌وه، واته‌گېرانه‌وه‌مه‌رج نییه ته‌نها له‌رېگه‌ی زمانه‌وه‌بکیریت، به‌لکو ده‌کریت به

نیشاندەدات، بەو مانایەى ئەوەى دەگیردرێتەووە پرووداوگەلیکە، دەشیت لە رابردوویەکی نزیک یان دووردا پروویاندايیت و رەگیان لە میژوو، واقع و ژيانى پۆژانەدا هەيیت.)) (محەمەد، ٢٠٢٢: ٧). هەندیکجاریش دەکریت ئەو پرووداوانە پروویاننەداییت و دروستکراوی خەيالى نووسەر بن، هەندیکجاریش خەيالى زانستين یان لە ئەفسانەکان نزیک دەبنەو، لە هەموو ئەم بارانەدا پرووداو پەيوەستە بە رەگەزەکانى دیکەى گێرانهووە وە وەک (کاراکتەر، کات، شوین، پرووداو). هەمشە مەرۆف ئامانجیکى لە پشتی هەر گێرانهووەیەکیەو هەيە و دەيەویت لەو رێگەيەووە زیندوو بوونی خوی بسەلمینیت.

پاری دووهم: رۆمانی بايوگرافی، بەيەکداچوونی ژياننامە و رۆمان:

هەموو مەرۆفیک خواوەنى رابردووی خۆيەتى، واتە رابردوو لە نيو ژيانى هەموومان بوونی هەيە، بەلام ئەوەى جیگەى سەرنجە ئايا هەموو مەرۆفیک دەتوانیت ژياننامە و رابردووی خوی بنوسیتەووە؟ بۆ وەلامى ئەم پرسیارە دەليین نەخیر، چونکە رابردووی تاکەکانى کۆمەلگە هەموو ساتەکانى جوان نین، بەلام ئەگەر فەيلەسوفیک، سياسیيەک، هونەرماندیک، نوسەرێک ژياننامەى

هەر کەرەستەيەکی دیکەى داهينانى مەرۆف بکریت.

پۆژانە هەريەکیک لە ئیمە بە ئاگا و بى ئاگا دەگێرینهووە، خەونەکانمان تەنانت بەوانەشەووە، کە زیاتر سوريالين و لە چیرۆکی سەر بە شەپۆلى هوش دەچن و بەرگی گێرانهويان بە زەحمەت بە بەردا دەکریت، بەسەر هاتەکانى ژيانى پۆژانەمان هەمووی دەگێرینهووە، لە سەدەى بیستدا نووسەران گرنگی زۆریان بە گێرانهووە دا، تەنانت کەسیکی وەک" گابریل گارسيا مارکيز" بەشیک لە يادەوهریەکانى ناودەنیت (زیندووم بۆ ئەوەى بگێرەووە) چونکە گێرانهووە بە مانای رزگار بوونە لە مردن و لەبیرچوونەووە، مەرۆفەکان لە پیناو سەلماندن و داننان بە خۆياندا، کە بوونی ئامادەيان هەيە دەگێرینهووە، کەواتە گێرانهووە ئەو شتەيە، کە هەمیشە هەيە، هیچ کاتیک نییە، کە ئیمە تیندا نەگێرینهووە. ((گێرانهووە خستە پرووی بەسەر هاتیکە بۆ کەسانیکى وەک: "مەرۆف، فريشته، ئازەل، شت" هاتووەتە پيش، لە کات و شویتیکى دیاریکراودا، وەسفکردن و نیشاندانی بە زمانیکى ورد چنراوی پەخشانی، یان شیعی، بە رەچاوکردنى چۆنیەتى باسکردن و شیوازی ریکخستنى پرووداوەکان، هونەرماندیتى کەسى وەگێر

لە زمانیشدا ((بایۆگرافی بە واتای مێژووی ژيان، يان سەرەدەمییکی دیاریکراوی ژيانى کەسێک دیت، کە بە ھۆیە وە زانیاریی جۆراوجۆر لە سەر ژيانى ئەو کەسە دەستبەکەوێت، ھەر وەھا بە شێوەیەکی فراوان ڕاڤەى ژيان و بەسەرھاتی بکریت، کە دیوێ نادیارەکانى ڕوون بکاتەو و پەردە لەسەر ناپروونی و تەمومژەکان ھەڵداتەو.)) (سیماداد، ۱۳۸۰: ۱۶۰). کەواتە بایۆگرافینووس باس لە ژيانى خۆى ناکات، بەلکو ئەرکى سەرنجدان و نووسینەوێ ژيانى کەسێکی دیکە. ((بایۆگرافیا ھەولێکە بۆ نووسینەوێ ژيانى کەسانی دیکە، زۆرن ئەو نووسەر و سیاسەتمەدار و مەزھە ناودارانەى لە ڕۆى کۆمەڵێک بەلگەنامە و نامە و کەسە نزیکەکانیانەوێ ژياننامەى تاییەتیان دەنووسرێتەو، واتە خودى کەسەکە ژياننامەى خۆى نانوسیتەو، بەلکو لە لایەن کەسانی دیکەوێ دەنووسرێتەو.)) (مەنتک، ۲۰۲۴: ۶۱).

ئەوێ ئیمە لەم توێژینەوێدا قسەى لە سەر دەکەین «پۆمانى بایۆگرافى» یە، کە کۆبوونەوێ دوو ژانرى ئەدەبى گرنگە پێکەو، ژياننامە و پۆمان، زیندووکردنەوێ ژيانى کەسایەتییەکی نەتەوێی لە ڕێگەى ژانرى پۆمانەو،

خۆى بە شێوەیەکی ھونەری بنوسیتەو، ڕەنگە شاکارێکی جوانى لێدەربچێت؛ بۆیە پەيوەندیى لە نێوان ئەدەب و بایۆگرافیدا ھەبە، دەتوانین ژانرى «بایۆگرافى» ش بە ھونەریکی ئەدەبى بژمێرین.

بایۆگرافى يان ژياننامە، بریتیە لە سەرگوزەشتەى ژيان، کە لە لایەن کەسێکی تری دەرەوێ ژيانەکەوێ دەنووسرێتەو، واتە تەرجمەى ژيانى کەسێکە و کەسێکی تری دەینوسیتەو؛ بۆیە دەکریت ئەو نووسینەوێشى پێیگوتریت تێروانین و شیکردنەو و لیکۆلینەوێ ژيان و بەسەرھات و ڕووداوەکانى کەسێکی تاییەتە، لە ڤەرھەنگى زاراوێ ئەدەبیەکاندا بە چەند جۆریکی جیاواز پێناسەکراو، بۆ نموونە: ((بایۆگرافى ژانریکی ئەدەبى کۆنە، بە شێوەیەکی لۆژیکی و کرنۆلۆژیکی (مێژوو) بەشێکە لە ھېستۆریۆگرافى- زانستى مێژوو)) (عوێر، ۲۰۱۲: ۲۰)، کەواتە بە پێى ئەم بۆچوونە بیت جگە لەوێ کە وەک ژانرى ئەدەبى ھەژمارکراو، لە ھەمان کاتیشدا ڤەرھەندى مێژوویی ھەبە، قۆناغەندیکردن و کرنۆلۆژیای ژيانە؛ بۆیە جارێک بە مێژوو دادەنریت و جارێکی دیکەش بە ئەدەب دادەنریت و لە ئەدەب نزیکەبیتەو.

چوونه ناو ورده کارییه بچووکه کومه لایه تی و سیاسیه کانی ئەو که سایه تییه، که رهنگه تهنه له ریگه ی ژانری ژياننامه وه بتوانین لایه نه زور دیار و پروونه کانی ژيانی ئەو که سایه تییه بزانین و نه چینه ورده کارییه کانه وه، به لام له رۆمانی بایوگرافیدا نووسهر ده چته ناو ته وای ئەو ورده کارییه ی نووسهر له ژيانیدا پیندا تپه ریوه و خوینه ر ئاشنایان نه بووه، لیره دا ئەو پرسیاره سه ره له دات ئایا ده کریت دوو جوړی ئەده بی له یه ک ده قدا هه بن؟ به شیوه یه ک ئەو جوړه ی دووه م، که هاتووه ته ناو جوړه که ی یه که مه وه پانتاییه کی زوړی ئەم جوړه ی دووه م داگیر بکات؟ وه لامی ئەم پرسیاره ئه رینییه، چونکه ده کریت جوړیکی ئەده بی بکه ویته ناو جوړیکی دیکه وه، وه ک له م رۆمانه ی (ئارام محمه د) دا ده ده که ویت، له به مه دا ده قیکه تایه تیکردووه به رۆمان، به لام ده قه که زیاتر له ژياننامه یه ک ده چیت، ژياننامه پانتاییه کی گه وری ده قه که ی داگیر کردووه، واته ده کریت دوو ژانری ئەده بی له ده قیکدا کوینه وه و په یامیکی گه وری و گرنه بگه یه نن.

ئەم هونه ره له نیو ئەده بیاتی ئەوروو پیندا بو سده ی حه قده ده گه رتیه وه، پش ئەم میژوو ه

رهنگه هه بو ویت، به لام نه گه شتووه ته ئاستیک کاریگه ری و وه رچه رخان دروست بکات، تا کو کاتیک «ژان ژاک رۆسو» ژياننامه ی خو ی نووسیوه، به راستی ئازایه تییه کی زوړی ئەخلاق ی و ئەده بی تیدا بووه، بایوگرافیش هونه ریکی ئەده بییه و یه کی که له هونه ره کانی گیرانه وه، که واته بایوگرافی و رۆمان وه کو دوو ژانری گیرانه وه یی نزیکایه تی له نیوانیاندا هیه، هه ردوو کیان ده توانریت ته کنیک و هونه ریان تیدا به کار به یتریت، خالی جیا که ره وه له نیوانیاندا بریتییه له میژوو، له ژياننامه دا نووسهر په یوه ست ده بیت به زه مه نیکی دیار بکراوه وه، که رابردووه به شیوه یه کی زنجیره یی و به پی میژوو ی روودانی رووداوه کان یه ک له دای یه ک رووداوه کان ده گیرتیه وه، هه روه ها له ژياننامه دا زیاتر مامه له له گه له ئەو شوینه واقعیه نه دا ده کریت، که رووداوه کانی تیدا روویداوه، به بی تیکه لکردنیان له گه له خه یال و فه نتازیای نووسهر، به لکو له واقعیه دا چۆن به و شیوه یه باسیانده که ی، به لام له رۆماندا نووسهر په یوه ست ناییت به یه ک کات و میژوو وه، به لکو له رۆمان دا زه مه نی (رابردوو، ئیستا، داهاتوو) ئیشیان تیدا ده کریت، هه روه ها خه یال و فه نتازیا و بیر نووسهر تیکه له

پۆمان و ژياننامەدا پانتايى بەيە کتر گەشتن هەيە، ئەم پانتايەش لە سروشتى گېرانه وەوە بونياتدەنریت، پاشخانى ئەم پانتايەش بریتيە لە واقع، بە جۆرێک واقع دەبیتە پێوەر بۆ بریاردان لەسەر واقیعی بوونی پرووداوەکانى پۆمان و ژياننامەکە، (دەکریت پۆمان و ژياننامە هەردووکیان باس لە واقع بکەن، بەلام ئەوەندە هەيە لەم بارەدا پێویستە پۆمان تەنها لە واقعەکە بچیت و مەرج نییە کتومت واقعەکە وەک خۆی نیشانبدات و راستگۆیی تیدا بێت، بەلام دەبیت ژياننامە لە باسکردنى واقعەکە و ژيانى نووسەر دا راستگۆیی تیدا بێت.) (غریب و هاوکاران، بەرگی ۲ ژمارە ۱ی ۲۰۱۹: ۴) واتە چۆنیەتى گېرانه وە، هاوچەشنى و لەیە کچوونى هەر دوو ژانرەکە وادەکات هەست بە بوونی لیکچوون لە نێوانیاندا بکەین، چونکە لە گېرانه وەى ژياننامەدا حەقیقەتى حەتمى خۆی دەسەپینیت، بەلام لە پۆماندا مەرج نییە ئەم حەقیقەتە خۆی بۆ خوینەر وینا بکات، کەواتە دەکریت پۆمان و ژياننامە لەیە ک بچن یان لیک نزیك بن یان پێکەوە کۆبینە وە، بەلام لە هەمان کاتدا خالێکی سەرەکی هەيە لە یەکیان جیادەکاتە وە، ئەویش ئەو یە ژياننامە هەمیشە حەقیقیە و سەرجهەم

بە پێرەوى گېرانه وەى پرووداوەکان دەکریت، تەکنیکە جیاوازهکانى پۆمان لێرەدا زۆر گرنگیان پێدەدریت، پۆمانى بايۆگرافى تیکەلکردنى تەکنیکەکانى پۆمان و ژياننامەيە پێکەوە، ئامانج لێى باسکردنى ژيانى کەسایەتییەکی دیاریى نەتەو یەکە، ئیمە لەو باوەرەداين نووسینی هیچ نووسەرێک نییە بەدەربیت لە ژيانى واقیعی خۆی، چونکە هونەرى پۆمان ئیشکردنە لە ناو واقع و تیکەلکردنى لە گەل خەيال و بیر و فەتازى نووسەر «گابریل گارسيا مارکیز» دەلێت: «لە پۆماندا دێرێک نییە پەيوەندى بە ژيانى رابردوو وەوە نەبیت» ئەم وتەيە زۆر گرنگە، بەلام تۆ دیت ئەو رابردوو وە چۆن دەکەیتە چیرۆک، یان پۆمان، چ تەکنیکیک بەکار دەهینیت بۆ کردنیان بەو ژانرە، توانای نووسەر لەم کاتانەدا دەردەکەوێت، «ئارام محەمەد»یش لە رێگەى تواناکانى خۆی وەوە ژيانى «دلدار»ى شاعیری کردوو بە کەرەستەيەکی خاوە بۆ نووسینی ئەم پۆمانە بايۆگرافیە.

ئەو ی جیگەى گرنگیە پۆماننوس لەم پۆمانەدا هەولیداوە ئەو سنوورەى لە نێوان بايۆگرافى و پۆماندا هەيە نەبەلێت، کە ئەمەش شکاندنێ ئەو بەرەستەيە، کە لە نێوان ژانرە ئەدەبیەکاندا هەيە، کەواتە لە نێوان

پووداوێه کانی له واقیع و له ژيانی نووسەر دا پوویانداه، به لام پۆمان ئەو مەرجە ی نیه و پووداوێه کانی ناوی ئەگەر حەقیقیش بن له بهرگی خه یالدا پیشکەشده کرین و ده بێت نووسەری پۆمان ئەو به دیه بێت، که پووداوێه کانی پۆمانه که ی کتومت واقیع نین، واته له پۆماندا مەرج نییه پووداوێه کان زنجیره یی بگێردرێنه وه به لکو ئەو کاتانه تیکده شکێنرین و له پوانگه ی توانای هونهری پۆماننووسه وه داده پێژرێنه وه، وه ک ئەم پۆمانه ی ئیمه کارمان له سه رکردوه، پووداوێه کان ئەگەر چی واقیعین به لام به تیکه لکردنیان له گه ل خه یالی نووسەر گێرداونه ته وه.

پووداوێه که وه ک خۆی ناگوازێته وه، به لکو ده ستکاریشی ده کات، ئەمه ش بوو ته هۆی دروستبوونی جۆریک له پۆمان، که پۆمانی میژوویه، ئەم جۆره ی پۆمان سوود له پووداو و که سایه تی میژوویی وه ده گریت، بۆ ئەوه ی ئاریشه کانی سه رده م بخاته روو، به هۆی پیشکەوتنی مرۆقه وه له بواری نووسیندا ژانره ئەده بییه کان سوودی زۆریان له زانسته مرۆقایه تییه کان وه رگرتووه، ته نانه ت سنووری نیوان ژانره ئەده بییه کانیش به شیوه یه ک کال بوو ته وه له زۆر باردا تیکه لی یه کتری ده بن، ئیمه ش لیره دا ئەو جیاوازیی و هاوبه شییه ی نیوانیان ده خه ینه روو.

((ئەگەر خوینەر به هه مان شیوازی گێرانه وه یه کی میژوویی پۆمانی خوینده وه، ئیدی جیاوازیی له نیوان پۆمان وه ک ژانریکی ئەده بیی بالا له گه ل پووداو و میژوو نامێت.)) (په واندزی، ٢٠١٨: ١). هه رچه نده لیره دا زیاتر قسه له سه ر پۆلی خوینەر کراوه بۆ ده ستنیشانکردنی جیاوازیی نیوان پووداو له پۆمان و میژوودا، به لام ده بێت چۆنیه تی کارکردنی نووسه ریش له باره ی پووداوسازییه وه له به رچاوبگێریت، لیره دا چۆنیه تی کارکردنی نووسه ر له سه ر پووداوێه کان گرنگتره له پۆلی خوینەر، بۆ ئەوه ی زیاتر جیاوازییه کان نیشاندیه ن

پاری سییه م: جیاوازیی و په یوه ندیی نیوان پۆمان و میژوو:

خالی هاوبه شی نیوان میژوو و پۆمان به گشتی بریتییه له گێرانه وه، به لام له چۆنیه تی شیوازی گێرانه وه دا جیاوازیان هه یه، میژوو کۆمه لیك پووداوی واقعی، که له رابردوو دا پوویانداه ده گێرێته وه، وه کو دۆکۆمێنتیک بۆ نه وه کانی داها توو ئه رشیفیان ده کات، هه رچی پۆمانه وه کو ژانریکی مۆدیرن سوود له پووداوی واقعی، جا چ ئیستا یان رابردوو وه ده گریت و سه ر له نوێ دروستیده کاته وه، واته پۆمان

خۆی لەسەر پرووداوەکانی پۆمانە کە بەجێدەهێلێت، کە دەتوانێت کاریگەریی لەسەر دەروون و وێژدانی خۆینەر بەجێهێلێت، تاکو چیژ لای خۆینەر دروستبکات.

یەکیەک لە ئەرکە گەرەکانی پۆماننووسی میژووێی ئەوەیە، بتوانێت ئەو قوناغەی کاری لەسەر دەکات بە باشی لێی بەئاگا بێت، چونکە لە حالەتێکی پێچەوانەدا هەموو ئەو خۆماندووکردنە بە فێرۆدەچێت، چونکە هەر ناوێشان و بابەتێکی میژووێی گەرانهوێە بۆ قوناغێک لە قوناغەکانی میژووێی ئەو کۆمەلگەیە پڕووداوەکان تێیدا پڕوویداوە، لەم کاتەدا پۆماننووس ناتوانێت زنجیرە پڕووداوەکان فەرماۆشکات؛ بۆیە پۆماننووس پێشوەخت پڕووداوەکانی خستووێە بازەنێە کەوێ، لە ناو ئەو بازەنێەدا کار دەکات، لێرەدا زیرەکی پۆماننووس دەستپێدەکات، ئایا پڕووبەری ئەو بازەنێە لای نووسەر چەندە؟ خۆینەر و پەرخە گران هەمیشە پڕووبەری بازەنێە لەبەرچاودە گرن، خۆینەر بەدوای جێدەست و توانا و لێهاتووێیەکانی نووسەردا دەگەرێت لە خستە پڕووی پڕووداوەکاندا، تا چەند دەتوانێت زنجیرە پڕووداوەکان لەبەرچاوبگرێت و لە هەمان کاتیشدا کەلێن و بۆشاییەکان بە خەیاڵ و فەنتازیا پربکاتەوێ، کەواتە

پێویستە پێناسە ی پۆمان بکەین کە دەوترێت: ((وێنەپە کە لە ژبانی واقع و دابونەریتی خەلک و ئەو سەردەمە ی پۆمانە کە ی لێ نووسراوێ.)) (محەممەد، ۲۰۰۷: ۳۰). یان دەوترێت پۆمان بەرھەمی کە دەگیردرێتەوێ، پۆمان پەرەسەندنی ژبانی کەسی کە یان کۆمەلە کەسی کە لە بواری کارلێکردن و کارتیکردندا لە گەڵ بازەنێ پڕووداوەکانی ژبانی پڕوون دەبێتەوێ، بەلام سەبارەت بە میژوو دەتوانین بڵێین، کە زانستی کە لە پڕووداوانە دەکۆلێتەوێ، کە پەڕەستەن بە مەزھووە و لەوێ و پێشدا پڕوویانداوێ، هەر وەھا نووسینەوێ و تۆمارکردنی میژوو پڕۆسە یەکی زانستی، کە بریتی یە لە تۆمارکردنی پڕووداوەکان بە شێوێەکی زانستی، ئەوێ گومانێ تێدا نی یە لە چەندین پڕووەوێ نزیکێ لە نیوان پۆمان و میژوودا هە یە، ئەگەر میژوو تۆماری پابردوو بێت لە پڕوانگە ی میژوونووسینەوێ، ئەوا پۆماننووسینیش پڕووداوی پابردوو و هەنووکە یی و پاشەپۆژی تۆمارکردوێ بە پێی دید و بۆچوونێ پۆماننووس، پۆماننووس بە خەیاڵی خۆی و شێوازی کاریگەریی خۆی پڕووداوە میژوو ییەکان بەرجەستە دەکات، کە زۆرجار لە گەڵ ئەسلی پڕووداوە کەدا یەکانگیر نابێت، چونکە پۆماننووس هەندیک گۆرانکاری ی و جێدەستی

زۆر جارېش دەتوانرېت بۆ نوسىنەوھى
مېژووى ئەدەب و مېژووى نەتەوھىك
سوودى لىوھربگىرېت.

بەشى دووھەم:
زىندووكردەنەوھى كەسايەتى
نەتەوھىي لە پۆمانى (ئەو ھاوارەي
نەيىسترا)ى - ئارام محەمەد-دا:

پارى يەكەم: تەكنىكەكانى پۆمانەكە:

پۆمانى «ئەوھاوارەي نەيىسترا»
يەككە لەو پۆمانانەي لە پىگەي
گېرەنەوھىككى وردى ھونەريي و
مېژوويەوھە، لە كەسايەتى و بنەمالە و
خەون و ئارەزووھەكانى (دەلدار)ى شاعىر
دواوھە، ئەگەر گېرەنەوھىككى گشتى
ئەدەبىي جارېك دژوار و سەخت يېت،
گېرەنەوھىككى بايۆگرافى لە فۆرمى
پۆماندا دەيانچار زەحمەتتەر، چونكە
نوسەر ھەولەدەت ئەو دىمەن و
وېنە ناتەواو و تۆز لى نىشتووانە
بگوازىتەوھە بۆ خوېنەر و ھاوسەنگى
ئىستاتىكىش بيارىزىت، وېنەكانى ناو
پۆمانەكە بە دەيان پووداوى مېژوويى
و سىياسىي و كۆمەلايەتى داپۆشراون
و لە چەندىن لاوھ شىوئىراون و
پووخسارىيان نانسرىتەوھە، ئەوھە تەنيا
ئەدەبەوھەك ھىزىكى پزگاركر دېت
و پۆح دەكات بە بەر چىرۆكىكى

ھەمىشە مېژوو كەرەستەيەكى خاوى
دەولەمەندە لە بەردەم ئەدىب و
پۆماننووسان تاكو بىكەنە بەرھەمى
ئەدەبىي جوان و كارىگەر، «ئارام
محەمەد» لەو پۆماننووسانەيە لە
زۆربەي پۆمانەكانىدا ھەولەدەت،
ئاو لە پووداوى مېژوويە گرنگەكانى
مېژووى كورد بداتەوھە و بىكاتە ھەوئى
كارەكانى وەك لەم پۆمانەشدا ھەمان
كارىكردوھە. پۆمانى مېژوويى وەكو
جۆرېك لە پۆمان بىيادىكى مېژوويى
ھەيە، واتە ھەولكە بۆ سەر لە نوئ
ھىنانە گۆرېي كەسايەتىي و پووداوى
مېژوويى، بەلام لە چوارچىوھى
پۆماندا، ھەرچەندە پۆماننووس
ناتوانىت لە خولقاندەوھى مېژوودا
سەر كەوتووئىت، ئەگەر خودى
واقىعە مېژوويەكە بە باشى نەزانىت،
واتە تەواو شارەزاي ئەو قوناغە
مېژوويە يېت، كە دەيەوئىت بە
پۆمان بىگېرېتەوھە ((چونكە بابەتى
مېژوو واقىعە، بەلام واقىعەي پۆمان
لە بنەپەتدا خەيالە، كەواتە پۆمانى
مېژوويى بەرەكەوتنى واقىع و
خەيالە، بە برواي «جىراجىنىت»
ھەردو پەرەگەزى واقىع/خەيال بىيادى
ھەموو مېژوو و پۆمانىكەن، چونكە
ھەريەكەيان دەيەوئىت گوزارشت لە
پووداوى و مرقوف بكات)) (مەنتك،
۲۰۲۱: ۲۸۸). كەواتە پۆمانى مېژوويى
دىسانەوھە ھىنانە گۆرېي مېژووه،

له بیر چووه وهدا، هیزی ئه ده بیاتی
 گیرانه وه له وه دایه ده توانیت هه موو
 درز و بوشاییه ک پرووناک بکاته وه، ئه و
 دیوه ی پرووداوه کان، که وینه نیشانی
 نادات، میژوو به گرنگی نازانیت، له
 یاداشتدا تۆمارنا کریت و له حه کایه ت
 و سه رگوزه شته کانیشدا پشت گوئ
 ده خریت، گیرانه وه ده چیته ناویه وه و
 له قوولاییه وه وینه ی ده کیشیت، شته
 بچووک و شاراوه کانیش ده رده خات
 و فه رامۆشیان ناکات، له م ریگه یه وه
 خوینهر ئاشنا ده کات به ژیانیک، که
 پیشتر نه بیستویه تی، نه بینویه تی،
 نه خویندوویه تیه وه، که واته هیزی
 گیرانه وه له وه دایه ده توانیت بچیته
 ناو ئه و تاریکی و که لینانه ی، که
 میژوو و ژیاننامه ناتوانن ده ربیرن،
 ههر بۆ نمونه ئیشکردن له ناو
 ئه م پۆمانه دا به جوړیکه زۆر لایه نی
 شاراوه ی ژیانیه «دلدار» ده رده خات،
 چونکه پیشتر ئیمه ته نها «دلدار» مان
 به وه ناسیوه خاوه نی سروودی
 نیشتمانی (ئه ی ره قیب)ه، به لام
 له م پۆمانه دا ژیانیه کۆمه لایه تی و
 سیاسی و ده ورووبه ری دلدار به
 وردیه و جوانی خراوه ته پروو، هه ست
 به وه ده کریت له دیوی پشته وه ی
 پرووداوه کاندایه که له واقع و
 خه یال هه یه، نووسه ر زۆر به سه لیه
 و دیقه تی ورد و پاشخانیکه ئه ده بی
 و زانستی به هیزه وه ناواخنی ژیانیه

دلداریه خستوه ته پروو، یه ک یه ک
 په نجه ی خستوه ته سه ر کیشه و
 پرووداوه کانی ژیانیه پۆژانه ی دلدار.
 ئه م پۆمانه شیوازی گیرانه وه ی
 ته قلیدی تیکشکاندوه، واته
 پرووداوه کان به شیوه ی زنجیره یی و
 یه ک له دوا ی یه ک پروویانه داوه، وه ک
 شیوازی گیرانه وه ی کرونۆلۆژی، به لام
 شتیکی پاراستوه، که ئه ویش ته مه ن
 و گه وره بوونی دلداره له منداییه وه
 تا گه وره بوون، هه ولیداوه شیوازیکی
 نوئ له گیرانه وه په پره وبکات،
 به لام میژوو و گیرانه وه میژوویه که
 پاریزیت، نووسه ر پشت به و
 یاداشتانه ده به ستیت ده رباره ی ژیانیه
 دلداریه شاعیر ده ستیکه و توه، به
 تیکه لکردنی له گه ل خه یال و فه نتازیا،
 گیره ره وه کان یاداشته کاندایه له گه ل
 دلداریه شاعیر له و جیگایانه ش
 که باسی مردنی دلدار ده کریت
 گیره ره وه ده بیت به که سی سییه می
 تاک، ته کنیکه که ی شیوازی به ش
 به شکردنه، ته کنیکه دابه شکردنی
 پاژه کان له نیوان چیرۆکیکی نوئ
 و چیرۆکیکی کۆندایه، خوینهر به
 هوی چیرۆکیکی نوئوه چیرۆکیکی
 کۆنیش ده خوینتیه وه، هه ره ها زمانیه
 گیرانه وه هاوئا هه نگه له گه ل فۆرمی
 گیرانه وه که، هیچ درێژدادریه کی تیدا
 نییه، زمانیه پروودانی پرووداوه کان
 خیرایه، پروونه، ئاواز و ریتیه تیدایه،

به شپک له ته کنیکی کاره که له ورده کاریه کانی زمانى گپړانه وه که دايه، هه روه ها پښمانه که فريده ننگه.

ناونيشانى پښمانه که:

”ئو هاوارى نه بيسټرا“
ناونيشانيكى واتايى بو كوى پروداوه كاني پښمانه که، لهو جوړه ناونيشانانويه، که پسيار لاي خوښه دروستده کات، کام هاوارى نه بيسټراوه؟ که ده کړيت هاوارى و خباتى به رده وامي دلدارى شاعري پټ بو خباتى کورد و دروستوونى ده ولتى نه ته وويى کوردى، که له قوناغى خانويه وه تا ئه مړو هاوارى بو ده کړيت، به لام تا ئيستا ئه هاوارى نه بيسټراوه.

کات و شوين:

کاتى نووسينى پښمانه که دايه شديت به سهر دوو کاتدا، کاتى يه که م: سالى ۲۰۱۳ يه، کورپک ديه وپټ توپښه وويه که له سهر دلدارى شاعري بکات بو به شداريکردن له کونفرانسيک له سهر دلدار، ئه و ساله بازارى نيشتمان دروستده کړيت، پشته ووي گورستانه، گوري دلدارى شاعري له وپيه، کاتیک ده کړيته بينا داوا له که سوکاري ده که ن گوره که ي بگوازنه وه ئه وانيش ده يگوازنه وه بو کويه، ئه و

کوره کاتیک ده بپټت گوره کان هه لده درپنه وه به شپويه که فريده ننگه له گهل ټيسک و پروسکى دلدار ده که وپته گفتوگو، ئه م کاته پټنج پوړه، گپړانه وه که ي به که سى دووهمى تاکه، کاته که ي سالى ۲۰۱۳ يه، کونفرانسيکى تايهت به ژيانى دلدارى شاعري پکخواوه، کاراکټريک باسيکى کورتى ناماده کردووه، به لام به هوى خرابى ئاو و هه و تپکچوونى بارى ته ندروستى ناتوانيت بابه ته که پيشکه شبکات، بريارده دات فراوانى بکات و بيکات به کټيپک، که دواتر ناويده نيت” ئه و هاوارى نه بيسټرا“، کټيپه که پټکديت له دوو به ش، به شپکى کورکونه وه و دارشته ووي ياداشته کونه کاني دلداره، به شپکيشى ياداشتى پټنج پوړى کونفرانسه که يه، کاتى دووهم: چوار به شه، که کاتى ژيانى دلدار خويه تى، گپړانه وه به راناوى که سى يه که مه، به شپويه که ي نا پکخواوه گپړانه وه که پارچه پارچه ده پټت، واته نووسهر له م پښمانه دا دلدارى سالى ۱۹۱۸ ده پټته سالى ۲۰۱۳ له ريگه ي ته کنیکی گپړانه وه وه، له پرووى شوپنشه وه وپټتگه کاني ژيانى «دلدار» له شاره کاني (کويه، رانيه، هه ولير، که رکوک، به غداد) ده و هه موو پروداوه کاني پښمانه که ش له م شارانه پرويانداوه و ته ووي شوپنه کان

پاری دووهم: دلدارى شاعیر وهکو که سایه تیه کی نیشتمانی و نه ته وهی له رۆمانه که دا:

خۆشبه ختانه دلدار یه کیکه لهو
شاعیره کوردانه ی، که یاداشت و
ژیاننامه ی خویان نووسیوه ته وه، ئەو
به زمانیکی ساده و رهوان پروداوه کانی
ژیانی مندالی و نهوجه وانى خوی
نووسیوه ته وه، ئەگه رچی زۆریک له
یاداشته کانی ون بوون، به لام هیشتا
ده توانریت وهک سه رچاوه یه کی
دهوله مه ند سوود له یاداشته کانی
بینریت بۆ ساغکردنه وه ی شیوازی
ژیانی، دلدار وهک شاعیریکی
پیشکه وتووخواز و نه ته وه خواز له
لایه ن ره خنه گران و میژوونووسانی
ئه ده بی کوردیه وه بایه خیکی
زۆری پیدراوه و هه لسه نگاندن و
نرخاندن بۆ شیعره کانی کراوه، به
شاعیریکی نه ته وه بی هه ژمارکراوه،
ئه مه ش بۆ به هیزی و رهوانی
بنیاتی زمانی شیعریی و ناوه پروک و
بابه تی شیعره کانی ده گه رپته وه، که
په یه وست بوون به کیشه و ژیان
و رابردو و ئاینده ی نه ته وه که یه وه،
له گه ل نه وه شدا رۆلی هه بووه له
دامه زراندنی کۆمه لیک ریکخراو و
کۆمه له ی نه ته وه یی، هه ولده ده یی لی
بدوین:

واقعین، ههروهه ها له رۆمانه که دا له
رێگه ی ته کنیکی فلاش باکه وه، ناوی
زۆر له شاعیرانی کلاسیکی کوردی
هاتووه، که به جۆریک له جۆره کان
کاریگه ریان له سه ر فیکری دلدار
هه بوو، وهک (حاجی قادری کۆیی،
نالی، شیخ ره زای تاله بانى، پیره میرد و
وه فایى و... هتد).

کاراکتهر:

جگه له «دلدار» له سه ر
هێلی گیرانه وه به رده وام چیرۆکی
دیکه و کاراکتهری دیکه ده ناسین،
چیرۆکی «زهینه ب» خوشکی دلدار،
که پانتاییه کی زۆری رۆمانه که ی
داگیرکردووه، چیرۆکی «زهه وه» ی
دایکی دلدار و چیرۆکی «مه لا
ره ئوف» ی باوکی و چیرۆکی
سه عدی و ئاسه ف» ی برای و دۆخه
جیاوازه کانی ژیانى ئەو خانه واده یه
زۆر به پرونی نیشاندراوه، ژماره یه ک
کاراکتهری دیکه ش هه ن، که هاوپی
و هاویری دلدارن و رۆلی گرنگ له
به ره و پیشبردنی ره وتی پروداوه کاند
ده بینن، که واته رۆمانه که له پروی
ته کنیکه وه به رۆمانیکی نوێ و
بایوگرافی ئەژمارده کریت. له پال
پروداوه واقعییه کاند نووسه ر
هه ولداوه که لێن و بۆشاییه کان به
خه یال و فه نتازیا پرېکاته وه و ئیستاتیکا
بخولقینیت.

یەكەم: پۆلی دلداری له دامەزراندنی كۆمەڵە (داركەر) و كۆمەڵە (هیاوا):

پەوشی سیاسی باشووری
كوردستان له دواى رێكهوتننامەى
سالى (١٩٣٠) له نىوان عىراق و
بهريتانيا چەند پەرەسەندىكى سیاسى
به خۆوه بىنى، كه دەربارەى سیاسەتى
هوكمەتى عىراق بووه له دژى
مافە نەتەوهییهكانى كورد، یهكێك
له پەرەسەندنه گرنهكانى سالانى
سىیهكانى سەدهى بیستەم دامەزراندنى
كۆمەڵە (داركەر) بووه، سەبارەت به
پۆلى «دلداری» لەم كۆمەڵەیه، جیگای
ئامازیه لهو كاتەدا به هۆى نهبوونی
قوتابخانەى ئامادهیى، كۆمەڵێك له
قوتابیانی شارەكانى دىكهى كوردستان
پروویان له لیوای كهركووك كرد
بۆ تهواوكردنى خوێندن» یونس
پهئوف «دلداریش یهكێك بوو لهو
قوتابیانه و له سالى (١٩٣٧) پروو
لەم شارە دهكات و پاشان چاوى به
كۆمەڵێك قوتابى دهكهویت، دواى
یهكتر ناسین ههولیداوه ههولەكانى
خۆى له بواری خەباتى نەتەوهییدا
بخاتە گەر، وهك له پۆمانهكهدا
دهلێت: ((لهگهڵ قوتانیان دادهنشتین
و پرۆژهكهمان بۆ باسدهكردن، ههبوو
دهترسا و پەتەى دهكردهوه، ههشبوو
دهیگوت لهگهڵتانم، نزیكهى پهنجای
كهس رازیوون كارمان لهگهڵ

بكهن. دهستمان پى كرد، ئەوانەى
بیرۆكهى دروستكردنى كۆمەڵەكهیان
پهتەكردهوه، چەند تاقمێك بوون،
بهشیکیان به تهواوى له ههموو
جولهیهكى سیاسى بیهیوا بووون،
دهمویست ئەم كۆمەڵەیه هیویان بۆ
بگێرێتهوه.)) (محەمەد، ٢٠٢٢: ١٠٩)
دلداری و خانەوادهكهى به هۆى ئەو
ههسته نیشتمانی و نەتەوهییه بهرزەى
ههیانبووه، ههولیانداوه پێشهنگ بن
له دروستكردنى كۆمەڵە نیشتمانی و
نەتەوهییهكاندا؛ بۆیه دهبینن «ئاسەف و
دلداری» خوێندكارانیان كۆكردووه تهوه
و ههولیانداوه ههستى نەتەوهیى و
پرزگاریى له ناخیاندا بچێنن. ((دواتر
بیر له بیرۆكهیهك دهكاتەوه، كه
جیگهى پەزماهندیى ههمووان بیت،
دواتر دهستپێشخهرییهك دهخاته پروو،
بانگهێشتى ئەو قوتابیانه دهكات، كه
لێهه نزیك بوون پێیاندهلێت: ئێواره
له خانووى «شاكر بهگ جهلالى»،
كه له لایەن «بورهان جاف» ههوه
به كرى گیرابوو، له گهپهكهى
«بهگلهرى» ی «قۆریه» ی كهركووك
ئامادهبن بۆ بریاردان لهسەر
كارێك.)) (عبدالصمد، ٢٠١٨: ٢٣٠)
دواتر له كۆبوونهوهیهكى نهێنیدا له
ئێوارهى نیوهى مانگی ئەیلوولى
سالى (١٩٣٧) به سهپهشتمانى
«یونس پهئوف» دلداری كۆبوونهوهكه
ئەنجامدرا، سهپهشتمانى كۆبوونهوهكه

بە وتاریکی دڵدار دەستیپێکرد، کە باسی لە ژيانى ناخۆشى خەلکی کوردستان و باروودۆخی نالەبارى کورد لە کوردستانی عێراق و تورکیا و ئێران کرد، لە وتارە کەدا ئەو پەیمان و بەلێنە ناراستانەى خستەپروو، کە ولاتە ئەورووپیەکان لە کۆمەڵەى گەلان بە گەلی کوردیان داو، ئەو ناپاکیانەى خستوووەتەپروو، کە بەرامبەر بە گەلی کورد ئەنجامدراو، کە مەبەستیان بوو بە گەلی کورد لە نیشتمانە کەى خۆیان دووربخەنەو، شکست بەو شۆرشانە بهێنن، کە بۆ سەرەخۆبى کوردستان ئەنجامدراو و تیایدا هەموو چین و توێژەکان بەشداربوون، هاوکات نەبوونی کۆمەڵەى کى سیاسى، کە شۆرشەکان بەرپۆهەبەریت؛ بۆیە جەختى لەو کەردەو، کە پێویستە رۆشنییران هەولبەدەن بۆ رێکخستنى ریزەکانى نەتەوێ کورد، هەروە ک چۆن ولاتانى (ئەلمانی و ئیتالیا) یەکیانگرت بۆ پیکهێنانى دەولەتیکى یەکگرتوو؛ هەر بۆیە دلداریش پێشنياری کۆمەڵەى کى نەهێنى بە ناوى «دارکەر» دەکات ((لە خانووى «سەردار سەلیم» ی رەفیقى ئاسەف کۆبووینەو، بەشیک لە ئەندامان هاتبوون، کۆمەڵە کەمان ناونا (دارکەر) لە بارەى ناوى (دارکەر) قسەم بۆ کردن: م (دارکەر ناوى گرووپیکی سیاسى بوو، ئامانجیان بوو بەگەن

بە سەرەبەستى، ئەوان لە جەرگەى تاریکیەو بەرەو پرووناکی رۆشتوون، لە پرووناکیدا ئازادی و سەرەبەستى و ماف دەناسرێنەو و دەدرەوشێنەو. ل تاریکیدا تووندەرەو، تاوان، پێشیلکردنى ماف دەشاردرێنەو، هەمووان رازی بوون و چەپلەیان لیدا)) (محەمەد، ۲۰۲۲: ۱۱۲) ئەم کۆمەڵەى هەفتانە کۆدەبوونەو و نامەیان بۆ کەسایەتییە دیارەکانى کورد دەنارد لە ناوچە جیاوازهکانى (پشدر، سلیمانی، هەولیر، کۆیە، رەواندز، شەقلاو) لە وەلامى نامەکاندا پیرۆزبایی و پشتگیریەکی زۆریان بۆ دەهات، ئەوێ گەنگە لەم قۆناغەدا پەيوەندى شارەجیاوازهکانى کوردستان زۆر بەهێزبوو، ئەوێ گەنگە لەم کۆمەڵە سیاسییەدا ژنانیش بەشداربوون، یەکەم ژن هاتووێ نەو کۆمەڵە کە (زەینەب) ی خوشکی دلداری شاعیربوو، کە دواتر هەولیداو لە رێگەى نووسراو و وتارەکانیەو ژنانى دیکە بهێتتە ناو کۆمەڵە کەو، زەینەب رۆژانى هەینی ژنانى کۆکردووێ نەو و قسەى بۆ کردوون هانیداو جگە لە منداڵ بەخێوکردن پێویستە ژنان گەنگى بە توانا و بەهرەکانیشیان بدەن، هەروەها لە کایە جیاوازهکانى کۆمەلگەشدا رۆلى خۆیان بگێرن ((ئیمەى ژن دەکریت شەتەرەنجازیکی کارامە، ئەسپسوارىکی چاوانەترس

بین، ماموستا و دایک، سه‌رکرده و چرای مالیش بین.)) (محهمه‌د، ۲۰۲۲: ۱۱۳)، که زهینه‌ب بو خوی ژنیک‌ی به توانا و ره‌چه‌شکین بووه، له‌وسه‌رده‌مه‌دا له مال دوورکه‌وتوو‌ته‌وه بو خویندن شیعی نووسیوه، به‌شدار‌ی جولانه‌وه‌ی سیاسی کردووه، که ئەمه‌ش په‌یوه‌ندی هه‌بووه به‌رۆشنیری و تیگه‌شتوویی خانه‌واده‌کیه‌وه.

”کۆمه‌له‌ی دارکه‌ر“ له‌ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۹۳۷ - ۱۹۳۸) ژماره‌ی ئەندامه‌کانی زیادی‌کرد، به‌هۆی هاتنه‌ ناوه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌لاوانی رۆشنیری (هه‌ولیر و کۆیه و سلیمانی) و شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان، که‌کاریگه‌ربوون به‌و دروشمانه‌ی، که‌”دارکه‌ر“ به‌رزیکردبووه‌وه، له‌باره‌ی یه‌کیتی نه‌ته‌وه‌یی و بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازی گه‌لی کورد، هه‌نگاوێکی گزنگی نابوو له‌به‌ره‌و پیشچوون و ریک‌خستن و تیکۆشان، ئەمه‌ش کاریگه‌ریی زۆری خستبووه‌ سه‌ر بیر و فیکری رۆشنیران، «یونس ره‌ئووف» که‌سیکی چالاک بووه و رۆلێکی گزنگی له‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی کۆمه‌له‌ی دارکه‌ردا بینیه‌وه، کۆمه‌له‌که‌لقی له‌زۆربه‌ی شاره‌کانی کوردستان هه‌بووه، له‌سالی خویندنی (۱۹۳۷-۱۹۳۸) دا قوتابخانه‌ سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندییه‌کان کۆتاییان

هات و قوتاییان بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی کۆتایی سال چوونه‌ که‌رکووک له‌هۆی یه‌کتریان ناسی و ژماره‌یاکیان بوونه‌ ئەندامی «دارکه‌ر» کۆمه‌له‌که‌ فراوان بوو؛ بۆیه‌ ناچاربوون بیر له‌به‌ستنی کۆنگره‌ بکه‌نه‌وه، بۆیه‌ له‌ ئیواره‌ی کۆتاتاقیکردنه‌وه‌ی به‌کالۆریدا کۆبوونه‌وه و شه‌ست ئەندام ئاماده‌بوون، یه‌که‌م کۆنگره‌ی دارکه‌ر له‌ مانگی حوزیره‌یانی ۱۹۳۸ دا به‌سترا، نوینه‌ری هه‌موو شاره‌کانی کوردستان تییدا ئاماده‌بوو (یونس ره‌ئووف) «دلدار» وه‌ک سه‌رۆکی کۆمه‌له‌ یه‌که‌م وتاری خوینده‌وه و تییدا باسی چۆنیه‌تی دامه‌زراندنی دارکه‌ر و چالاکییه‌کانی خویندنی له‌نیوان سالانی (۱۹۳۷-۱۹۳۸) خستوو‌ته‌پروو، باسی فراوانبوونی کۆمه‌له‌که‌ی کردووه، که‌چۆن په‌ره‌پسه‌ندوووه، له‌ شاره‌کانی کوردستان لقیان کردوو‌ته‌وه، پاشان ئەندامانی ده‌سته‌ی دامه‌زرینه‌ر هه‌ریه‌که‌ به‌رنامه‌ی خوی خستوو‌ته‌پروو، له‌وانه‌ (کاکه‌حه‌مه‌ی خانه‌قا) ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه، که‌ ئەوان خاوه‌ن هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی دارایی نین، به‌لکو‌ ته‌نها ئەوه‌ نه‌ییت هه‌ندی‌ک له‌ ئەندامان و لایه‌نگرانه‌ پاره‌ده‌به‌خشن، دوا‌ی گفتوو‌گۆیه‌کی زۆر دلدار ئەوه‌ ده‌خاته‌پروو، که‌ ئەم کۆمه‌له‌یه‌ فراوان بووه و پێویسته‌ بکریته‌ پارتیکی سیاسی، چونکه‌ له‌

(محەمەد، ۲۰۲۲: ۱۲۴)، ئەم ناو
لە دواى ئەوەوەبوو، کە هیوايەک
نەمابوو بۆ کورد، شۆرشى مەلیک
کۆتایی هاتبوو، ئومیدی خەلک بە
تەواوی دارمابوو، خانەوادەى دلدار
باوکى و خوشكى پۆلیان هەبوو
لە دەستنیشانکردنى ناوی هیوادا
بۆ کۆمەلەکە، کە ئەم کۆمەلەیهش
ماویەک لە خزمەت کورد و مافە
نەتەوییهکانیدا کاریکرد و بڵاوبوویەو
لە هەر چوار پارچەى کوردستان و
پۆلی گرنگیان گیرا.

دووهم: چۆنیەتی بوونی (ئەى رەقیب) بە مارشی نەتەوییهى لە کۆمارى کوردستانهه تائىستا:

نەتەوێکە چ ئەوانەى دەولەتى
نەتەوێیهى خۆیان هەیه و بە
سەرەخۆی گەشتتون، چ ئەوانەى
هیشتا سەرەخۆ نەبون و لە
قوناغى خەباتى پزگارىخوازیدان،
پێویستیان بە هونەر و ئەدەبیاتیکی
ئەوتۆ هەیه، کە گیانی شانازیکردن
بە نەتەو و ولات لە یەكە بە
یەكەى تاکەکانى کۆمەلگەدا بەهێز
دەکات، سروودی نەتەوێیهى یەك
لەو سامانە مەعنەویانەیه، کە لە
لایەك تۆوى خوشەویستی نەتەو
و نیشتمان و هەستى شانازیکردن
بە میژووێ جێوانەکانى و باوەر و
بروای بەرگری لە نەتەو و نیشتمان

توانای ئێمەدا نەماو بەرپۆیهى بیهین))
(عبدالصمد، ۲۰۱۸: ۲۴۷) هەر
لەو کۆبونەوێهەدا پیشنیاى چەند
کەسایەتیهک کراو بۆ ئەوێ ببن بە
سەرۆكى کۆمەلەکە، هەلژاردنى ئەو
کەسانە بۆ ئەوەبوو، کە کەسانی
دیار و خاوەن ئەزموون بوون لە
بواری سیاسى و رۆشنبیریدا، پاش
هەلسەنگاندنیکى تەواو بۆ ئەو
کەسایەتییانە پێڕادەدرێت (مامۆستا
رەفیق حیلەمى) بێت بە سەرۆكى
کۆمەلەکە ((ئامادەکارییهکان کران
و نێردراویکمان بۆ لای مامۆستا
نارد، مەبەستمان بوو بەردەوام
بین و حیزیک دروست بێت،
بەرگری لە ماف و ئازادییهکانى
تاکى کورد و مافە نەتەوێیهکان
بکات، هەمووان بەلێیاندا پابەندى
پەڕەوى ئامادەکراوى حیزب بن،
مامۆستا گەڕایەو و بەشداری دوا
کۆبونەوێ حیزبى کرد، لەسەر
پیشنیاى من هەمووان رازیوون
ناوى دارکەر بگۆرێت بۆ (هيو)،
هەر ئەو پۆژە وتاریکەم خویندەو و
وتم: دوو ئامانجمان هەیه لەم ناو،
یەكەم: مانای ئەو دەدات ئەم خەباتە
بەردەوام دەبێت و وەك درێژکراوێ
خەباتى (کۆمەلەى هیقى) دەبێت، کە
لە ماوێ جەنگى یەكەمى جیهان
پۆلى کاریگەریی گیرا،... دووهم: ئەم
ناو نیشاندانى هیوا و هەستانەوێه.

لە ڕۆحی تاکەکاندا دەچیت، لە لایەکی دیکەووە هەلگری پەيامە بۆ نەتەووەکانی دیکەو دەورووبەر و ئەو هیز و لایەنانەو تەماحی داگیرکردنی خاکی ئەم نەتەووەیان هەیه، یان بە کردەووەکانیان ئەم نەتەووەیان کردوو بە ژێردەستی خۆیان و داگیریانکردوو، پەيامەکش ئەوێه، خاک و نەتەووەی خۆمان خۆشەوێت و بەرگری لێدەکەین، ڕێگایان پێنادهین نیشتمانەمان داگیربکەن، سرووی نەتەووەی یەکیکە لە رەمەزەکانی سەربەخۆی نەتەووەک. ((پێکھاتنی کۆماری کوردستان لە ۱۹۴۶)) لە ڕۆژەلاتی کوردستان، بەدیھێنانی ئاواتیکی لە میژینەو نەتەووەی کورد بوو، ڕاگەیانندی کۆماری میلی کوردستان لە مەھاباد و دامەزراندنی دەزگاکانی بەرپۆهەرایەتیەکی کوردی لە لایەن سەرانی (ح.د.ک)ەو قۆزتنەووەی ئەو دەرڤەتە میژووییە بوو، کە بۆ جولانەووەی نەتەووەی گەلی کورد لە ئێران ھاتبوو پێش، لە سەردەمی نوێی دواي سەرکەوتنی شەری دووھەمی جیھانیدا، کە زۆر نەتەووە و ولات لە چنگی فاشیزم ڕزگاریان ببوو، ھەروەھا لە دواي چەند سەدە لە بەدەھدی براوەکانی شەری یەکەمی جیھانی و ڕێگربوونیان لە پێکھاتنی دەوڵەتیکی سەربەخۆی

کوردی، پێکھاتنی کۆماری کوردستان بوو مایەو ھیوا و خۆشی کورد لە ھەموو بەشەکانی کوردستان.)) (ئەحمەد، ۲۰۱۸: ۳۱۷). ئەم کۆمارە جێگەو ھیواي نەتەووەو ک بوو ھەولێدەدا ھەموو ئەو مافانەو سالانیکە نەتەووەک لێی بێهشکرابوو بیگەرپێتەو بۆ کورد، وەک ھەلکردنی ئالای کوردستان، بە فەرمیکردنی خۆتەن بە زمانی کوردی، پێکھێنانی سوپای میلی و ھەلگرتنی چەندین ھەنگاوی گەورەو نەتەووەی، ھەلێاردنی سروودی نەتەووەییش یەک لەو ھەنگاوانە بوو، پاش دامەزراندنی کۆماری کوردستان سروودیکی نەتەووەی بۆ حیزب ھەلێاردرا، کە ھەمان سروودی نیشتمانی ئەو رەقیب» بوو، ھەلێاردنی ئەم سروودەش بۆ ئەو دەگەرپێتەو پاش چەندین سال لە ھەولێدان کورد بوو بە خواوەنی دەوڵەتی خۆی پێویستە بێت: (کەس نەلی کورد مردوو، کورد زیندوو). لە ڕۆمانەکەدا ھاتوو، کاتیک دلدەر نامەوێکی لە ڕۆژەلاتەو پێدەگات ھەوالی دامەزراندنی کۆماری کوردستانی تێدايە، زۆر دلخۆشەوێت، لە گەل دایک و خوشک و براکانی دەیکەن بە ئاھەنگ و ھەلدەپەرن بە جوړیک زوړیک لە خەلکی کۆلانەکش ڕادەکێشن

مه‌لیکم کرد و نووساندم به دلمه‌وه،
 پر به قورگم هاوارمکرد، کهس
 نه‌لیت کورد مردووه.)) (محه‌مه‌د،
 ۲۰۲۲: ۱۶۷) دلدار وزه‌ی نیشتمانی
 له شیخ مه‌حمووده‌وه وهرده‌گرت
 ههر له مندالییه‌وه وینه‌یه‌کی له
 گیرفانی داناوه و سه‌یه‌ریکردووه وزه‌ی
 لیوهرگرتووه و کردوویه‌تی به وینه‌ی
 بالای ژیانی خو‌ی. دلدار سی سال
 ژیاوه به‌لام گه‌نجیکی پر وزه و پر
 چالاکی بووه و چه‌ندین کاری گزنگی
 له ژیانیدا نه‌نجامداوه، سروودی (ئه‌ی
 ره‌قیب) له سالی ۱۹۴۰ له لایه‌ن
 دلداره‌وه دانراوه، بۆیه‌که‌مین جار له
 به‌رواری (۱۷/۱۲/۱۹۴۵) دا، له کاتی
 هه‌لکردن و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای
 کوردستاندا له مه‌باد به‌ئاوازه‌وه
 پیشکه‌شکرا، هوکاری ئه‌وه‌ی کراوه
 به سروودی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌وه‌یه گیانیکی
 به‌هیزی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی و
 به‌رخودانی تیدایه و به‌راناوی
 (ئیمه) ده‌دو‌یت، به‌رده‌نگه‌که‌شی (ئه‌ی
 ره‌قیب) ئه‌و لایه‌نه‌یه که خوازیاری
 چه‌وساندنه‌وه و ژێرده‌سته‌کردنی
 ئه‌وانی دیکه‌یه، ئه‌مه وایکرد له‌و
 رۆژه‌وه تا‌کو ئیستا (ئه‌ی ره‌قیب)
 بی‌ت به سروودی نه‌ته‌وه‌یی کورد و
 له هه‌موو بۆنه و یاده‌کاندا بو‌ترێته‌وه.

پاری سییه م: ژيانی کومه لایه تی و په یوه نندیه کانی دلدار و گرنگیدان به ژيانی چه وساو و پیشاندانی نازار و کیشه کانیان:

دلدار ناوی ته و اوای (یونس مه لا
ره ووف مه لا مه حمود نه فندی کوری
مه لا سه عدی خادم السجاده یه) له
روژی ۲۰ ی شوباتی سال۱ ۱۹۱۸ له
گه ره کی به فیری قه نندی له شاری
کویه له دایکبوه، دایکی ناوی (زه ووه)
ی کچی خورشید نه فندیه، دلدار
له یاداشته کانی خویدا نووسیویه تی
بنه مالیه دایکی عالم زاده ن و له
زه ووه هاتوونه ته قه راغ زیی کویه،
حاجی قادری کوییش یه کیکه له و
بنه مالیه، هه ووه ها «حیکمه ت حه مید»
ناماره به ووه ده کات باوکی دلدار
حه وت کور و دووکچی هه بوو به
ناوه کانی (عه ونی، جه واد، مه جید،
سه عدی، ئاسه ف، یونس، حه مید،
فاتیمه، زهینه ب)، دیاره نه رکی
په ووه رده کردنی دلدار که ووه ته
نه ستوی براکانی و زهینه بی خوشکی
(عبدالصمد، ۲۰۱۸: ۲۳۴).

به پیی سه رچاوه کان هه ندیک
له براکانی له ته مه نیکی بچووکدا
مردوون، کچیکی دراوسییان به ناوی
فاتیمه ی سهیدی) قورئان خوین بووه
و هه ر له ته مه نی مندالییه ووه ئاگای
له دلدار بووه و په ووه رده کردووه،
(نه خوشیه که م دریژه ی کیشا، زمانم

گری لیدرابوو، جگه له نوزهنوز قسه م
پینه ده کرا، هه ریه که و به چه شتیک
باسی نه خوشیه که میان ده کرد... فاتیمه
جاریک به مه لا په ووفی گوتووه ئاگات
له دلی زه ووه بیت، جه رگبره دایکیک
نه توانیت، گوپی له دهنگی کوره که ی
بیت و بانگی بکات دایکه.)) (محهمده،
۲۰۲۲: ۱۴) واته له مندالیدا دلدار
زمانی گرتوویه تی توانای قسه کردنی
نه بووه؛ بویه به هه موو خانه واده که
هه ولیانداوه و قسه یان له گه لدا کردووه،
تا زمانی بکریته ووه و توانای دهرپرینی
هه بیت، نه ووه نده یان چیروک بو
ده گیرپایه ووه شه وان خه ونی ترسناکی
ده بینی و هاواریده کرد و که س دهنگی
نه ده بیست، هه ردوا جاریش دوا ی خه ون
بینین هاوارده کات و زمانی ده کریته ووه،
نه و نه توانینی توانای دهرپرینه
وایلنکردووه مندالیکی تووره بیت
دایکی ناموژگار یکردووه شهرم
نه کات هه رکات ویستی قسه بکات،
له سه ره تاوه نه چووه ته قوتابخانه له
ماله ووه دایک و باوکی فیری خویندنه ووه
و نووسینیان کردووه، خانه واده یه ک
بوون که زور کوچیان کردووه له رانیه و
کویه و هه ولیر ژیاون دلدار خوشی بو
خویندن چووه ته شاره کانی که رکوک
و به غداد ((له گه ل په فیه کانم ئیواران به
یه که ووه شیعرمان ده خویندنه ووه، به یانیان
ده چوینه لای فه قیکانی مزگه وت،
نه وانیش له هه رته ی بیرکردنه ووه دابوون، به

(محهمه، ۲۰۲۲: ۵۷)، ئه وهی گرنکه دلدار به هوی سهرقالبوونی به سیاسه ته وه له ئامادهیی نمره کانی باش نه بوون دواتریش کۆلیژی یاسای تهواو کرد و خزمه تی به کورد کرد تا له سالی ۱۹۴۸ به شیوهیه کی گوماناوی گیان له ده سته دات.

سه ره تای گرنگیدانی دلدار بو بیری چه پره وی و دیفاع کردن له مافی کریکار و جوتیار ده گه پێته وه بو سالی ۱۹۴۶ و په یوه ندی کردنی به پارتی پرزگاری نیشتمانی، ئه مهش زور به پروونی له رهفتار و نووسینه کانی پرهنگیدا وه ته وه، بو نمونه به شیکی زوری هونرا وه کانی گوزارشته له ژبانی جوتیار و کارکه ران، که چون له لایه ناغا و سه رمایه داره کانه وه چه وسینراونه ته وه، به تایه تی ئه وه هونراوانه ی دوا ی جهنگی دو وه می جیهانی نووسیه تی به ئاشکرا چینایه تی یان پیه دیاره، جگه له م هاوسو زیایه ی له گه ل جوتیاراندا له سه ره تای سالانی چله کانی سه ده ی رابردوو، له گونده کانی ده ور و به ری هه ولیر تیکه لی جوتیاران بو وه و هه ولیدا وه هوشیاران بکاته وه، دوا ی تهواو کردنی کۆلیژی یاساش، له به غدا ده وه ده گه پێته وه کۆیه و له گه ل ئاسه فی برای کاری پارێزه ری ده کات ژماره یه کی زور له جوتیاران بو چاره سه ری کیشه کانیان سه ردانیده کن. ((له ده فته ری یاده وه رییه کانی

چه ندان سه عات داده نیشته ی و قسه مان ده کرد)) (محهمه، ۲۰۲۲: ۳۸) ئه مانه هه موو نیشانده ری ئه وه بوون دلدار په یوه ندیی کۆمه لایه تی به هیزی له گه ل رۆشنیر و شاعیرانی هاوسه رده می خوی هه بو وه، هه ربویه که سیکی چالاک بو وه، له رۆمانه که دا ئاماژه به چه ند بابه تیکی خورافیش ده کریت وه ک نوشته و جادوو و فالگرتنه وه که دلدار و خانه واده که ی له دژی ئه م جوړه بیر کردنه وانه وه ستاونه ته وه، یه کی که له کاراکته ره سه ره کییه کانی رۆمانه که (زهینه ب) ی خوشکی دلداره، که زور نزیکه له دلدار وه ژنیکی ره چه شکینه و یه که م ئافره ته بو خویندن ده چیته ده ره وه و شیعر ده نووسی و به شداری جولانه وه ی سیاسیی ده کات و له ناو حیزب و خانه واده که شیدا رۆلی سه ر کرده ده بییت و گوئ بو بوچوونه کانی ده گیریت، یه که مجار شیعه کانی به ناوی (کچه کورد) وه بلا وده کاته وه، هه ر ئه ویش نازناوی (دلدار) به یونسی برای ده به خشیت، ئه گه رچی دلدار له ژبانی دا دلدار ی نه کرد وه، به لام زهینه ب پیی ده لیت عه شقی تو له گه ل نیشتماندایه نازناوی دلدار جوانه بو شیعه کانت)) (شیعه سه ره تاییه کانم له باره ی سروشت و نیشتمانه وه بوون، ئه وه لچار جگه له زهینه ب نیشانی که سی دیکه م نه ده دا، هه ر زهینه بیش نازناوی دلدار ی بو شیعه کانم دانا.))

خاوە و دەوله‌مه‌نده بۆ رۆماننووس
تاكو بتوانیت سوودی لی وەر بگریت
بۆ نووسینی رۆمانه‌كه‌ی.

٢- دلداری گه‌نجیکی نیشتمانی پەرور
و کورد پەرور بووه، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی
سی سال ژیاوه، ژیاوی پڕبووه له
جوله و چالاکی و پۆلی گرنگی له
دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی (دارکهر) و
حیزی (هیا) دا هه‌بووه، که پێوستی
ئهو قوناغه‌ی میژووی کورد هانیداوه
هه‌نگاوێک بۆ پزگاکردنی کورد
بنیت و له‌ ژێرده‌سته‌یی پزگاری
بکات، ئهم دوو کۆمه‌له‌یه‌ پۆلی
گرنگیان له‌ هۆشیارکردنه‌وه‌ی تاکی
کورد و دروستکردنی هه‌ستی
نه‌ته‌وايه‌تی لای کورد هه‌بووه،
دلداری به‌رده‌وام هاواریکردوه بۆ
دروستکردنی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی بۆ
کورد، ئهو هاواری تا ئێستاش
نه‌یستراوه، هه‌ر ئه‌وه‌ش وایکردوه،
ده‌قی (ئهی ره‌قیب) بنووسیت، که
گیانیکی نیشتمانی به‌هیزی تێدايه،
بووه به‌ سروودی نه‌ته‌وه‌یی کورد.
٣- دلداری په‌یوه‌ندییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی
به‌هیزی له‌ گه‌ل ئەندامانی خانه‌واده‌که‌ی
هه‌بووه و له‌ خانه‌واده‌یه‌کی پڕووشنیر
په‌روره‌ده‌بووه، ئه‌مه‌ وایکردوه هه‌میشه
هه‌ولی هۆشیارکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌که‌ی
بدات له‌و دیاردانه‌ی بلابوونه‌ته‌وه
وه‌ک خورافه‌ له‌ نیو تاکه‌کانی
کۆمه‌لگه‌دا، هه‌روه‌ها پالپشتیکی باشی

نووسیویه‌تی، سه‌فه‌ر بۆ هه‌ولیر،
داواکاری (جوتیاران)) (مه‌مه‌د،
٢٠٢٢: ١٦٩)

رۆمانه‌که‌ لی‌روه ده‌ستپه‌ده‌کات
پۆژی هه‌ینی ١٢ی ١١ی ١٩٤٨ یونس
ره‌ئووف به‌ پێده‌که‌وێت بۆ هه‌ولیر
بۆ داواکاری جوتیاران و له‌وێ به
شیویه‌کی ته‌مومژاوی کۆچیدوایی
ده‌کات، له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وێت له
پێناو مافه‌کانی جوتیاران و چینی
چه‌وساوه‌دا ژیاوی خۆی داناوه.

ئهنجام:

١- رۆمانی (ئهو هاواری نه‌یسترا)
ی - ئارام مه‌مه‌د- رۆمانیکی
بایوگرافیه، که تیايدا ژياننامه‌ی
(دلداری) شاعیر ده‌گێڕێته‌وه،
رووداوه‌کانی ناوی به‌ زۆری واقیعین،
به‌لام بۆشاییه‌کانی له‌ پێگه‌ی خه‌یالی
خۆیه‌وه پڕکردوه‌ته‌وه، چونکه‌ یه‌کیک
له‌ تابه‌تمه‌ندییه‌کانی گێڕانه‌وه‌ی رۆمان
ئه‌وه‌یه واقیع وه‌ک خۆی ناگوازیته‌وه،
به‌لکو به‌ سوودبینین له‌ خه‌یالی
نوسه‌ر گێڕانه‌وه‌که‌ چێژبه‌خش و
جیاوازه‌کات، رۆمانه‌که‌ شیوازی
گێڕانه‌وه‌ی کرۆنۆلۆژی تیکشکاندوه،
به‌لام قوناغه‌کانی گه‌شه‌کردن و
ته‌مه‌نی دلداری پاراستوه. دلداری
یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی، که
خۆی یاداشت و ژياننامه‌ی خۆی
نووسیوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش که‌ره‌سته‌یه‌کی

نامه‌ی ماستەر، کۆلیتری زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولیر.

- محهمه‌د، نارام، ۲۰۲۲، ئەو هاوارەى نه‌بیسترا، چاپی یه‌که‌م، وه‌شانی نووسیار. مه‌نتک، د. حه‌مه، ۲۰۲۴، فهره‌نگی گێڕانه‌وه‌ناسی، سلیمانی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م.
- مه‌نتک، د. حه‌مه، ۲۰۲۱، ئارکیۆلۆژیای پۆلینی رۆمانی کوردی، سلیمانی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م.
- ئەحمه‌د، قادر فه‌تاح، ۲۰۱۸، به‌ستی‌نی بوونی» ئەى ره‌قیب» به‌ مارشی نه‌ته‌وه‌یی له‌ کۆماری کوردستانه‌وه تائیس‌تا، «گۆفاری زانکۆی کۆیه.

سه‌رچاوه‌ی فارسی:

- جباری، جعفر، ۱۳۹۵، بررسی رمان(پل معلق) محمد رضا بایرامی بر اساس نظریه‌ پراپ و گریماس، رساله دکتورا، دانشگاه محقق اردییلی، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، گروه آموزشی زبان و ادبیات فارسی.
- سیماداد، ۱۳۸۰، فرهنگ اصطلاحات ادبی. تهران، چاپ چهارم، انتشارات مروارید.

* به‌شی زمانی کوردی/ کۆلیتری په‌روه‌رده‌ی شاره‌زوور/ زانکۆی هه‌له‌بجه/ هه‌له‌بجه/ هه‌ریمی کوردستان/ عیراق

چینی جوتیاران و چه‌وساوه‌کان بووه دواى ئەوه‌ی بووه به‌ پارێزه‌ر.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

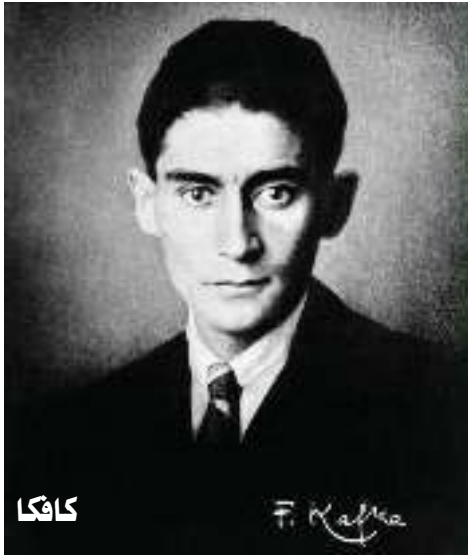
- ره‌واندزی، سدیق سه‌عید، ۲۰۱۸، «رۆمانی دوا ویستگه‌م باکوره و چه‌ند سه‌رنجیک»، سایتی هه‌ولیر: <http://www.hawler.in>.
- عبدالصمد، م. زانا طیفور، ۲۰۱۸، رۆلی یونس ره‌ئوف «دلدار» له‌ دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی دارکه‌ر ۱۹۳۷ (لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی میژوویی سیاسییه‌ی)، کۆنفرا‌نسی دلدار، گۆفاری زانکۆی کۆیه.
- عومه‌ر، د. مو‌حسین ئەحمه‌د، ۲۰۱۲، فهره‌نگی ئەده‌بی، سلیمانی، چاپی یه‌که‌م، له‌ بلا‌وکراوه‌کانی پاشکۆی چاودێر.
- غریب، محمد امین عه‌بدو‌لا تاتانی، له‌ نه‌جه‌ عبدالرحمن، به‌رگی ۲ ژماره‌ ۱۹، ۲۰۱۹، «موزه‌که‌راتی یونس ره‌ئوف-دلدار- له‌ نیوان ژیاننامه‌ و به‌ رۆمانبو‌ندا.» گۆفاری زانکۆی کۆیه‌ بو‌ زانسته‌ مرو‌فایه‌تی و کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کان.
- محهمه‌د، بوشرا قادر کاکه‌، ۲۰۲۲، ئیستاتی‌کای گێڕانه‌وه‌ له‌ ئەده‌بی کوردیدا، لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی بو‌نیادگه‌رییه‌، سلیمانی، تی‌زی دکتۆرا، زانکۆی سلیمانی.
- محهمه‌د، سه‌نگه‌ر قادر شیخ، ۲۰۰۷، بنیاتی گێڕانه‌وه‌ له‌ داستانی (مه‌موزین) ی ئەحمه‌دی خانی و رۆمانی (شاری مو‌سیقاره‌ سپییه‌کان)ی به‌ختیار عه‌لیدا،

فانتازيای کافکا

له راهیڙانی ده‌ریاچه‌ی «س» دا

عەلی شیخ عومەر

📌 بە بەراورد بە ئەدەبىي رېئاللىزىمى، ئەدەبىي كوردى تىرى نىيە بە ئەدەبىي فانتازى، بۇيە نووسىنى چىرۆك يان رۇمان، لەبەر كەمىي ژىدەرۇ پاشخان بۇ ئەم جۆرە نووسىنە، كاريكى دژوار دەخاتە ئەستۆي نووسەرى چىرۆكى فانتازىيەو. ھەرچەندە دىاردەي چىرۆكى فانتازى، بە دامەزراندنى دىئاي ئەفسانە و خورافات، لە رەھەندىكى نادىاردا درزىك دەخاتە نىوان خۆي و ۋەرگەرەو، لە ئاست گوتارو نىشانەخوئى و بابەتدا، بە تىپەراندن و تىكشكاندننى جومگەكانى نووسىنى نەرىتىي باو، خۆي جىادەكاتەو، گوزارشت لە گۆشەنىگاي جىاوازەكات، لە چىرپونەوئى سىمبۆل و رەھەندەكانى خەيالىدا، بە زمانىكى جىاوازەو، ھەكايەتخوئان بە ستايلىكى نوئى، بە جۆرەھا شىۋە دەرگاكانى دەق دەكاتەو، واقع بۇ خەيال دەگۆرپىت، يان بە پىچەوانەو، بەمەش ۋەرگەر ھەستىكى سەيرو نامۆي لا فەراھەم دەپىت. ئەم ھەستىكردنە لەتەك دەقى چىرۆكى سوننەتدا يەكنايەتەو، دەقى فانتازى ئامرازىكى گىپرانەوئى، لە گەۋھەرى ستراتىجىكا، ھەۋلى ئەو دەدات واقع و ناواقع لەچارچىۋەي ئەگەرىنىدا بخاتە پوو، كىردارى ئەبى و نابى، ئەگونجى و ناگونجى، دەكاتە

جىي باۋەرى ۋەرگەر، زۆربەي كات دەقى فانتازى ھىزى لەۋەدايە، كاتى ۋەرگەر جىنشىنى دەقەكەي دەكات، ناچارى دەكات دان بە جىھانە سەير و نامۆكەيدا بىت، بەۋەي ئەم جىھانە لەتەك سەيرو سەمەرەكەيدا، راستىيەك دەسەلمىنى، لە كىردەي پارادۆكسدا، واقعى بەرتەنگ پەرت دەكات، پەرتبۈونى دىئاي واقع لە ئاست پەرتبۈون و نامۆبۈونى خود، بۇخۆي كۆسپىكە، پرسىارىكە لە دژوازەكانى پەيۋەندى سۆسىۋولۇزىادا، يەقدەداتەو. ئازاد بەرزىجى ۋەك چىرۆكنووسىكى دىئارى دەقى فانتازى، لە چىرۆكى «دەرياپچەي س» دا^(۱)، لە دەرچەي خەيالىو لە ستراتىۋورى واقعى دژە واقعدا، داكەوتەكانى ئەو سەتم و كەمۇكۇرپىيانەمان بۇ ئاشكرا دەكات، بە تەكنىكى ھونەرى، دىنەي ئەو

گرېبه ستانه ده کات که خه یال۱ فانتازی به دنیای سه یروسه مه ره، سیحرو عه جباتیه وه ده به ست۱، په نابردن بۆ دنیای عه جبات۱، هه ناسه دانیک۱ پاکه، پشودانی که تواریک۱ ماندووه، رزگار بونه له هه ناسه سواری دنیاه ک پیسبووه به ناشنایه تی هه وای باو و سوای واقع. چۆن له پراکسیسی ئەشقدادلداران له ده رکیشانی مانادا، بوون ده دۆزنه وه، له ته نیایی ناماقووله وه له دره وشاندنه وهی خه یالدا، به داهینان چه مکی ماقوول ده خه نه ریزه بندی دنیاه ک له نیوان ماقوول و ناماقوولدا په پره ویی هیلنکی بالابوون ده کهن، هه ستی بوون رتووش ده کهن، له و په یوه ندیه په رجوویه ک فراهه م ده کهن. نووسه ری کارامه، به په یوه ندی دلداری تیکسته وه، ده توانی له نیوان خو۱ وده قدا داهینان له تۆبژه ی ئەو په یوه ندیه دا بکات. ده ق له ناماقووله وه بۆ سنوره کانی ماقوول بارپی بکات، باوهر به وهرگر بهین۱. ئەبتر تیری هی ده رباره ی فانتازی له شوینیکدا ده لیت ”سه ربار۱ ئەوه ی حه زیک۱ به هپزه له ده رکیشانی مانا داله ناماقوول، چه کهره به تواناکانی ده ره وه ی سنووری ماقوول ده کات“ (۲). له ئاست تیورۆزه وه ده کری ناماقوول رووکه شیک بیت سه رسامبوون وعه جبات۱ هه لنین، زاراوه ی

سه رسامبوون دیتنی شتیکه پیشتر نه بینراب۱، هۆیه که ی نه زانراو بی، وه ک «ده ریچه ی س» رافه کردنی نییه، ده ریچه یه که هۆی روودانی نه زانراوه، له ده رووی باودا ده رچه یه کی عه جباتیه، ده رگای لیکدانه وه کلۆم ده دات، بهرکه وتنی له ته ک که سه کاند، پیوه ریکه، له گۆرینی شیوه دا، ئاوینه یه که، به به دگۆران وینه ی ناخی که سه کان هه لده گری، له چه مکی گۆراندا عه جباهیه که، کونادری ده رخی ئاساییه، له ئاست ده قدا کرانه وه ی خه یال، چه ربونه وه ی سیمبۆله، له ده قی ریالیستیدا هه ستی جیاوازی ده دوورته وه، ته رزیک۱ نۆبی گیرانه وه ی ره خه ئامیزه، له نیو نافاکتدا مه کو۱ ئە گهرینی فاکت داده مه زین۱. به پیچه وانه شه وه ههر ده بیت، مادام باو وناباو، له دارشتنی فاکتدا، پیلینانیکه، بایه خ به وهرگرتن و به به رپه رچدانه وه ده دات، له چۆنایه تی ئاماده بووندا بیلایه ن نییه، هۆشیاریه کی تایبه تی دانه ره، جووری دی ئە ی ئینی ئەو ره گه زیه، پیدراوه کانی رگه زی ده قی به ره هه هیناوه، خه سه له ته کانی کیلی فره خویندنه وه، ریتمی فۆرم و ئە گهرینی به تاقیگه ی جۆره کانی وهرگر ده سپیریت، له سروشتیکه وه ده ق ئاویتیه کی ته وارو خه یال۱ فانتازی ده کات، وا له کوگای

وەرگەر دەكات، پىداچوونەۋەيەك بە
ژىدەرى ئەزمۇنەكانىدا بىكات، ۋەك
دەستكەۋىتىك دىاردە ۋ شاراۋە لەنىو
ئامازە ۋ مانادا راۋ بىكات.

داخراىى رەھەندەكانى ئۆيىگە ۋ بىدەنگى دىكارتى

ئايا شار بىگوناھە، شاكەس لە
ئاشكرانەكردنى ناۋى خۆى، ئەۋ
مافە بە رەۋا نابىنى، بە ناۋىك لە
شۈيىنىكدا، ناۋى شار ئاشكرا بىكات.
لېسەندەۋەى ناۋ، سېرېنەۋەى ژيانى
سروشتى نىيە. لە نەبوۋىنىدا
ھاۋتابوۋنى ناسنامە نىيە. نەبوۋىنى
ناسنامە، يان گۆرپىنى بۆ
ھاۋشپۆھبوۋنىكى نامەئەلوف، ئايا
جۆرپىك نىيە لە سىحرو بەدگۆران؟
ئەۋە جىاۋازى نىيە پارادۆكس لەتەك
مىگەلبوۋن ۋ داكەۋتەكاندا فەراھەم
دەكات، گەۋھەرى زىندوۋبوۋنەۋەۋ
گەشەكردنى مەۋقەكان ئايدۆلۇژىيەكە،
خەللى شار ھەست دەكەن
پىداۋىستىيان بە ئارەزوۋى خۆيان
ھەلپژاردوۋە، نەك بە بوۋنى سىحرى
دەرياچەيەك، بە پىتى «س» ئامازەى
بۆ كراۋە، لە ھاۋكىشەى بىركارىدا،
پىتى «س» بەھايەكى نەزراۋى ھەيە،
دەكرى لە چەندىن ھاۋكىشەدا، بە
نرخ ۋبەھاي جىاۋاز دەركەۋىت،
ھەلەت لەم چىرۆكەدا، ۋەك
سىمبۆلىك لە بەرگى ئايدۆلۇژىيەكى

سىحراۋمىزدا دەردەكەۋىت.
پارادوكسىك لەتەك سروشتى
پەيۋەندىى مەۋىيدا فەراھەم دەكات،
لە جىكەۋىتىكدا دژۋازەكانى كۆمەلگا
ئاشكرا دەكات، تەشەرە لەۋ قەيرانە
دەدات كە لە ھەستى جىاۋازدا، لە
فەناۋونى چەقى ۋەلامدا، شىرەزىيى
دەروۋنى، ناتۋانى چىۋەى بازىنى
پرسىيارى مەعرىفى بدۆزىتەۋە، كە
چەقى بەرگىرى نەيىت، ناۋەندى
ھاۋسەنگى راگرى. ئىتر چۆن
مەعرىفەى ۋاقىع، نابى بە ناۋاقىع،
چۆن خەيال ۋ سىحراۋەنە ژىدەر ۋ
دەرمان، ئەم چىرۆكە باس لە
چەۋساندەۋەى كەسانى شارپىك
دەكات، لە يەك كاتدا، قوربانى ۋ
چەۋساۋەن، مانا ۋ بوۋنى خۆيان لە
ئايدۆلۇژىيە دەسەلاتەۋە ۋەردەگرن،
ھەر ۋەك نوۋستوۋ، چۆن لە
خەۋنپىنىدا، دەيىنن، كە ئايدۆلۇژىيە
دەسەلات، نەتۋانىت سۈيىكت بىكات
بە ئايدۆلۇژىيەك، چەقىنى تاك، يان
كۆمەلگا لە داخراىى رەھەندەكانى
ئۆيىكت تىپەرپىنى. بۆيە كۆمەلگا چەند
شكىستى بىدەنگى دىكارتى بىت،
ئەۋەندە تۋانكانى لە پەناگەى
چەپوۋندا، تاسەى خەۋنى
بەدۋاچوۋن دەيىتەۋە. كۆمەلگا چەند
سۈنۈرى بۆشايى بۆ دەسەلات
بەخسىنى، دەسەلات بەھەمان رىژە ۋ
قەبارە دەتۋانى پرى بىكاتەۋە. لەسەر

همان رېسا، گهر دهقی چیرۆکی سوننه تی، یان واقعی بوشایی وکهلین بۆ خه یال فه راهه م نه کات، چیرۆکی فانتازی نهیده توانی سنووری بوشاییه کانی دهقی رپالیزمی تپه رپنی. دهق لهو چه قین وداخرانه، گرېکوپره کانی بکاته وه، له تهک وهر گردا بیهیته دواندن، ئاویتیه دهقی نه ده بی فانتازی بکات. نهو سنووره وه همیانه تپه رپنی که واقع له ناواقیعدا، پۆلین ده کات، داهینه ر به په سنیکی ته ژی، به خه یالیککی رپژهیی، ریزبه ندی گپړانه وهی سوننه تی په رت ده کات، چیرۆکی فانتازی ده توانی تابلوی پرووداوه کان رهنگرېژ بکات، رهنگی وینه به یکداچووه کان رتووش بکات، له نیو دنیای پرووداوه کاند، به شداریکردنی وهرگر بکاته گه یه نه ریك، په یامیککی ئاراسته کراو له نیشانه کانی سه رسامبوون، گومان، گریمانه و یوتوپیا بخاته گهر، وهک نه وهی پرووداوه کان راسته قینه بن، ههر له سه ره تاوه، ئازاد به رزنجی له ئاریشه ی حه کایه تخوانی که مشتزانه وه، له گۆشه نیگای که سی سییه مه وه، مه ودایهک له نیوان خو ی وکه سه یه تیه کان والا ده کات، خوینه ر له وهر گره وه ده کات به ته ماشاکه ر، خو ی له ئه رکی ته فسیری کرداری که سایه تیه کان رزگار ده کات، به

کامیرای جوولآو، بی لایه ن گه واهی وینه ی پرووداوه کان ده بیته، کرده ی گپړانه وه له پر لهو شه وه وه ده سته پیده کات که «ده زگا کانی راگه یانندن نهو هه والیه یان په خش کردوو، خاموشی شاری له ئامیز گرتبو، به لام نه م هه والیه دری بهو کییه دا» چ، لا ۲۳، گه مه ی گپړانه وه، خه یالی وهرگر گو یگرانی به هه والیک ده جوولینی، ههر که سه به پی ئه زموون و پتوه نالین، خه یال ولتکدانه وه، له چه ندین نه گهرو بیرکردنه وه دا ده خاته ژیر پرسیار، ده بی هه والیه که چیته، ئایا ده رکه وته ی وچانیکه، چاوی هیوا و خه ونیان ده کاته وه، یان وهک پیشتر، ههر لهو به دینی و خاموشیه ی پیش هه والیه که، له درویه کدا، ده مینه وه. بیژر به راناوی نهوی قسه بۆکراو نه وه دووپات ده کاته وه، هه والیه که په یوه ندی به ژیان وچاره نووسی هه زاران، بگره به هه موو هاوولاتییه که وه هه یه، بویه چاوه رپی هه والیه که ده بن، بیژر وهک نیره ریك کاریگه ریه کی تاییه تی له سه ر وهرگر و خه لکی شار ده کات، به وهی هه والیه که په یوه ندی به چاره نو سه وه داده مه زرینی، له دووتوی نه زانراودا، له کرده ی به دواچووندا، ئماژه به داکشانی هه سته ترس و دلّه پراوکیه وه ده کات، بویه ده کری له تیروانیی

فانتازىيىدا، گرىچىنى چىرۆكەكە،
جۈمگەكانى چاۋەروانى وداھاتوۋى
سەيرى لى بەدى بىرى، كە بە
وروژاندنى واقع دەرگاكانى جۆرەھا
خەيال دەكاتە سەرپشت، ۋەرگر
ۋگۈيگرانى ھەۋالەكە لە ساتەۋەختىكى
تراژىدىدا، لە چاۋەروانىيەكدا،
چاۋدەكەنەۋە، ئەگەرى گۆرانى
نەيىنى سەردەمى پىش ھەۋالەكە،
بەرچەستە دەكەن، بە دىۋىك
پابەندبوۋنى ئاۋەز و خەون،
كۆكردنەۋە لە تاكە گوتار و
ھەۋالىكدا، ئەگەرى نەيىنىكى ترسناك
ھەلدە گرىت، بە دىۋىكى تردا، نەيىنى
دوالىزمەى دياردەيەكە، بە ئەگەرى
دەرخستى ناۋەرۈك وشاردنەۋە
بارگاۋى كراۋە، كە خۆى لەخۆيدا
دەكرى ۋەك پاژىكى دەستبەسەراگرتن
ھەژماربىرىت. چۆن ئەستەمە خەون
لە واقعى سەرسەخت جياكەيتەۋە،
ئاۋاش سەختە، لەزەتى دۆزىنەۋە، لە
لەزەتى نەيىنى جياكەيتەۋە.
حەكايەتخۋان ناتۋانى فاكەكانى شار
لە نەيىنى داكەۋتەكانى ئەندامانى
خىزان جياكاتەۋە، ژن ۋەمىرد، دايكان
ۋەمنالەكانيان، دلدار و دولبەرەكان،
بەۋەى ئەزمۈون خراۋەتە دۋاى
ھۆشيارى، لە سامپلىكى خەمبارو
بى ھىۋادا دەرەكەۋەن، ئەمەش
پارادۆكسى لەتەك گوتەزاكەى كانت
دا فەراھەمدەكات «كانت قسە لە

ھۆشيارىيەك دەكات، كە دەكەۋىتە
پىش ئەزمۈون»^(۳)، لە پەيۋەندىي
كەسەكانەۋە ۋەنەيەك بۆ دەرەۋە
دەگۈزىتەۋە، بۆ چايخانەۋە كافتىريا،
خەلكى بە گشتگىرىيەۋە بە ديار
تەلەفزيون و رادىۋو تەمەزروۋى
ھەۋالەكەبوۋن. تائىرە فەزاي ناۋدەق
ۋەۋەى دەرەۋەى دەق تا رادەيەك
ھاۋشىۋەن، سەرچەم كەسايەتتە
لاۋەككەكان لە يەك دەچن،
ئەگەرىكى سىمانتىكى كۆياندەكاتەۋە،
مەدلۈۋلى ھەۋالىك ھەلدەگرن،
سىماكانى بەسەر ئەدەبى رىيالىستىدا
دەشكىتەۋە، بەلام ئەۋەى لادان
ۋچەماندەۋە درۋستدەكات، پىسار
دەۋروۋژىنى شاكەسى چىرۆكەكەيە،
شاعىرىكە، لە ياخيۋونىكى نامۇدا،
لە پروۋداۋىكى تايەتتى ئاۋادا نايەتە
ژىر بارى ھەۋالەكە، بايەخى پىنادات
«شاعىرىك نەبى بايەخىكى ئەۋتۋى
پى نەدا، رادىۋكەى كۆۋراندەۋە و
دەستى لە قەسىدەكە ھەلنەگرت، كە
لە سەرەتاي نوۋسىنىدا بوۋ «لا ۲۴،
دەسەلات ۋىسەرۋىنەرى ھەۋالەكە،
شۋناسى رادەستى واقعىك بوۋنە،
خەيالى ياخيۋون ھەلناگرن،
ئامىردىكن لەنىۋ واقعدا قال بوۋن،
ناتۋان ۋەك شاعىر مامەلە لەتەك
خەيال و فانتازىادا بىكەن، خەيالىيان
نيە، ئەۋان ھاۋشىۋەى ئەدەبى
رىيالىزمى، ھەمىشە لەنىۋان

چوارچپوهدا گيريان خواردووه. دوزی
 هم گيرخواردنه، په گي دپړینی ههیه،
 ده گپړته وه بو تهو تووړه بوونه ی
 نه فلاتون له شاعیران، دهیگریټ
 «شاعیران جیهانیکي تر دروست
 ده کهن، که به هاو نورم وپخوانیه کی
 دیکه ی ههیه، جیاواز لهو دنیا
 ئایدیالسته ی تهو.. له کوماره کی
 تهو دا سیاسیه کان ده توانن درو
 بکن»^(۴). لای نه فلاتون شاعیران
 تیکدهرن، ده بینن له ناوکوی ده قدا،
 به دیویک شاعیر وه ک ثاماره یه ک، تهو
 بریاره ی ده سه لات، به کوراندنه وه ی
 رادیو که پرت ده کاته وه، دواي تپروانینی
 خوی ده که ویت، به دیویکی دیکه
 چو ن تهو ده دب وه ک حه قیقه ت خوی
 ده رناخت، حه قیقه ت ده خاته خانه ی
 پړه ییه وه، ته میس وه ک شاعیریکي
 نه رسیسی، خه یالی خوی به
 ئایدیو لوژیا یه کی جیگیر ناگورپته وه،
 ئایدیو لوژیا یه ک که به پړیز «ن» له سه ر
 شاشه ی ته له فزیونه که وه به قاتیکی
 قه شه نگه وه، ده رده که ویت، ده ست
 به گوتاره کی ده کات، پیده چیت
 ده سه لات له کرده ی دروکردنی
 سیاسیه کاند، ده قئاویزانی له ته ک
 کوماره کی نه فلاتوندا کردیت. له
 یه که م پوژی حوکمرانیا، به رژه وهندی
 میلله تیان خستووه ته سه ر به رژه وهندی
 تاییه تی خویان، توانیا ن له قه راغ
 شاری «س» ده ریاچه یه کی سیحری

وه کو مه له وانگه بو ئیوه ی به پړیز
 دروستبکه ی، هه ر که سینک بو یه ک
 جار خوی تی فرییدا مه له ی
 تیا بکات، ده بیته وه به لایویکی حه قده
 سالان، له دواي گه نجبوونه وه و
 گورپینی سه رو سیمایان، پتویسته
 ناوی خویان بگورن، چونکه به هیچ
 جوړی له که سه که ی پيشو ناچن،
 به م هه واله شار له خوشیدا
 خروشابو به سه ماو هه لپه رکی،
 نه مانی ته مهنی سه روو حه قده سالی،
 به دیویک تیکشکاندن پایه کانی
 کومه لگایه، به دیویکی دیکه له ته ک
 تهوانه ی ته مهنیا ن له خوارووی
 حه قده سالییه، ده رخی ئاستانه ی
 جیاوازی ته زمونه، له دووړپانی دوو
 زه مهنی جیاوازا، له نه بوونی یه ک
 بنه ما، قوناغه کانی دیالکتیکی
 په تده کاته وه، به وه ی ده سه لات
 ناوهړوکی دیاریکراو له سه ر بیروکه ی
 سه رجه م تهوانه ی سه رووی حه قده
 سالی دیاریده کات، شیوه یان
 ده گورپیت. ئایا تهو شیوه گورپینه
 تهو که سانه ده گریته وه که له خوار
 حه قده سالییه وه، گه ر نا له
 نه گورپینی شیوه، هیچ بیروکه یه کی
 نوی ناتوانی کاریگر بیت، چونکه
 شیوه ی نوی بی کاریگری بیروکه ی
 نوی دیسپلین ناکریت. بویه له نیو
 جیاوازی تیپه راندنی ته زمونی کو ن
 وگه رانه وه بو سه رته، ته زمون

مه عریفه دا یه کنایه ته وه. یه که خه سله تی
کومه لگا ده بیته کاره کتیری سهره کی
پرووداوه کان، ئازاد به رزنجی بو
پاهیزانی ده قی فانتازی، ناتوانی
کاریگه ریی چیرۆکه کانی کافکا
له بیربکات، بویه له ته گهردانانی
ده ریاحه ی «س» دا به ده قئاویزان
لینگرته وه یه که له ته که کافکا دا ده کات،
کاتی کافکا سهرجه م خه سله ته کان له
کاریگه ری به پیتی «ک» داده بریت،
دهستی بو دنیا یه کی سه مه ره
ده گریت، ئازاد به رزنجی به
ده ریاحه ی «س» کومه لگا به هه مان
دنیا یه کی ناموی ده قی فانتازی دا
ده بات، گهر لای کافکا پیتی «ک»
وه که ئاماژه یه که، لیسندنه وه ی ناو
ناسنامه بیت، ئه و له م چیرۆکه دا ناو
گورین ده بیته ئه رک و مه رجی
سرینه وه ی ناسنامه، کوشتنی
حه قیقه تیکی ریژه یی، ده رخستنی
حه قیقه تیکی وه همی چه سپاو، به م
کرده یه ش هیچ بواریک بو خوینهر
نامینته وه، تا شاعیر جینشینی نیو
ده قیبکات، ههر ئه مه ش وا له ئازاد
به رزنجی ده کات، که سایه تی شاعیر
بکاته ده ستریری ره تکرده وه ی کوی
پروژه که، چونکه ده سکه نه کردنی
ئه گهره کان، ناتوانی سۆز و دراماله
تاکده نگه ی، تاک ده رگایی حه قیقه تدا
کۆکاته وه. خو ده بی پهنجه ره یه که
هه بیت، هه وای جیاوازی له گهل

نه کردن، تینه پهراندنی ته مه نی خوار
حه قده سالی، له ته که یه کشیوه ییدا
پارادۆکسی فه راهه مده کات، له نیو دوو
ئه زمووندا کاره ساتی دروستده کات،
سه باره ت به پی سه لماندن، ده کری
شیوه له شیواز نریک بکهینه وه، تا
له سه ر گوته زای بلانشودا یه کینه وه
که له گوته زایه کدا «شیواز ده کاته
هاوتای کاره سات یان نه هامه تی»^(۵)،
ده ریاحه ی «س» له ناواخندا پراکتیزه ی
کاره ساته، له دیارده دا دیارییه که،
کاره ساتی شاردووه ته وه، نه مانی
سه رووی ته مه نی حه قده سالی،
تیکشکاندنی پایه کانی کومه لگایه،
پیشتر جومگه ی قوناغه کانی
کومه لگای له سه ر بنیادنراوه. ههر
ته مه ن وئه رکیک پیاده ده کات،
شوییک له بوشاییه کانی زه مه ن
پرده کاته وه، له ته گهردانانی ده قی
فانتازی نه بی، گهر دگیربوون
ئه نجامنادات، بیژماره شیوه و
له یه که چوون ره تده کاته وه، کاتی
جیاوازی ته مه ن له جیاوازی
بیرۆکه دا داده پۆشی، کرانه وه ی بابه تی
نویده کاته وه، وه لی له ههر
کرانه وه یه کدا، هه ویی داپۆشین
دیکه، تراژیدیای کاره سات به
له ده ستدانی خه سله ته تاییه تی کانی تر
ده سپیریت، دایاگرامی جیاوازی
هیله کان به شاقوولی ئاراسته ده کات،
له ته که گۆرانه کانی هیلی ئاسویی

تاکدهنگیدا دامه زړینى، دهنگى رادیوکه دهکوژینیتتهوه، ئیتر پېړى دیکه نامینى، سه رجه به تاکدهنگى و تاکړهنگى و گه نجى ده میننه وه. کاره ساته پېشتر ئاماژه مان بۆکرد، ئه وه تانى له پرومالکردنى جياوازيه کاند، له سى نمونده، وهک ئاماژه نوقلانهى چیکه وتى ته نگره کان کیشه نوو ستووه کانى نیو خیزان ئاشکرا ده کات. یه کم به زمانى منى قسه کهر“ میړدیک به ژنه کهى وت ئافرهت ناوو ناتورهت له سهر ده رکړدم به وهى توانای هیچم نه ماوه.. ئومیدم به مهرگ ده خواست.. له سهرم بوه سته، تاله و ده ریاچه یه مه له یهک ده کم، ئینجا ده بینى چ لاویکی به گورو بوشناخم“ دووهم ژنیک به میړده کهى ده وت“ پیاوه که سالانیکه ژینت لیکردووم به ژان، ئه وه نده ده لیت ژنیکى تر ده هینم، چاوه رى به تا بو تاقه جاریک خوّم فرى ده ده مه ئه و ده ریاچه یه وه، ئینجا به چاوى خوّت ده بینیت، چهنه لاو ده که ونه داوى خو شه ویستیمه وه، ئه وسا توم به فلسیک ناوى“ سیهم ”هه ر که سه و بیرى له وه ده کړده وه ئه و خواسته ی که له لاویتیدا بوى نه هاتووه ته دى ئه مجاره یان ده بهینیتته دى“ چ، لا ۲۶، ئه م سى ئایکونه له شیوه دا هاودره وه لى له ئاست چه مکى بارمه دا، له

میلودی ده قدا، به یهک بنه ما و ئاواز ته بان. یه کم میړدیک وهک فه سله جه، چه وساوه ته وه، بارمته ی ده سته ژنه که یه تی، توانای هیچی نه ماوه، له پیاوه تی که وتووه، ئومید به مهرگ ده خوازیت. دووهم ئایکونه که پیچه وانه ده بیتته وه، ژنیک به هه مان هو، بارمته ی ده سته میړده که یه تی، هه رشه ی ژنهینانى له سهره. سیهم گشتگیره، ئه وانه ی ماونه ته وه بارمته ی خواستیکن، خه ونیکن، ناهاتووه ته دى، ده بینن چوّن ده بیتگه رایى پندراوه کانى واقعی مۆپۆلکراوه، خه یال و خه ونى کردووه ته بارمته ی ده سه لاتیکی یه کدهنگى، یهک ئایدیولوجی سته مکار، هیزی خو ی له لاوازیى ئه وى به رامبه ره وه سه رچاوه ی وه رگرتووه. به زور راگرتنى شیرازه ی ئه و په یوه ندییه خیزانییه، ره نگدانه وه ی وینه یه کی بچووکى ده سه لاتته، له نیو سایکولوژیاى که سه کاند. به پووچى وخو به که مزانیندا یه قده داته وه. له غیابى ئاوه زدا، سیکس ده بیتته شوینگره وه ی خو شه ویستی، ناواقیع ده بیتته شوینگره وه ی واقع، وهک ئه وه ی ده ریاچه ی «س» له ناموبوونى چه مکى خو شه ویستیدا، به هیزه ئه فسووناوییه که ی توانای سیکسیان بو بگپړتته وه، هیزی چاره سه رکړدنى سه رجه م کیشه کانیاں بى. ئاخر چوّن

په یوه نډی دلبه نډی، سپکس،
 کومه لایه تی، رهفتار له دهسه لات
 جیاده کریته وه، کاره ساته. نیتشه
 واتنه «گشت رفتاریکی باو،
 رهنگدانه وهی رهوشت و ئاکاری
 دهسه لاتداره»، نه وهی بوونی نییه،
 هزری نه ویندارییه، ئایا بوونی
 ده ریاحه ی «س» نابیته هوکاری
 هه لگرتی به ربه سته کانی نیوان
 خوشه ویستی و پوچی؟ یان بو
 نه بیته هو تیوانه وهی ته کاندهری
 له نیو من و نامندا؟ واقعیه له نیو
 نا واقعیدا، دهنگه له نیو بیده نگیدا، یان
 پاشخانیکه بهرکه وتن له ته ک دنیا به کی
 خه یالئامیزدا دهکات، پاشقولیکه له
 دنیای ئاماده. ئازاد به رزنجی له
 ئاریشه ی فانتازیاه، نرخ و به هایه کی
 سیمبول وده لالی ده خاته سهر
 ده مکرانه وهی دهق، واقعیکه
 ته لیسمای خه یالی دهسته به رده کات،
 له نیو گوژانه وهی کیشو
 ته نگه ژه کاند، له دنیای خه یالدا،
 نه گه ردانانی دیفاکتوی جیهانی
 ده خولقینن، زه من تیدا ده شک،
 هیدمه ی که م وکورییه کان له نیو
 خه یالدا پهرت ده کات. له پیداگریه کدا،
 وهرگر ناچاری گوشه نیگایه کی
 جیاواز به دونیا ده کات، دژه وابوونی
 نه م دونیا به له ده رختنی گه ره کی
 هه ژاره کاند، له ژووریکه
 بچکولانه دا، له قژی ماش و برنجی

کوره شاعیره که دا یه قده داته وه، له نیو
 گیرانی ئاهه نگدا، له کزربوونه وهی
 واقعی ته وانی میگه لدا، چه که ره کردن
 و فراوانکردنی خه یالدا، شاعیر به دیار
 چرا کزه که یه وه نغروی بیرکرنه وهی
 نووسینی قه سیده یه کی درپژه، کاتی
 دهنگ وزنه یای ده ره وهی دپته گوی،
 له په نجه ره که وه سه پریان دهکات،
 ده لی خومارن، خویان له بیرچووه ته وه،
 که نه مه ده بینن، زهرده خه نه یه کی دی،
 سه گهرمی کاره که ی خوی ده بیت،
 شاعیر تاق و ته نیایه، جگه له
 نووسینی شاعر هیچ هیزیک نییه
 پرزگاری بکات، مانه وهی نه م به
 داهینانی ده قه وه به ستراره، کاره ساته
 شار له مهستی وخوماردا، له خوشی
 گه نجبوونه وه له ده ریاحه ی «س» دا
 دوو چاری نه خوشی بیئاگایوونیکه
 به له سه ده بن، له کاره سات به دهر
 نییه، به گوته یه کی کامویانه تووشی
 تاعونی بوونه، به لام له نیوان شاعیر
 و نه وانیه ده ره وه دا، تاعون و
 تاعونیکدا، هه میسه تاعونیکه تر
 هیه، نه ویش ژبانی واقعی
 یه کده نگه وهاوشیوه بوونه، له ته ک
 خه یالی داهینه رانه ی شاعیردا
 یه کنایه ته وه، تراژیدیا که کومیدیا یی
 لیده که وپته وه، له ریگای زهرده خه نه وه
 شاعیر ئامازه ی بو ده کات، خوی
 له وان جیا ده کاته وه، ده قی ریالیزمی

لە سىحرى دەقى شىعرى
جىادە كاتەۋە.

بەدگۇران و گۇرپنى مروۇف بو ئامىرد

يىگىرى مانەۋەى دەسەلات،
ژىرەۋژىركردنى جىاۋازىيە، پىكوتىنى
ھاۋشپەۋەۋى كەسەكانە لە يەك
قالىدا، كىرەنە بە ئامىرد، لە ژىر بالى
ياسا و رىسايەكى تۆكمەى تايەت،
نەھىلەت كەسەكان بزانن بوۋنەتە
ئامىرد، خزمەتى دەسەلات دەكەن،
لېرەۋە ئەجىنداي مانەۋەى دەسەلات
ۋەك ھەنگاۋى يەكەم، لە خزمەتى
ئامىردەكانەۋە دەسپىدەكات، گۇرپنى
مروۇف بو ئامىرد، ھەروا كاريكى
نورمال نىيە، پىادەكردنى ۋەك لە
پىدراۋەكانى دەقى چىرۆكەكەدا
ھاتوۋە، پىۋىستى بە رىكخستن،
پاسەۋان ۋەدەستوۋرە، كىرەۋەى
رپورەسمى تايەتە، دۋاى رىزگرتن،
ناۋنوس، سوپىندخواردن ۋىپرەكردەۋەى
بەلېننامە، سەرۋكى شارەۋانى ۋتارىك
دەخوئىتەۋە، بە چەپلەپىزان كۆتايى
دى. دەستەدەستە بە شپەۋەكى
سەربازى بەرەۋ دەرياپچەى «س»
بەرى دەكەۋن، لە پاش مەلەكردن، لە
پاداشتى ئەۋەى كە دەبنەۋە بە لاۋ،
دەبى بو ھەتاھەتايە رپىز لە برپارەكانى
سەركىدایەتى بگىرن. رپۆژىك بو پىاۋان
ۋرپۆژىك بو ژنان تەرخاندەكرىت،

ۋرەكارىي ئەم گىرپانەۋەىە بو ئەۋەىە
خەسلەتلىكى رپالىزىمى باۋەرپىكراۋ بە
دەق بېخىت، ۋەرگىر بە راستىنەى
رپوۋداۋەكان قايلېكات، لەنىۋ سىروشتە
دەستكرەكەى دەرياپچەى «س» دا، لە
ئامىردەۋە رەنگە بىنە گەنجىكى
جۋان، بەمەش جىاۋازىيەكى
سەپروسەمەر لەنىۋان نەگۇرپنى
تەمەنى دەسەلاتداران بو تەمەنى
حەقدە سالان، گەنجىتى ئامىردەكاندا
فەراھەم دەكات، ئەۋ مەلەكردنەى
دەرياپچەى «س» گەر ئەرىنى بوۋايە،
ئەى بۇچى كەسەكانى دەسەلات
پىادەى ناكەن؟ ئەمە پىسارى ۋەرگىر
دەبىتە گومان ۋدلەراۋكى، ۋەك
ئاماژەيەك يەكخەرى گىرەى ۋا، لە
دەقى فانتازى بە چەمكى سىمبۆلىزم،
نابى لە چەكەركردنى رپوۋداۋەكاندا،
بە دۋاى ھۆكاردە بگەرپىن،
لەسەرخستىكى ئەگەرى سەرسامبوۋن
ۋ بەدگۇراندا پەيگىرىي كۆلاچىكردنى
كەسەكان دەكات، ئاسۋى چاۋەروانى
ۋەرگىر دەگۇرپىت، ئەۋەى
سەپروسەمەرىە، توخمى لە ناكاد
زەقدەكاتەۋە، پارادۇكس لەتەك
قۇناخەندىي تەمەنەكاندا دەكات،
پىۋەرەكانى زەمەن تىكەدەشكىن، ھەر
ئەۋەندە چۈۋنە نىۋ ئاۋى مەلەكردن،
سەر ئاۋى دەرياپچەكە رەشى
دەكرەۋە، دەتوت ماسىن ژەھرخوارد
كراون، لەخۇشىي گەنجبوۋنەۋە،

هات وهاواریان بوو، قژیان رهش ده‌بوووه، پیست ساف، بی چرچ ولوچی، له گۆرینی شیوه په‌له‌یان بوو، خویان پیشان هاوړی وک‌س وکاریان ده‌دن، به‌رهو شار ده‌رون، نه‌و هه‌سته ونده‌کن که له وه‌مدا ده‌ژین، ئازادن له‌نیو نه‌و سنووره‌ی بویان کیشراوه. ناتوانن له‌و داکه‌وته ده‌رچن که ده‌روازه‌کانی خه‌یال داده‌خات. گه‌وره‌ترین کیشه‌یان ونکردنی کلپله‌کانی خه‌یال‌ه، فۆرمات‌کردنی پیوه‌نالین وینبر‌کردنی گۆرینی خه‌ونه، مه‌له‌کردن له‌نیو ئاوه‌که‌دا، له‌نیو فاکتیک‌ی ره‌شدا چه‌قینه له‌نیو یه‌که‌زه‌مندا، پیربوون و قوتاریوونی تیدا محاله، ره‌شبر‌دنه‌وه و سه‌رئاو که‌وتیان، وه‌که‌ ماسی ژه‌هرخواردوو، له‌ وه‌ستانی زه‌مندا، داله‌یه‌که، تیوه‌گلانی ژه‌هری ده‌سه‌ل‌اته، راوکردنیانه له‌نیو تو‌ری ئامیردا، ره‌نگی ره‌شه، ره‌نگی سپی ره‌تده‌کاته‌وه، نه‌ له‌ته‌که‌ ره‌نگی قژی ماش و برنج، نه‌ له‌ته‌که‌ ده‌قی زیندووی قه‌سیده‌ی شاعیر دا یه‌کنایه‌ته‌وه، مه‌دل‌وولی مه‌رگی مرؤف‌بوونیانه، رام‌کردنه له‌نیو گۆرپ‌یک، نه‌ گه‌ری پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی تیدا نییه، گونا‌هیک‌ی ره‌شه، بریاری لی‌وردن نایگر‌پته‌وه، رووی پی‌ سپی بکر‌پته‌وه، ئایکونی قژیکی ماش و برنج، نه‌ پیره له‌ده‌رگای مردندا وه‌ستا بی، نه‌

گه‌نجه روو له ژیان بی، ده‌ریاچه‌ی «س» چۆن له جیاوازی‌دا تیکش‌کانی زه‌مه‌نه، هه‌روه‌ها ره‌تکر‌دنه‌وه‌ی پۆل‌ین‌کردنی قژی ماش و برنج، ده‌سه‌لات و خه‌لکی سیقپله، ئامیرده، له‌نیو سه‌یران و سه‌فادا ره‌تکر‌دنه‌وه‌ی پیرییه، به‌لا‌ر‌پیر‌دنی گه‌نج‌پته، له‌بیر‌چوونه‌وه‌ی ناوه، شوناسه، ره‌تکر‌دنه‌وه‌ی جیاوازییه، له‌ ئامیردا یه‌ک‌خستنی ناسنامه‌یه، هاو‌ر‌یزی یه‌کر‌ه‌ه‌ندی و تاک‌ده‌نگییه. ئیمه‌ پیشتر ئاماژه‌مان به‌ تاک‌ده‌نگی دا، تاک‌ره‌ه‌ندی‌ش ده‌گر‌پته‌وه، له‌ته‌که‌ تیزه‌که‌ی هیر‌برت مارکیوز دا یه‌کل‌پنه‌وه ده‌لیت ” مرؤفی تاک‌ره‌ه‌ند نه‌و دو‌خه‌یه که تیدا مرؤف ناتوانیت چیدی سیسته‌م ره‌تب‌کاته‌وه“^(۶)، ته‌نیا که‌س‌یک دو‌خی نه‌و سیسته‌مه تاک‌ره‌ه‌نده‌ی ره‌تکر‌دوه، شاعیره‌که‌یه، نه‌و گه‌مارؤیه ده‌ش‌کین، که نه‌ده‌بی فانتازیایی له‌پرو‌سه‌ی داهیناندا، له‌ ئاریشه‌ی خه‌یال‌ه‌وه ده‌یخاته‌ سه‌ر نه‌ده‌بی واقعی. له‌ واقی‌دا ناواقی‌ع فه‌راه‌م ده‌کات، له‌ خویندنه‌وه‌ی واقی‌دا ده‌یخاته‌ سه‌ر خه‌یال، نووسینی شاعر تیدا چه‌که‌ره‌ ده‌کات، چۆن تاریکی شه‌و هه‌وینی رووناکیی به‌یان هه‌ل‌ده‌گر، تا دره‌نگانی شه‌و مرؤلی قه‌سیده‌که‌ی بوو، به‌ ئاگابوونی دره‌نگ وه‌خته‌ی سه‌رله‌به‌یانی شاعیر لی‌که‌وت‌وه.

له سه ره تا وایزانی خه ونه، له باخچه ی
 ئاژه لانه، له په نجه ره ی ژووره که یه وه
 دهروانیه شار، چی دهینی، شوکه،
 نه مانه ی دهیانی نیوه یان له مروځ
 دهچیت، نیوه که ی تر له ئاژه ل
 دهچیت. به شه قامه کانا گوزهریان
 دهکرد، هه ندی کلک، به عزیزکیان
 شاخ، هه بوو بیوو به مهیموون،
 جیاوازی گورینی شیوه کان،
 جیاوازی که شفکردنی خودی
 که سه کانه، ده رخه ی هه ریه ک له
 خه سه له ته کان، رتوش کردن و
 شوو شته وه ی وینه ی نه گیتیخی ناخی
 که سه کانه. ده قی فانتازی ئاوینه یه که
 دیوی ناوه کی که سه کان ئاشکرا
 ده کات، ئایکونی گورینی شیوه یان،
 فینو مینو لورای خوینده وه، پیناسه یان
 بو وه رگر پرونده کاته وه، به دیویک
 وه لامی نه چوونی پیاوانی ده سه لات
 بو مه له کردن ئاشکرا ده کات، به
 دیویکی دیکه، له ناوکوی ده قدا،
 چوون شاعیری دوو چاری
 سه رسوورمان و تیمان کردووه. به
 هه مان شیوه وه رگر له ترازانی خه ون
 بو فاکت، شار بو باخچه ی ئاژه لان
 تووشی هه مان شوک بوونه، له
 ریچکه ی ره گهزه کانی فانتازیاه
 درزیک ده خاته نیو ئاوینه ی ده قی
 واقعیه وه، ئاسوی چاوهروانی وه رگر
 قلمپ ده کاته وه. گهر فاست بو
 به ده سه تهینانی خه ون وحهزه کانی،

کاتی پوخی خو ی به شهیتان
 ده فروشی، نهوا خه لکی شار وهک
 چاولیکه ری و مودیل، جگه له
 شاعیر، له بری شهیتان، له ئاستانه ی
 ده ریاحه ی «س» وه، پوخی خو یان،
 به ده سه لات فروشت. له جیاتی
 نه وه ی وه همی حهزه کانیان، بهینه
 دی، کالائاسا ده ستکاری کران، له
 ئامیره وه به کرده ی میتامورفیسس
 بوونه به دگورانی شکلی بینراو. به و
 مانایه ی نهو مروځه خه سه له تیکی
 ئاژه لی لی برویت، هه ندیکیان
 خه سه له تی به دگورانی شاقولیان
 هه لگرتبوو، بوون به مهیموون،
 به خشی نی نه م خه سه له تانه به
 که سه کانی شاره وه، ئاماژه به
 پروبه ریکی هاویه شده کات، له یهک
 بنکه دا، که توار له ناکه تواردا
 کو ده کاته وه، به کارخستی ته کنیکیکه،
 نه ده بی ریالیزمی جادووی نوی و
 فانتازی، گوزارشت له ته نگه ژه ی
 مروځی سه رده م ده کات، ئازاد
 به ررنجی له گوشه نیگای تازه وه، نهک
 ناتوانی نهو ره هنده ناوه کی و
 ده ره کیانه بشاریته وه، به لکو کار له
 هه لوه شاننده وه له ت وپه تکردنی نهو
 ژیده رانه ده کات، جاریکی دیکه له
 وینه یه کی فانتازیدا، به لادان له یاساو
 ریساکانی داکه وته سروشتیه کان،
 سه رله نوی بنیادیان ده نیته وه.
 ده رخنن وئاشکراکردنی که سه تییه کان،

پال ویناگردنی که سایه تیه که، که
 بگپرره وه به شیوه یه کی ناراسته وخو،
 له نمایشکردنی گرتیه کدا، له دهره وه
 وینه ی گرتووه، گوزارشت له
 مه به ستیک ده کات، دیه ویت فورمیشنی
 ناخ ولیکته وته کانی کاره کته ری، له
 به دگوراندا نمایش بکات، وه ک
 گشتگیریه ک له په لهاویشتنی ده قدا،
 له زورو بوری شیواندنی روخساردا،
 له کوگا و سهر شه قامه کاندا، ههر
 که سیکی ده بیننی نه یده ناسینه وه،
 موره یان لی ده کرد، دهرخستن و
 لیگرتنه وه ی جوره ها که سایه تی نیو
 شار فورمولیه کی نوی ده خاته نیو
 جیهانه تازه کی، ئاویتیه خه یال و
 که تواره، ناموبوونه، به ستایلی تیزی
 پوشنیری، شاعیریک له ناوه ندیک
 ده ژی، ناوه ندی ئه و نییه، تیروانینی
 شاعیر بو ئه وان و پیچه وانه کی، جگه
 له وه ی بیروباوه ریکی نییه کو یان
 بکاته وه، دلّه کان یه کخات، فاکته ریکی
 به هیزی جیاپوونه وه شن، خو ی له
 ونبوونی شتیکدا ده بیننی، شاعیر
 نه یدوران دووه، له گوشه نیگای ده قی
 فانتازییه وه دهرخستن سته می
 دژه وابوونی دیفاکتویه که، له دهرچه ی
 خه یال وه ئه ننی دیفاکتو
 به ره همدیه نی، وینه یه کی شیواوی
 ئاوه ژووی کومه لگای یوتوبیه،
 دیستوبیایه، وینه ی قوربانیه کانی
 به هه شته کی دهریاچه ی «س» ه،

له زمانی چیرۆکخوانه وه، پۆلیکی
 گرنگی ئه و گۆرانکارییه له ئه ستوی
 ده گری، جه مسهری پرووداوه
 ناسروشتیه کان، له هه لسوکه وت
 وئاکار و جولاندنه وه ی که سییه تیکاندا
 دهرده که ویت. بویه ده بینن کاتی
 «چووه کو لانه کی خویان لووتی به
 لووتی یه کی که له خه لکی گه ره که کدا
 ته قیه وه، که جاران به گهرمییه وه
 سلاوی لی ده کرد، که چی ئه م
 جاره یان نه ک سه لاوی لی نه کرد،
 به لکو هه لوه سته یه کی له ئاستیدا کرد
 وگو یه کانی زور دریز ببوون» چ،
 لا ۳۱، له ئاست گیرانه وه دا گۆرینی
 رهفتار، گوزارشتکردنه له گۆرینی
 شیوه، خه سلّه ته کانی به دیویک
 ره هه ندیکی ده لالی خه یال ئامیزی چر
 به مه دلولی جوری پرووداوه کان
 ده به خشیت، به دیویکی تر،
 ئاسته کانی فره ده نگی، که کایه تی
 سحری وفانتازی پشت به خه یال
 ده به ستی، کاره کته ره به دریزبوونی
 گو یه کانی خو ی له ویناگردنیکی
 ناجوردا ئاشکراده کات، بویه
 دامه زراندنی ناسنامه کی پابه نده به
 ستراکتوریک، له ره وشت ناسیندا
 ئه گه ری هه لوه شانده وه و هه لگه رانه وه
 هه لده گری، وهرگر ناچارده کات،
 چاوگیرانه وه به خه سلّه ت و
 پیکهاته که یدا بکات، مۆتیفی
 ئاوه ژووبوونه وه ی هه لویست بداته

له شپيسی دواي زایندهی بی سنووری
بی ټه وینه، جهستهی بی رڅه،
جووله و جووتبونوی بی بهرکه ته،
رستهی بی مانیه، له ژیر سایه ی
سیکسدا، له گوتو زماندا
روونکردنه وه و سه لماندنی بیرۆکه
هه لنگری، بندهنگیه، که شوه وایه کی
بارگاوویه، به لار پیردن و نغرو کردن
له نیو گهره لویژره هه لوه شاننده وه ی
بنه ماکانی له یه ککه یشتنی دهنگه له
ناماقولدا، گهمه ی خو ی له نااماده یی
هو شیاریدا ده کات. ټه وه تانی
حه کایه تخوان له گرته یه کی گپړانه وه دا
ئاشکرای ده کات “تاقم تاقم له ملاولا
کو بوونه ته وه، به زمانیک له گهل یه کدا
ده دوین، ټهم لیان حالی نابی ”چ،
لا ۳۱، له سونگه ی تیگه یشتنی
ټه نټولوجیادا، له دوو داکه وت، دوو
دنیای جیاواز، ناگهینه هه قیقه ټیک،
ټاوه زو واقع له یه ک دنیادا، کوکاته وه،
زمانی له یه کتیگه یشتن نزیکبکاته وه.
ټه وه ی دیاره سه رجهم کیشه کان له
حالی نه بوونی زمانیکه وه، سه رچاوه
ده گری، شوینه واری حه قیقه ټیک
هه لده گری، نه ک ناتوانی ټیکه ل به
حه قیقه تی دنیای شاعیر بی، به لکو
پارادوکسی له ته ک پاشکوی ټه و
عه قله ده کات، که پیشتر ده سه لات
له قوناغی یه که مدا، کردوونیه تی به
ټامیرد. له قوناغی دووه میشدا بوونه ته
به دگوران، به دگومان، گومانی خراب

له می شاعیره کهن، له پشت ټهم
گومانه وه تیگه یشتنی هه یه،
خوشه ویستی له سیکس، واقع له
خه یال، ره وشت له پووچی، ماقوول
له ناماقوول، زمان له مانا دیاره که ی
داده بریت. ټه مهش له ته ک نادیا ری و
زوری مانا و فره دهنگی شیعردا
یه کنایه ته وه. شاعیر پیی سهیره، بو و
به رقه وه ته ماشای ده کهن، له سونگه ی
ټه وه ی ټه پستمولژیا ی ئاسوی
شاعیر، له ته ک ئایدلورژیا ی شاقوولی
ټه واند، یه کنایه ته وه، یه کترده برن،
ده رخستی لایه کیان شاردنه وه ی
لایه که ی دیکه یانه، یه قینی یه کیان،
تاوانی ټه ویتتر ئاشکراده کات، مانه وه ی
دیوکیان شوناسی مردنی دیوه که ی
دیکه یه. بو یه هه موو پیکه وه شالوویان
بو شاعیره که برد، به دارتیلوه
به ستیانه وه، دواي لیدان، به رده بارانیان
کرد. شاعیر ئاوینه یه ک بوو،
نه یانده توانی ناشرینی خویان تییدا
بینن، له ئاست ده روونناسیدا، به
چه مکی دانه پال، له بری ټه وه ی تف
له خویان بکهن، تف له و ئاوینه یه ی
به رامبه ریان ده کهن، که وینه ی
ناشرینیان که شفده کات، که ئاوینه به
گیان سپاردنی شاعیر ده شکیت، پروویان
ده شکیت، له تراژیدیادا، کومیدیا
ناتوانی رڅی راسته قینه بگوازیته وه
بو ناموبوونی که سانیک، که له نیو
وه همیکدا نغروبوون. شوناسی

پرکردنه وهی بوشاییه کاند، جینشینی
 شار دهن، کاتی وەرگر نیشته جینی
 پرووداوه کانی دهق ده بیت، ئیتر
 نووسەر رۆلی نامینی، هیچ
 ئاسه واریک، تاقه دلۆپی خوین چیه
 له سەر کاریگه ریی ئاویته بوون،
 تیگه یشتنی وەرگر له سەر دهقی
 به ره مهاتوو، به جیناهیل، له نیو
 تاریکی دیوه شارواوه کانی دهقدا، له
 کهشفکردن و خویندنه وهی وەرگردا،
 له دهنگی بیده نگیدا، ئازاد به رزنجی
 له درهوشاندنه وهیه کدا به پرهنگی
 سهوز، ئاماژهی به پهخشکردنی دهق
 کردوو، چون دنیای تاریک پوشتن
 دهکاته وه. چون دهقی داهینه رانه،
 داکه وته کان، به چه مکی فانتازیا له
 تاریکی شه وه وه ده گورپیت بو
 پرووناکی، له بیده نگیه وه بو دهنگ،
 به های به خشندهی ماندوو بوونی
 نووسه ری داهینه به هه ند وهرده گری،
 وەرگر ده هیئتیه وه سهر هیلیک، به
 چه مکی فانتازی پارادوکسی له ته ک
 دهقی تاکده نگی و واقعی سونه تیدا
 فراهه مده کات. کوشتنی راسته قینه ی
 نووسه ر، نه ک له نیو دهقدا، به تاعون،
 نه فره تییه ک هه ژمارده کات، هه تا هه تایه
 قهره بوونا کریت، گهر بشکریت به
 مه زاریک، هیمای په شیمانی بی، ئه و
 پیروزییه، تاعوونیکه، ده رنه نجامی
 تاعونی سته م وکوشته،
 به دحالیوونیکه، سه رچاوه که ی گومان

مروقبوونیانی به تاعوونیک لهق
 کردوه، چاره سه ری دژواره، پیشتر
 گوتمان به گوته یه کی کاموئیانه، که
 تووشی تاعوون بوونه، له نیوان
 تاعون وتاعوونیکدا، هه میشه تاعوونیک
 تر هه یه، له وینه ی میتافوریکدا به
 پیاده کردنی چه مکی تاعون به سهر
 سیکوچکه ی نووسه ر، دهق و وەرگر،
 له نه نه لۆگیک کی شیوه خوازدا، یه که م
 بینین، گهر دهق واقعی دۆگما بی،
 تاعون ده بی به دهقی ده سه لات،
 دووم تاعون وەرگری دهقه، که دهق
 به یه ک مانا، دوور له فانتازیا،
 لیکدانه وهی بو بکات، سییه م تاعون
 نووسه ره، یان شاعیره، به پیی تیوری
 وەرگرتن، ستراکتوری دهقی چیرۆکه که،
 چهق خراوه ته سهر وەرگری دهق،
 ده بی نووسه ر، شاعیر پشتگۆی
 بخرین، چیدی وەرگر پیویستی به
 شاعیر و نووسه ری دهق نابی، رۆلان
 بارت ئاسا، نه ک بانگه شه ی نووسه ری
 بو مه رگی نووسه رکرد، به لکو
 به راستی له دهقی فانتازیدا، نووسه ر
 وشاعیر یان کوشت. له تاعوونیک کی
 نویدا، وەرگر له دایک بووه، له خهوی
 دهقی واقعی به ئاگادی، دهقی
 فره دهنگ، شاریکه له دهنگ وهه راو
 زه نایه کی زور پیکهاتوو، وەرگر
 وخه لکه که به ره و ناوهندی شار و دهق
 ده بات، تا بزائن چ باسه، له
 زیندوو کردنه وهی دهقدا، له

ژندهره کان

- ۱ - ئازاد بهرزنجی - ته رمی نه ناسیک - ده ریاحی س - چاپخانه ی سهردهم سالی ۲۰۱۶ کوردستان - سلیمانی - چاپی یه کهم - لا ۲۳
- ۲ - مجله آداب اللغویات والثقافات القارئه - هانم محمد حجازی الشامی - الفانتازیا آلیات السردو التشکیل فی یوتویا توماس مور و یوتویا احمد خالد توفیق «دراسة نقدیه مقارنه» مج ۱۲ - ع ۱ ینایر ۲۰۲۰ - ص ۳۹۳
- ۳ - بهختیار عهلی - ئاورپه که ی ئورفیوس - ناوهندی رۆشنیری وهونه ری ئه ندیشه - چاپخانه ی ره جای تاران - چاپی یه کهم سالی ۲۰۱۴ - لا ۳۵
- ۴ - بهختیار عهلی - زنجیره کانی دۆن کیشۆت - ناوهندی رۆشنیری ره هه ند - چاپخانه ی ئه لوه ن - چاپی یه کهم سالی ۲۰۲۱ - لا ۱۴۵
- ۵ - کاروان عومه ر کاکه سوور - ئاماره فله سه فییه کانی شیواز و شیوازاناسی - له زنجیره بلاوکراره کانی کتیی نووسیاری - چاپی یه کهم ۲۰۲۴ - لا ۱۳
- ۶ - بهختیار عهلی - دوا خه نده ی دیکتاتور - ناوهندی رۆشنیری ره هه ند - چاپخانه ی کارۆ - چاپی یه کهم سالی ۲۰۲۰ - لا ۲۰۲

نییه، به لکو چه قبه ستنی حه قیقه تیکه، له تاك مانای چه مکی پیرۆزیدا کزربووه ته وه، له نیو کزربوونه وه و خاوبوونه وه دا، شه وو رۆژدا، له سه رکردنی موقه ده سدا، له ژاوه ژاوه یه کدا، له نیوان بیده نگی و ده نگدا، وتیان تاقه شتیک له شاعیره که به جیما بیت، چهند دیریکی قه سیده یه که، له دوا شتدا منی وه رگر وئوه ی شاعیر، ئه م یه ک دوو دیره له نیوان موقه ده س و ده ق، فاکت و خه یال، فاکت و فانتازیا دا، ئه بی و نابی، باوه رده که ییت یان نا، راقه و لیکدانه وه، له نیوان بیده نگی و ده نگدا بو ئیوه ی خوینه ر به جیده هیلیت.

ئای هاوار

ئیمه که دیر زمانه رۆحی به فرینمان له ده ست داوه

تازه ته وای ده ریاحه کانی دونیا ناتوانن ئه و رۆحه مان پی ببخشه وه

که رکوک - به فرانباری ۲۰۲۴

تەلارسازىي شار: ئاوينەگە لىك لە جەستەكان

هەندىڤىن

قوناغیکدا بە شیۆه و ناوەرۆکی
جودا، شویئەکانی دەورووبەری خۆی
پازاندۆتەووە. ئەم کارەش لە جیهانی
نویاودا تەلارسازی پێدەلین. شیۆاز
و ناوەرۆکی تەلارسازی، لە کۆنەو
تاکوو ئیستا، چەشەیی جوانناسی و
کولتووری ئەو کۆمەلگەیە و باری
ئابووری و سیاسی نمایش کردووە/
دەکا. تەلارسازی وەک تەواوی
شیۆازەکانی هونەر و نووسین، لە
هەر سەرەدەمیکدا بوو بێت، بە پێی
ناوکیۆی ئەو کۆمەلگەیە، هەلگری
شیۆه و ناوەرۆکی تایبەتی ئەو
کۆمەلگەیە بوو.

ئاشکرایە سەدەیی بیستەم
بیرۆکەگەلیکی فرەیی لە ئاستی
تەلارسازی و دروستکردنی
خانوووبەرەیی
بەرەهەمەیناوە. ئەو بیرۆکانەش
بەرەهەمی فراژانی کۆمەلگەی
پێشەسازی بوون. لە پۆژئاوادا،
دوای پەرەسەندنی تەکنیک و
خۆشگوزەرائی کۆمەلگە، خەلک
کەوتنە خۆلیای گۆڕینی شیۆه
ژیان؛ گواستەووە لە خانوو بەردینە
تەنگەبەرەکانەو بەرەو خانوو بەرە
نویاوەکان بە هەرمین بوو.
بەلام خانووسازی مۆدێرن بە
شیۆهییەکی راستەوخۆ بە مەرجانە
بەستراوەتەو کە تەکنۆلۆژی
سەپاندوویەتی. بۆیە دروستکردنی

 چۆن دەکرێ دیمەنی
تەلارسازی (ئەرکیتیکتور)ی ئەو
خانوو بەرە هەمەجۆرانەیی، کە
وەک شیۆه دەرپریتیک، بە گۆیرە
کاتەکان کولتوور و ژیاانی خەلکیان
ئاوێنە کردۆتەووە، بناسینەو؟
و ئەمدا نەووە و ڕاڤەکردنەوێهەکی
وردی ئەو پرسیارە، پێویستی بە
خوێندنەوێهەکی فرە پوانگە هەیە،
کە لە توانای ئەم نووسینەدا نییە.
لێ لێردا لە پوانگەییەکی میژووی
هزرییەووە، هەولەدەم، وێرای
نیگادانیککی مەیلەو جوانناسیانە،
نمایشیککی سووکەلەیی وێستگە
و قوناغەکانی ئەو پڕۆسە
گۆڕانکارییە هەمەدیوانە بکەم کە
کاردانەویان لەسەر پێشکەوتن
و گۆڕانکارییەکانی تەلارسازییدا
هەبوو/ هەیە. دواجاریش
سەرەنجامی ئەم نووسینە، بە
نمایشیککی خێرا لەسەر ڕەوشی
تەلارسازی ئەمڕۆ کوردستان،
کۆتایی پێدیت.

دیارە لەو تەیی مڕۆڤ هەیە،
بە گۆیرەیی ئەو باردۆخە ئابووری،
کولتووری و ... هتد، بە دروستکردنی
مال، ڕیگاوبان و باخچە سەرقال
بوو. بەمەش مڕۆڤ هەولیداو
ئارامی و دڵنیایی ژیاانی دا بین
بکات، مڕۆڤ لە هەر سەرەدەم و

شاریکی نموونهیی، که بتوانی
ئاواتهکانی کۆمه‌لگا به‌دییه‌یت،
کاریکی ئاسان نییه. دواچار هەر
هه‌ولیک بۆ دروستکردنی ئەو شارە
نموونه‌ییە، به‌هۆی ئەو کەرەستەکان
که‌ پێشتر کارگه‌ ته‌کنۆلۆژییه‌کان
سه‌پاندوویانه، چه‌واشه‌کارانه
ده‌بی، یانیش دیمه‌نی خانووبه‌ره،
پرد، شه‌قام ... هتد، وه‌ک جو‌ره
ده‌مامکیکی رووکه‌شانه‌ خۆیان
ده‌نۆین. کارگه‌ ته‌کنۆلۆژییه‌کان، بۆ
ئه‌وه‌ی بازاریان گه‌رم بکه‌ن، مۆده
مۆدیرنه‌کانی ته‌لارسازی، په‌واجدار
ده‌که‌ن. هاوکاتیش ئەو بازاره‌ بۆ
قازانجی خۆی، خولیا، چه‌شه‌ و
تۆره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان جله‌وده‌کا.
به‌لام ده‌کری، به‌ گوێره‌ی
شیوازه‌کانی ته‌لارسازی له
روژئاوادا، قسه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ بکه‌ین،
که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌کانی سه‌ده‌ی
بیسته‌وه‌ تا ئه‌مه‌ڕۆش، شیوازی پیکه‌وه
لکان و هه‌له‌ساردن و چه‌سپاندن
له‌ دروستکردنی خانووبه‌ره‌دا،
وینیه‌کی گشتی له‌ ته‌لارسازیدا
نیشان ده‌دا. به‌لام ئایا ته‌لارسازی
له‌ پابردوو و ئیستادا، په‌نگدانه‌وه‌ی
پێوستیه‌کانی مڕۆف بووه‌؟
وه‌ک ئاماژه‌مان پیکرد، له‌ روژئاوادا
له‌ گه‌ل به‌ نوێاو بوونی کۆمه‌لگه‌،
که‌ به‌ره‌می شو‌رشی رۆشنه‌ری
و فره‌زانی شو‌رشی پێشه‌سازی

و به‌رب‌لاو بوونی شاره‌کان بوو،
هاوکاتیش شیوازی ته‌لارسازییش
گۆڕانی بنه‌رته‌ی به‌سه‌ر داها.ت.
له‌ویدا کۆمه‌لگه‌، خیزان و خانووبه‌ره
له‌ بۆچوونی گه‌ردوونه‌گه‌راییه‌وه،
که‌ کۆله‌گه‌یه‌که‌ له‌ روانگه‌ی
رۆشنه‌رییدا، سه‌یر ده‌کران. له‌و
روانگه‌یه‌دا هه‌موو شته‌کان پیکه‌وه
ده‌به‌ستریه‌وه. هه‌ر پارچه‌یه‌ک
ته‌واوکه‌ری پارچه‌کانی ترن و
ئه‌مانه‌ش هه‌موو پیکه‌وه‌ تو‌رپیک
له‌ ستروکتۆری ده‌سه‌لاتی کۆمه‌لگا
پیکه‌هین. به‌ واتایه‌کی تر،
روانگه‌ی مۆدیرنیزم هه‌ولده‌دا له
ته‌لارسازییدا هه‌موو دژایه‌تییه‌کان:
ئاوه‌لایی و لیک‌نزیکی، شه‌قام و
خانووبه‌ره، له‌ گه‌ل یه‌کدا، یان له
وینایه‌کی لیکچوودا، کۆبکاته‌وه.
له‌ کانه‌ی پرۆسه‌ی به‌ مۆدیرنکردنی
هونه‌ری ته‌لارسازییه‌وه، له‌ نیوان
سالانی هه‌فتا و هه‌شتایه‌کاندا،
روانگه‌ی پۆستمۆدیرنیزم به‌ یارییه‌ فره‌
شیوه‌کانیه‌وه سه‌ریه‌له‌دا.
هه‌له‌به‌ته‌ ته‌لارسازی له‌ روژگاری
ئه‌مه‌ڕۆدا ئاوێته‌یه‌که‌ له‌ شیوازه‌ کۆن
و تازه‌کان؛ به‌ تێوه‌نه‌ له‌ ناو یه‌کترا
چه‌شنیک له‌ شیوازی خانووبه‌ره،
شه‌قام، بالکۆنگ، باله‌خانه‌ و پردی
تازه‌تری به‌ره‌مه‌یناوه.
له‌و ناوکه‌یه‌وه گه‌تۆژییه‌کان
له‌مه‌ر ته‌لارسازییدا فروانتر ده‌بن.

دەکا، کە ئەمەش وەک هیلپک، بە وینەیهکی جودا، دیمەنەکانی ئەو قوناغانە بەرجەستە دەکاتەو.

جینگە ئاماژەیه پێشتر لە رۆژئاوادا، وەک پەیوەندەییەکی دوولایەنی لە نیوان شارستانیەت و کۆلتوردا، تەلارسازی پێناسە دەکرا. بەلام ئەمڕۆ بە هۆی شیوازی تازەو، کە شارەکان گۆرانیان بەسەر داهاوو، ئەو دوو لایەنیەش باوی نەماو. بۆیە خانووی بەرزبۆتە ئامرازیک بۆ بەرجەستەکردنەوێ ئەو مۆدانەکی کە رینگا و بانەکان بەرھەمی دەھێنن. سێنتەری شارەکان کراو بە شوینی سەرەکی شار و دەورووبەری شاریش لە رووی کۆلتووریەو کەمبایەخ دەکرێن. بەلام لە رۆژگاری «رۆشنەگەری» دا چەمکی «ژیار» بە ئاوەزەو دەبەسترایەو، هاوکاتیش «کۆلتور» وەک تایبەتمەندیەکی لە دەربەرین و بە واقعکردنی تاکە کەسەکان، کۆمەل، پێشەوچوونی بارە کۆمەلایەتیەکان سەیر دەکرا. کەچی ئەمڕۆ «ژیار» زیاتر وەک زنجیرەیک لە ئامانج و ئامراز پێناسەیی بۆ دەکری. لەو روانگەیهو، باری تەلارسازی بە تیکەلکردنی شیوازی کۆن و تازەکان، خۆی لە تاکە پێناسەیک نیشان نادات.

ئەو گفتوگۆیانە لەمەر گرنگی تەلارسازییدا، هەر لە دواي شەری جیهانی دووهمەو مانای خۆرە دا برانیک، یان گۆرانکاریەکی هەمەلایەن، بەخۆیەو دەبینی. لە دیوکی ترەو دەکری پێشین، کە ئەو گفتوگۆیە تیوریانە چەشیکە لە رەنگدانەوێ بەرخۆکردنی مۆدیلە تیوریەکان. لە دواي شەری جیهانی دووهمەو پرۆژە دروستکردنی خانووبەرە گەورە و بەرزەکان، بە مۆدە دەکری، کە لەویدا جەخت لەسەر لایەنی پراکتیکی ئەو جۆرە خانووبەرە دروستکردنە دەکرایەو.

لەبەرانبەر ئەمەشدا بە مۆدەکردنی ئەو هاوشیوەکردنە لە تەلارسازییدا، کۆمەلە خولیای تیوری جیاواز سەرھەلەدا. دواجار ئەو خولیا تیوریانەش لەژێر ناوی پۆستمۆدێرنیزم پێناسە کران.

تەلارسازی لە دۆخی پۆستمۆدێرنیزمدا خۆی لە مەرجە میژوویەکان رزگار کرد. بەو واتایە لە تەلارسازییدا هەموو بیرۆکەکان بەرجەستە دەبنەو؛ شیوازی و مۆدە کۆن و نوێەکان لیکەتر پێنجێرن و بەمەش تەلارسازیی جوانناسیەکی فرە رەنگ و ناوێرک دەپۆشی.

هاوکاتیش روانگەیی جوانناسی پۆستمۆدێرنیزم، کە ئەمڕۆ لە ئارادایە، شیوازی قوناغەکانی رابردوو دەستەوا

لە هەمان کاتدا دەتوانین لە رێگای
فره‌وانبوونی ده‌قه تیۆرییه‌کانی
تەلارسازییه‌وه‌ ئه‌و به‌ زانیاریی و
به‌ میژووکردنه‌ له‌سه‌ر گوتاری
تەلارسازییدا، دیمه‌نه‌ جیاوه‌زه‌کانی
ئەو گۆرانکاریانه‌ بینین.

لە سەده‌ی بیستەمدا تەلارسازیی
لیوانرێژ ده‌بی له‌ مۆدیلە جودایه‌کان،
ئەمەش له‌ رێگای میدیایه‌کانه‌وه‌
نمایشده‌کری. تەلارسازیی ئەم‌رۆ
له‌ رۆژئاوادا به‌ هاوئاهاه‌نگی له‌ گەل
پاشخانه‌کانی، له‌ دوو ئاراسته‌
یان دوو دیمه‌ن خۆی ده‌نوێنێ:
له‌ لایه‌ک، وێنه‌ی تایبه‌تمه‌ندی
کولتووری، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی
ره‌نگده‌داته‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌،
کاریگه‌ری شیوه‌کانی ته‌کنیکی
نیشانده‌دا.

وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان پێکرد،
تەلارسازیی له‌ سەده‌ی بیستەمدا،
بیروکه‌کانی سەده‌ی هه‌ژده‌می
پیاوه‌ ده‌کرد. ئەو بیروکه‌نه‌ش له‌
هاوشیوه‌یی و گشتگیریدا دیمه‌نی
تەلارسازیی به‌رجه‌سته‌ ده‌کرده‌وه‌.
ئەم‌رۆش تەلارسازیی پۆستمۆدێرنیزم
به‌ شیوه‌یه‌کی تر و له‌ ئاستیکی تر،
هەمان نمونه‌ ده‌نوێنێ، به‌لام له‌
شیوه‌یه‌کی پێچه‌وانه‌دا. ئەو شیوه‌
پێچه‌وانه‌ش خۆی له‌ شیوازیکی
جیهانییدا به‌رجه‌سته‌ده‌کاته‌وه‌، که‌
له‌ روبه‌ری ته‌لاره‌کاندا جوړیک

هه‌لبه‌ته‌ تەلارسازیی وه‌ک
هونه‌ری نووسین موزیک به‌
که‌ره‌سه‌ی پشتینه‌ رۆشنییری و
میژووپییه‌کانه‌وه‌ هاوئاهاه‌نگی خۆی
دروسته‌دا. کاری تەلارسازیی هه‌ر
ته‌نیا پشتینه‌ی رۆشنییری و میژووپی
ئاوێنه‌ ناکاته‌وه‌، به‌لکوو خودی
تەلارسازیی بی ئەو پشتینه‌یه‌ بوونی
نییه‌. بۆ نمونه‌، تەلارسازیی به‌
بی نه‌خشه‌کێشان ناتوانی وێنه‌ی
خانویه‌ک ئه‌نجامدا، هه‌روه‌ک
به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌ بی نووسین
ناکری وێنای خانویه‌ک یان گۆره‌پان
و پرديک به‌رجه‌سته‌ بکرینه‌وه‌. ره‌نگه‌
خانوو چێکردن له‌ سه‌ره‌تادا به‌ بی
نه‌خشه‌کێشان ده‌ستپێکردی، به‌لام
خودی تەلارسازیی دوور له‌ خانوو
دروستکردن گه‌شه‌ی سه‌ندووه‌.
ئەو مه‌رجه‌ کولتووریی و جفاکیی
و فەلسه‌فیانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی
سه‌ده‌کاندا فراژوان، توانیویانه‌
شیوه‌یه‌ک له‌ زانیاریی و رۆشنییری
ئامیز به‌ بواری تەلارسازیی به‌خشن
و ده‌وله‌مه‌ندی بکه‌ن. کتومت
وه‌ک هه‌ر جوړیک له‌ زانیاری،
تەلارسازییش چه‌ندان چه‌شن و
شیوه‌ی وه‌رگرتووه‌. گۆرینی شیوه‌ و
ناوه‌رۆکی خانووبه‌ره‌، شه‌قام، پرد
و شته‌کانی تر له‌ ئه‌وروپادا، به‌
گۆیه‌ری قوناغه‌کان، وێنه‌ی رۆژگاری
تەلارسازیی به‌رجه‌سته‌ ده‌که‌نه‌وه‌.

ئەوێ که شیوه‌کانی تەلارسازی بەرەمەندەهێنێ، خۆدی بیرکردنەوێ تەلارسازی نییە، بەلکەوێ ئەو بازارە بەللاوێکان و بەهەرمین بوونی تەکنیکە که بریار لەسەر بوارەکانی تەلارسازیدا دەدا.

لەم رۆژگارەدا ئێمە هەر تەنیا بەخۆمان نین که شتەکان دەبینن، بەلکەوێ کۆلتووری میدیا هەموو شتەکان لەرێگای تەکنیکەوێ بەشیوەیەکی بزواو نیشاندا و لەهەر چاوترۆکانیکدا وێنەکان گۆرانی خێریان بەسەر دادین. بەمەجۆرە وێنە تەکنیکیەکان، تاکە شوێنیک، شارێک، یان سیمای تەلاریک نمایش ناکەن، بەلکەوێ سەرتاپای شوێنەکانی جیهان نمایش دەکەن. لەوێش زیاتر، شیوەی گشتی کۆمەلگا و شارەکان لەگەڵ شوێنەکان ئامادە دەبن. بەواتایەکی تر، لەرێگای وێنە تەکنیکیەکانی میدیاوێ، که ئەمەروێ تەلارسازی بەرەمەندەهێنێ، جیهان وەک گوندیک بوێ ئێمە نمایش دەکەن. کۆکردنەوێ ئەو جیهانە لەوێنە بزۆکەکانەوێ، نەک هەر وێنە رۆژگارێکی بزواوی فرە رهه‌ند نمایش دەکەن، بەلکەوێ تووشی هەستیکی قوولی نامۆشمان دەکەن. بەمەجۆرە، بەواتای ژولیا کریستفا، ئێمە لەولات و شوێنی خۆماندا دەبینە بوونەوێکی بیگانه.

لەگەمەیی شیوه‌ جودایەکان خۆیان دەنوینن. بۆیە ئەمەروێ رەخنەیی تەلارسازی بوارێکی فرەیی لە ئاستی نووسیندا داگیرکردووە. وێرایی ئەمەش لە ئاستی میدیادا پانتاییەکی فرۆی تەنیووەتەوێ. رەخنەگرانی تەلارسازی بەگشتی جەخت لەسەر فرە رهه‌ندی شیوه‌ دەکەنەوێ. ئەو رهه‌ندانەش وێنایەکی ئالۆزی لە دیمەنی تەلارسازیدا بەرەمەندەوێ.

مشتومەرێکان لەسەر تەلارسازی ئەمەروێ لەناکۆکی نیوان تیۆری و پیاوەکارییدا خۆی دەنوینن. ئەمەش دەگەرێتەوێ بۆ ئاستی فرەوانبوونی مۆدەکان که بازار بەرەمیان دەهێنن. بازارەکان بەکرەسە رووکەشەکان مۆدە و شیوه‌کانی تەلارسازی لە ئاستی جیهانیدا بیوچان بەرەم دەهێنن. هەرچەندە روانگەیی مۆدێرنیزم لە ئاستی تەلارسازیدا هەلگری ئەو بەفرەکردنی مۆدانە بوو، که لەویدا قوتابخانەکانی وەک: فۆرمالیزم، فونکشنالیزم و ریالیزم...، جۆریک لەو مشتومەر و ناکۆکیانەیان لە ئاستی تەلارسازیدا بەرجەستە دەکردهوێ. بەلام ئەمەروێ بازار و تەکنیک زیاتر و زیاتر خۆیان بەسەر تەواوی بیرۆکە و مۆدە جودایەکانی تەلارسازیدا سەپاندووە. بۆیە

بەمجۆرە شار، وەك
جەستەیهك راستەوخۆ لەگەڵ
جەستەكانی كۆمەلگا، رێكخستن
و بەرنامەریژییەك پێكدێنێ. كەواتە
شار ئەو ژینگەیه كە وەك جەستەیهك
پەيوەندییە كۆمەلایەتی، سێكسی
و خێزانییەكانیش بەرھەمدهھێنێت.
بەلام ئەگەر شار چوارچۆیەیهكی
گرنج بێ بۆ جەستەكان، كەواتە
پەيوەندییەكانی نیوان جەستە و
شار ھاوئاھەنگ تر دەبن.

دەرگای كۆنی پێشەوای ئامیدی.
بە كامیرای ھەندریڤ

دەكری پەرسین: مەبەستمان لە
«جەستە» و «شار» چییە؟

ھەلبەتە جەستە پێكھاتەیهكە لە
كۆمەڵی ئەندام؛ گوشت، ماسوولكە،
ئێسك، بوونیکی زیندوو... ھتد، كە
ئەمانە ھەموو پێكرا یەكەیهكی
ھاوئاھەنگ بەرجەستە دەكەنەو.
كەواتە جەستە یەكەیهكی
رێكخراوی سروشتیانە، یان
وزەگەلیكە كە پێویستی بە
رێخستنی جفاكیش ھەیە. یان
بە واتای فۆكۆ، جەستە لە ھەر
كولتوور و رۆژگارێكدا بە قانونی
«میکروته كنۆلۆگییەكان دەسەلات»
بارگای دەكری.

كەچی دەكری وەك تۆرپێکی
ئالۆز، لە «شار» پروانین، كە چالاکی
و پەيوەندییە نامۆ و ئاشنایەكان، یان

کریستیفالە دیدی ئەو گۆرانکارییە
خێرایانەو ئەمژە بەو لێكدژیانە
دەكا كە ئەو گەردوونە مۆدێرنکراو
ئیمەیی ھەراسان کردوو و ناچارمان
دەكا بەرھە تاراوگە سەرھەلگرین.
لەو ناوکیوێیەو، ئەگەر لە

گۆشەنیگای ئەمروو پروانین،
دەیین دەستەواژەی تەلارسازی
نوێیەو، وەك ھونەرپێك، لەگەڵ
دامەزراندنی شارە نوێیەوکان و
رەوکردنی بە كۆمەڵی دیھاتەكان
بەرھەو شار و بە ھەرمێنبوونی بازاری
تەكنۆلۆژی، گرنجی جەستە
شارمان بە یاد دێتەو. لە ئاکامی
ئەو پرۆسەییەدا، شار بۆتە
دەستەواژەیهكی بەرجەستەکراو بۆ
ویناندنی ولاتیك و ئاستی پێشکەوتنە
ناوھەکی و دەرەکییەکی. چونکە
شار وەك جەستەیهك، ھەر تەنیا
دیمەنێك نییە لە ئاستی دەرەکید،
بەلکۆ ئەو دیوھە ناوھەکییەکی
كە دیوھە دەرەکییەکی ئاوێنە
دەکاتەو. بە واتایەکی تر، شار
ناوھەنێكە بۆ ئاستی ئابووری،
پەيوەندییە كۆمەلایەتی، سیاسی و
كولتوورییەكان. ئەو پەيوەندیانەش
پێكفە دەبنە سیستەمێك كە
دەتوانی رادەئە ئالۆگۆری لەگەڵ
سیستەمی ئابووری، سیاسی و
كولتوورییەكان لەگەڵ دەرھەوھە
دستیشانبكات.

نیوان ناوه وه و دهره وهی خو، بیته شوینیکی به رهه لدر او.
 دیاره بیروکهی جهسته و ریځخسته
 کومه لایه تییه کان، که له گه ل دهوله تدا
 په یوه نندیه کی گرنګ ده یان به سیتته وه،
 سه رچاوه که ی بۆ سه دهی سانه، به
 تایه تیش بیروکه کان ی توماس هوېز،
 که له «مافی خواوه ندانه ی پاشا» دا
 به رجهسته ده بیته وه، ده گه پرېته وه.
 هاوکاتیش بیروکهی جهسته و لای
 جۆن لۆک و چندان «body politic»
 دهوله ت له په رله مانای «ج» جهسته ی
 دهوله ت/

هزر قانی هاوسه رده م ده بیننه وه.
 ده کری په یوه ندی نیوان
 جهسته کان و خهسته ی دهوله ت،
 به جوړیک له جوړه کان، وهک
 دیمه نیک له خودی دهوله ت سهیر
 بکری. له و دیمه نه دا پاشا، سهروک
 نوینه رایه تی سهری دهوله ت دهکا
 و هاوولاتیانیش به دهماره کان ی
 جهسته ی قانون به راورد ده کری
 و سه ربازه کان به مه چه که کان یان
 و ئابوورییش به قاچ یان سکی
 دهوله ت ده چوونیرین. ده کری ئه و
 وینه هاورده/ میتافوره له رژیمی که وه
 بۆ یه کیکی تر ده گوریت. به لام
 له و هاورده یه دا سیسته می سیاسی
 گرنګی خو هیه یه. ئه و سیسته مه
 یان دهوله ت کاتیک به های
 ده بی که توانی به شیوه یه کی

ته لار و جهسته ی هاوولاتیان پیکه وه
 ده به سیتته وه. هه لته ته شار به
 بوونی بازار پیکه گهرمی ئابووری،
 بنکه ی زانیاری، توپری ده سه لات،
 شیوه کان ی گواسته وه، یان هات
 و چو، حوکمرانی ریځخراوه
 سیاسیه کان، په یوه ندی نیوان خیزان
 و دهره وهی خیزان، مانای شاری
 هاوسه دهم ده به خشی. به مجوره
 ده کری شوینه هه میسه گوراو و
 رازاوه کان ی شار، وهک بناخه یه ک
 له نیوان شار و دیهاته کاند سهیر
 بکری.

هه ر بویه ده کری وهک مودیلک
 سهیری په یوه ندی نیوان
 جهسته ی شار بکه یین. لیره وه
 وهک سه رچاوه یه ک شار ده بیته
 ره نگدانه وه یان به ره مه پینه ری
 جهسته کان. ئاشکرایه شار به
 هو ی پیداویسته یه کان ی مروف
 ده فراژی. که واته ئه وه مروقه که
 شاری داهیناوه و دامه زران دووه. لی
 شار هه ر ته نیا به ره مه مگه لیک
 نیه له جهسته و چالاکیه کان ی،
 به لکو به شیکیشه له توانایه
 به دیکراوه کان و واقعیه کان: ئه و
 توانایه ی که ده خوازی به ریځخستن
 و رازاندنه وه یه کی به رده وام شار
 فره وان و به ره و پیشه وه بیات، بۆ
 ئه وه ی شار بۆ په یوه نندیه کان ی

عادیلانە، مافە کۆمەلایەتیەکان دابەشەبکا. جەستەى مرۆف لە شیوە سروشتایەنەکەى خۆیدا بریتىە لە ئۆرگانەکان، ئەو ئۆرگانانەش بە هاوئاھەنگى لە گەڵ یەکتەر نەبیت ناتوانى کارا و سەرکەوتوو بن. بە هەمان شیوەش، دەبى جەستەى دەولەت یان حوکمەت، وەک یەکەىەک، بە شیوەیەکی سروشتى دادپەرورەرانە ئیشبکات.

لە وروانگەىەو، نە جەستەکان لە دەرەوێ شار بوونیان هەىە و، نە دەولەتیش بەبى جەستەکانى شار بوونیان هەىە، چونکە هەردووکیان، جەستە و شار، لە پەيوەندى لە گەڵ یەکتەردا خۆیان بەرجەستە دەکەنەو. لیرەوێ شار، وەک جوگرافىیەک لە تەلارسازى، یان شویئیک لە جەستە کارایەکان، ئاوێتەىەکە لە پەيوەندییە دارپێژراوێکان، ستروکتۆر و تاییەتمەندى پەيوەندییەکانى نىوان خیزان، کە ئەمانەش کاریگەریەکی راستەوخۆیان لەسەر شاردایە هەىە. بەلام بە هەمان شیوەش شیوەى ستروکتۆر و نەرىتەکانى شار کاریگەرى خۆیان لەسەر ئەو رەگەزانەى کە شار بەرجستە دەکەنەو دادەنن.

هاوکاتیش شار بە چۆنىەتى تەلارسازى مالى تاکەکەسەکان

شیوەى دابەشکردنى ناوێوێ ژوورەکان، کتییخانە، ژوورى میوان، ژوورى نووستن و ... هتد، تاییەتى خۆى دەنویئى.

دوچار ئەوێ کۆى تەلارسازى خودى مالى تاکەکەسەکانە کە دیمەنى شار دەکەن بە شویئیک، یان شانۆیەک بۆ نمایشکردنى جەستەىەکی کۆلتوورى

نویا. لەو نمایشکردنەدا وێنەى جەستەکانى ئەو نۆینەرانیە کە نۆینەرى سیستەمى شار دەکەن، کە هەر لەویشدا ناوێندەکانى راگەیانندن و دەزگا جودایەکان، بە بەرنامەى ئاستى چالاکی بەرھەمەکانیان، هەم ناوێرۆکی خۆیان و، هەمیش سەنگى ئەو دەولەت ئاوێنە دەکەنەو. وێرای ئەمەش، جەستەکانى کۆمەلگا، وەک جەستەىەکی کۆلتوورى کارا و بەرھەمەینەر، بە گۆیرەى پێگەى ئابوورى، دەررونى، سیاسى و کۆمەلایەتییان، دەتوانن دیمەنى شار بگۆرن و رەنگینی بکەن.

بەمجۆرە شار سنوورەکانى لە دەورەبەرى خۆى دەکیشیتەو. هاوکاتیش جەستەى شار، بە گۆیرەى کاریگەرى ئاستى چالاکیەکانى، بێتە کەنالیک لە نىوان ئاپۆرەى خەلک و تاکەکەسەکاندا.

دوچاریش شیوە، رۆل، حەز،

نۆرم و ئامانجە ئیدیالییەکانی ئەو تاک و کۆیانەشە دەبنە رێکخستن و ئامادەکردنی قانونەکانی ئەو دەولەتە.

کەواتە مەبەستی ئاخاوتن لەمەر تەلارسازی، کە لە خودی خۆیدا، شیوەی ناوەکی و دەرەکی شار بەرجەستە دەکاتەو. هزرکردن لەوێ کە چۆن شوێنێکی ئاوهدانکراو، جێنشینکراو بە کۆی جەستەکان برازێننەو، کە هەر ئەو جەستانەشن دەبنە نوێنەرگەلێکی کارای ئەو شوێنە. وێرای ئەمەش، شار بە هاوئاھەنگی لە نیوان جەستەکانی، پەییوەندییەکانی ناو خێزان، ئەقینداری و کۆمەلایەتیەکان، مشتومال و رێکیان دەکا. بەمجۆرە شار دەبێ وەک شوێنێک سەیر بکریت کە لەویدا دەسەلات بەرھەمەدێ و بەناو ناخی جەستەکاندا پەلەھاویژێ. ھەروەک لە بەراییدا ئاماژەم پێکرد، کە شار شوێنێکی کارای جەستەکانە و بەردەوام شوێنێی خۆی لەسەر کۆی جەستەکانی ناو خۆیدا بەجێدەھێلێ. ھەروا گۆرانیە خێرایەکانی شار وا دەکات شیوەی جەستەیی ھاوولایتیەکانیشی، گۆرانیان بەسەر داویت،

ھەلبەتە ھەر ژینەگەیک خاوەن بەھای داب و نەری

و مەرجەکانی خۆیەتی، بۆیە گەرەکە لە ئاوهدانکردنەوێ شار و دیمەنەکاندا، ئەمانە لە زەین بگرین.

لێرەو سەبارەت بە جەستەیی شارەکانی ئەمڕۆ کوردستان دەتوانین بڵین، کە بە دیمەنێکی تالانکراوی ژێر زبڵ دەچێ. ئەو بازارێ ک ئەمڕۆ مۆدەکانی تالارسازی لە کوردستان بەرھەمەدەھێت و دەسەپێنێ، ھێندە ناشرینکردنی ژینگەیی کوردستان و چەشە سروشتیەکانی جەستەکانیەتی، ئەوێندە ئاوهدانکردنەو و رازاندنەویان نیە. لەبۆیە بۆ ئەوێ ئەو پێناسەیکە خێرای ئەو قەیرانە بکەین، کە ئەمڕۆ لە کوردستاندا، وەک قەیرانی ھەر بوارێکی دیکە، لە بواری تەلارسازییدا، لە ئارادایە، دەکری ئاماژە بکەین بە نمونەگەلێکی وەک، شوێنەواری ھەردوو دەرگای شاری ئامێد، کە ئاوێنەیکە لە چەشە و ئاستی ئیستیک/رازانکاری کولتووری کوردی بە گشتی و روحی فەرمانرەوای «ئیماراتی باھدینان». ئەمڕۆ پاشماوێ ئەو دوو دەرگایە لە شارۆچکەیی ئامێدی، کە لە سەردەمی «ئیماراتی بەھدینان»دا، لە نەخشەکارییەکی سەربازیدا، لە گۆمەزێک و شوورایەک دەچێ،

و هک که لاوهیهک، خه ریکه له بهر
 بێخزمه تی و قوو تکرده وهی خانوو
 بۆره چیمه نۆیه کانی ده وره بهری،
 مه خفده بنه وه. ده رگای پێشه وه، که
 له کاتی ئه و ئیماره ته دا ده روازه یه ک
 بووه بۆ ئه و شاره، وه ک له و وینه ی
 سه ره وه دا ده بینین، خه ریکه له بهر
 زبیل و پشگویی خستن له لایه ن
 ده سه لاتداری ئه و شارو چکه یه دا،
 داده پرمی. هاوکاتیش ده رگایه ک ی
 دواوه بۆ چوونه ده ره وه ی ئه و
 شارو چکه یه، وه ک قه لایه ک،
 سازکراوه، وه ک من خۆم بینین،
 ئیستا خانوویه کی به بلوکی
 چیمه نۆی ناشیرین له ته نیشتی
 دروستکراوه و له پیش ده می ئه و
 ده رگایه ش قۆمه ته چه و و خۆلیکی،
 وه ک گردێک، که له که کراوه.
 وه ک ده زانین ئه و ره وته نوێیه ی
 خانووسازی که له کوردستاندا
 له به ره و دایه، له لایه ن کۆمپانیایه
 بازرگانه کانی تورکیا و بێگانه کان
 داگیرکراون. هه ر بۆیه ده بینین له ژیر
 هێرشێ ئه و چه شنه ته لارسازییه
 هه رزان و دوور له چه شه و هونه ری
 رازانکارییه ی کولتووری کورد،
 خه ریکه وینا و دیمه نی ته لارسازیی
 ره سه نی کوردی، که جیهنا بینیی
 و یاده وه ری کوردی به رجه سه ته
 ده کاته وه، له ناو ده چی. هاوکاتیش،
 بۆ نمونه، «قه لای هه ولیر»

که واتای دیریتترین هونه ری
 خانووسازی ده گه یه نی له ژیا نی
 مرۆفی کورد و ته وا ی مرۆفایه تیدا،
 که چی ته مپرو، و پرای فرۆشتیان
 به تورکمانه ده وله مه نده کان، که
 مه به سه تی تالانکردنی ناسنامه ی
 ئه و قه لایه دیرینه یه، هاوکاتیش
 بۆته هیلانه ی مار و جانه وه ران. وه ک
 وتمان، به شیکی سه ره کی ئه و
 دارمانه ی که ته مپرو تالار و شوینه واره
 کۆنینه کانی کوردستانی ته نیوه ته وه،
 ده گه رپته وه بۆ شالو ی ئه و کۆمپانیای
 خانووسازیانه ی تورکی و ده ره کییه کان،
 که به رینگه ی بازرگانه پوولبازه کانی
 کوردستان له هه رمیندایه. به مجوره
 ته مپرو ئه و خانوو و تالاره کۆنانه ی
 که به سه لیه ی هونه ری خۆمالیی
 کوردیه وه نه خشه سازی شاره کانی
 کوردستانیان به رجه سه ته ده کرده وه و
 هاوکاتیش واتای ناسنامه ی روحی
 کوردی نمایشده که ن، به ره و
 مه حفبوونه وه ده چن.

دیمه نیک له ده رگای کۆنی شاری
 ئامیدی، که وینایه که له سه لیه ی
 رازانکاری کورد له ته لارسازییدا.
 ته مپروش ئه وه ی ده یه وی بچی
 له نزیکه وه ئه و ده رگایه بینیی و
 میژووه کی تیگا، ده بینیی که چو ن
 زبیل و فه رامۆشی خه ریکه له ناوی
 بیات. به کامیرای هه ندڕین، ۲۰۰۵

ژێدەرەکان:

1. Michel Foucault, *Övervakning och straff, Viljan att veta*
بۆ روانگەیی جەستە و دەسەلات،
بروانە:.

Sexualitetens historia, del 1,

2. Michel Feher (red): *Fragments of a History of the Human Body*, vol.1.

لە قوناغەکانی پێشتردا خانوو سازه‌کان بە گۆڕەیی کەرەسە خۆمالییەکان کە بەرھەمی دەستکردی کورد بوون و بە هاوئاھەنگی لە گەڵ دیمەنەکانی شار، نەخشەسازی بۆ دروستکردنی خانوو و بەرەکان دەکرد، کەچی ئیستا مۆدیلی کۆپانیایە دەرەکییەکان کەرەسە و نەخشەسازی بۆ دروستکردنی شارە کوردییەکان دادەپێژن. کەواتە، دیمەنی شارەکانی کوردستان و کەرەسەکانی خانوو سازی ئەو کۆمپانییە بازارگانیانەی ئەمڕۆ، کە بە بلۆکی چیمەنتۆ، نەخشە، رەنگە مردوو هەکان شارەکانی کوردستانی تەنیوو و تەو، ئەمەش جوړە رەنگدانە وەیکە لە روحی دەسەلاتیکی سیاسی و ھونەری، کە نە وەک «سەری حوکمەتی کوردی»، خاوەن ئاگاییە و، نە ھەست بە گەرنگی رازانکاری کوردیانەیی جەستەیی خۆی و جەستەیی دەرەکی و ناوھەکی شارەکانی دەکا.

شروقه‌ی لایه‌نی جوانیناسی زمانی و

هزری مونا جاتی

مه‌لا عه‌بدو‌للا

جه‌عفه‌ر قاره‌مانی - مه‌هاباد

پوخته

مهلا عهبدوللا

ناسراوترين بهرهمی عهلامه
تهحمهديان به زمانی کوردی له
فۆرمی پهخشانی سهرواداردا،
موناجاتی مهلا عهبدوللايه که
له کۆمهليک نزا پیکهاتوو. لهو
بهرهمه دا چه مکه کانی وهک: تۆبه،
ليخۆش بوون، سهبر، خۆنهويستی
و خۆشهويستی خودا، له فۆرمی
وشه ی هاوکیش و هاواههنگ
دهربراون، به کارهينانی سهروادار
وادهکات، خوينه ر خوی له دۆخیکی
عيرفانی بهرزدایينيه وه و نوقمی
پارانه وه کان بیت. لهو موناجاتنامه يه دا،
ئاوای نيوان وشه کان نه ته نيا نزاکانی
له باری جوانيناسيه وه سه رنجراکیش
و رازاوه کردوو، به لکوو پيرۆزی
چه مکه عيرفانی و ئايينيه کانی
وينا کردوو. زمانی موناجاته کان،
زمانیکی سۆزداريه که گوزارشت
له ويست و ههستی ناوه وهی مروف
دهکن، عهلامه وه زمانه ی ته نيا بو
نواندنای لوازی مروف له بهرابه ر
شکوی خودا به کار هيناوه. به
پيچه وانه ی زۆريک له موناجاتنامه کان
که زمانیکی ئالۆزی عيرفانيان ههيه،
زمانی ئهم بهرهمه بو خوينه ر
ئاسايش به ئاسانی فام دهکريت.
يگومان ساده یی زمانی، به واتای

ساده یی مهعنه یی نيه، به لکوو
بهو واتاييه که خوينه ر ده توانيت
به ئاسانی په يوهندی بهو پارانه وانه
بکات. له باری هزريه وه بهرچاوترين
پهيامی ئه خلاقیی ئهو موناجاتنامه يه
بريتيه له: جهختکردن له سه ر
خوناسين و خوداناسين. ئامانجی
سه رکه یی ئهو تويزينه وه يه ده رخستنی
به شیک له لایه نی جوانيناسیی زمانی
و ده وله مهندي هزریی ئهو بهرهمه يه.
ئهو ليکۆلینه وه يه به شيوازی
وهسفی - شیکاری ئه نجام دراوه و
هه ول ده دات نشان بدات، چون
په خشانى سهروادار ده توانيت سه رتر
له فۆرمیکی ئه ده بی، له ده قیکی
عيرفانی - ئاييندا ده وری بهرچاوی له
به رزکردنه وه ی ئاستی زمانی و ئه ده بیدا
هه ییت. ئه نجامی ئهو خویندنه وه يه
ده یسه لمييت، موناجاتی مهلا
عهبدوللا، ته نيا په خشانیکی سهروادار
نیه، به لکوو بهرهميکی ئه ده بیی

ناوازهیه که ده توانیت بو نووسه رانی و یژیه عیرفانی ئیلها مبه خش بیت.

وشه گه لی سه ره کی: په خسانی سه روادار؛ جوانیناسی؛ مونا جات نامه؛ عه للامه ئه حمه دیان.

۱- سه ره تا

عه للامه مه لا عه بدوللا ئه حمه دیان له ۱۵ سی خاکه لیه سی سالی ۱۳۱۲ سی هه تاوی له گوندی ده رمانی مه هاباد له بنه ماله یه کی جووتیار و ئایینی له دایک بووه. خویندنی سه ره تایی لای مه لا سهید هاشم حوسینی ده ست پی کرد، له ته مه نی ۱۳ سالی دا ده چیه شاری مه هاباد و لای مه لا سادق واسیقویلا در یژه به خویندن ده دات، عه للامه ئه حمه دیان بو خویندن چه ندان گوند و شاری رۆژه لاتی کوردستان ده گه ری ت و لای زۆربه ی ماموستا ئایینییه کانی ناسراوی سه رده می خوی وه ک: ماموستایان: مه لا شیخ عیزه ددین حوسینی، مه لا محه ممه د وه لزی، عه للامه مه لا عیسه ممه ددین شه فیعی، عه للامه مه لا باقر بالک، مه لا عه لی وه لزی و عه للامه مه لا محه ممه د قز لجی (له به غدا) وانه ی ئایینی خویندووه. له سالی ۱۳۳۲ مه لا عه لی وه لزی مۆله تی مه لایه تی و ماموستایی پی ده دات و ماموستا

مه لا باقر بالکیش مۆله تنامه ی بو ده نووسیت. عه للامه ئه حمه دیان، سالی ۱۳۵۱ له گونده کانی ناوچه ی مه هاباده وه بو شاری مه هاباد دروات و له به شی رادیو مه هاباد کاری نووسه ری، لیکۆلینه وه و پیشکه شکاری ده ست پی ده کات. له م ناوه نده دا له ماوه ی ۸ سال، نزیکه ی ۸۰۰ وتار و به ره مه می ئه ده بی، ئایینی و کۆمه لایه تی پیشکه شکردووه.

عه للامه ئه حمه دیان له ۲۳ سی جو زه ردانی سالی ۱۳۸۳ سی هه تاوی و له ته مه نی ۷۱ سالی دا له شاری مه هاباد کۆچی دوایی کرد و له گۆرستانی بداغ سولتان له ته نیشته عه للامه حوسین مه جدی و عه للامه عه بدولکه ریم شاریکه ندی به خاک ده سپێدری ت. عه للامه ۳۵ کتیی به زمانه کانی کوردی، فارسی و عه ره بی له بواری فه لسه فه، که لام، ته فسیر، میژوو، فیهقه، حه دیس، شیعر، په خشان، رۆمان (ته نزی کۆمه لایه تی)، که سایه تیناسی، میژووی هزر و هتد، نووسیوه که له و ۳۵ کتیه، تا ئیستا ۲۳ کتیب به زمانه کانی کوردی، فارسی و عه ره بی چاپ و بلا بوونه ته وه. به شیک له به ره مه مه کانی عه للامه به شیوازی وتار نووسراون. تا ئیستا پتر له ۴۰۰ وتاری ئایینی، کۆمه لایه تی، رۆشنیری، فه لسه فی، میژوویی و ئه ده بیی عه للامه ئه حمه دیان له

گۆڤار و پوژنامه کوردی و فارسی و عەرەبییەکاندا، بـلاو بوو تـهـوه. عه‌لامه‌ زیاتر له‌ ۵۰ کۆنگره‌ و سیمیناری نه‌ ته‌وه‌یی و نیونه‌ ته‌وه‌یی، که‌ سایه‌ تیناسی، کوردناسی، ئە ده‌بی، کۆمه‌ لایه‌ تی و پـرۆشـنیری به‌ وتاردان به‌ شداری کردووه‌ که‌ تیکرای ئەم وتاردانه‌ توکمه‌ و ته‌ کووز و به‌ پـیـز و به‌ هیزانه‌ ی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان له‌ به‌ رده‌ ست‌دایه‌ و به‌ شی زۆریان بـلاو کراوه‌ ته‌ وه‌ . پینج کتیب له‌ به‌ ره‌ مه‌ مه‌ کانی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان بریتین له‌:

۱- سیر تحلیلی کلام اهل سنت.

۲. تجزیه و تحلیل امام شافعی.

۳. حدیث شناسی.

۴. قرآن شناسی.

۵. کلام جدید.

ئـه‌و به‌ ره‌ مه‌ مانه‌ له‌ به‌ شیک له‌ زانستگاكان وه‌ ک کتییی ده‌رسی ده‌ خویندرین. تا ئیستا تیزیکی دوکتورا (به‌ زمانی عەرەبی، له‌ زانستگای سلیمانی) و سی نامه‌ ی ماستەر (له‌ زانستگاكانی: هه‌ ولیر «به‌ کوردی»، ئازادی مه‌ ه‌ باد «به‌ فارسی»، ئازادی ورمی «به‌ فارسی») له‌ سه‌ر ئاسه‌ وار و ژیان و ئە ندیشه‌ کانی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان، له‌ م چوار مژار و ته‌ وه‌ رده‌ دا نووسراون:

۱- پروانگه‌ ته‌ فسیرییه‌ کانی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان.

۲. شیعریه‌ ت له‌ هونراوه‌ کانی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان (چاپکراو).

۳. ژیاننامه‌ و ئە ندیشه‌ و به‌ ره‌ مه‌ می عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان.

۴. لیکۆلینه‌ وه‌ ی به‌ رواردکارانه‌ ی پروانگه‌ ی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان و ئایه‌ توللا مۆته‌ هه‌ ری له‌ بابته‌ مافی ژن (چاپکراو).

هه‌روه‌ ها کتییی: تحلیلی بر افکار و آثار علامه‌ ملا عبدالله احمدیان له‌ ۳۰۴ لاپه‌ رده‌ دا، له‌ لایه‌ ن ناسر عه‌لیار نووسراوه‌ و سالی ۱۳۹۵ چاپ و بـلاو کراوه‌ ته‌ وه‌ . له‌ م کتیه‌ دا، مامۆستا ناسر عه‌لیار، پتر له‌ ۱۵۰ لاپه‌ ره‌ ی کتیه‌ که‌ ی بۆ سه‌ له‌ ماندنی ئە وه‌ ی که‌ دوو کتیب له‌ به‌ ره‌ مه‌ مه‌ کانی عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان که‌ بریتین له‌:

۱. سیمای صادق فاروق اعظم؛ و ۲. سیر تحلیلی کلام اهل سنت، خاوه‌ ن پنگه‌ و ئاستیکی نیونه‌ ته‌ وه‌ یین ته‌ رخاان کردووه‌ و له‌ بابته‌ شروقه‌ و شیکارییه‌ وه‌ و له‌ بواری زانستی و لیکۆلینه‌ وه‌ ییدا له‌ ئاستیکی جیهانی و نیونه‌ ته‌ وه‌ یی ئە ژمار ده‌ کریـن.

ناسراوترین به‌ ره‌ مه‌ می عه‌لامه‌ ئە حمه‌ دیان له‌ فۆرمی په‌ خـشانی سه‌ رواداردا، مونا جاتی مه‌ لا عه‌ بدوللایه‌ . ئە و به‌ ره‌ مه‌ مه‌ کۆمه‌ لیک نزا و پارانه‌ وه‌ له‌ خو ده‌ گریت که‌ سالی ۱۳۸۹، له‌ لایه‌ ن په‌ خـشاـنگای

ئیحسان له ۱۱۸ لاپه‌ره‌دا چاپ و
بلاو کراوه‌ته‌وه.

۱-۱- په‌خشانی سه‌روادار

وشه‌ی په‌خشان وه‌کوو له
فه‌ره‌نگ‌دا هاتووه له وشه‌ی په‌خش
وه‌گیراوه که به مانای به‌رز دیت،
وه‌کوو زاراوه‌ش وشه‌ی په‌خشان
بو‌ئو به‌ره‌مه‌ئه‌ده‌بی و زانستییه
به‌کار دیت که نه‌خراپ‌ته‌ چوارچیه‌ی
کیش و سه‌روا و زمانی هه‌لبه‌سته‌وه.
ئاشکرایه‌یه‌که‌م دابه‌شکر دنی ئه‌ده‌ب
له‌ پرووی شیوه و پوخساره‌وه، ئه‌وه‌یه
که ئه‌ده‌ب به‌سه‌ر دوو جوړ دابه‌ش
ده‌کات: هه‌لبه‌ست و په‌خشان: له
زوړ کوئه‌وه هه‌لبه‌ست و په‌خشان
هه‌بوونه و نمونه‌ی هه‌ر دوو
جوړمان له سه‌رده‌می کوئه‌وه بو
ماوه‌ته‌وه، ئه‌گه‌رچی له زوړبه‌ی
ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کاندا له کوئدا په‌خشان
که‌متر و هه‌لبه‌ست زیاتر بووه؛
به‌لام له سه‌رده‌می ئیستادا په‌خشان
له هه‌لبه‌ست زیاتر به‌کار دیت
(سه‌جادی، ۲۰۰۰: ۱۹).

۲-۱- په‌خشانی سه‌روادار

له زانستی جوانکاریدا، به
شیوازییک که له نیوانی دوو، یان
چهند وشه، یان پرسته له په‌خشاندا
ئاواز و هاوئاوه‌نگی پیک ده‌هینیت،
یان ئاوازی و ته به‌هیزتر ده‌کات،

سه‌روادار ده‌لین(شمیسا، ۱۳۷۸: ۲۳).
بابه‌تی سه‌ره‌کی سه‌روادار به‌رابه‌ری،
یان نابه‌رابه‌ری برگه‌کان و وه‌ک
یه‌ک‌بوون، یان وه‌ک یه‌ک‌نه‌بوونی
دوایین پیتی سه‌ره‌کی (په‌وی)
وشه‌کانه. بابته‌ی سه‌روادار به‌ربلاوتر
له به‌شی سه‌روایه. زاراوه‌ی سه‌روا
ته‌نیا له کوئایی دی‌ری شی‌عردا پو‌لی
هه‌یه؛ به‌لام سه‌روادار له په‌خشان
و زی‌ده‌ی (حشو) شی‌عیش که‌لکی
هه‌یه. زوړجار سه‌روادار لانیکه‌م
له دوو وشه، یان چهند وشه‌ی
پرسته‌یه‌کدا به‌کار دیت (همایی،
۱۳۸۸: ۴۱، ۴۴؛ قاره‌مانی، ۱۳۹۶:
۶). سه‌روادار به‌سی جوړی جیاواز
دابه‌ش ده‌پیت:

۱-۲-۱- سه‌رواداری هاو‌پروو

وشه‌کانی کوئایی دوو پرسته‌ی
سه‌روادار له کیش، ژماره‌ی پیت
و پیتی دواییدا (په‌وی) وه‌ک یه‌ک و
به‌رابه‌ر بن؛ بو نمونه، خه‌سته‌یی،
به‌سته‌یی. جیاوازیی سه‌رواداری
هاو‌پروو له‌گه‌ل سه‌روا له پرووی
پیکه‌اته‌وه ئه‌وه‌یه که له سه‌روادا ته‌نیا
دروستی و وه‌ک یه‌ک‌بوونی برگه‌ی
سه‌روا مه‌رجی سه‌ره‌کیه و به‌رابه‌ری
برگه‌کانی تر مه‌رج نییه؛ به‌لام
له سه‌رواداری هاو‌پروو ته‌واوی
برگه‌کانی وشه‌ی سه‌روادار له کیش،
ژماره‌ی پیت و پیتی دواییدا (په‌وی)

دەبیت پێک وەک یەک بن (قارەمانی، ١٣٩٦: ٦).

١-٢-٢- سەرۆاداری هاوسەر

لە سەرۆاداری هاوسەر، پیتی دوایی «رەوی» لە وشەکانی سەرۆادار دەبیت پێک وەک یەک بن و ئەم بابەتە مەرجی سەرەکی سەرۆاداری هاوسەرە. لانیكەم لە دوو وشە سەرۆاداردا، دەبیت یەکیان بڕگە یەکی زیاتر هەبێت. دوو وشە لە ژمارە ی بڕگە، کیش و نەبزوینەکانی بڕگە یە کەمی سەرۆادار جیاوازیان هەیە. ئەگەر لە وشەکانی دوایی هەراک لە پرستەکان وردبینەو بەو ئەنجامە دەگەین ئەم وشانە لە پیتی دواییدا وەک و یەک و هاوشیوەن؛ بەلام لە کیش و ژمارە ی پیتدا جیاوازیان هەیە. (قارەمانی، ١٣٩٦: ٧).

١-٢-٣- سەرۆاداری هاوکیش

وشەکان لە ژمارە بڕگە و بەرزی و نزمی بەرەبەر؛ بەلام لە پیتی دواییدا «رەوی» جیاوازیان هەیە. نەبزوینی بڕگە یە کەمی سەرۆادار دەکرێت. هاوشیوە بن، یان جیاوازیان هەبێت. وەک: شەریف، کەریم، مەل، شار. لە سەرۆاداری هاوکیشدا هەرچەندە ژمارە ی بزوینی وەک یەک زیاتر بێت، سەرۆادار بەهێزتر و جوانترە (قارەمانی، ١٣٩٦: ٧).

پەخشانی سەرۆادار، پەخشانیکی ئاوازییە، هەرچەند کیشی نییە؛ بەلام وەک و شیعەر لە ئاوازی سەرۆادار جوانی پازە و هونەرەکانی زانستی رەوانبێژیی ئەدەبی پێک هاتوو. زمان لە پەخشانی سەرۆاداردا زۆر جار عاتیفیە نەک هەوالی، چونکە سەرۆادار لە گەڵ ناوخنە هەوالی گونجاویەکی نییە (عین القضاة، ج ٣، ١٣٧٨: ٣٠٢). پەخشانی سەرۆادار، لە جۆرە دیارەکانی پەخشانی لە وێژە ی عەرەبی، فارسی و کوردییە کە تێیدا پرستەکان بە ئاواز و هاوئاھەنگییەکی تاییەتەو لە پرووی دەنگی، پێکھاتە و مانادا پێک گری دەدرێن. ئەو جۆرە پەخشانی زیاتر لە دەقەکانی: ئایینی، عێرفانی، فەلسەفی و ئەدەبیی دەنگی داوەتەو. مەبەستی سەرەکی لە نووسینی ئەو جۆرە پەخشانی بەهێزکردنی لایەنی جوانیناسی و کاریگەریی سۆزداری و مەعنەوی لەسەر خوینەرە. پەخشانی سەرۆادار لە روانگە ی ئەدەبی و جوانکارییەو گەرنگییەکی تاییەتی هەیە و لە میژووی ئەدەبی کوردیدا، سەرھەلانی بۆ سەرەدەمی زێڕینی ئەدەبی کوردی، واتە میرنشین بابان دەگەرێتەو.

دەرپرینی هەر جۆرە مانایەکی پێوستی بە شیواز و وشە ی تاییەتی خۆی هەیە؛ بۆ نمونە

۱-۳- پێشینەی پەخشانی سەرۆادار لە ئەدەبی کوردیدا

کۆنترین پەخشانی کوردی که تا ئێستا دۆزراوەتەوه کتێبه‌که‌ی عەلی تەرماخییه که له سالی هه‌زاری کۆچیدا (۱۵۹۱-۱۵۹۲) له ژياندا بووه، کتێبه‌که‌ی له‌باره‌ی رێزمانی عه‌ره‌بی، فارسی و کوردییه، له‌ئه‌سلدا دوو ناوی بۆ داندراوه: هه‌ذا کتاب عبارة علی ترمه‌ماخی. هه‌ذا کتاب صرف لسان کردی. دوا‌ی عەلی تەرماخی، (عقیده کردیه‌ی) مه‌ولانا خالید که به‌ئاقیه‌ی مه‌ولانا، یان ئاقیه‌ی کوردی ناسراوه، بێگومان می‌ژووی بۆ پێش ۱۸۱۶ ده‌گه‌ڕێته‌وه که مه‌ولانا له‌و پۆژه‌دا کۆچی دوا‌یی کردووه. دوا‌ی ئەم پەخشانه به‌ره‌مه‌کانی مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی دێن که له سالی ۱۸۵۶ ز و به‌دواوه نووسیویتی، بۆ نمونه وه‌کوو: مه‌م و زین ۱۸۵۶ ز. عادات و پوسووماتنامه‌ی ته‌وا‌یفی ئەکرادیه و ئوسوولی نيزاماتی کرمانجی (۱۸۵۸-۱۸۵۹)، مه‌م و زینه‌که‌ی مه‌حموودی بایه‌زیدی، کورت کراوه‌ی مه‌م و زینی ئەحمه‌دی خانییه و به‌په‌خشان و به‌زاری بایه‌زیدی نووسراوه‌تەوه (گه‌ردی، ۱۹۸۷:).

له‌ئه‌دەبی کوردیدا که دێته سەر باسی پەخشانی سەرۆادا، مه‌لولودنامه‌که‌ی شیخ حسینی

زمانی شیعر زۆرجار گوزارشت له‌چه‌مک و ناوه‌ڕۆکی نووسراوه ناکات؛ بۆیه پێویسته به‌پێی جو‌ری مانا، مه‌به‌ست و پیکهاته شیوازی نووسین هه‌ل‌ب‌ژێردرێت. رهن‌گدانه‌وه‌ی پەخشانی سەرۆادار وه‌ک نووسراوه‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ له زمان و وێژه‌دا، یه‌که‌م جار له‌ده‌قه عیرفانییه‌کان ده‌رکه‌وتووه. که‌ل‌ک وه‌رگرتن له‌هاوکیشی و هاوئا‌هه‌نگی زمانی وا ده‌کات پەخشانی سەرۆادار وه‌ک ئامرازیک‌ی هونه‌ریی هه‌ل‌که‌وتوو بناسرێت (کوشش، ۱۳۹۱: ۸۴، ۸۲). گه‌شه‌ی ئەو جو‌ره نووسینه، سه‌ره‌تا له‌پیشه‌کی په‌رتووکه‌کان، به‌تایه‌ت په‌رتووکه‌کانی ئایینی و سو‌فیان‌ه‌دا و دواتر له‌به‌شه‌کانی تری نووسیندا به‌کارهاتووه (به‌هار، ج ۲، ۱۳۷۶: ۷۳۰). ئەو جو‌ره ئەده‌بییه له ژێر کاریگه‌ریی به‌ره‌مه‌ عیرفانییه‌کاندا بووه و سو‌فیه‌کانیش له‌گه‌شه‌ی ئەو جو‌ره پەخشانه‌دا ده‌وری به‌رچاویان بووه (عسکری، ۱۳۲۰: ۱۹۹). پەخشانی سەرۆادار له‌روانگه‌ی ئەدەبی و جوانناسییه‌وه‌ گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه و جو‌ریک وته‌ی ئەده‌بییه که مه‌به‌ست له‌نووسینی، گه‌يان‌دنی په‌يام له‌فۆرمی ئاوازا‌ییه، بۆ‌ئه‌وه‌ی واته‌کار‌تیکه‌رت‌ر به‌خوێنه‌ر بگه‌یه‌نرێت و په‌يامی ده‌ق کاریگه‌ریی دیاری له‌سه‌ر خوێنه‌ر هه‌بێت.

پیشکەوتنی و گەشی رەوتی پەخشانی کوردی هەبوو و وەک جۆریکی ئەدەبیی رەسەن لە زمانی کوردیدا ناساندووێت.

٢- تەوهری سەرەکی توێژینەوه

بەرەمیکی ناسراوی عەللامە ئەحمەدیان کە بە پەخشانی سەرودار نووسراو، موناجاتی مەلا عەبدوللایە. ئەو بەرەمی جگە لەوێ لەباری ناوەرۆکەوه دەولەمەندە، لە رووی جوانیناسیشەوه وەک بەرەمیکی ناوازیە. لەو موناجاتنامەیەدا بەکارهێنانی سەرودار، هارمونییەکی دەنگی لە وشەکاندا ئاfrاندوو کە لایەنی جوانیناسیی و کاریگەریی مەعەنەویی بەرەمی بەرەمی بەرز کردوووە. عەللامە بە کەلک وەرگرتن لە سەرودار، سەرنجی خوێنەر بۆ چەمکە عێفرانییەکانی موناجاتنامە کە رادەکێشێت. بەکارهێنانی سەرودار لە پارێزێکی، وا دەکات خوێنەر نەک هەر لە مانای وشەکان تیگات، بەلکە بە جۆریک پەیوەندییەکی بەهێز لە گەڵ هەستی نووسەر بکات و خۆی لە دۆخیکی رۆحیی بەرزدا بپێتێت و لە دنیای مەعەنەویی بەرەمی کە نوقم بێت. لە دەقە ئایینیەکاندا کە مانای ئالۆزیان هەیە، پەخشانی سەرودار یارمەتیدەر بۆ ئەوێ پەیام و

قازی (١٧٩١-١٨٧٠) بە سەرەتای ئەم جۆرە ئەدەبییە دیار دەکرێت کە لە سالی ١٢٦٠ ک. نووسراو. ئەو مەولودنامەیە لە لایەن مەلا عەبدولکەریم مودەرریس و حاجی ئەحمەد هەزەبیەوه لە سالی ١٩٣٥ ز. لە بەغدا چاپ و بڵاو کراوەتەوه. تا ئێستا بەرەمیکی تر نەدیتراوەتەوه کە پیش ئەو پەخشانی بەو شیوازی نووسرا بێت، ئەم پەخشانی بریتیە لە گیرانەوه و باسی لە دایکبوونی پیغمبەری خۆشەویست(س) و پاشان چەند چیرۆکیکی کورت لەسەر سوود و گەورەیی مەولودی خوێندەوه (گەردی، ١٩٨٧: ٧).

پەخشانی سەرودار لە ئەدەبی کوردیدا، بەتایبەتی لە بەشی ئایینی و عێفرانیدا وەک جۆریکی ئەدەبی - هونەری ناسراو کە لە نووسینی موناجاتنامەکانی کوردیدا، بۆ دەرپەڕین و نواندنی گەورەیی خودا و بەرجەستە کردنی چەمکە عێفرانی و ئایینیەکان بەکار هاتوو. ئەم جۆرە پەخشانی لە سەرەمی زێڕینی ئەدەبی کوردیدا بەناوبانگ بوو و چەندان بەرەمی ناوازی پێنووسراو. نووسەرانی گەورە وەک: مەولانا خالید، هەزار، عەللامە ئەحمەدیان، راوچی و نووری لە بەرەمی کانیاندا پەخشانی سەروداریان بەکار هێناو و راستەوخۆ کاریگەرییان لەسەر

۱-۲- تاییه تمه ندییه کانی زمانیی موناجات نامه

۱-۱-۲- ساده بوونی زمانی

تاییه تمه ندییه کی دیاری ئاستی زمانیی موناجاتی مه لا عه بدوللا، سادهیی و رهوانیه، به پیچه وانیه زوریک له بهرهمه عیرفانییه کان که زمانیکی ئالۆز و دژواری فلهسه فی و عیرفانیان هیه، زمانی ئهم موناجات نامهیه به ئاسانی فام ده کریت. ییگومان سادهیی زمانی به واتای سادهیی مه عه وهی نییه، به لکوو به و واتاییه که خوینهر ده توانیت به ئاسانی په یوهندی به و پارانه وه و نزیانه بکات. ئهو تاییه تمه ندییه، به تاییه تی بو خوینهریکی ئاسایی که شاره زایی له سهر چه مک و زاراهه عیرفانییه کان نییه وهک تاییه تمه ندییه کی دیاری زمانیی ئهو بهرهمه ده ستینشان ده کریت و ده بیته هوئی ئه وهی بهرهمه که زیاتر سهرنجراکیش بیت.

۱-۲-۲- په نگدانه وهی وشه و زاراهه عیرفانی و ئایینییه کان

له موناجاتی مه لا عه بدوللا، زوربهی وشه و زاراهه کان سهر به ویره عیرفانی و ئاینین. ئهو زاراوانه به شیوه کی سهره کی خزمهت به لایه نی په روه ردهیی

ناوه رۆک سهرنجراکیشتر بیت. سهروادار له هونه ره کانی رهوانییه که هاوئا هه نگی ده نگی له نیوان وشه و پرسته کانداه دروست ده کات، زیاتر له کوتایی پرسته، یان به شیک له پرسته کانداه رده که ون. به کارهینانی پرستهی هاوکیش، بو تیشک خستنه سهر سیفهت و په یامه کانی ئاینی و نواندی شکۆی خودا کارتیکه ری زوری له سهر به رده نگ ده بیت. ئهم هاوئا هه نگییه له ده برپینی چه مکه ئاینیه کان له په خشانیه سهرواداردا، نهک ههر دهق له باری ئه ده بی و جوانیناسیه وه پرپایه ختر ده کات، به لکوو خوینهریش هه ست به پیروزی چه مکه کان ده کات. له زمانی عه ره بیدا سهروادار له دوایی پرسته کانداه دنووسریت؛ به لام له په خشانیه سهرواداری کوردیدا ههر وهک زمانی فارسی له سهره تاشدا، سهروادار به کارهاتووه؛ بو نمونه: نووسهر، خوینهر، هاوپی، هاوده م... (پراوچی، ۱۳۹۴: ۴۷) ئهو سی وشه سهرواداره ریک له سهره تادا و به مه بهستی جه ختکردن له سهر ئه و سی کوچکه یه به کارهاتووه. له و دریشه دا لایه نی جوانیناسی زمانی و هزریی موناجاتی مه لا عه بدوللا تاوتوی ده کریت.

چهند و چوون، به تیکرایي هاتوونه بوون... (ئهحمه ديان، ۱۳۸۹: ۴۸).

ههر به تویه: مان و ژينم، هیز و تينم، شادی و شينم، دنيا و دينم، له تۆرايه: قدر و ريزم، تين و هيزم، ههلس و كهوتم، مان و فهوتم... (ئهحمه ديان، ۱۳۸۹: ۳۵).

له عيرفانی ئيسلاميدا دوو چه مکی «بوون و نه بوون» واتای ئالۆزيان ههيه كه پيکه وه يارمه تيدهرن بۆ باشتر تيگه يشتن له حهقيقه تي بوون. «بوون» ئاماژهيه بۆ خودا و دهركه وته کانی له جيهاندا، له کاتيکدا «نه بوون» به واتای له ناو بردنی خو و گه يشتن به بهديه پنه ر و يه کگرتن له گه ل حهقيقه تي خوايي ديت. به واتايه کي تر، نه بوون له عيرفاندا به واتای نه بوونی بوون، يان نه بوونی راسته قينهيه؛ به لام له ئاستيکي بهربلاوتردا، نه بوون ده توانریت به له ناوچوون و توانه وه له خودادا ليک بدریته وه؛ بۆ نمونه، له چه مکی «فنا فی الله». بوونی راسته قينه، په هايه. خودا به بوونی په ها، يان بوونی راسته قينه ناسراوه و هه موو شتيک له وه وه سه رچاوه ده گريت. هه موو بوونه وه ره کانی تر، بوونيان له خودايه و به جوړيک بوونيان په ها، يان وه رگيراوه. ئه و وشانه له عيرفاندا، جگه له گوزارشت له ئاستي ماددي، ئاماژه بۆ په وتی

به ره هه مه كه ده كهن و بۆ ئافرانندی په يوه ندييه کي قوولتر له نيوان مرؤف و خودا يارمه تيدهرن. زاراوه کانی: «په حمهت»، «ليوردن»، «سه بر»، «تهوبه»، «پرووناکی»، «فنا فی الله» و هتد، به دريژايي به ره هه مه كه دووپات ده بنه وه و هه نديک چه مکی عيرفانی به كه لك وه رگرتن له وشه دريه كه کانی وه ک: شادی و شين، مان و فهوت و هتد، ده گه يه نن. ئه م وشانه ويپرای ساده بوون، توانيويانه به شيويه کي کاريگه ر واتا به ربلاو و سۆزداريه کانی نزاكان ده ربيرن؛ بۆ نمونه، پازيبوون به په زای خودا. له دهقه عيرفانيه کاندا پازيبوون به ويستی خودا، به واتای قبوولکردن و راده ستبونی کامل له به رابه ر ئيراده ي خودايه. ئه م چه مکه سه رتر له به رگه گرتنی دژواری و ناخوشييه کان تيده په ريت و په زامه ندي ده روونی له هه ر بارودوخ و شتيک كه خودا ديارى کردوه له خو ده گريت. ئه و كه سه ي ده گاته ئه م حاله ته هه ميشه له ئارامي پوچيدا ده بيت، چونكه هه موو کاروباری ژيانى خو ي به خودا سپاردوه و هيچ ناره زايه تيه کي به رابه ر به چاره نووسی نيه؛ بۆ نمونه له و رستانه دا: نه من ته نيا، گشت بوونه وه ر، له خوار و سه ر، له ژوور و ده ر، به حوكمی تۆ بي

جوړيک جهخت له سهر پيوستي ناووهی مروږ به خودا دهکات و په یوه نډیه کې له گهل نافرینه ری راسته قینه به یزتر دهکاته وه؛ بو نمونه: نه و چنډ پرسته یه به رده وام له سهره تاي چنډ پارانوهه دا وهک دووپات بو جهخت کردن له سهر پیزانین و سنا که تنیا شیاوی خودایه دهکات: من هر سوپاسی تو دهکم، سوپاس هر ئی تویه خواجه، سوپاس هر بو تویه خواجه... (٤١، ٣٣، ٣٥: ١٣٨٩).
١٠٣

١-٢-٤ - رازه کانی دژیهک و بهرامبه ری

رازه کانی دژیهک و بهرامبه ری له هوکاره دیاره کانی سهرنچراکیشی نه و بهرهمه یه. له پخشانې سهر واداردا، سهر واداره دژیهک کان، روژیکي گرنګ له دروستکردنی جوانی، هاوئا هه نګی و کاریګه ری پخشانې سهر وادار ده گیرن. نه م جوړه دژیهکیه له نیوان واکاندا زیاتر سهرنچراکیشی هیه و یارمه تی باشر گه یانډنی واتا و چه مکه عیرفانیه کان ده دن. عه للامه به که لک وهرگرتن له رازه ی دژیهک و بهرامبه ری توانیویه تی هاوسه نګی و هاوړیزه یی له دهقی موناجاتنامه که دا بخولقینیت. وشه دژیهک کان زیاتر له میشکی خوینه ردا ده میننه وه. بویه نه و جوړه بهرامبه ری ده توانیت یارمه تی خوینه ر بدات، باشر له بابته، په یام و ناوه پوکی

روحي بهره و خودا و حقیقه تیش دهکن. زورجار «بوون» ئاماژه بو بوونی راسته قینه و هه تاهه تایی خودا دهکات، له کاتیکدا نه بوون ده توانیت ئاماژه به چه مکه کانی ده رکه وتن و دیارکردنی بوونی خودایی بکات. له روانګه ی عیرفانیه وه، بوونی راسته قینه، تنیا خودایه و بوونه وهره کانی تر ده رکه وتن بوونی خودان که له ئاستیکي نرمتر له بوونی راسته قینه دان. هه روه ها نه بوون به مانای له ناوچوون نیه، به لکوو به مانای نه بوونی سهر به خوئی و وابسته یی به بوونی راسته قینه دیت. به واتیاه کی تر، بوونه وهره کانی تر بوونیان په یوه سته به بوونی خودا.

١-٢-٣ - دووپات

دووپات له رازه دیاره کانی زمانی موناجاتی مه لا عه بدوللایه. نه م تاییه تمه نډیه له زمانی عیرفانی و ئاینیدا به زوری وهک ئامرازیک بو جهخت کردنه وه له سهر داواکاریه کانی مروږ له خودا و هه روه ها وهک شیوازیک بو ئاسانکاری بو گه یشتن به دوخی پارانوه به کار ده ینریت (کوشش، ١٣٩١: ٨٠). له موناجاتنامه دا دووپاتی ده سته وشه و پرسته کان، به تاییه تی له شیوه ی نژای لیبوردن و داوای یارمه تی له خودا دهربراهه. دووپاتی پرسته به

موناجاتنامە کە تیڭگات؛ بۆ نموونە لەو
رێستانەدا هەموو وشە سەر وادارەکانی بە
شیوەی بەرامبەری دەرپراون:
چونکە تەنیا لە تۆرایە: شیرینی و
تالی، گەیی و کالی، تەختی و چالی،
تالی و زالی، گیلی و حالی، پری و
خالی (ئەحمەدیان، ۱۳۸۹: ۳۳).

۲-۱-۵- زمانی سۆزداری و هەستی

زمانی نووسینی موناجاتی مەلا
عەبدوڵلا، زمانیکی سۆزدارییە کە
گوزارشت لە ویست و هەستی
ناوەوەی مەرۆف دەکات. عەللامە ئەو
زمانە ی بۆ نیشاناندانی لاوازیی مەرۆف
لە بەرەبەر شکۆی خودا بەکار هێناوە.
نووسەر لە زۆر نزادا باس لە تەوبە،
شەرم، پەشیمانی، سۆز، خوشەویستی
خودا دەکات. ئەم زمانە سۆزدارییە، لە
وروژاندنی هەستی ڕۆحیی خوێنەر
و بەتایبەتی لە ئافرانندی هەستی
نزیکبوونەوە لە خودا کارتیکی هەستی
بەرچاوی هەیه.

۲-۱-۶- هیما و وینەسازی

هەر لە کۆنەو بەکارهێنانی
هیما لە ئەدەبدا باو بوو. هیما لە
بنەرەتدا رێشە ی لە ئەدەبی پیش
ئێسلام، چیرۆک و سۆفیگەری
دوای ئێسلام، شیعری کۆمەلایەتی
نوی و چیرۆکە شیعری داکوئاو.
هیما لایەنی جوانناسیی پەخشان

و شیعری دەوڵەمەندتر دەکات، ئەو
لە کاتی کەدا بەردەوام لە ڕوالتی
وشە تی دەپەریت و مامەلە لە گەل
ناواخنی چەمکەکانی ناو کۆمەلگە
دەکات. هیما، هەلقولای بەستینە
جۆراو جۆرەکانە و لە پەيوەندی بە
پیداویستی هەمەکانی مەرۆف سەرچاوە
دەگریت و دەرخی بابەتی
نهیینی تاکەکەسییە (حسینی، ۱۳۹۸: ۲۶۹).
عەللامە لە موناجاتنامەدا
زمانی هیمایی بەکار هێناوە.
ئەو تاییەتمەندییە لە وەسفی
خودا، دنیای شاراوو و حالەتە
پۆحانییەکاندا دەرکەوتوو. لەو
بەرەمەدا زمان بەشیوەیەکی تاییەت
ئاوێتە ی خواستەکانی وەک: «قەلەم»،
«پرووناکی»، «سییەر» و هتد-یە کە
هەرم کام گوزارشت لە باروودۆخی
پۆحی، یان عیرفانی دەکەن؛ بۆ
نموونە:

خوایه! بە وینە ی کەرەمیک، پیم
بە زمان و قەلەمیک، زمانێ حەقی
پێ بلیم، یا هەر نەبی ناحەق نەلیم،
قەلەمی ناحەقان بکوئ، چونکە
زمانێ حەق نەلی، بە ناحەقان
بلی، بەلی، قەلەمیکیش لە حەق
هەلی، بۆلای ئەو ی ناحەق دەلی،
بەلانی دەبزوون دەکەونە کار، وەکوو
دوویشک و مشک و مار، پیوەدەدن
بە بی ئەژمار، لە وان چاکتر بە

نهینى، فريودان، كه لكه له، گنده لى و دوژمنايه تى نهينى ده كهن؛ به لام له هه مانكاتدا له هه نديك حاله تدا ده توانن هيماي سيفه ته كاني وهك: زيره كي و فيلبازي و ململاني له گهل نه فسي خراپه بن.

۷-۱-۲- ئاوازي زماني

له مونا جاتي مه لا عه بدو لالا، گرنگيه كي تايبه ت به ئاوازي ناوه وهى وشه و پرسته كان دراوه. ئهم ئاوازه له ريگه ي به كار هيناني سه روادار، دووپاتي دهنگ، رازه كاني بيژه يي وهك هاوشيوه دروست بووه. هه نديك جار دووپاتي پرسته له مه ودايه كي جياوازا لايه نيكى مه عنه ويى تايبه تى به بهر هه مه كه به خشيوه كه خوينه ر ده خاته بير كرده وه. ئهم تايبه تمه ندييه نشان ده دات مونا جاتنامه جگه له وهى ناواخنى عيرفانى و ئاييني ههيه، له پرووى ئاوازي زمانيشه وه وهك بهر هه ميكي ناوازه و دهوله مند هه ژمار ده كريت؛ بو نمونه: دووپاتي سى وشه ي «شكا، شكا و داشكا» كه له نيوانيان رازه ي ناسراوى جوانكار يي بيژه يي، واته هاوشيوه ههيه، ئاوازي زمانى بهر هه مه كه به هيز تر بووه. له نيوان «شكا» ي يه كه م و «شكا» ي دووه مدا هاوشيوه ي ته واو ههيه، هه ر دوو وشه له پيتدا وهك يه كهن؛ به لام له واتادا جياوازيان ههيه. له

دهيان جار، لاله په ته و نه خوينه وار) ته حمه ديان، ۱۳۸۹: ۳۴).

قه له م هيماي هوشيارى و ئازادى و روشنبيرييه، وشه يه كه خودا سويندى پى خوار دووه. له قورئاندا سوريه ك به ناوى قه له م ههيه (خرمشاهى، ۱۳۷۷: ج ۲، ۱۲۵۸). له گيترانه وه كاندا، ليكدانه وهيه كي زورى له سه ر كراوه، له وان ه؛ يه كه م مه خلوو قى خودا، ئه و ئاميره ي كه فريشته كان به و وه حى، يان نامه ي كرده وه كاني پتي ده نووسن، ناويك بو ئيمامى عه لى (ع)، يان فريشته يه كي پرووناكى. هه نديك له سوفيه موسلمان ه كان پينانوايه قه له م ئاستيكي بوونى ههيه و يه كه م دروستكراوى خودايه، يان «عه قلى يه كه م» ه. به واتايه كي تر، قه له م ئامراز يكه بو نووسين به كار ديت. ئهم وشه يه له قورئانى پيروزدا چوار جار هاتووه؛ سورهى قه له م، ئايه تى يه كه م؛ سورهى ئالى عيمران، ئايه تى سييه م؛ سورهى لقمان، ئايه تى ۲۷؛ سورهى عه له ق، ئايه تى چواره م (حسينى بحرانى، ج ۵: ۴۵۴).

له ئه ده بى عيرفانيدا، دوو پشك، مار و مشك به شيوه يه كي بهربالاو، وهك هيمما به ماناي جياواز به كار هاتوون. ئهم هيممايانه به گشتى په يوهستن به چه مكه نه رينيه كان و له ئه ده بى عيرفانيدا، ئامازه به هه ره شه ي

نیوان «شکا و داشکا» دا، هاوشپوهی زیادی سهرتا ههیه. دیسان له نیوان دوو وشه ی «پهحمهت» «پهحم» هت هاوشپوهی لیکدراوهی دابراو ههیه. دوو وشه له پیتدا وهک یهک و هاوشپوهن؛ بهلام له واتادا جیاوازیان ههیه. پهنگدانهوهی ئه و رازانه جگه له هاوئا ههنگی نیوان سهروادارهکان، لایه نی جوانیناسیی رسته کانیشی دهوله مه ندرت کر دووه. «له دهقه عیرفانییه کان، جووله له بیژه وه به ره و واتیه» (اسپرهم، ۱۳۸۳: ۱۰۵).
بو نمونه:

خوایه! توبه، توبه له و توبه یه ی شکا، بپروا شکا له بن شکا، نرخ ی بروای پی داشکا) ته حمه دیان، ۱۳۸۹: ۱۱۳). خوایه! چی دهمدیه ی به په حمه ت بی، کاتی مردم ئه و «پهحم» هت بی... ته حمه دیان، ۱۳۸۹: ۸۴).

۸-۱-۲- کاریگه ری له سهر ههستی خوینهر

زمانی موناجاتی عهلامه ته حمه دیان، بههوی سهرواداربوونی به جوړیکه ده توانیت کاریگه ریه کی سۆزداری و مه عنهوی له سهر ههستی خوینهر هه بیت. له خویندنه وهی ئه و په خشانهدا، خوینهر ههست به نزیکبوونه وه له خودا دهکات و یارمه تی ده دات بو ئه وهی په یوه نندیه کی

به هیزتر له گهل خودا دروست بکات، به تاییه تی له و ساتانه ی نووسهر داوای لیوردن و پینمایی و یارمه تی له خودا دهکات. ههروه ها زمانی به ره مه که توانای ئه وهی ههیه، به ردهنگ ناچار بکات له به رابه ر دژواری و کیشه کانی ژیاندا بیر له به هاکانی پوچی و ئه خلاق ی بکاته وه. ئه م به ره مه نه ته نیا بو که سانی خاوه ن به هره ی زانست و عیرفان، به لکوو خوینهر ی که م ته زمونیش لی تیده گات. به کارهینانی زاراه عیرفانی و ئاینیه کان، زمانی سۆزداری، دووپات بو جه ختکردن و هتد، به شیک له تاییه تمه نندیه دیاره کانی زمانی ئه و به ره مه ن. بوونی ئه و تاییه تمه نندیانه وای کر دووه له ته ده بی عیرفانی و ئاینیدا، ئه و موناجاتنامه یه به ره مه میکی سه رنچراکیش و ناسراو بیت. ئه م زمانه ته نیا بو پارانه وه نییه، به لکوو ئامرازیکی په روه رده بی و پوچییه، خوینهر به ره و کاملبوونی پوچی پینمایی دهکات.

۳- لیکدانه وهی ئاستی هزری موناجاتنامه

موناجاتنامه ی مه لا عه بدوللا، به ره مه میکی عیرفانی- ته ده بییه، که بههوی سهرواداربوونی له ویزه ی کوردیدا وهک به ره مه میکی ناوازه ناسراوه. گرنگترین په یامی ئه خلاق ی

ئەو بەرھەمە بریتیە لە: جەختکردن لەسەر خۆناسین و خوداناسین. لەو بەرھەمەدا عەللامە بە زمانیکی ئەدەبی و لە چوارچێوەی پەخشانی سەرۆادار لە گەل ئافرێنەری دێتە موناچات و نزاکردن. پەشەکانی پەرن لە ئەزموونی ئایینی و عێرفانی. ھەر نزایەک بە نیوی خودا دەست پێ دەکات و دەریدەخات حیکمەتی خودا لە رۆحی پاک و بێ گەردی عەللامەدا دەرکەوتوو. بە زمانیکی سادە و رازاوە، گوزارشت لە پەيوەندیەکی قوولی نیوان مەرۆف و خودا دەکات. بە شیوەی مەرۆفیکە بێ پەنا، پەسنی خودا دەکات و داواکارە دل و رۆحی پر لە خۆشەویستی بکات. ئەم پارانەوانە بە زمانیکی ئەدەبی، پێداویستیەکانی دەروونی مەرۆف لە پەيوەندی لە گەل خودا دەردەپەرن.

خوایە! تۆبە، لەوێ کۆتەم و دەبوو نەپلیم، لەوێ نەمکوت، دەبوو بیلیم، (ئەحمەدیان، ۱۳۸۹: ۱۱۳). سەرچاوەی پارانەوانەکان، قورئان، حەدیس و فەرموودە سۆفییەکانی پێش خۆیەتی. یەکیەک لە ھۆکارەکانی دەولەمەندی ئەو بەرھەمە، ھاندان بۆ بێکردنەو لە بەدیھینەر و داھینەری ئەرز و سەمایە. جەختکردن لەسەر حیکمەت و ھۆشیاری لە گرنگترین پەيامەکانی موناچاتنامە یە کە عەللامە لە شیوەی رستە و

دەستەوشەیی جۆراوجۆردا ئاماژە بەو بابەتە دەکات. ھۆشیاری و حیکمەت پەيامیکە ھەمیشە لە لووتکەیی فێرکاریە ئایینیەکاندا بوو. مەرۆف دەتوانیت بە ھۆشیاری پلان بۆ دنیا داڕێژیت و ھەک ھاندەرێک کۆمەلگە بەرھەو پێشکەوتن ببات. بە پێچەوانە، نەبوونی ھۆشیاری دەتوانیت کۆمەلگە چەقەستوو بکات. عەللامە وێرێ جەختکردن لەسەر ھۆشیاری، ئاماژەیی بە دارشتنی دنیایینیش کردوو. ھیوای گەرانەو بۆ لای خودا، بابەتیکە دیکەیی ناوەرۆکی ئەو موناچاتنامە یە. ئەم بابەتە لە ھەموو دەرپەڕینەکانی موناچاتنامەدا خۆدەنوێنیت؛ عەللامە خواھنی بێکردنەو یە کە پالنەری ژیانە. کاتیک مەرۆف ھەست بە دابەران دەکات و بەدوای گەشتن بە خودایە، ئەم ھەستە واتایەکی نوێ بە ژیانە دەبەخشیت. لێرەدا یە ژیان و اتا و ناوەرۆکیەک دەدۆزیتەو، بۆیە مەرۆفی خواناس ژیان تەنیا لە روالەتدا و لە خواردن و خەوتن بەرتەسک ناکاتەو، بەلکۆ ژیان بە مانایەکی بەربلاوتر دەزانیت کە بەگەشتن بە بەدیھینەر و اتا دەگریت. کاتیک مەرۆف بەھیوای گەشتن بە ئافرێنەر بیت، ژیانە واتایەکی نوێ دەبیت و تەنانەت پیربوون و مردنیش واتای ئەو دەبیت کە مەرۆف گەنجتر دەبیتەو؛ چونکە

زۆر سابەر بن، لە ڕۆی بڕوا خۆراگر
(بن) ئەحمەدیان، ١٣٨٩: ٨٣).

تەوەرێکی سەرەکی ناوەرۆکی
مونا جاتنامە، ئەوەیە کە خودا لە
ناوەندایە. ئەو بیرۆکەیە لە هەموو
بەشەکانی مونا جاتنامەدا بەروونی
دیارە و ھۆکارێکە و لە مەرۆف
دەکات، هەموو شتێک جگە لە خودا
بێ بایەخ بزانیت. بۆ نموونە:

مانای وشەی «سبحان الله»،
سەرۆوی عەقڵن کاری «الله»، نە
من تەنیا گشت بوونەوەر، لە خوار
و سەر، لە ژوور و دەر، بە ھۆکمی
تۆ بێ چەند و چوون، بە تێکڕایی
ھاتوونە بوون، کە پێت فەرموون
«کن فیکون» کە ویستیش دەچنە
نەبوون) ئەحمەدیان، ١٣٨٩: ٤٨).

واتە: هەموو بوونەوەرەکان،
لە ھەر ئاستێکدا بن، ئافرێنراوی
ئێرادەی خودان. «بە ھۆکمی تۆ»
ئاماژەیە بۆ دەرکەوتن و ئێرادەی خودا
کە دنیای بە پێی ھیچ نێوەندگیرییەکی
راستەقینە خولقاندوو. لە عێفاندا
ھەموو بوون، جگە لە دەرکەوتنی
ناو و سیفاتە ئیلاھیەکان شتێکی تر
نییە. ئەم تێروانینە نزیکە لە ڕوانگەی
ئێینی عەرەبی و ڕوانگەی یەگرتوویی
وجودی (وحدت وجود). ئەو بەشە
ئاماژەیە بە ئایە «إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ» (یس: ٨٢). لە
ڕوانگەیەکی عێفانییەو: كُنْ فَيَكُونْ

مەرۆف لە خۆشەویستەکەی (خودا)
نزیکتەر دەبێتەو، بۆیە بە ئومێدەو
بەرەو ئامانج و ھیواکان دەجووڵێت.
ھزریکی عێفانیی ڕەسەنی دیکە
کە لە مونا جاتنامەدا وروژێنراوە،
گرنگیدان بە ڕەزای خودایە و عەللامە
لە بەشە جیاوازیەکانی ئەم بەرھەمە
لێکدانەوێ لەسەر کردوو.

خوایە! ڕازی بوونی تۆ بێ ویستم،
بەر ھۆکمت بێ قەسەد و ھەستم)
ئەحمەدیان، ١٣٨٩: ٦٥).

پەیامێکی دیکە مونا جاتنامەدا
جەختکردنە لەسەر سەبر و خۆراگری.
سەبر لە ھۆکارانەیە مەرۆف لە ناویدا
و ناسپاسی و ناشوکی دەپارێزێت و
بەردەوام لە قورئانی پێرۆز و فەرموودە
سۆفیە ناسراوەکانی ئیسلامیدا جەختی
لەسەر کراوەتەو. سەبر و خۆراگری لە
بەرامبەر کێشەکانی ژیان و دنیا دەبێتە
ھۆی ئەو کە کاردانەوێ دەمارگیری
و سۆزداری لە مەرۆفدا نەمینن، بۆیە
مەرۆفی سەردەم کە لە جیھانی مۆدێرنیتە
و زالبوونی تەکنەلۆجیادا ڕووبەرۆوی
شیواوی و گوشارە جۆراوجۆرەکانی
دەرۆنی دەبنەو، دەتوانن بە بوونی
ئەو تاییەتەندیانە لە بەرابەر زۆریک لە
ناخۆشیەکاندا خۆراگر بن. پارانەوکانی
عەللامە لە شیوەی ئەم دەستەوشە
بەنرخانە، ئەو پەیامەمان وەبیر دینێتەو.
خوایە! لە تۆ داوا دەکەین، خوایە!
کە تەنیا تۆمان پەنایە، کۆمەڵی مە

ته نیا له تۆرایه: بوون و مانم...)
 (همه ديان، ۱۳۸۹: ۳۳).

۳- جوانيناسیې زمانی

ته ده بی عیرفانی جگه له تیرامان له
 چه مکه عیرفانیه کان، همه میسه به هوئی
 فورم و پیکهاته ی زمانیوه جی
 سه رنجی نووسه ر و شاعیران بووه.
 دیارترین ده رکه وته کانی هم زمانه،
 په خسانی سه رواداره؛ شیوازیک که به
 که لکوهرگرتن له هاوته ریپی بی پیژیه و
 ئاوازی و شه کان، شیواز و ده رفه تیگ
 بو چه مکه عیرفانیه ئالوزه کان
 ده ره خسی نیت که له فورمیکی ئاوازی
 و جوانکاریدا پیشکesh بکړن.
 په خسانی سه روادار، به تایهت له
 ده قی موناجات نامه کاند، نه ته نیا وه ک
 ئامرازیک بو گه یاندنی ناوه پړوک،
 به لکوو وه که به شیک له ته زمونی
 عیرفانیس ده وری بووه؛ چونکه
 ئاوازی زمانی و ریتمی په خسانی
 سه روادار ده توانیت حاله تیکی
 ریزگرتن له به رده نگ دروست
 بکات. سه روادار بوونی په خشان وا
 ده کات وشه و رسته کانی ناو ده ق به
 شیوه یه کی سروشتی هاوئا هه نگ و
 ته کووز ده رکه ون. ته و هاوئا هه نگي
 و هاوکیشیه ده نگیه وا ده کات
 خوینه ر، یان گوینگر زیاتر له پرووی
 دهروونی و سوزداریه وه سه رنجی
 بو په یامی به ره ه مه که رابکیشریت.

«بیه و ده بیت» هیما ی ده رکه وتنی
 خودایه: بوون به فه رمانی خودا
 به دی دیت. هم رسته یه ههروه ها
 ئامازه یه بو له ناوچوون به ئیراده ی
 خودایي: ههروه که چوون بوون به
 ئیراده ی خودا دیته ئاراهه، به هه مان
 ئیراده ش نامیتیت. له عیرفاندا بوون
 له سروشتی خویدا مومکین نیه؛
 به لکوو په یوه سستی بوونی خودایه.
 ته گهر خودا نه یو سبتیت، هیچ
 نامیتیت هوه. هم تیروانینه عیرفانیه
 له گهل فه لسه فه ی ئیشراقی و حیکمه تی
 موته عالییه یه که ده گریته وه. ده کریت
 به شیک له بیرکړنه وه ی عه للامه وه که
 جوریک له دونیایی فله لسه فی که
 جه خت له سه ر به ها و پیگه ی مرؤف
 ده کاته وه، پیناسه بکه یین. عه للامه
 ته همه دیان به رده وام خو شه ویستی
 خو ی بو به دیه پنه ری تاقانه ده رپړیوه.
 خودا په رستی بو ته و تایهت به
 شوین و کات، نه بووه و بوونی خودا
 بو ی به رده وام ئاماده یه و بو ساتیکش
 گه وره یی له بیر نه کړدووه؛ چونکه
 همه وو بوون و نه بوون له و ده زانیت
 و ته نیا بو زاتی پاکي کړنوش ده بات
 و شوکرانه بژی ری بوون، سامان،
 خوشی و شادییه کانی تی؛ بو نمونه
 له و رستانه دا:

خوایه! من هه ر سوپاسی تو
 ده که م، سوجه و رکوع بو تو ده به م،
 چونکه ته نیا له تۆرایه: چونکه

۱-۳- پیک و پیک و هاوئا هانگی هزری

په خشانى سهر وادار به شيويه ك
داده پيژر پيژر كه وشه كاني به سهرنج و
له سهر بنه ماي هزريه وه هله بپژر درين.
ئهم تايه تمه ندييه ئهو دهر فته ته به
عه للامه داوه روانگه عيرفانيه كاني
به شيوازيكي پيكي و پيكي دهر بپري. ئهو
هاوئا هانگيه هزريه له گهياندي په يام
و واتاي چه مكه عيرفانيه كان كاريگه ري
به رچاوي له سهر ههستي خوينه ر ههيه،
بويه پي كهاته ته توكمه له وه په خشانده
واي كردووه چه مكه كان به زمانكي
پروونتر و كاريكه رتر دهر بپري. ئهو
تايه تمه ندييه، له نووسراوه كاني ثانيي و
ئه خلاقي عه للامه دا زور به رچاوه، بويه
خوينه ر ده توانيت به ئاساني په يوه ندي
به وه موناجات نامه يه بكات.

۲-۳- نواندني هيژي زال بوون به سهر زماندا

ديارترين تايه تمه نديي زمانيي
موناجه تنامه ي عه للامه ئه حمه ديان،
نواندني توانايي به رچاوي عه للامه له
دارشتني وشه كاني سهر واداره. ئهم
ليها تووييه دهر خه ري ئاستي ئه ده بي
و شاره زايي ماموستا له سهر زمانى
ره سه ني كوردييه و پولكي بنه رته ي
له گهياندي ههستي خهستي عيرفاني
و بهرز نواندني زمانى كوردي بو
نووسيني په خشانى سهر وادار و

موناجاتي مه لا عه بدوللا، له نمونه
دياره كاني ئهو جوړه ئه ده بييه كه
به كه لكوه رگرتن له سهر وادار،
جواني وشه و ده وله مه نديي واتاي به
شيويه كي به رابه ر به يه كه وه گریداوه.
له وه به ره مه دا ئوازي زمانى نه تني
له سهر وادار و دووپاتي بيژه ييدا،
به لكوو له به كاريه ناني وردى وشه و
رسته كانيش دهر ده كه ویت.

له رووي زمانيه وه، موناجاتي مه لا
عه بدوللا، زمانكي ئوازي و ره سه ني
ههيه. نووسه ر به كه لكوه رگرتن له
رازه ئه ده بييه كاني وهك: خواستن،
هيما، هاوشيوه و هتد، توانيوه تي
زمانكي ساده و له هه مان كاتدا
ئالوز و هونه ري دروست بكات كه
خوينه ر به ره و بيركرده نه وه هان بدات.
ئهم رازانه واده كن وشه و رسته كان
جگه له گهياندي واتا، دهر وشاوه
و سهرنج ر اكي شيش دهر كه ون. له وه
به ره مه دا دووپاتي وشه سهره كييه كان
و هاوئا هانگيه دهنگي، كه شيكي
ئاوازي ههست بزويني دروست
كردووه كه نهك هه ر بو گويدان
دلر فين و خوشه، به لكوو له گهياندي
چه مكه عيرفانيه كانيش به شيويه كي
كاريكه ر يارمه تيده ره. له دريژه دا،
چه ند لايه نيكي جواني ناسيي زمانى
موناجاتي مه لا عه بدوللا شروقه
ده كریت.

هونه‌ری و شیعری له و به‌ره‌مه‌دا ده‌وری سه‌ره‌کی هه‌یه. ئه‌م پیکهاته زمانیه، سه‌رت‌له‌ گواسته‌وه‌ی واته‌ وه‌ک ئامرازیک بو دروستکردنی جوانی و سه‌رنج‌راکیشیی ئه‌ده‌بی به‌کار ده‌هێنریت. ئاوازی وشه‌کان و هاوئا‌ه‌ه‌نگیی ده‌نگه‌کان له‌ په‌خشانی سه‌رواداردا، وه‌ک شیع‌ر، ریت‌میک‌ی سروشتی به‌ ده‌قه‌که‌ به‌خشیوه‌ که‌ جگه‌ له‌ کاریگه‌ریی مه‌عنه‌وی، هاوده‌نگیی وشه‌کانی سه‌رواداریش ده‌هێنێته‌ ئاراوه‌. په‌خشانی سه‌روادار ده‌توانیت که‌شیکی هاوشیوه‌ی شیع‌ر دروست بکات، «بۆیه‌ زۆرێک له‌ مامۆستایان پێیان وایه‌ په‌خشانی سه‌روادار هه‌نگاوێک له‌ شیع‌ر مه‌ودای هه‌یه‌» (کوشش، ۱۳۹۱: ۸۲).

۳-۵- ئافرانندی یه‌ک‌گرتوویی مانایی

په‌خشانی سه‌روادار نه‌ک هه‌ر له‌ رووی ده‌نگیه‌وه‌، به‌ل‌کوو له‌ رووی واتاشه‌وه‌ یه‌ک‌گرتوو و ته‌کووزه. ئه‌و یه‌ک‌گرتوویی واتایه‌، ناپاراسته‌وخۆ کاریگه‌ریی مه‌عنه‌ویی مونا‌جات‌نامه‌که‌ی زیات‌ر کردوه‌. له‌ ده‌قه‌ ئایینی و عی‌رفانییه‌کاندا په‌خشانی سه‌روادار، ئامرازیکه‌ بو‌ ده‌رب‌رینی چه‌مکه‌ ئالۆزه‌کان. هاوئا‌ه‌ه‌نگیی وشه‌ و پرسته‌ له‌ جو‌ره‌ په‌خشانه‌دا ر‌یگه‌ی به‌ عه‌لل‌امه‌ داوه‌ به‌ جوانترین شیوه‌ واته‌ و چه‌مکه‌ ئایینییه‌کان ده‌رب‌ریت.

پیکه‌تنانی ئاوازی ناوه‌وه‌ له‌ ده‌قی مونا‌جات‌نامه‌که‌ هه‌یه‌. وێناکردنی هێزی زمانی له‌ دروستکردنی وشه‌ی سه‌رواداردا له‌ ته‌وه‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی جوانیناسیی ئه‌و به‌ره‌مه‌ ده‌ژمێردریت. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ جگه‌ له‌ ده‌رخستنی شاره‌زایی عه‌لل‌امه‌ له‌ ئافرانندی وشه‌ سه‌رواداره‌کان، هه‌ستی عی‌رفانیی خوێنه‌ریش وه‌جووله‌ ده‌خات و ئاواز له‌ زماندا دروست ده‌کات و کاریگه‌رییه‌ مه‌عنه‌ویییه‌کانی به‌ره‌مه‌مه‌که‌ به‌هێزتر ده‌کات. سه‌رواداره‌ ورده‌کان زمانی ئه‌و مونا‌جات‌نامه‌یه‌ له‌ په‌خشانیکی ئاسایی، بو‌ به‌ره‌مه‌میک‌ی ئه‌ده‌بی- عی‌رفانی به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌، بۆیه‌ خوێندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌، ده‌سه‌لاتی زمانی و لی‌هاتوویی عه‌لل‌امه‌ له‌ نووسینی په‌خشانی سه‌روادار ده‌سه‌لم‌ینیت. ئه‌و وردبینیه‌ی عه‌لل‌امه‌ له‌ هه‌ل‌ب‌ژاردنی وشه‌ و پیکه‌اته‌ی پرسته‌کان، پینگه‌ و بایه‌خی زانستی ئه‌و به‌ره‌مه‌ی ده‌رخستوه‌.

۳-۳- ئافرانندی چێژی هونه‌ری و شیع‌ری له‌ په‌خشاندا

لایه‌نیکی دیکه‌ی جوانیناسیی زمانی مونا‌جاتی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا، تیکه‌ل‌کردنی توخمه‌کانی ئه‌ده‌بی و شیع‌ری له‌ ده‌قی مونا‌جات‌نامه‌که‌ دایه‌. به‌کارهێنانی پسپۆرانه‌ی په‌خشانی سه‌روادار، له‌ ئافرانندی چێژی

ئەم تاییه تمەندییه له وتاره ئایینییه کانی
عهلامه شدا دهرکه وتوووه، به تاییه تی
له و مونا جات نامیه دا ده توانین وه ک
تاییه تمەندییه کی دیاری ئەو به رهه مه
دهستیشانی بکهین.

۴- ئەنجام

مونا جات نامیه ی مه لا عه بدوللا،
له نموونه دیاره کانی په خشان
سه روادار له وێژه ی هاوچه رخی
کوردییه که عهلامه جوانی وشه
و واتای به شیوه یه کی پسپۆرانه
به یه که وه گریداوه. پرسته کانی ئەو
به رهه مه نزیک بوونه وه له خودا،
به خشین و په حمه تی خوایی و هتد،
ده گوازنه وه. زمان له م به رهه مه دا
ته نیا ئامرازیک بۆ دهرپرینی چه مکه
عیرفانییه کان نییه، به لکوو جوانییه کی
تاییه تی له خۆیدا هیه که خۆنهر
له خۆندنه وهیدا چیژ وهرده گریت.
دهره نجامی توژیینه وه که دهریده خات
ئەو مونا جات نامیه یه له دوو پرووه وه
جیی سه رنجه: له لایه ک ساده یی
و په وانی زمانی و له گه ل ئەوه شدا
ئەده بی و رازاوه بوونی ده قی
مونا جات نامیه که و له لایه کی دیکه
هزری ئایینی و عیرفانی که تانوپۆی
مونا جات نامیه که ی داگرتوووه. له
به شی زمانی دا، به کارهینانی رازه کانی
وه ک: دژیه ک، به رامبه ری و دووپات
وایکردوووه خۆنهر په یوه ندییه کی

نزیکی له گه ل ده که دا هه بیته و
ههستی بجووڵیتیت. له لیکدانه وه ی
به شی هزری مونا جات نامیه دا
چه مکه کانی وه ک: بوون، ته و به،
سه بر، رزا و خۆشه ویستی به شیوه ی
هیمایی دهربراون. ئەم چه مکه
دهریده خه ن عهلامه پروانگه یه کی
عیرفانی له نووسینی ئەو به رهه مه دا
بووه و هه ولای داوه له فۆرمی نزا و
پارانه وه دا بیگه یه نیتیه خۆنهر. ئەو
مونا جات نامیه یه به دهرپرینیکی
ساده، به لام قول، ههستی ناوه وه ی
مروفتیک به رابه ر به خالق به
جوانترین شیوه وینا ده کات. ئەم
چه مکه نه ته نیا بۆ کهسانی ئایینی،
به لکوو بۆ هه ر که سیک که به دوای
واتا و ئارامیی ژیان بیت، کاریگه ر و
دلخۆشکه ره. ئەنجامی لیکۆلینه وه که
ئەو راستییه دهرده خه ن که ئەو
مونا جات نامیه یه ته نیا ده قیکی ئایینی-
عیرفانی نییه، به لکوو به رهه میکی
ئەده بی و هزری به نرخه و ده توانیت
بۆ توژیهرانی وێژه ی عیرفانی و ئایینی
ئیلهام به خشی بیت. ئەو خۆندنه وه یه
ئەوه مان بۆ دهرده خات که چۆن
ده کریت چه مکه عیرفانی و مروییه
ئالۆزه کان به زمانیکی شیرین و
ئاوازدار دهربردریت، به شیوه یه ک
هه م دل ئارام بکاته وه و هه م عه قل
به واتا سه رقال بکات.

جيهانينى حاجى قادرى كۆيى له به يته شيعرىكى به ناوبانگيدا

د. ئيدريس عەبدوللا

پیشه کی

ئەگەر بە تیرامانەوه لە شیعەرکانی هەندی لە شاعیرە کلاسیکیەکانمان، یان نوێ و هاوچەرخیەکانیشمان، وردبینەوه و لەگەڵ رەوتی بەسەرھاتەکانی میژوو و واقعی خۆمان و هەوایی میللەتان بە یەکیان بگرین، ئەوسا هەست دەکەین، هەندی لەو شاعیرانە لە زۆربەی بەیت و کۆپلەکانیان وەکو بیرمەند و زاناو هەندیجار وەکو فەیلەسوفێک بیریان کردۆتەوه و دوور و گەوهەری گرانبەهای ژیار و ئایین و شارستانیەتێان بە بەرۆکی ئەدەبی کوردییەوه کردوو، بەلام ئەگەریش بەیت و هەر سەر پێی شیعەرکانیان بخویننەوه، وەکو پیموایە، زۆربەمان هەر بە سەر پێی دەیانخویننەوه، بۆیە زۆرجار هەق نادەینە ئەو شاعیرە گەورانەمان و ئەو بیرە گەورەیی ئەوان پیشکەشیان کردوو، بە ناپەرەوا دەیفەوتین، چونکە لیان تێنەگەشتووین، کە لیسیان تێنەگەین و نەچینە نێو قولایی مەبەست و ئامانجەکانیان، ئەوسا پڕۆشنیری و زانستی و دلسۆزی شاعیرە کە دەفەوتین، خوشمان بەهرەمەند نابین لەوێ بە جوانی پیشکەشمان کرابوو، بەوێش لە ئاکامدا وەکو نەتەوه هەموومان زەرەر دەکەین.

سنووری وتار

لیکۆلینەوه و نووسین بیات، واقعی رەخنە و تیگەشتن و سوودەرگرتنمان لە کەلتوری ئەدەبی کلاسیکی و ئەدەبیاتی تازەو هاوچەرخیشمان بەرهەوپیش بیات.

گەشت لەگەڵ بەیتەکی حاجی

حاجی قادری کۆی لە سەرەتای چامە بەناویناگەکی، (گۆتم بە بەختی خەوالوو).. وەهای نووسیوه:

لەم دەرفەتەدا، گەشتێک لەگەڵ بەیتێک لە بەیتەکانی شاعیری ناودار و زانای بلیمەت و بیرمەندی گەورە کورد، حاجی قادری کۆی دەکەین، ئەوەندە تیگەین، واتای لیپەلەنجین و بە نمونە پراکتیکی و واقعیەکانی نەتەوهی خۆمان و میللەتانی دیکەشی دەبەستینەوه، بەو هیوایی بابەتێکی بەسوود بێ و سەرنجمان بۆ تەرزیکێ دیکە لە

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئهتۆ
بی و خودا

له خه وه ئسته زهمانی بچینه وه ئه و لا
له رووی بنیاتی به لاغیه وه

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئهتۆ
بی و خودا

له خه وه ئسته زهمانی بچینه وه ئه و لا
له م پرووه وه ئه م بهیته زۆر هونه ریه،
گرنگترین پرووه هونه ریه کانی ئه مانه ی
خواره وه ن:

۱- قسه کردن له گه ل بهخت،
لادانی هونه ریه، له به لاغیه ی
کۆندا له زانستی (جوانکاری
- البدیع) هونه ری (ته جرید)
ی پیده لێن. له ره خنه ی نویدا
(به ئینسانکردنی شته کان) ی
پیده لێن.

هه ره له به لاغیه ی کۆندا، له
زانستی (پروونیتری - الیان)، هونه ری
مه جازی به په یوه ندی که رتی
پیده لێن، چونکه (بهخت) که رته
له (کهس)، باسی ئه و که رته کراوه
و مه به ست که سه که یه، که گشته،
چونکه ئه قل رینگه نادات، قسه
له گه ل بهخت بکری، بیگومان
ده بی ئه و قسه یه له گه ل ئینسانه که
کرا بی، که خودی شار خویه تی.
به لام له پوانگه ی (جوانکاری و
پروونیتری) شدا، بۆچی شاعیر ئه و

لادانه ی کردووه و یه کسه ره نه یگوت:
به خۆم گوت؟!

وه لامه که ئه وه یه، بۆ ئه وه ی
ئه ده بیته درووست بی، چونکه
ئه گه ر بلای: له گه ل خۆم دوام و به
خۆم گوت: تۆ بهخت خه وتووه
دۆخت خراپه، ئه وه چ جوانیه کی
نابی و نابیته هونه ری داهینان و
ئه ده بیته و شعیریه تیش له و باره
راسته وخۆپه دا درووست نابی.

۲- خه والوو.. دراوه ته بهخت،
ئه مه سیفه تی ئینسانه،
سیفه تی گیاندارانه به گشتی،
به لام (بهخت) به مه جاز ئه و
سیفه ته ی پیده دری، دهناله
واقعدا ئه و سیفه ته به خۆوه
ناگری.

ئه مهش که وابی ئه و ده ربهرینه
نامه عقولیه ت به ره م دینی، که ئه و
نامه عقولیه ته له ئه ده بدا هه تا بلایی
جوانه، چونکه له ئاخاوتنی گشتی
چاوه پروان نه کراوه، بۆیه وروژان
درووست ده کات و چیژ به خۆنه ر
ده به خشی، ئه وه شه ئاخاوتن ده کاته
شعیر و فرهه نگی ئه ده بی به ره م
دینیت و دلی بیسه ران خۆش ده کات.

۳- له لایه کی دیکه وه، خه والوو
له م بهیته دا به واتای
(خه وتوو) هاتوو، نه ک
(خه والوو)، چونکه خه والوو
واته: ئه و که سه ی خه وی دی،

ده داته خودا، که وه کو گوتمان
مه به ست هر خویه تی،
بوئه وهی لا لهو باسه گرنگه
بکاته وه،

ده قتاویرانی قسه ی سر زاری
ئیماندارانه، له به لاغهی کون
ده لپین: ئیقتباسه به قسه ی سر زاری
ئیمانداران.

له رووی بنیاتی بیرپی و جیا هانبینیه وه
گوتم به به ختی خه والوو: به سه ئه تو
بی و خودا

له خه وه لسته زهمانی بچینه وه ئه و لا

۱- چوونه وه ئه و لا.. مه یلکردنه وه
به لای نیشتمان، ئه وه ی
خه وتوو نه بی و له ژیان بی
ئاگا نه بی، هه می شه ده لئ:

به لام له سیاقی شیعه که
له وه ده گه یین، که مه به ست
له خه والوو، خه وتوو، بوئه
داوای لیده کات: ئیدی به س
بی و چیدیکه نه خه وی.

۴- (به سه) فرمانی داخوازییه،
وه کو گوتمان ئاراسته ی
(به خت) کراوه، که ده بی
وازی نی لهو (خه وتن) هی
گیروده ی بووه، چونکه خه وتن
واته مردن، ئه وه ی بشمری
ده بی بیرته گۆرستان، ناکری
له نیوزیندوو اندابمیتیه وه!!
ئه مه ش په یامیکی پر له بیرو
تپرامانه و ئاویرانی چه ندان و اتاو
چیرۆک و به سه رهات و ئایدۆلۆژیایه،
هه موویان له بیر خونه ردا
ده زرینگینه وه و جیهانیینه کی گه وه ره
درووست ده کهن.

ئه وه ش رۆحی به لاغیه،
چونکه به وشه ی کام، واتای زۆری
گه یاندوو!!

۵- نه فس دانه خودا: (ئه توو
بی خودا).. کاریگه ری
خوی هه یه و ئه وه ی درایه
خودا، ناچاره پیز له خودا
بگری و ئه وه بکا، که دوا ی
درانه خودا، داوای لیده کری،
(حاجی) ده زانی خزمه تی
ولات و خۆشه ویستی ولات زۆر
شیرینه، بوئه نه فسی خوی

ئەم بیرە (حاجی قادری کۆیی) لە
بیرە دینیەکی هاتوو، وەکو مەلایکی
موسلمانێ ئیماندار، کە خەلکی
ئیماندار هەمیشە خۆی بە بچووکت
دەزانێ، لەوەی بە ئەرکی خۆی هەستا
بێ، بۆیە (حاجی) وەکو خەلکی ئەو
زەمانە شانازی ناکا بەوەی زۆری بۆ
کورد و کوردستان کردبێ، بەلکو پەخە
لە خۆی دەگری، کە کەمی کردوو،
یان هیچی بۆ نەکردوون!! بەوەش
(حاجی) لەبەرچاوان گەورەتر دەیت
و هەموو کورد دەلێن: نەخێر زۆرت بۆ
کردووی!!

چەند خۆشە، خۆت بە لاو
بچووک بێ و خەلک بە گەورە
بزانن، چەند ناخۆشە خۆت بە لاو
گەورە بێ و خەلک بە بچووکت
بزانن!!

۲- لە واتای پستی دەرپرینەکان،
بەختی خەوالوو، واتە:
خەلکی نەگبەت و ناھۆشیار
هەر هەمووی، واتە: خەلکی
بیئاگا لە حساب و لە دەنگ
و باس و لە ژيانسازی و لە
چۆنیەتی بە پیکردنی پۆژانی
تەمەن بە سەرکەوتوویی!!
بەختی خەوالوو، واتە: داپران
لەوەی پێویستە وابی و پۆچوون
لەوەی پێویستە لێی دوور بی!!
بەختی خەوالوو، واتە: زیندووی
مردوو!!

(شام شەکرە ولات شیرنتره)!!
بەلێ، ئاخەر (حاجی) ش
دەلێ:
گۆلی حاجیلەکانی دەشتی هاموون
نەکە ی بیدە ی نەرگسجاری
گەردوون!!

(حاجی) ش دەلێ:
لە مەیدانی بەھارا شارەکە (کۆ)
قوببە ی کشمیری دا بەر شەق وەکو
گۆ!!

(حاجی) بەو هەموو ھۆشیارییەو،
بە خۆی دەلێ: خەوالوو!! ئەمە
پەخە گرتە لە خۆی، کەوالە ئاستی
پێویست نییە و هیچیکێ وای بۆ
نیشتمانی خۆی نەکردوو!!
ئەو بە پرسیارە جەوھەرییەکە
درووست دەکات؟! ئایا ئەگەر
حاجی قادری کۆیی، لە دوای
ئەحمە ی خانێ، مامۆستای دووھەمی
بیری کوردایەتی و نەتەوایەتی
و یەکە سواری خزمەتی گەل و
نیشتمان بێ!! ئەو لە خۆی پازی
نەبێ و خۆی بە خەمسارد بەرانبەر
بە ولات و میللەتی خۆی بزانێ؟!
دەبێ خەلکی دیکە، کە هیچیان
بۆ گەل و ولات نەکردوو، یان
فروشتوویان، یان دەیان بە لایان
بەسەردا ھیناوە؟! دەبێ ئەوان چ
بن؟!

خويندنه وه يه ک بۆ کۆشيعرى ستايشه کانى عيشق..

شوان عوسمان- هۆنه ندا

عیشقی خویندهوار له گهل
عیشقی نه خویندهواریک هه مان
خویندنه وه مان پینالین، عیشق له نیوان
شاعیریک و شاعیریکی دیکه شدا به
هه مان هه ناسه نانوسریت، جیاوازی
له بینین و هه سترکردن و نه ستردنه
به ر شته کانی ده و روبه رمانه، هاوکات
شیوهی بیرکردنه وه کانیش، نه ک
جیاوازی چینایه تی و نه ته وایه تی و
بوون و نه بوونی سه رمایه کانمان، تاکه
سه رمایه لای نووسه ری ته ده بی زمان و
که ره سته ی پیشخانه و پاشخانه ی پوچی
و هزر بیه کانیه تی..

شاعیر ته گهر عاشق و جوانپه رست
و ره نگه پره ره نه بیت، ناتوانیت باسی
جوانی و ره نگه کان بکات و ده قه کانی
پر بکات له تاموچیژ و رهنگی جیاواز،
له به ره وهی جیاوازی له نووسه ری
شاعیریک له گهل یه کیکی دیکه ته وه یه
تامی جیاواز ده به خشیت، خوینده ری
شاعیریش له هه موو کومه لگه یه ک به دوای
تاموچیژی شاعیر ده گه پیت، نه ک به دوای
شاعیره که، شاعر بو خو ی عیشقی که تو
ده بی عاشق بیت تا بتوانی نووسینه وه و
خویندنه وه کانت به چیژ بین، نووسینی
جوان هه ر پرکردنه وهی پانتاییه کان نییه به
وشه و ده ق، پرکردنه وه و ته پرکردنه وهی
وشه بی هه ست و ره قوته قه کانه به
سیحری له زه ت..

عیشق ته وه به ها جوانه یه که ژیان
به هه موو شته ناشیرینه کانیه وه جوان

ده کات، ته وه به هایانه ی له هه ندیک
کومه لگه دا حه رام و له هه ندیکیشیان ده بیت
فه رزیککی مانه وهی مروقه کان، نابنه بقه و
گوناهیش که به ناوی زور ناوه وه پیروزییی
و ئایه ته کان و کوفره کانی ئایین و کلتوری
به هادار و پیتسا کومه لایه تیه کان هه تک
ده کرین، ئیشی ته دیب وه کو سیاسیه ک و
جه نگاوه ریک نییه ویران بکات و بیر له
ئاوه دانی نه کاته وه، ته وه ده بیت پرووبه ره
ویران و ناشیرینه کان چاک بکاته وه تا ری
له جه نگه کانی نایه کسانی و نادادپه روه ری
و ویرانی جیاواز بگریت که له نیوان
ره نگه کاندای پرووده دن..

(ستایشه کانی عیشق)، کوشاعیریکی
شاعیر (فه ریدوون سامان) ه له سالی
۲۰۱۸ له (هه ولیر) بلاووته وه، له ویدا
پرووبه رووی کومه لیک تیکست و ده قی
شاعیری جیاواز ده بیینه وه، به لام ته وهی که
من مه به ستمه له و نووسینه دا، چه مکی
عیشقه له نووسینه کانی ته وه کتیه که
هه ر ته وهش بووه هو ی چه که ره کردنی
هه ستیک تا ته و نووسینه م بنووسم...

له و کتیه دا جگه له ناوه کهي که
(ستايشه کاني عيشق) ه که خویشی
ده قیکی سه ربه خوږه و سه رته تای
ده ستپیکي کتیه که یه، (ستايشه کاني
ئاوینه) و (توخمه کاني عيشق)
(چامه کاني عيشق) پرڼ له ده قی
عیشقی دووباره، به لام دووباره کان
بیزار که ر نین و هه ریه که تامیکی
خوی ده به خشی..

عیشق لای شاعیر وهرزه و
وهرزیکي به رده وامه که یه کیک ده پروا
یه کیکی دیکه جیگه ی ده گرته وه
بو گه یشتن به ئاوینه بوون، زور
گرینگه شاعیر به ده ستپیکي
چه خماخه یی شاعیری ده ستپیکات
که تو ده بیه خوږه ی له یه که م
چرکه سات به تیری عیشقه کاني
بپکړی و ئاسانیش مه عشوقه کان به
ئاسانی ده ست له یه کتر بهر بدهن،
ئه وه وه زیفه ی شاعیری به تو بتوانی
عاشق و مه عشوق دروست بکه یت
تالینان دوورنه که ویه وه و لیت دوور
نه که ونه وه.

وهرزیکي دیکه ماوه بو عیشق
ژوانیک بو ئاوینه بوونی هه ست
ئاوینه بوونی روج.. (۱)

ئه وه کلیکی یه که م بوو که منی
برده سه فهر به وه ده قه کاني ئه و
کتیه، ده ستپیکي جوانیشه که له
یه که م چرکه به سیحره کاني ئاو ته ر

ده بیه وه، شاعیریش وه کو ساحیریک
شتیک پیده دات که ناوی له زته،
له ئاسمانی شه وی ئه و شاعیره دا
مانگ ئاماده باشی به رده وامی هه یه،
یان ده لیت :

به رله وه ی مانگ ئاوا بیت
چوله که کان به سهر دره خته کان بمرن.. (۲)

مردن پروو له دنیا ده کات، ئه وه چ
مردنیکه ژیان له عیشق روو تیبیه وه،
عیشق به رائه تی نووسین و خویندنه وه
به شاعر ده دات، بی ئه و به رائه ته ش
ناتوانی پروو تیبیه وه له رقه کانت تا
شتیکي پروو بنووسیت، شاعیر
گه لیک جوان به هاواره کاني بانگی
عیشق ده کات و ده لیت:
ئه ی عیشق وهره
تو نه بیت..

په پوله کان ئیدی رووله گول و باخچه ناکه ن
رووناکی پالتوی تاریکی ده پوشیت.. (۳)

چهند ستمه که (فرمیسک ژهنگ
بگریت) (۴) و ته نانه ت (هه ناسه ش
بیته چه قو) (۵) یان که ده لیت :

جوانی ده بیته برین
مال گورستان

نیشتمان، تاراوگه... (۶)

ئه و هه موو دژه نا ئاسایانه
ئاسایبوون دینه کایه وه له کومه لگه
داخراو و تاریکه کاند کاره ساتی

له دهقی (چامه کانی عیشق) یشدا
لاپه ره ۳۱ کتیه که دا له نزا کانی بو
عیشقدا ده لیت :

تۆرنگای
هموو ریگگانش به تۆ ده گهن،
منیش کوچیه کی بن به ست
یه که ههنگاویش به تۆ ناگهم..

ههروه ها له لاپه ره ۳۵ یشدا ده لیت:
باران هات
هه تاو هات
شه وه زنگ هات
مه رگ هات
تۆ هه نه هاتی...

عیشق نه هاتیکی جوان نییه که
نایهت، به لام ده بیته هوی جوانیش
بنووسیتته وه...

دوا جار دوا ده ستخوش هیو دارم
شاعیر به هه مان هه ناسه ی جارن
بنووسیت و بکه ویتته نووسینه وه ی
دهقه عیشقیه کان، چونکه ئه وه
کومه لگایه مان ویرانه وه به عیشقه وه
بینا ده کریتته وه..

سه رچاوه:

کتیبه (ستایشه کانی عیشق) ی
(فه ریدون سامان)، سالی ۲۰۱۸
(هه ولیر- چاپخانه ی روه لات).
۱-۹ دیپر و کۆپله کانی ناو هه مان
سه رچاوه ی کتیه که ن.

گه وه ره ئه وه یه، که عیشق پروو له
خاپور بوون ده کات، ده کان ویران
ده بن، ئینجا کاره ساتی گه وه ی
جهنگ و کوشتن ده ست پیده کات،
چ نرکه یه کی به سامه که له عیشق
ده پاریتته وه و پپی ده لپی :

تۆ نه بیت ئه ی عیشق
منداله کان زوو پیر ده بن
باندنه کان له پهل و پۆ و فرین ده که ون
رهنگه کان ده مرن (۷)

ته نانه ت
ریگگانش ناچنه وه سه ریه ک (۸)

له شویتیکی دیکه ی ده که که ش که
دوا کۆپله ی کۆتاییه به هه ناسه یه کی
دیکه وه پروو له عیشق ده کاته وه
کاتیک :

ئه ی عیشق تۆ نه بیت

شه ممه ده بیته سی شه ممه

ئه مرۆ، دوینی

دارستان ده بیته به رد

سه ره تا کۆتایی... (۹)

دوا پیکه لدانی جوانه کۆتایی به
نووسینه که ش دیت، هه رچه نده له دوا
دیردا من خۆم وا ده بینم،

له (دارستان ده بیته به رد) ئه گه ر
دارستان به به ردستان وه یان دارستان
به به رد، تامه کان به لای منه وه باشت
ده گه یشتن من وا ئه بینم به لام مه رج
نییه که سیکی دی وا بینیت...

کتیپی

(“خه یالی زانستی مندا لان” له

ئه ده بی کوردیدا) ی فازیل شه ورۆ

خوێندنهوهی: دنیا ی ئه ده ب

📖 (خه یالی زانستی مندالان" له ئه ده بی کوردیدا) به ره میکی نویی (فازیل شه ورۆ) یه، ئه کادیمیای کوردی له هه ولیر له سالی ۲۰۲۵ چاپی کردوو و کتیه که ۱۱۶ لاپه ره یه و یه که مین کتییی چاپکراوه له کتبخانه ی کوردیدا له باره ی ژانری خه یالی زانستی مندالان له ئه ده بی کوردیدا.

ناوه رۆکی کتیه که به سه ر دوو به ند دابه شکراره: به ندی یه که م: تیورییه، زانیاری له باره ی خه یالی زانستی به گشتی و خه یالی زانستی مندالان به تاییه تی. به ندی دووه میشی شیه لکاری به چنه ده قیکی کوردیه و پراکتیزه کردنیان له سه ر بنه مای ژانره ئه ده بییه که.

به ندی یه که م روومالی چه مک و زاراره و پیناسه ی ناوینشان که ده کات، به پشتبه ستن به نویتترین سه رچاوه ی جیهانی و زانیاری سه رده میانه. له باره ی میژوویی خه یالی زانستی، ده چیه وه سه ر به ره مه خه یالییه سه ره تاییه کانی وه ک داستانی سو مه ری گلگامیش (سه ره تاییتترین وه شانی ده قی سو مه ری نزیکه ی ۲۱۵۰-۲۰۰۰ پیش زاین). ئه و جایی به پی له گه ل قوناغی خاچه کان ده روا تا ده گاته سه رده می مؤدیرنه ی ئیمرو. ئاماره کان زۆرن به ناوی نووسه ره کان و به ره مه کانیان. سه ره تای سه ده ی بیسته م به سه رده می زیرینی ئه م ژانره ده ده نریت.

نووسه ر به وردی جیاوازی نیوان خه یالی زانستی، فانتازیا، خه ون، ئه فسانه خورد ده کاته وه و سنووری نیوان ده ستینشان ده کات. چونکه ئه م چواره بابه ته نیوانیان په ری میسه و زۆر لیکه چن.

رۆلی سی نووسه ری گه وه ری ئینگلیز نیشان ده دان، له بابه خدانیان به م ژانره ئه ده بییه، ئه وانیش:

ئیچ، جی. ویلز H.G. wells ۱۸۶۶-۱۹۴۶، ئارسه ر سی کلارک ۱۹۱۷-۲۰۰۸ Arthur C. Clarke، وه جورج ئوروئل George Orwell ۱۹۰۳-۱۹۵۰. دوا ی ئه مه نووسه ر دپته سه ر بابه تی خه یالی زانستی مندالان و پیناسه و میژی ژانره که.

زمانی خه یالی زانستی، زۆر به جوانی وه ستاکاری تیداکراوه و بنه ما

شپوه کاري... تاد. به لام لهم کتبه دا ته نها
(شيعر، چيروک، نوقليت- رومان)
به نمونه وهرگيراون. ته مەيش له بهر
که می يان نه بوونی به رهه می ته ده بی
کوردی لهم ژانره گرنگه دا.
له پراکتیزه کورنی شيه لکار بيه که دا
بو (شيعری خه يالی زانستی مندا لان)
به رهه می ته شاعيرانه کراوه نه ته کانگا
و سه رچاوه:

(ئه مين محهمه د، ته سعه د لورزاده،
پوسته م خاموش). نمونه ی ده قه
شيعره کان تومار کراون، ته و جا يه ک
يه ک به چاوی په خنه ی سه رده ميانه
شته لکار يان بو کراوه. هه ردوو دیوی
ده قه کان به جوانی و لاوازيه کانيه وه
ده ست نشان کراون.

له بابته دووه م: چيروکی
خه يالی زانستی مندا لان، ۵ چيروکی
کوردی وهرگيراون، که به رهه می ته م
چيروکنو و سانه ن:

(گوران سه باح، فره اد ته حمه د
به رزنجی، کاروان عه لی، ته مين
محهمه د، ئاکو محهمه د ساير).
چيروکه کان تومار کراونه ته وه، ته و جا
په به په له چوار چپوه ی ژانری خه يالی
زانستی چه کووشکاریان تیدا کراوه.
لايه جوانه کانيان ستايش کراون، لايه نه
ناته واهه کانيش - گهر هه بن- قسه يان
له سه ر کراوه.

له بهاره ی (رومانی خه يالی زانستی
مندا لان) له بهر که می ته م ژانره له

و مه رجه کانی دیار کراوه. دهستی
نووسه ریش ده گری بو چونی ته یی
په چاو کورنی زمانی ته م ژانره ته ده بیه.
ته وه ره یه کی دیاری کتبه که، «بابته
و توخمه سه ره کیه کانی خه يالی
زانستی» یه، ته مەش خال به خال پروون
کراوه ته وه له ۱۷ خالدا که زور به يان
نوین بو خوینه رانی کورد.

«زاراوه کانی ته ده بی خه يالی زانستی
مندا لان» له ۱۳ خالدا خراوه ته پروو.

«بايه خی ته ده بی خه يالی زانستی
مندا لان»، له ۹ خالدا زانستیانه شپه کراوه ته وه.
جگه له بابته ی ته ده بی، پوکی خه يالی
زانستی له هونه ریشدار و شنيای خراوه ته سه ر.
به ندی دوو سه رته به ده روازه يه ک
له بهاره ی ته ده بی مندا لان و خه يالی
زانستی مندا لان له ميژووی ته ده بی
کوردیدا ده ست پیده کات.

نووسه ر خالکی گرنگی وروژاندوو و
قسه ی له سه ر کردوو به پرساری (بوچی
خه يالی زانستی مندا لان له ته ده بی کوردیدا
هه ژاره؟)، که به پینج هو ی بايه خدار، ته م
برگه یه پروون کراوه ته وه.

بو شپه لکاری چه ند ده قیکی
کوردی، ئاماره پیدراوه که خه يالی
زانستی مندا لان، پرووبه ریکی پان و
به رین ده گری ته وه له شيعر، چيروک،
کورته چيروک، کورتی له چيروک،
چيروکی دريژ، نوقليت، رومان،
شانو نامه، سيناريو، کارتو ن، ته نیمیشن،
فیدیو، سینه ما، موزیک، هونه ری

ئەدەبی کوردیدا، بە هەزار حال هەر ئەمانە دەست کەوتوون:

• گۆران سەباح، ۲ پۆمان:

• مەروڤی هەرزان، ۲۰۲۲.

• سوپای بە کتەر یاکان، ۲۰۲۲.

• ئەمین محەممەد، ۳ پۆمان:

• «کچی دورگە بچکۆلە کە»، ۲۰۲۲.

• «ملوانکە ی ئەفسوناوی»، ۲۰۲۳.

• «نەینی بەردە کان»، دەستسە و چاپ

نە کراوە.

بەلام لەم کتیبەدا تەنھا قسە لەسەر

پۆمانی «مەروڤی هەرزان» و پۆمانی

«ملوانکە ی ئەفسوناوی» کراوە.

تەوەرە یەکی درێژیان بۆ تەرخان کراوە.

نووسەر پشکۆ یەکی تەرخان کردووە

بۆ دەقە شیعریکی ئینگلیزی پیتەر

پایاک Peter Payack بە ناوی «کۆچی

تاریکی». هەروەها بۆ چیرۆکیکی

ئەندی وێر Andy Weir بە ناوی

«هێلکە». نووسەر ئەم دوو بەرھەمە ی

لە ئینگلیزییە وە کردووە بە کوردی.

ئەمە ی خوارە پوختە ی (ئاکام) ی

ئەم کتیبە یە کە پشت بە ۳۷ سەرچاوە

دەبەستی کە زۆربەیان لە زمانی

ئینگلیزییە وە وەرگیراون:

• خەیاڵی زانستی بایەخ و کاریگەری

زۆری هەیه بۆ منداڵ و پەروەردە و

داهینانی زانستی و چێژوەرگرتن.

• ژانرە کە فەرھەنگیک لە زاراوە ی

تایبەت بە خۆی هەیه و پۆژ دوا ی پۆژ

وشەدانی دەوڵەمەندتر دەبی.

• ژانری خەیاڵی زانستی شان

بەشانی زانست پێ دەکات، پێشکەوتنی

یەکیکیان، پالپستی ئەویدی کە دەکات و

دەرگای نوێتری بۆ دەکاتە وە. خەیاڵ

داهینەری تەکنەلۆژیا و زانستە. زانست

و تەکنەلۆژیاش، دەرگا بۆ خەیاڵی

زانستی دەکەنە وە.

• ئەدەبی کوردی هاوچەرخی و کۆن، لە

هەموو بواری کانیدا، بەم ژانرە ئەدەبییە هەژارە.

• ئەدی و نووسەری کورد، بایەخ

بەم ژانرە ئەدەبییە نادەن، جا یان

بێئاگان و ناھۆشیارن، یان ئاستیی

پۆشنیریان نەگەیشتووە ئەم مەقامە،

قەرە ی خۆیانی لێدەن.

• دەزگا کانی پەروەردە و فێرکردن و

دامەزراوە کانی ئەدەبی و ھونەری و

ئەکادیمی کوردی، لە باشوور، هیچ

لایەکیان لەم ژانرە نەکردووە تەو. بەرنامە و

پڕۆگرام و بوجەیان بۆ تەرخان نەکردووە.

• مندالی کورد، لە بابەتە ئەدەبییەکانی

خەیاڵی زانستی، لە خۆپەندە وە ی بابەتەکان

بە زمانی کوردی، یان بینیان لە تیقی و

فیدیۆ و سینەمادا بە کوردی، بێبەشە.

• خەیاڵی زانستی، وە کاردانە وە یە ک،

لە ھونەری کوردیشدا (خەر ھونەرەکان)

ھەژار و کۆلە.

• ئەدیانی کوردی سەرقال بەم ژانرە

ئەدەبییە، بابەتە کە تیکەل بە ئەفسانە و

فانتازیا و حیکایەت و فۆلکلۆر دەکەن،

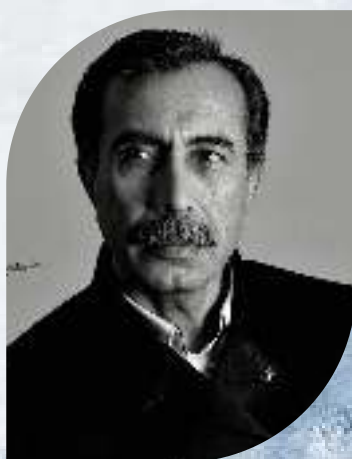
بە ژانریکی سەر بەخۆ وەریان نەگرتووە،

تاقولۆقە نەبی.

نەزموون

پووباریک نووسین و تەمەنیک ئازار

نەمین گەردیگلانی

نه بووم و دهردي خه لک و کومه لگه ش
 نه ونده تر هه لچوقاندووم و پیری
 کردووم، بویه زورجار که ده لیم
 له دایکبووی سالی ۱۳۴۹ ی هه تاویم
 باوهرم پیناکهن. به لام کولم نه داوه
 و نه سره تووم و نه مزانیوه ماندوو
 بوون چیه، بهو حاله شهوه هه مووان
 ده زانن یه کییک له پر به ره مترین
 شاعیران و نووسهرانی هم به ریه م،
 له بواری شیعر و چیرۆک و
 لیکۆلینهوه و وهرگیپران و فرههنگ و
 نه ده بی مندالاندا کارم کردوو و جگه
 له کتیه کانم دهیان وتار و بابته تی
 نه ده بی شم له گوڤاره کانی ناوخو و
 دهره وهدا بلاو کردۆتهوه. تا ئیستا
 نۆزده پۆمانم وهرگیپراوتهوه، چوار
 کتیبم بو مندالان نووسیوه. پینج
 کومه له شیعرم بلاو کردۆتهوه. چوار
 کتیبی کورته چیرۆک، نووسینی خووم
 و وهرگیپرانم هه یه و چهند کتیبی
 دیکه شم ئاماده ی چاپن. سه ره پای
 ماندوو بوون و کاری پۆژانه ش
 شهوی وابوو وه ها تیکه ل نووسین
 و خویندنه وه بووم، به بیستنی
 بانگی به یانی زانیومه پۆژ بۆته وه، له
 دوو کانه که شم کاتیک کاری خه یاتیم
 نه بی، بی نه وهی تاقه یه ک خوله ک
 کات به فیرو بدهم یان دنووسم یان
 ده خوینمه وه. زورجاریش دۆست و
 ئاشنا لۆمه ده کهن و ده لین: «بو
 کار ناکه ی؟ دووکان کوا جیی کتیب

🔖 سی ساله هاوشان له گه ل کار
 و کویره وهری و به ده ست هینانی
 بژیوی مال و مندا ل و ژیان ی پۆژانه،
 دلم له گه ل دنیای پاک و بیگهردی
 شیعر و نووسین و خویندنه وه
 ئاوپته بووه و لهو بواره دا هه ولم
 داوه و به پیی تیگه یشتن و زانیاری
 خووم، ههستی دهروونم ده برپیه و
 شیعره کانم لانیکه م پرووی نه وه یان
 بووه سه ره به مالی دله کانتاندا بکه ن
 و تیکه ل هه ناسه ی شهیدایانی نه ده ب
 ببن و له گه رووی گۆرانی بیژانیشدا
 بینه زایه له وهه ست و پۆحی هونه ر
 دۆستان بلاوینن.

هه موو نه و که سانه ی له
 نزیکه وه له گه ل ژیان ی من ئاشنان
 و تیکه لاویمان هه یه، ده زانن چه نده
 ژیانیک ی تال و پر له کوله مه رگیم
 رابواردوو و کاری قورس و
 تاقه تپروو کینی کووره خانه و دوای
 نه ویش خه یاتی، به راستی به شپکی
 زور له هه ست و بیر و خه یالی
 شاعیرانه ی کوشتووم، له ماوه ی نه و
 سی ساله دا وه ک زیندانییه ک وابووم
 که کاری پیده کهن و بهرپرسایه تیشی
 له نه ستویه، له گه ل نه و هه موو
 ره نه شه دا که کیشاو مه و شه و
 و پۆژم پیکه وه گریده وه، پۆژیک
 نه حه ساومه ته وه و له گه ل نه وه شدا
 وه ک مامه خه مه ساتیک بی خه م

و پيش کردنى وشه يه ک وهزنه کهيان دهشکاند، ده مزانى و هه ستم پنده کرد، به لام قهت له رووم هه لئه دههات بلیم وانیه. بۆ وینه شیعری (ميازار موری که دانه کش است/ که جان دارد و جان شیرین خوش است)؛ زۆربه ی منداله کان دهیانگوت (که جان دارد و جان شیرین [و] خوش است). کاتیک ئه و واوه یان زیادى ده گوت و دهیانکرده (شیرین و خوش)، وهزنه که ی دهشکا. من له دلی خۆمدا هه ستم پنده کرد، به لام نه مده زانى بۆ؟

ته نیا هه تا پۆلى چواره مى سه ره تايى چوومه قوتابخانه و چهند سالیک مامۆستامان نه بوو و به هۆى بشیویى ناوچه که وه قوتابخانه ی گونده که مان داخرا بوو. دواى يه ک دوو سال که قوتابخانه کرایه وه و مامۆستامان بۆ هات، چونکه پۆلى چواره مه که مان ته واو نه کرد بوو و له زستانه کهيدا ده ستمان لی هه لگرت بوو. دیسان له پۆلى چواره مدا ناو نووسى کرامه وه و دريژم به خویندن دا. به لام دیسان له نیوه ی ساله وه مالمان له گهردیگلانه وه به رهو بۆکان پيچایه وه و دیسان له ده رس و قوتابخانه دابرام. به لام ئه و چهند مانگه بۆ من زۆر خو ش بوو. مامۆستاکه مان کاک مه حموود که ره مى فیری نووسین و خویندنه وه ی زمانى کوردیى کردین

خویندنه وه یه؟» به لام من نازانم به بى کتیب دانیشم و کاتى خۆم به فیرو بدهم، ژيان هه تا ئیره ی هیناوم و ململانیمان کردوو و ئه گه ره گه مه ودا بدا دیسان ناسره وم و ئه وه نده ی له توانامدا بى، ده نووسم و ته نیا ئه و کاته قه لهم له ده ستم ده که ویتته خواری که مه ره گ بۆیه ی سوورى نیو ده ماره کانی ده ستم وشک هه لده گیرى. جا ئازیزه کانم! بۆیه ئه زموونه کانی خۆم هه ره چهنده کرچوکالیش بن، به پتویستى ده زانم به کورتى بیخه مه به ره ده ستى ئیوه ی خو شه ویست و له دلدا شیرینم.

روژى ۲ى پووشپه رى ۱۳۴۹ له گوندی گهردیگلان له بنه ماله یه کی جووتیار له دایکبووم. هه ره وه گونده چوومه قوتابخانه. مامۆستای پۆلى يه که م و دووه مى سه ره تايیم، به ریز و خو شه ویست (عه زیزه خانمى خاده مى) بوو که ئیستا دانیشتووى سه قزه و ئه وى هه مه و ده زانم، به رى ره نج و دلسۆزى ئه و دایکه ئازیزه مه وه ته زیندوو بم خۆم به خاکی به ره پى ده زانم. له پۆلى سییه م و چواره مى سه ره تايیه وه هه ستم کردبوو که خاوه نى تايپیکى ره وانم و شیعرى نیو کتیبه که م به ره وانى و له سه ره کیشى خو ى ده خوینده وه. کاتیک قوتابییه ک یان مامۆستاکه مان شیعریکیان ده خوینده وه و به پاش

ئەدەبی کوردی گرێدراو و مەگین
مەرگ لە یە کمان دابری.

من کاتی دەستم بە نووسینی
شێعر کرد، بە شێعری کیش و
سەر وادار (وزن و قافیە) دەستم پێکرد
و لە دنیای شێعریشدا غەزەلم لە
هەموو قالبەکانی دیکە زیاتر بەلاو
شیرین بوو. کە بە تەواوی تێکەڵ
دنیای شێعر بووم و بە قوولایی
شێعر و دیوانە شێعرییەکاندا چوومە
خواری و لەو زەریا بەرینە ی ئەدەبیاتی
کوردیدا کە وتە مەلە، هەستم بە
لاسا بکێرناوە کرد و چەند نمونە
لەو شێعرە لاسا بێناوەش لە کتیی
«تاپۆی وەرزیکی سەوز» دا - یە کەم
بەرەمی چاپ کراوم - بەرچاو
دەکەوی. بۆیە بیرم کردەووە من
ئەگەر ئاوا درێژە ی پێدەم، ئەگەر
زۆر زۆریش گەشە بکەم پەنگە بێمە
فتۆکۆپیەکی زۆر کالی شاعیرانی
بەر لە خۆم و تەنیا کاویژێرناوە ی
شیواز و وشە و خەیاڵەکانی ئەوانم
بۆ دەمایەووە. بۆیە هاتمە سەر ئەو ی
لانی کەم لە قافیەدا داھێنانێک بکەم و
قافیە یە ک بۆ شێعرەکانم ھەڵبژێرم کە
لەمە و بەر لە هیچ دیوانە شێعریکدا
چاوم پێی نە کە وتبێ. ماو یە ک ئەو ەم
درێژە پێدا و چەندان شێعری باش و
ناباشیشم نووسی. بەلام ئەو جورەش
تینوو یە تی نەشکاندم و تیگەیشتم ئەو
کارەش دەبێتە ھۆی ئەو ی شێعریکی

و کتیی ملوانکە ی شینی بۆ ھێناین.
ھەر بە دوو کەس کتییکی بۆ
ھێنا بووین. نرخ ی کتیبە کە ھەوت
تمەن بوو. یەکی سی تمەن و نیومان
دا، بەلام پاش چەند پۆژ سی تمەن
و نیو ەم بۆ ھەسەنی پوور زام پەت
کردەووە و کتیبە کە شەش دانگ بوو بە
ھی خۆم. خوێندنەو ی ئەو کتیبە
زۆر شتی فێر کردم. ھەر ئەو کاتە
ھەزم دەکرد خۆشم شێعر بنووسم،
بەلام دوو دڵ بووم و پڕواشم بە خۆم
نەبوو. ھەتا مالمان ھاتە بۆکان و
لەویش نەتوانی درێژە بە خوێندن
بەدەم و ناردمیانە شاگرد خەیا تی
و چوار سال بە ھاران ھەتا پاییز
دەچووینە کوورەخانە. سالی ۱۳۶۷
لەگەڵ گۆڤاری سروە ئاشنا بووم.
دوای خوێندنەو ی چەند ژمارە ی
سروە و دیوانی شاعیران، بۆ یە کەم
جار شێعریکم نووسی و ناردم بۆ
سروە. ئێستا کاتی ک ئەو شێعرەم
و ەبیر دێتەو، پێکەنینم بە خۆم دی
کە چۆن لە پڕووم ھەلھاتووە ناردوومە
بۆ سروە. بەلام ئەو نەدە بە دلگەرمی
دەستم پێ کردبوو، پۆژی چەند
شێعرم دەنووسی و بۆ سروە دەنارد.
دوای سی سال نووسین یە کەم شێعرم
لە ژمارە ۶۳ ی گۆڤاری سروەدا بلاو
بوو. لە خۆشیاندا کە وتە جیفرک
لە خۆدان و گوێز بە کلک شکاندن.
ھەر ئەو ە بوو چارەنووسم لەگەڵ

رهق و تهق و دهستکرد و له چوارچیوه
گیراو بنووسم. بیرم کردهوه که به
چاویکی وردینانه ترهوه له دهو روبه ری
خوم پروانم و پروانگه ی خوم بو شیعر
بگورم. به خویندنه وهی دووباره و
وردینانه تر، بهو ئاکامه گه یستم ده بی
له ناوه روکدا شیعری جیاواز بنووسم.
بویه پرووم کرده زمانیکی تهواو په تی
کوردی و له ویشدا خه یال و باریکینی
و دهردی رور و قال بوونه وه له نیو
ژان و ئازاره کوومه لایه تییه کانددا. شیعر
به رهو بواریکی تازه پهل گرتم و
رایکیشام. بهو شیوهیه هاتمه نیو
دنیا یه کی تازه تره وه. ئه مجاره بو
قافیه نه ده گه رام، کاتی شیعره که
دهستی ده کرد به نووسینی من، ژان
و خه یاله که خوی وه زن و قافیه ی بو
خوی هه لده بژارد و غه زه لکی نوی له
دایک ده بوو. هیندی کهس پینان وایه
کیش و سه روا ده بیته هو ی ده ست و
بال به سترانی شاعیر و په نگه نه توانی
بو هه موو لایه ک بال لیدا و ته رز و
توول بهاویژی، به لام من له سه ر
ئه و باوه ره نیم و که سیک شاعیر بی و
میشکی عه ماری وشه بی و خاوه نی
زمانیکی ده وله مه ند و زیندوو بی، له
هیچ قالیکی شیعریدا هه ست به
ته نگره و ته گره ناکات. لای شاعیری
به ده سه لات شیعر لافاوه، کاتیک
لافاو هه لده ستی، بهر له هه ستانه که ی
بیر له وه ناکاته وه به کویدا پروا.

پاده ی ته ورژمی ئاوه که خوی ریچکه
و ریازی خوی ده دوزیته وه. به لی
شیعر لافاوه، یان ته قینه وهیه، کاتی
بومیک یان مه وادیکی ته قه مه نی
ده ته قینه وه، بیر له وه ناکاته وه له
تو کوته کانی چهنده ده روا و بو کام لاوه
ده روا و قازانج و زانی بو کی ده بی.
لای منیش شیعر ته قینه وهی وه شهیه
له زماندا. جاری وایه پرو وادیکی
یان کاره ساتیک، قسه ی مندالیک
یان شییک، داکه و تنی گه لایه ک
یان مردنی بالنده یه ک ... ده مه ژنی.
به لام هیچ کات له و شوین و زه مانه دا
نایته شیعر. لای من دیتی پرو وادی
و کاره سات داچاندنی تووی شیعره
له مه زرای هه ستمدا، کاتی شین
بوونه که شی مه علووم نییه. به لام
له کاتی خویدا زمانی شاعیر
ده قه له شییکته وه و ده رسکی و پهل و
ته رز و توول ده هاویژی. من بهر
له نووسینی شیعر قه ت بیرم له وه
نه کردو ته وه شیعریکی نوی بنووسم
یان کلاسیک. کلاسیک و نویش به
لای منه وه شتیکی بی مانایه. شیعر،
شیعره و ده بی هه لقو لاوی ناخی ژان
و ئاواته کانی سه رده می خوی بی.
فورمیش نایته هو ی کو و نوی
بوونی شیعر. فلوویر ده لی: «فورم
و ناوه روک وه ک رو و جه سه ته وان،
به لای منه وه فورم و ناوه روک هه ر

یه‌کن». منیش ناشقی نوێخوازیم و
 هه‌تا سه‌ر یه‌سقانیش نوێخوازم.
 شیعر زمانی رۆحی مرقفه.
 هه‌ستیکی سۆزاوی و شاراوه‌ی
 ناخه‌ که به‌ شیوه‌یه‌کی کتوپر جاری
 وایه‌ نه‌خوازراوانه‌ له‌ زه‌ین و زمانی
 شاعیردا ده‌ته‌قیته‌وه‌ و هه‌لده‌رژێته
 سه‌ر کاغه‌ز. هه‌تا ئه‌و کاته‌ش
 ده‌توانین ناوی شیعرێ لێ بنێین که
 نووسه‌ره‌که‌ی خۆی هه‌لنه‌گوشیێ
 بۆ نووسینه‌که‌ی. ئه‌و هه‌سته‌ش به
 شیوه‌یه‌کی سروشتی زمانی شاعیری
 قه‌له‌شتیته‌وه‌ و خۆی ده‌رباز کردبێ.
 هه‌له‌ت ئه‌وه‌ بۆ کاتیکه‌ که شاعیر
 پال و پشتیکی قایمی ته‌زموون و
 زانیاری هه‌بێ و بیر و زه‌ینی بوویته
 ئینسایکلۆپیدیایه‌کی (دایرة‌المعارف)
 به‌رین و بۆ هیچ وشه‌ و زاراوه‌ و
 ده‌سته‌واژه‌ و په‌ندێک دانه‌میێ و ئه‌و
 ته‌زموونانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی خۆبزیو له
 کاتی خۆیاندا هه‌لقولێن. بۆیه‌ ده‌توانم
 بڵیم به‌لێ، شیعر ئامرازی ده‌رپرینه‌؛
 ده‌رپرینی خه‌مه‌ که‌له‌که‌ بووه‌کانی
 ناخی مرقف. ئه‌و خه‌م و ئازارانه‌ی
 خویێن و ناخی شاعیریان کردۆته
 هیلانه‌ و بێ به‌زه‌ییانه‌ هه‌لیده‌چۆقێن.
 به‌ مه‌رجیک شاعیره‌که‌ خۆی له
 کۆمه‌لگه‌ی نه‌بان نه‌کا و هه‌موو
 تاکیکی کۆمه‌لگه‌ به‌ له‌تیکێ رۆحی
 خۆی بزانی. ئه‌گه‌ر ئاوا بوو دیاره
 شیعره‌که‌ هه‌لگری په‌یام و ئه‌شق و

هیوا‌ی مرقف ده‌بێ و در به‌ خه‌می
 که‌له‌که‌ بووی ناخی خویته‌ره‌که‌ی ده‌دا
 و هه‌ستی ده‌بزیوێ و تیکه‌ل رۆح و
 ژیا‌نی ده‌بێ.
 من پیم وایه‌ شیعر به‌ راستی
 نه‌ک هه‌ر له‌ باشوور و رۆژه‌ه‌لا‌تی
 کوردستان و له‌ ئێران، به‌لکوو له
 ته‌واوی جیهاندا تووشی قه‌یران و
 په‌تایه‌کی گران بووه‌ و نه‌بوونی ئه‌شق
 و تاسه‌ و ده‌روه‌ست بوون له‌ هه‌مبه‌ر
 زمان و فه‌ره‌ه‌نگ و وێژه‌دا، کاریکی
 کردووه‌ که‌ ئیتر شیعر تام و چیژ به
 مرقفی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ نابه‌خشی. من
 به‌ش به‌ حا‌لی خۆم هیچ چیژێک
 له‌ شیعرێ زۆربه‌ی شاعیرانی دوا‌ی
 سا‌لی دوو هه‌زار وه‌رناگرم، بیجگه‌
 له‌ چه‌ند که‌سیان نه‌بێ که‌ پشتیان
 له‌ پێشینه‌ی خۆیان نه‌کردووه‌. جا
 یان من تی‌ناگه‌م یان ئه‌و شیعرانه‌
 هیچیان پێ نییه‌. دیاره‌ لاسایی
 کردنه‌وه‌یه‌کی کوێرانه‌ش تووشی ئه‌و
 په‌تایه‌ی کردوون. من دژی نوێخوازی
 و مودی‌رنیته‌ بوونی شیعر نیم، به‌لام
 باوه‌رم وایه‌ ده‌بێ له‌ سه‌ر بناغه‌ و
 هی‌می رابردووی پته‌وی خۆمان بینای
 مودی‌رنیته‌ و نوێخوازی ساز بکه‌ین.
 تا چه‌ند سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر زۆر ده‌نگی
 په‌سه‌ن و شاعیری باشمان هه‌بوو
 که‌ ئاسۆی شیعرێ کوردیان پووناک
 کردبۆوه‌ و جی‌گای هیوا بوون، به‌لام
 به‌ داخه‌وه‌ به‌ هۆی چا‌ولی‌که‌ری

و کارتيکه ریی نهدبی بیگانه به
تایهت نهدبی رورژاوا که زور له
ههست و روحی نیمه دووره، تووشی
سه رلیش یواوی بوون و وهرگیرانی
ههلهی شیعی رورژاوا به جاری
چه واشهی کردوون و به راستی
خوینهر واه شیعره کانیاں بیزار
بووه جاری وایه ییزی هه لدهستی
و ههست به رشانه وه دهکا به بیستن
یان خویندنه وهی به ناو شیعی رکی
نه مپرو. با زور خوینی خوم تال
نه که م و نیمه وه سهر باسی جوانی و
خه یال و وینه له شیعی ردا.

یه کییک له مه کته به نهدبییه کان
ناتورال یسم واته سروشت خوازییه.
سروشت خوازی و به تایهت ته شخصیس
یه کییک له سه نعه ته گرینگه کانی
شیعی ر. جگه له وهی شیعی ر به هارینه
و وه سف کردنی وهرزه کانی سال و
جوانیهییه کانی سروشت و شاخ و باخ
و دهشت و دؤل و چوم و با و باران
و گول له شیعی ر شاعیراندا رهنگی
داوه ته وه، خوازه و ته شخصیس و
شوبهان دنیش یه کییک له به رچاوترین
لایه کانی شیعی ر و ده کری بلیین
روچی شیعی ر. ماویه تی

کاتییک راسته و خو باسی سروشت
ده که یین، رهنکه وه سفیکی ئاسایی
بیست و ههر نه و جوانیه بی که
خه لکی ئاسایش ده یینن و تاریفی
ده که ن. وهک: دهشت و دهر ده لکی

به هه شته. هاوینه که ی هینه ده گهرمه
ئاور ده باری. به دیتی پاییز پیاو
دلی تهنگ ده بی. باران وهک
گورزی سهره و بن دیته خواری. به فر
ولاتی سپی پوش کردووه و ده یان
تاریفی تر. به لام ههستی شاعیرانه
و روانگی تایهت و پر له وردینی
شاعیر جیاوازه. له بهر چاوی شاعیر
به رد و دار و درک و دال و شاخ و باخ و
باران و با و تیشک و تریفه و پووش
و په لاشیش گیانله بهرن. چه که ره ی
گیا خاک ماچ ده کا. دار باو ههش له
یه کتر وهر دینن. تیشکی خور دهست
به پرومه تی چادا دینی. گول
لیویان بو ماچی تیشک ده که نه وه.
سروه عاره قهی سهر پرومه تی گول
ده سپری. شه و با شه و بو ده لاوینی.
مانگ له بهر ئاوینه ی رووبار، قژی
خوی شانه ده کات. گژه با چاوی
خور پر ده کاته وه. چنگی گهرده لوول
کولمه ی خاک ده رووشینی. به ردی
دهستی زریان ئاوینه ی چوم
ده چرژینی. چیا نه سپیکی یاخیه
و له بهر ده می توفاندا سمکولان
ده کا. تیشکی خور خوی له چنگی
با راده پسکینی. چوم هه ژدیهایه کی
تووره یه و له گهردنی چیا ئالاه.
چنگی زریان کورپه ی گه لا له
باو هشی دایکیان ده رفینی و هه زاران
هه زار وینه و وه سف و ته شخصیس و
خوازه ی تر.

شیر ته نیا کیش و سه روا نییه و نه و وینه و هونه ره شیر یانه و نه و خه یاله ناسکانه ده قی شیر ی ده خولقینن. قسه ی ئاسایی نه گهر به باشتترین و جوانترین کیش و سه رواش برازیته وه، شیر نییه. جیاوازی نیوان نه زم و شیر له و خه یال و وینه ده گمه نانه دایه، که له پانتایی هستی شاعیردا سه ره له ده ن. نه گهر هه موو ده قیکی کیش و سه روا دار به شیر حیساب بکه یین، ده بی بلین هه موو که س شاعیره و شاعیران به گهر دی شایه ره کان ناگه ن! شاعیره کانیش جاری وایه نه زم ده نووسن و هه موو نه و ده قانه ی ده نووسن شیر نییه. کابرایه کی به سته نی فروش ده هات بو گهره کی ئیمه و ئاوا به به سته نییه که یدا هه لده گوت: «به سته نیی که ریم ته لا/ دوور بی له دهر د و به لا/ وهر نه دهری مندالان/ دامه نیشن له مالان/ لاق له عهرزی خشین/ پوول له دایکتان بستین». نه مه راسته و ته په کی ره وان و کیش و سه روا داره به لام شیر نییه. یان نه م نه زمه ی خاله عه زیزی شه ربه ت فروش: «شه ربه تی خاله عه زیه/ سارد و خوش و به مه زیه/ دهرمانی دلّه کزه یه». یان نه م و ته باوه ی خه لکی ئاسایی: «هینده زله ده لیی فیله/ زلتر له کیوی قه ندیلّه» و...

شیر یانی خه یال و هستی ناسکی شاعیرانه. بو وینه: ئاسمان هه ور و هه لایه، نه وه پرسته یه کی ئاساییه. به لام که ده لین: ئاسمانی دلّم هه ور و هه لایه! وینه یه کی خه یال اویمان خولقاندوه. یان: نه م خه لکه بو وا دلته نگن؟ دیسان پرسته یه کی ئاساییه. به لام که ده لین: نه م شه قامانه بو وا دلته نگن؟ ده بیته پرسته یه کی شاعیرانه. هه ر بویه به وشه و پرسته یه کی ناسک و خه یالوی ده لین چهنده شاعیرانه یه! نه وه ش ده گهر پته وه بو نه وه ی که شاعیر خاوه نی هست و خه یالکی باریک و ناسکه و بو دیتی پروودا و کاره ساته کانی کومه لگا وردینه و نه وه ی خه لکی ئاسایی به ئاسانی به پالیدا تیده په رن، شاعیر به جورکی گه وره تر و زیندووتر ده بیینی. هونه ری شاعیریش هه ر نه وه یه. هستی شاعیری شتیکی خوماک و زاتییه و که سیک خوی نه و هه سته ی نه بی، ناتوانی به ده سته ی بهینی. نووسینی شیر به دوو شیوه ی هه ولده رانه و قولپده رانه (کوششی و جوششی) ده خولقی. هه میشه ش نه و شیرانه له دلّ دهنیشن و به رگی هه رمان له به ر ده کن، که باری قولپده رانه که ی زیاتره و زیاتر ئاویتیه ی خه یال و هستی ناسکی شاعیرانه یه. هه لبت نه گهر باری هه ولده رانه که شی له به ر

چاوە نه گيرئ، دەبیتە دەقیکی ساکار و بەری لە هونەر و جوانی. بۆیه زۆربەى ئەو دەقە ساکارانەى بە بى ییر لیکردنەو و هەول بۆ دان و ئاویتەى هونەر کردن دەنوسرین، شتیکی کال و نەووە کام و بى تامن و خوینەر هیچ چێژیکیان لى وەرناگرئ. کاتیکیش نووسەرى دەقە کە بارى هەول دەرانە کەى دەباتە سەرى و هەستە قول دەرانە کەى لاوازه، دەقیکی رەق و تەق و وشک ساز دەبیت و کە دەخویننەو، هەست بە ماندوو بوون دەکەین و چێژى لى وەرناگرین. بۆیه لە قەدیمەو و گوتووینانە: «هەموو شتیکی بە خوئ و خویش بە مانا.»

یەکیکی تر لە ماکە سەرەکیەکانى شیعەرە شقە. من ئاشقى هەموو جوانیەکانى ژیانم. بە راستى مرقیش بە ئەشققەو مرقە. دەنا لە گەل ئاژەل و زیندەو وەرەکانى سەرزەوى چ جیاوازیەکی هەیه؟ بپروا بکەن مرقى بەرى لە ئەشق، لە هەموو دڕندەیه ک مەترسیدار و بى بەزەبیتەر. هەر وە ک فەرەیدوون موشیری شاعیری فارس دەلئ: هیچ حیوانى بە حیوانى نەیدارد روا/ آنچه این نامردمان با جان انسان میکنند! دیارە ئەوانە لە ئەشق دوور کەوتوونەتەو، بۆیه دەتوانن دەست بۆ ئەو جینایەتانە بەرن. مرقىک

کە مانای ئەشق بزانی ناتوانئ هیچ زیندەو وەرێک بکووژئ، جا کوشتنى مرقف هەر باسى مەکەن. ئەشق تەنیا خۆشەویستى ئافرەت نیە. ئەوینى ئافرەت بە شىکی زۆر کەمى ئەشقى مرقفە. کەسانیکیش هەن کە تەواوى ژيانان بۆ خۆشەویستى ژن تەرخان دەکەن، یان ژن ژيانى بۆ ئەشقى پیاو تەرخان دەکا، کە هەموو ئەو ئەشققانە ئە گەر هەزاران رێگاش بگرنە بەر، ئاخىرى هەر دەگەنەو سەر رێگایە ک کە ئەشقى مرقفایەتى و ژیانە. ئەو ئەشققە ئە گەر مرقف بە راستى و بە رۆح و گیانەو و هەستى پى بکا و لە قوولایى خۆیدا بیدۆزیتەو، بە کەمال دەگا و ناتوانئ بىر لە چکۆلەترین کردەو و بکاتەو کە کەمترین زیانى بۆ ژيانى خەلک و کۆمەلگا و سروشت و خاک و ولاتە کەى هەبئ. من ئاشقم، ئاشقى ژیانم، ئاشقى خەلکم، ئاشقى هەموو گیاندار و بى گیانیکم. رەنگە هیندى جار لە کەسیک یان لە شتیکی توورە بى و بىتە هوى رق هەستانم، بە لام لەو کاتە شدا هەر خوشم دەوئ و ناتوانم رقم لى بئ. بپروا بکەن ئەو کەسەى لە هەموو کەس دلرەقتەر و زیانبارترە، من زیاترم بەزەبى پيدا دئ. ناچارم خەمى بۆ بخۆم، پیم گوناحە، بە راستى ئەو جوورە کەسانە زۆر بەدبەخت و

چارەپەشن. تەنانەت دیکتاتۆرەکان، ئەوان لە ھەموو کەس چارەپەشتەر چونکە مانای ئەشق نازانن. تەمیان لە خۆشەویستی خەڵک نەکردوو. ئەگەر مانای خۆشەویستی زانیایە و ئەشق بوايە، نەیان دەتوانی لە کۆمەڵگایاندا مەزبە و مەزبە بن، ئێزنیان بە خۆیان نەدەدا بێنە ھۆی ئازار و مەل و ھەڵە و مردنی خەڵک. بۆیە خەمیان بۆ دەخۆم و ناتوانم رەقەم لە ئەوانیش بێ.

جا ددانی پێدا دەنێم ئەشقم ئەشقی جوانی، لە گۆلجاریکدا چۆن گۆلەکان سەرنجە پادەکێشن و پێم جوانن، ھەر ئاواش مەرقەم پێ جوانە و ھەز بە دیتی دەکەم. جا نێر و مێ لە مەندالەو ھەتا پێر. زۆر چاوەچوو و جوان پەرستەم و جاری وایە چاوە لە جوانان ناتروو کێنم، بەلام بێروام پێ بکەن چاوە حیز نێم. چونکە ئەو نەدەم خەڵکە کەم خۆش دەوێ قەت ئێز بە خۆم نەدەم بە چاوی خەیا ئەو ھەو لە نامووسە کەیان بێروانم. زۆر جار کە و تەو مەتە بە تیری مۆرە و نەقورچکی لێ ھەڵقورتانندی کچان و ژنان، چونکە چاوە تێ بێون و بە وردی سەرنجیان دەدەم. ناھەقیشیان ناگرم، خۆ ئەوان نازانن مە ئەشقی جوانیم. ئەوین بە ھانە ئێنە، یان خۆدی ژیانە. چونکە ئەوین نەبێ ژیانیش نابێ. جا ھەر کەسە و

روانگە خۆی ھەبە بۆ ئەو ئەوینە. ئەوینداری راستەقینەش مە نازانم فەلسەفە و مەلسەفە بۆ داتاشم و بێم دەبێ ئاوا بێ و ئاوا نەبێ؛ ئەو نەدە نەبێ وە کە سێکی ئەشق دەلێم دەبێ ئەوینداری کە رەنگ بێ. زۆر جار شاعیرە گەنجەکان دین بۆ لام و دیارە خاوەنی ھەستێکی شاعیرانە و زۆریش ناسک خەیاڵن، بەلام لە خۆیندەو و کۆکردنەو ئەزموون نامۆن و خۆیان بۆ ماندوو ناکەن. لە کتێب و ئەزموون و قوتابخانە شیعری کەکانی رابردوو بێ خەبەر و ھەول نەدەن بیانناسن. لە سەر یەک بەلێن لانی کەم بە شیعەر بناسن. بە داخەو ھیندیکیان دەلێن ئەگەر شیعری شاعیرانی تر بخویننەو، دەکەوینە ژێر کاریگەرییان و بەو بەھانەو خۆ لە قەرەو کتێب نەدەن. ھیندیکیشیان پێیان وایە ئەو ھەو بە دەمیاندا ھات، دەبێ بێووسن و بێخەنە سەر کاغەز و ناوی بێن شیعری سێ! ھیندیکیش خۆیان بە کێش و سەر و ھەو جەرەبە دەدەن و کۆمەلێ وشەو رەق و تەق لە قالیکی تیکەل پیکەل دەگرن و ناوی دەنێن شیعری کلاسیک! بە داخەو ھێچ کامیشیان نازانن شیعری سێ و شیعری کلاسیک چێ و تاییە تەمەندی کەکانی ئەو دوو قوتابخانە شیعری چێن؟

گوتره و ئه للاقوتاسی نیه و ههول و ماندوو بوونی دهوئ.

هیندیک له لاوهکان کاتیک ئهوهیان پیده لیم لیم دلمه ند دهبن و دهروئن. یان ده لین تازه دهست بو نووسین نابهن. یان به کهسانی دیکه دا گله ییم بو ده نیرنه وه. به لام به داخه وه من ناسن. من له خوشیانا وهخته هه لفرم، کاتیک ده بینم ئه و لاوانه ئاوړ له فهره ننگ و ئه ده بی گه له که یان ده دهنه وه. هه ز ده که م فیری خویندنه وه بن و بنه که سیکی شاره زا و به ئه زموون. شادی و خوشیی من ئه و کاته یه که شاعیریکی لاو دی بو لام و ده قیکی باشم بو ده خوینته وه، یان هه ست ده که م له باری خویندنه وه و ئه زمونه وه پره و شیعر ده ناسی. خو یان دیتوو یانه زور جار له خوشیانا ده ست ده که م به گریان. چونکه دلخوش ده بم که ده بینم ئه و ریگا پیروژه بی ریوار نابی. کیشه که له وه دایه لاوه کانمان زور به په له ن و ده یانه وی هه ر له ریوه بینه شاعیریکی ناسراو و ناوبانگ ده ربکه ن؛ له بیرمه خوشم وابووم. به لام ده بی بزاین که ئه وه بو هیچ که س نالوی و «هیچ که س له پری نابی به کوری!» لاوه کان ئه گه ر دیانه وی بینه شاعیر و نووسه ر و هونه ر مه ند به گشتی، نابی له ره خنه بترسن و ره خنه بیانرووخیئی. به لکوو

من هه میشه به و لاوانه م گوتوو و لیره شدا ده یلیمه وه، ته نیا به خویندنه وه ی زور و به رده وام و ماندوو یی نه ناسی ده توانین بینه شاعیر. ده بی شاعیرانی پیش خو مان و سه بک و شیوازه کانیا ن بناسین و شیعره کانیا ن له به ر بکه ین. له کاتی خویندنه وه ی شیعره کانیا ندا له سه ر وینه و ئیماژ و خوازه و ریکوه نده کان هه لوه سه ته بکه ین و لی ورد بینه وه و بیر ی لی بکه ینه وه. به قه ولی کوردی: «به چاوی مشته ری لی پروانین».

زور جار به گه نجه کان ده لیم ده که تان جوانه به لام بوخاوی لیدی. ده ستاوه که تان بی تام و خو یه. وه ک ناشپه زیک که گوشت و برنج و روئن و خوی و هه موو پیداو یستیه کانی چیشتی له به ر ده ست بی به لام نه زانی چونی لینی. دیاره چیشتی ئاوا بی تام و خوی ره نکه زور ناخوشیش بی. شاعیر ده بی خوی ماندوو بکات و فیری ئه و چیشت لینانه بی. خو نا کر ی برنج و گوشت و روئن و خوی و بیبار و زهر ده چیوه و له په و باقله هه مووی تیکه ل بکه ین و له مه نجه لیکدا بیکولینن و له هیچ شتیک نه چی جگه له چیشت و چاوه پروانیمان له میوانه کانیشمان بی بیخون! شیعریش هه ر وایه. کاریکی

دهبی وهک شووشه واین و ههتا
بیانشکینن ئهوان تیژتر بن.

له بیرمه ئهه کاتهی تهمه نم
ههژده سال بوو، دهچوومه خزمهت
ماموستا حهقیقی و شیعره کانم بو
دهخوینده وه. به وردی گوپی بو
راده گرتم و دهیفه رموو: شتیکی جوانه
به لام بۆکالی لیدی، یان دهیفه رموو
هیندی نیکه شوری دهوی! ئهه کاته
هیندی له دلگه گران دههات و ئهه
نووسینهی خۆم زۆر به شتیکی باش
دهزانی و عهیه کانیم نه ده دی. سالی
یه کهم که دهستم کردبوو به نووسین،
شیعره کانم کۆکردبوو و دهویست
چاپی بکه م. بو گوڤاری سروم
دهناردن بلاویان نه ده کهروه. دیاره
لاواز بوون بویه بلاویان نه ده کردنه وه.
دهفتهری شیعره کانم برده خزمهت
ماموستا حهقیقی و چهند شیعرم بو
خوینده وه و گوتم دههوی چاپی
بکه م و بو چاپ کردنی کتیب دهبی
چبکه م؟ فهرمووی جاری زووه،
ماوته شیعر بناسی. ئه گهر دهتهوی
بی به شاعیر په له مه که. ئه گهر
له خویندنه وه به ردهوام بی، خۆت
تیده گه ی ده لیم چی.

باش بوو ئهه کاته کتیب چاپ
کردن زۆر کاریکی دژوار بوو و
نه متوانی چاپی بکه م و به قسه ی
ماموستا حهقیقیم کرد. دهفتهری
شیعره کانم که دهفتهریکی شهست

به رگی بوو و پریم کردبوو و له مالی
له سه ر کومیده کهم دانابوو، شهوی
که چووم دهفتهره که بینم دیار
نه بوو. پرسیارم کرد دایکم گوپی:
ئهه دهفتهره ی سه ر کومیده که؟ وه لا
له گه ل دوو دهفتهری کۆنی دیکه دام
به مام عه بلای توو فروش.

دایکم که دیتبووی لاپه ره ی
سپی نه ماوه له گه ل دهفتهری
مه شقی عه لی برام دابووی به مام
عه بلای توو فروش که لاپه ره کانی
لووله ده کرد و تووی گوله به رژه ی
بو خه لک تیده کرد. که ئه وه ی
گوت هه ر ئه وه بوو شیت نه بووم.
خۆ به وه شه وه دهستم به مام عه بلا
نه ده گه یشته و ماله که شیانم نه ده زانی.
به گژ دار و به رددای دهچووم رقم وا
هه ستابوو به ردم به با ده کرد. ئه وه
شه وه خه وم لینه که وهت. به یانی ئامین
و عه لی و مریه م و حه سه نی برام که
له خۆم چکۆله تر بوون، هه ریه کی
ناردمن بو کۆلانی که به شکوو مام
عه بلا بدۆزنه وه، به لام مام عه بلا
هه تا سی رۆژ نه هاته وه بو گه ره کی
ئیمه و که هاته وه یه ک لاپه ره شی
پینه ما بوو. له گه ل مام عه بلا چووم
بو ماله که یان و چاوم له که لوپه له کانی
کرد له مالیش نه بوو. هه مووی
کردبووه لووله و تووی بو خه لک
تیکردبوو. هه تا مانگیکیش هه ر
په ره کاغه زیکم له کولانه کان ده دی

هه لمده گرته وه و به هیوا بووم یه کیک له شیعره کانم بی، به لام چاوم پیان نه که وته وه. دواتر که دهستم کرد به خویندنه وه یه کی چروپر و زیاترم متالا کرد و شیعرم ناسی، بوم ده رکه وت نه وانه ته نیا هیندی و پرینه ی گه نجان به بوون و نه گه ر دایکیشم به و ده رده ی نه بردایه ن خوم ده مغه وتاندن. ئیتر بیرم له کتیب چاپ کردن نه کرده وه هه تا سالی ۱۳۷۶ واته دوا ی ده سال یه که م به ره می شیعریم به ناوی (تاپوی وه رزیک ی سهوز) بلاو کرده وه.

له چوار وهرز و قوناخی ژیان دوو قوناخی واته به هار و هاوینه که م تیپه راندووه و له ئاخر و ئوخری پاییزه که یدام و چاوهروانی هاتنی زستانی ته مه نم! سه رماوه زی ژیان زوقم و سیخوار و که ره سیسه ی له سه ر و پوخسارم پرژاندووه و دیوه زمه ی پیری چاوم لیداده گری و ناچارم به ره و پیری بچم!

له بوتیه ی شیعره دا قال بووم و له هه موو قالبه شیعریه کاند خوم تاقی کردوته وه؛ خوشم و نه ده بدوستانیش و خوینه ری شیعره کانیشم ده زانین له غه زه لدا زیاتر توانیومه ده قی ساز و پر کاکل بنووسم. نه گه رچی ئیستاش هه ر له حالی نه زموون کوکرنه وه و تاقیکاری دام و له سه ر نه و پروایه م شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ند به

گشتی له و رژه وه ده ست ده که ن به نووسین و چالاکی، ده بی خه ریکی نه زموون کوکرنه وه و تاقیکاری بن و به و پروایه بگه ن که هونه ر سنوور و قوناخی نییه و وه ک ئاسمانی بی بن وایه، هه تا زیاتر بروی و بیپشکنی نه ستیره و هه ساره ی زیاتر ده دوزیه و هیچ که س له شیعره دا ناگاته لووتکه و دوا قوناخ و شوینی مه به ست، مه گین ماندوویی تووشی و یستانی بکات یان له نیوه ی ریگادا له پی بکه وئی، یان مه رگ نه هیللی له وه زیاتر درپژه به و ریگایه بدات. بویه ده توانم بلیم هیچ که س له شیعره دا ناگاته لووتکه ی مه به ستی خوی، به قهولی «هیمن» ی نه مر:

گه شتمه سه ر ترۆپکی ئاره زوو
رۆژی که چی پروانیم
له پیشم دایه زهرد و ماه و سهخت
و نه سه ته میکی تر

غه زه ل یه کیک له و قالبه شیعرانه یه هیچ کات کون نابی و گۆره پانی هونه ر و جوانکاری و ره وان بیژی و سه نه ته تی شیعریه. زۆربه ی شاعیران شیعره باش و هه رمانه کانیان غه زه له کانیه. غه زه لی نه و نه ده پاراو و ناسکیان خولقاندووه، هیچ کات تۆزی کون بوونیان له روو نانیشتی. منیش زیاتر له هه موو قالبه کانی دیکه گرینگیم به غه زه ل داوه و عاشقی غه زه لم. غه زه لی نه و نه ده پاراو و

- (۵) تەپلی ئاور، کۆمەلە چیرۆکی بیانی،
وەرگیپران، ئاراس، ۲۰۰۵ هەولیر
- (۶) جیگای بەتالی سلوچ، رۆمان،
مەحمودی دەولەت ئابادی،
وەرگیپران، موکریان، هەولیر ۲۰۰۶
- (۷) خۆر و لاو لاو، کۆمەلە شیعری
مندالان، بۆکان، چاپخانە ی داهاتوو
۲۰۰۷
- (۸) یە کگرتن، چیرۆکی مندالان، قودسی
قازی نوور، وەرگیپران، ئاراس،
۲۰۰۷ هەولیر
- (۹) برایانی کارامازوف، رۆمان،
فیودۆر دوستۆیفسکی، وەرگیپران،
موکریان، هەولیر ۲۰۰۷
- (۱۰) خولیای نووسین، کۆمەلە وتار،
رەزا بەراهنی، وەرگیپران، موکریان،
هەولیر ۲۰۰۸
- (۱۱) فەرهنگی پێژگە (ئەو وشانە ی
لە هەنابە بۆرینە دا نەهاتوون)،
موکریان، هەولیر ۲۰۰۹
- (۱۲) کەلە شیر ی و رگن، چیرۆکی
مندالان، فۆلکلۆر نووسینەو،
بۆکان، ئیزیرتوو، ۲۰۰۹
- (۱۳) تازیە بارانی بەیەل، رۆمانی
غولامحوسین ساعیدی، وەرگیپران،
موکریان، هەولیر، ۲۰۱۱
- (۱۴) مەرگی ئیشان، رۆمان، لیو
تۆلستۆی، وەرگیپران، موکریان،
هەولیر ۲۰۱۱

ناسک و نەمریان خولقاندوو هەچ
کات تۆزی کۆن بوونیان لە روو
نایشی. هەلبەت لە قالب و بوارەکانی
دیکە شدا شاعیران دەقی زۆر باش و
ناوازیان خولقاندوو. منیش هەر بە
غەزەل دانە کە وتووم و قالبی چوارینە
و دوو بەیتی و مەسنەویشم تاقی
کردۆتەو و خۆم لە قەرە ی چوارپارە
و شیعری نویش داو. دلنیشم لە
چوارینە فەلسەفیەکان و دوو بەیتیە
عاشقانەکان و مەسنەوی و شیعەرە
نوویەکاندا توانایی خۆم نیشان داو و
رووی مەجلیسیان هەیه.

هیوادارم توانییتم ئاوینە ی دلی
ئەو کەسانە بـم کە خۆشم دەوین و
خۆشیان دەویم. هەر وەها بتوانم ئەو
دلانە پرشنگ باران بکەم کە خۆشم
دەوین و نازانن و خۆشیان دەویم و
نازانم.

تا ئیستا ئەم بەرەمانە ی خوارەو م
چاپ کردوو.

- (۱) تاپۆی وەرزیکی سەوز، کۆمەلە شیعەر،
چاپخانە ی شووع، تەررێز، ۱۹۹۷
- (۲) شەوێزانی ئەستێرە یە ک، کۆمەلە شیعەر،
تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
- (۳) مەرگە خەون، کۆمەلە شیعەر، تاران،
نشر پیام امروز، ۲۰۰۳
- (۴) دیسان لەو شەقامانەو، کۆمەلە
چیرۆکی بیژنە ی نەجدی، وەرگیپران،
ئاراس، ۲۰۰۵ هەولیر

(۲۵) شەيتان، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران، موكرىانى، ھەولير ۲۰۱۴
 (۲۶) سۇناتاي كرۇيتيزير، رۆمان، ليۆ
 تۆلستۆي، وەرگېران، موكرىانى،
 ھەولير ۲۰۱۴
 (۲۷) پەسلان، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران، موكرىانى، ھەولير ۲۰۱۴
 (۲۸) حاجى مراد، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران، موكرىانى، ھەولير ۲۰۱۴
 (۲۹) پۆلىكۇشكا، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران. چاپخانەي رۆژھەلات،
 ھەولير، ۲۰۱۷
 (۳۰) زايلەي شاخ و قىژەي گولەباخ.
 كومەلە شىعر، بوكان ۲۰۱۸
 (۳۱) مزرۇكە، نەقل و ھەقايلەتەكانى
 محەمەد فەيزى، نووسىنەوھى
 ئەمىن گەردىگلانى، چاپى يەكەم،
 پەخشانگايزانكو، بوكان ۲۰۱۹
 (۳۲) پاييز! زستان بەرپوھيە، كۆي
 بەرھەمە شىعريەكانى ئەمىن
 گەردىگلانى، چاپى يەكەم،
 پەخشانگاى ئاميار سەنە ۲۰۲۱
 (۳۳) شارەزايلە بىنەرەتتەكانى ژيان،
 نووسىنى دۆرۇسى رىچ، وەرگېران،
 چاپى يەكەم، پەخشانگاى زانكو
 بوكان، ۲۰۲۲

(۱۵) داروپەپولە و پروبار، چىرۆكى
 مىندالان، فەرىدە شەبانفەر،
 وەرگېران، ۲۰۱۱
 (۱۶) دىلى قەفقاز، رۆمان، ليۆ
 تۆلستۆي، وەرگېران، موكرىانى،
 ھەولير ۲۰۱۱
 (۱۷) باوكە سىرگى، رۆمان، ليۆ
 تۆلستۆي، وەرگېران، موكرىانى،
 ھەولير ۲۰۱۱
 (۱۸) ئاغا و نۆكەر، رۆمان، ليۆ
 تۆلستۆي، وەرگېران، موكرىانى،
 ھەولير ۲۰۱۱
 (۱۹) ھاوسەرگىرى بەختەوەرانە، رۆمان،
 ليۆ تۆلستۆي، وەرگېران، ھەولير،
 خانەي كىتېي ئاوير ۲۰۱۲
 (۲۰) نارنجى فرىن، كۆچىرۆك،
 وەزارەتى رۆشنىيرى، سلىمانى،
 ۲۰۱۲
 (۲۱) ئانا كارىنا، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران، موكرىانى، ھەولير،
 ۲۰۱۲
 (۲۲) سترانى شەپۆلەكان، شىعرى
 ھاوچەرخى فارس، وەرگېران،
 يەكەيتى نووسەران مەلبەندى
 گشتى، ھەولير ۲۰۱۲
 (۲۳) شەي پشكووتن، ديوانى شىعر،
 ناوھندى بلاوكرىدەوھى كۆلەپشتى،
 تاران ۲۰۱۳
 (۲۴) كازاخەكان، رۆمان، ليۆ تۆلستۆي،
 وەرگېران، موكرىانى، ھەولير ۲۰۱۴

شىعر بۇ من چىيە؟

قىنۇس فايەق

📖 ”ئەگەر ههستم کرد ته پلای سهرم لیکراوه ته وه، تیده گهم ئە وه شیعره“. ئیمیلی دیکنسۆن

بۆ ئە وهی باس له ئە زموونی نووسین، و به تایهت نووسینی ئە ده بی، وه کوو شیعر، په خشان، چیرۆک و رۆمان بکهین، ده بیته پرسین: بۆچی نووسهر ئە نووسی؟ بۆچی شیعر، چیرۆک یان رۆمان؟ چونکه له وێوه ئە توانین وردتر باس له میژوو و هه لومه رگی سه ره له دانی ئە زموونی نووسینمان بکهین.

ئیمه مرۆفین، به لام وه کوو مرۆفیکی ئاسایی له ژیان ناروانین، ئیمه ژیان به چهند دیوئیکیدا ئە زموون ده کهین، ئە وهی له کهسانی ئاسایی جیامان ده کاته وه، ئە وهیه ئیمه ئە وهی تاییدا ده ژین و ئە زموونی ده کهین تۆماری ده کهین، چ به شیعر بیته، یان له سه ره زمانی کاره کته ره کانی چیرۆک یان رۆمانیکه وه یان له وتاریکدا ته وزیفی ده کهین. نووسین هۆکاریکه بۆ تیگه یشتن له خۆمان پێش ئە وهی له وانی تر تیگه یین. هه ندی نووسه ریش ده لێن: ده نووسم بۆ ئە وهی خۆم به تال بکه مه وه، ئە مه به مانای ئە وهی شتی زۆر هه یه ته نگ به میشک و خه یالی هه لده چنیت، له چرکه ساتیکدا پیوستی به به تال کردنه وه ئە بیته،

دوا جار ئە وه خۆ به تال کردنه وه یه ش هه ولێکه به ئاراسته ی تیگه یشتن له خودی خۆی و هه روه ها ده ور وه ری. ده لێن تۆ وه کوو نووسهر ده نووسی بۆ ئە وهی شتی که له خۆتا بگۆریت، یان له ده ور وه رت یان ئە وه جیهانه ی به شیکیته لێی. به ئامانجی ئە وهی به ره مه میکی به سوود دوا ی خۆت بۆ نه وه کانی دوا ی خۆت به جیهانیته. هه رچه نده من با وه رم به وه نیه به هۆی نووسینه وه نووسهر هه یچ له خۆیدا بگۆریت به لکوو ده توانیت په ره به خۆی بدات، به لام گۆرینی خود پرۆسه یه که به تیگه یشتنی من په یوه ندی به زۆر فاکته ری ته ره وه هه یه جگه له نووسین. هه ره وه ک با وه ریشم وایه به ئە ده ب ئیمکانی گۆرینی جیهان مه حاله، ئە سه له ن ئه رکی گۆرینی جیهان هه یچ ناکه وێته سه ره شانی شاعیر یان چیرۆک یان رۆمان نووس. چونکه ئە وه چرکه ساته ی که ده ست ده ده یته قه له م خه یالت به تال ده که یته وه سه ره کاغه ز، بیرت لای ئە وه نیه چی له ده ره وه ی خۆت یان له جیهاندا بگۆریت. ئە ده ب له وه ده سه ته پاچه تره له توانایدا بیت جیهان بگۆریت. چونکه بنه مای سه ره کی گۆرینی جیهان سیاسه ت و ئابوورییه، و ئە وانه ی له ده ستیاندا یه جیهان بگۆرن له هه ره می سه ره وه ی

دهنوسین چونکه ژيانمان خوښ دهویت، نهک لهبر نهوهی دهزاین چوڼ بڙین». لهبر نهههه شاعیر که دهنوسیت ههول ددات پرسیار بکات، زیاتر لهوهی وهلام بداتهوه، چونکه بهلای منهوه شاعر پهپوهندیی شاعیر به دهوروبه ری و به بیروکهی و بوون و نهپوهنهوه دروستدکات و دادهپږیتهوه. چ به قوبولکردنی واقعیت یان رتهکردنهوهی. شاعر نوسین به لای منهوه له ههندی حالهتیدا وهکوو وینه گرتن وایه، چرکهساتیکی ژیان لهناو وینهیهکی شاعریدا پیشان ددات و کامیراکه/ قهلهمهکه دادهنیت. شاعر له هیچهوه بابتهیک دروست دکات و به وشه نهیخاته چوارچیوهی وینهیهکی شاعریهوه.

سهرهتای سهرههلدانی نهزمونی شاعری من:

ههموو نوسهریک و بهتایهت شاعر، له ههلومهرجیکی ژیانیه تایهت به خویدا دهستی داوهته نوسین. بهشبهحالی خوډ نهوه دههه دهستم دایه نوسین، له تهمنیکی مندالیدا بووم، دهیان پرسیار له تهمنی خوډ گهورهتر نهوکاته له میشکمد بوون، و وهلامم بو وهرنهدهگرتنهوه. دهوروبه رم لهوه بچووکتر دهیانینیم که نهوه

دهسهلاتدان، و دواچار نهدهب کایهیهکی زور جیاوازه له ههردوو کایهه سیاست و تابووری، بهلکوو توله ناخ و ناواخنی خوئی نوسه دهووتر ناکهویتهوه، نهوه وهختهه به ناراستهه سیاست یان تابووری روشتی ئیتر دوا سلاو له نهدهب دهکهه.

به پیچهوانهه نوسینی تری وهکوو وتار و لیکولینهوه و تهنانهت ههندی چیروک و رومان که له سهر بنهمای گیرانهوه بینا دهن، شاعر له رووی ههست و سوزوه قوولتره، له توانایدایه باس له ههموو شتیک بکات به لام به زمانیکی جیاله زمانی ئاسایی ئاخوون و جیاله و زمانهشی وتاری پی دهنوسریت، بو من دهست خسته سهر جوانی و ناشرینییه نهپنراوهکانه، گوونی نهو شتانهیه که به زمانیکی ئاسایی ناگوترین، پهه بردنه به جوانیه شارراوهکان، دوزینهوهی تروسکایهکان لهناو تاریکیهکاندا، گوپرنی شته ئاسایهکان به نااسایی و پیچهوانهکهشی راسته. شاعر گهرانیکی بهردهوامه بهدوای ناشرینییهکان و دوزینهوهی جوانیهکانی ناو قوولایان. شاعر بو من دوزینهوهی سهرچاوهی ئازار و نههامهتییهکان و خوشبهختی و بهختهوهریهکانه. مههموود دهرویش دهلیت: «ئیمه

پرسیارانه بکه م یان وه لآمه کانیان
 وهرگر مه وه. پرسیاره کانم له باره ی
 چه مکی نیشتمان، گیانفیدایی و
 پرسه نه ته وه ییمان بوو. تا وایلهات
 خووم دایه نووسین له جیاتی نه وه ی
 پرسیاره کانم ئاراسته ی ده ورو به رم
 بکه م، ههسته کانم تو مار بکه م.
 به رده وام پرسیاره کان تهنگیان
 به می شکم هه لده چنی و پیو یستم
 به به تالکر دنه وه ی می شکم بوو، بو
 نه وه ی له لایه که وه خو م بناسم، و
 له لایه کی تره وه له ده ورو به رم تیگم.
 هه ستم ده کرد من ده نووسم بو نه وه ی
 چه ندین جار به دوای یه کدا نه مرم، -
 هه لبه ت مردن به واتا مه جازیه که ی
 - جار یک که پرسیار ده که یین و وه لآم
 وهر ناگرینه وه و جار یکیش که ناچار
 ده یین بده نگ یین. دوا جار نووسینی
 شیعر گوزارشت نیه له خوشبه ختی،
 به لکوو شیوازی که له شیوازه کانی خو
 قوتار کردن له خنکان به هو ی که له که
 بوونی پرسیاره کانی ناو می شکمانه وه.
 ههروه ها خو رزگار کردن له ونبوون
 له ناو واقعی کدا که رهنگه رته ی
 بکه ینه وه و له ناو ده قیکی شیعریدا
 وینه ی نه وه واقعی به بکیشین که
 خه ونی پیوه ده بینین، هه تا ده گاته
 ئاستی نه وه ی شیعر ده بیته نه وه
 تریاقه ی نه گهر بو ساتیکیش بیت
 له برینه نه بینرا وه کانی ناو رو حمان
 چاکمان ده کاته وه.

نه وه سه رده مه ی من ده ستمدایه
 تو مار کردن ی هه سته کانم، نه مده زانی
 نه مه شیعره یان چیه. باوکی
 ره حمه تیم ده خویندنه وه، نه وه یه که م
 که س بوو تیگه یشت له وه ی من
 ئاره زووی نووسینی شیعر ده که م
 و هانی دام و رینمایی کردم و
 فی ری کتیب خویندنه وه ی کردم بو
 نه وه ی پهره به خو م بده م له رووی
 نه ده بییه وه.

به وپییه ی نه وه سه رده مه له
 سایه ی رژیمی به عسدا ده سکه و تنی
 کتیه کوردیه کان سهخت بوو،
 یان قه ده خه بوون، به خویندنی
 شیعر و رو مانه عه ره بییه کان ده ستم
 پیکرد. هه رچی بکه و تایه به رده ستم
 ده مخویندنه وه، به باش و خراپه وه.
 سه ره تای خویندنه وه ی شیعر به
 شیعر ی سه رده می جاهیلی ده ستم
 پیکرد، له وانه ئومروء نه لقه یس،
 عه تهره، عه مرو بن که لسووم. و
 دوای نه وانیش شاعیره کانی سه رده می
 عه باسی: موته نه بی و نه بو نه لعلاء
 نه لمه عه ری، نه بو العه تاهیه و به شار
 بن برد... تاد.. له شاعیره نو یکانی
 عه ره بی: به در شاکر سه یاب،
 میخائیل نه عیمه، فه دوا طوقان، ئیلیا
 نه بوو مازی و نه بولقاسم الشابی، و
 ههروه ها نزار قه بان ی و مه حموود
 ده رویش و زوری تر..

هه‌روها هاوکات په‌یوه‌ندیم به زۆربه‌ی زۆری رۆژنامه و گۆفاره‌کانی کوردستان له هه‌موو زۆرنه‌کان دروستکرد، وه‌کوو رۆژنامه‌ی خه‌بات، کوردستان راپۆرت، و گۆفاری گولان، و هه‌روها بلاوکراوه‌کانی حزبه‌کانی تریش به‌هه‌مان شیوه. ئەمه له باوه‌ری خۆمه‌وه که نووسین ناییت سنووری هه‌ییت، نووسه‌ر ده‌ییت بیلايه‌ن ییت، ناییت فاکته‌ره‌کانی سیاسه‌ت و حزبايه‌تی له کاری نووسیندا ره‌چاو بکات. ناییت له ژیر هه‌یچ کاریگه‌رییه‌ کدا بنووسیت، چونکه که نووسین که‌وته ژیر هه‌ر کاریگه‌رییه‌ که‌وه داهینانی تیاناییت و جوانی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات. له‌سه‌روو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه نووسه‌ر مولکی هه‌موو خوێنه‌ریکه له هه‌موو جیگه‌یه‌ک. نووسه‌ر ده‌ییت بۆ هه‌موو ره‌نگ و ته‌مه‌ن و باگراونده‌کان بنووسیت.

دوایی که درکم به‌وه کرد من ده‌ییت شاره‌زای شاعیره کلاسیک و نوێکانی میژووی ئەده‌بی کوردی بم، ده‌ستم کرد به‌ خوێندنه‌وه‌ی پیره‌مێرد، نالی، موفتی، جگه‌رخوین و هه‌یمن و کامه‌ران موکری، فایه‌ق بیکه‌س و شیرکۆ بیکه‌س، قانیع و ئەخۆل و له‌تیف هه‌لمه‌ت و زۆر شاعیری تر که خۆم به‌ قه‌رزازیان ده‌زانم له په‌رده‌دان به‌ ئاستی ئەده‌بییم.

به‌ گشتی ئەزموونی ئەده‌بی من به‌ چه‌ند ویستگه‌یه‌ کدا تپه‌ری، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ شیعرم نووسیوه، تائیس‌تاش به‌رده‌وامم. دواي راپه‌رین وه‌کوو رۆژنامه‌نووس له هه‌ردوو رۆژنامه‌ی ئیتیحادی زمانحالی په‌کیتی نیشتیمانی و موته‌مه‌ری زمانحالی ئۆپوزیسیۆنی عیراقی، به‌ زمانی عه‌ره‌بی کارم ده‌کرد. هاوکات له‌ راگه‌یاندن ده‌ستم کرد به‌ ئیشکردن، له ته‌له‌فزیۆنی گه‌لی کوردستان سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی، وه‌کوو بیژر به‌ زمانی عه‌ره‌بی، هه‌روها له‌ رادیۆی گه‌لی کوردستان، به‌ به‌رده‌وامی ریپۆرتاژ و وتارم به‌ زمانی عه‌ره‌بی بلاوکردۆته‌وه، جگه له دیمانه رۆژنامه‌وانیه‌کان به‌هه‌مان شیوه به‌ زمانی عه‌ره‌بی.

دواي ئەوه‌ی له ناوه‌پراستی نه‌وه‌ده‌کاندا له هۆله‌ندا جیگیر بووم، به‌رده‌وام بووم له کاری رۆژنامه‌وانی بۆ رۆژنامه‌ی کوردستانی نوێ،

ئەو شوئىنەى چىرۆك لىي ناوەستىت

جەلال بەرزنجى

و گۆرانی رەنگیان رۆژمێریان
بوون.

گیاشین بوو بوو، مەرۆمالات
لێیان تێر دەخوارد و گۆل دەستی
بە خۆنچە کردن کردبوو» ئەو
و ئەلامی دایکە، نە رۆژ نە
سالی تێدا نییە، تەنیا (سناپ
شۆت) ی وەرزیکی، تەمەنم
حەوت سالان بوو بۆ یەکەم
جار قوتابخانە لە گوندە کامان
کرایەو، بێرەمە، لە رێگا چوون
بۆ ناو نووسین باوکم گوتی
«دەچین تا ناوت، بۆ گەشتی فێر
بوون بنووسین، خێراکە کوڕم.
با تۆش ئەزموونی من دووبارە
نەکەیتەو» چوونە قوتابخانە و
فێر بوونی ئەلف و بی کوردی،
یەکەمین گەشتی ناو خۆم بوو،
بۆ فێر بوون. ئەو دەسکەوتەکی
گەورە بوو، پیشتر کەس لە
گوندە کامان ئەو دەرفەتە نەبوو
، بەلام ئەو گەشتە تەمەنی
کورت بوو، سال وەرە سوپا بوو،
بەیانیک لە گەڵ دەنگی فڕۆکە
جەنگیەکانی، رژی می عێراق و
بۆمباران کردنی گوندە کامان، لە
خەو راپەرین. پێش ئەوێ سوپا
بگاتە گوند، خەلکی گوند هەر
یەک بە لایێکدا هەڵاتن. پەلامارە،
گوندە کامان، قوتابخانە، کتێبەکانم

📖 کە ئاوێ لە ژیانم دەدەمەو،
دەزانم، لە و کاتە ی لە دایک
بوویم، تا منداڵی، مێرد منداڵی
و گەورەیی بە هێلەکی راستدا
نەرۆشتوو. بۆ پێشەو هەنگاوم
ناو، بۆ دواو هەنگامەتەو، لە
بەر ئەوێ ژیانم پارچە پارچە،
چیرۆکەکانیشم پارچە پارچە، لەم
وتارە هەندێک گرتە ی هەستیار لە
ژانیم باس دەکەم. لە گوندێک
لە دایک بووم، تەمەنی
زیاتر لە شەش سەت سال
دەیی. کارەبای نەبوو. هەتا
من نەبوومە حەوت سالان،
قوتابخانە ی لێنەکرایەو، لە
گەڵ ئەوێش لەوێندەر زۆر شتی
جوان، لەوانە، ژانی ساکار، لە
مامۆستای بە خۆراییی سروشت
فێری بووم. بە رەسمی ۷/۱
رۆژی لە دایک بوونم. کە زانیم
لە گەڵ براکەم جمک نین، بەلام
لە سەر دەفتەر نفوسەکە ی
هەمان رۆژی لە دایک بوون
نووسراو، زانیم ئەو رۆژە تەواو
نییە. رۆژەک لە دایکەم پرسى:
«کە ی من لە دایک بووم؟»
دایک و باوکم نەخوێندەوار
بوون. ئالوگۆری نیوان وەرەکان

و خه ونه کانمیان سوتاندن. ئه وهی هه مان بوو له ماوه کی کورت، له ده ستماندا، به ناچاری چووین بۆ شاری هه ولیر، ئه وهش گه شتیک بوو له پیناوی مانه وه، له گوندیکی بی وهی، که شاره زایی هه موو کوچه و کۆلانه کان، رینگا بان و کانیاوه کانی بووین، ئه وانه شوناسمانیان پیک ده هینا، بۆ شارپک هیچمان له باره یه وه نه ده زانی. له و کاته وه چیرۆکی ژیانم له ده ور به ری گه شت ده خولیته وه. گه شته کانیش هه میشه بی که م و کورتی نین، هه ندیکیان پرن له ساتی ناخۆشی و هه وراز و نشیوی وا، خۆزگه ده خوازین ته و اوایان نه که یین.

له گه شتکردن گۆرینی شوینی جوگرافی هه ستیاره، به لام ئه و ره وشه نوییه ی دوور که وته نه وه له زیدت و جوگرافیا که ت به سه ر گیان و میشتیدا ده هینن و توانای راهاتن له گه ل ئه و گۆرانکارییه کان هه ستیارترینان، له هه ولیر، نۆستالیریا له دایک و باوکم نه ده گه را بینه شاری، به لام مندا ل زوو له گه ل ده ور به ری ده گونجیت و ده بیته به شه ک لیان. من زوو خۆشیم له و شتانه ده بیینی که له شار هه بوون و

له گونده کامان نه بوون. له شار ده ستم به گه شتی فیربوون، دۆزینه وهی و خۆ پینگه یاندن کرده وه. له پۆلی چواری ئاماده یی بووم، ئه و خانووه ی له ناوی ده ژیان بچووک بوو، ئیمهش وه ک زۆربه ی خیزانه کانی کوردستان سایزمان گه وره یه، له به رقه ره بالغی سه عیم پی نه ده کرا. ناچار بووم له شوینه ک بگه پریم سه عی لیکه م، دۆزینه وهی کتیبخانه ی گشتی هه ولیر، وه ک به دی هاتنی خه ونه کی خۆش بوو. رۆژی واهه بوو، پیش کارمه نده کان له وینده ر بووم. کتیبخانه ی گشتی هه ولیر له سه رده می میرنشینی، له عیراق، دروست کرا، له شوینی ئیستای ئه نجوومه نی وه زیرانی هه ری می کوردستان بوو، ده رگا که ی شوشه ی هه بوو، به ده وری خۆیدا ده خولایه وه، یه که م جار بوو له هه ولیر باله خانه یه ک ده رگایه کی وای هه بیته که سانی وا هه بوون بۆ خۆشی خولانه وهی ناو ده رگا ده هاتنه کتیبخانه. کتیه کورده کان که م بوون، به لام کتیه عه ره بیه کان زۆر بوون. ئه وکات له قۆناغی سه ره تای به کوردی ده خویندرا، به لام رژی م له قۆناغی دواناوه ندی و ئاماده یی و زانکۆ پرۆگرامی خویندنی ده کرد به

عاره‌بی. ئه‌و گۆرانه له زمانى دایکه‌وه بو زمانه‌كى بیگانه، که پیشتر نه‌مانده‌زانى زۆر زه‌حمه‌ت بوو، بووه‌هۆکارى وازه‌ینانى زۆر له‌ قوتایان. کتیبه‌ عه‌ره‌بیه‌کانیش، به‌ تایه‌تى وه‌رگێردراوه‌کانم ده‌خوینده‌وه. چێژى خوینده‌وه‌ى کتیبه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان زāl بوون به‌سه‌ر خوینده‌وه‌ى کتیبه‌کانى قوتابخانه، که زۆر جار وه‌رسکهرن ئه‌وه‌ش به‌لاش نه‌بوو وایکرد نمره‌کانم دابه‌زن، که دایکم ده‌یینی، ئه‌وه‌نده‌هاتوو چوونى کتیبخانه ده‌که‌م و زۆربه‌ى کاتم له‌ گه‌ل خوینده‌وه‌ى کتیب و نووسین به‌سه‌ر ده‌به‌م، له‌ کاتیکدا براده‌ره‌کانم له‌ ده‌ره‌وه به‌شتى تر خه‌ریکن، نیگه‌ران ده‌بوو، نه‌یده‌زانى، له‌ گوشه‌ى ژووره‌كى تاريک نیم، له‌ قه‌ره‌بالغى راده‌که‌م. هه‌ست به‌ ئازادى ده‌که‌م و له‌ رێگه‌ى وشه، دنیا ده‌دۆزمه‌وه! ژيان ئاوايه زۆر جار که‌سه‌ نزیکه‌کانت تیتناگه‌ن، منیش وه‌ک زۆربه‌ى نووسه‌رانى کوردی، هیچ کورسیکم له‌ سه‌ر هونه‌رى نووسین وه‌رنه‌گرتوووه. خوینده‌وه‌ى کتیبى ئه‌ده‌بى وایان کرد، هه‌زم بجێته‌ نووسین. وه‌ک زۆربه‌ى نووسه‌رانى کورد، به‌ شیع‌ر ده‌ستم پێک‌رد. خولیاى

نووسینى شیع‌رى نوێ و جیاواز، وایان کرد بکه‌ومه‌ ژێر کاریگه‌رى شیع‌رى نوێى ئه‌وروپى و خوینده‌وه‌ى ئه‌و به‌ره‌مه‌ وه‌رگێردراوانه‌ى به‌ده‌ستم ده‌که‌وتن. په‌خشان شیع‌رى برده‌ سه‌ما» ئه‌و قسه‌ى شاعیرى فه‌ره‌نسى پۆل فالێرى، وایکرد شیع‌رى په‌خشان بنووسم. ئه‌و ئه‌تمۆسفیریه‌ى نوێیه‌ى به‌یانى ۱۱ ئازار له‌سالى ۱۹۷۰ هینای، بزوتنه‌وه‌كى ئه‌ده‌بى و رۆشیرى له‌ کوردستان دروست کرد. سالى ۱۹۷۲ له‌ ئاماده‌یى کوردستان له‌ هه‌ولێر، چهند قوتایه‌ک، که منیش یه‌کیک بووم له‌وانه، به‌ یارمه‌تى مامۆستای زمان و ئه‌ده‌بى کوردی. هه‌تا ئاماده‌یمان ته‌واو کرد، سێ گۆڤارمان به‌ سێ ناو جیا؛ (چوار چرامان) (ره‌هیله) و بیرى نوێ ده‌رکرد. یه‌که‌م په‌خشانه‌ شیع‌رم به‌ ناوى (گورستانه‌كى قلیشاوه) له‌ چوارچرا، بلّاو کرده‌وه. له‌ سه‌رده‌مى سه‌دام ئازادى راده‌رپړین نه‌بوو. ره‌قابه‌(سه‌نسه‌ر) له‌ سه‌ر بلّاوکراوه‌کان و قسه‌کردن هه‌بوو. سیخوه‌ره‌کان ئه‌وه‌نده زۆر بوون، هه‌ستت ده‌کرد دیوار گوێى هه‌یه. نووسه‌ر نه‌یده‌توانى ره‌شنووسه‌که‌ى یه‌کسه‌ر بباته چاپخانه، چاپى بکات، ده‌بوایه

پیشتر بیده‌تیه سه‌نسر ، ئه‌و ریگات بدات ، تا چاپ بکه‌یت. بۆ من که ده‌مه‌ویست به ئازادی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پنده‌که‌م و پیم جوانه بیانوو‌سم و بیرۆکه‌ی نوێ تا‌قی بکه‌مه‌وه، له بن ده‌ستی رژیمه‌کی تۆتالیتاری زه‌حمه‌ت بوو. هه‌ر چه‌نده به‌کار هێنانی ره‌مز و ده‌مامک له نووسین له هه‌ستی راسته‌قینه‌ت دوورت ده‌خه‌نه‌وه، به‌لام بۆ ئه‌وی له سه‌نسر ده‌رباز بن، له هه‌ندیک شیعیر به‌کار ده‌هێنان. سال۱ ۱۹۷۹ سه‌نسر (سه‌مای به‌فری ئیواران) که یه‌که‌م دیوانی شیعیرمه‌ دوو جار قه‌ده‌غه کرد، جاری سییه‌میش زۆر کۆپله و شیعیران خسته‌بووه ناو که‌وانه‌ی سوور و مۆری (ممنوع)یان لێدا‌بوو. ئه‌و کاره لای پۆلیسه‌کانی ئه‌ده‌ب لابر‌دنی چه‌ند بر‌گه‌و په‌ره‌گرافیک بوو، به‌لام لای من بر‌ینی به‌شیک له هه‌ستم و دزینی خه‌ونه‌کانم بوون. ئه‌و سه‌رده‌م له هه‌ولێر دوو چاپخانه هه‌بوون، یه‌کیان کوردسانی گێو موکریان‌ی ، که سه‌ر قالی چاپ کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی شاعیرانی کلاسیکی کورد بوو. ئه‌وه‌ی تریشیان سه‌لاحه‌دین بوو، کارتی بووک گواسته‌نه‌وه و وه‌سلی دائیره‌کانی چاپ ده‌کرد،

بیرۆکه‌ی له سه‌ر چاپ کردنی کتیی کوردی نه‌بوو. بۆ چاپ کردنی دیوانه برینداره‌که‌م، ناچار بووم له ده‌روه‌ی هه‌ولێر له چاپخانه‌یه‌ک بگه‌ریم. له سلیمانی، که‌رکوک و ده‌وک ده‌ستم نه‌که‌وت، له ریگای براده‌ریک له شاری موسل چاپخانه‌یه‌که‌م دۆزیه‌وه . ئه‌و کات وه‌ک ئیسته کتیب له چه‌ند رۆژه‌کدا چاپ نه‌ده‌کرا، کتیه‌که‌م به‌شه‌ش مانگ چاپ کرا. ئه‌و کات مامۆستا بووم و هیشتا هاوسه‌رگیم نه‌کرد‌بوو، بۆ به‌دواچونی کتیه‌که‌م، ناوه‌ ناوه‌ ده‌چوومه، موسل. ۳۰۰۰ دانهم له سه‌مای به‌فری ئیواران چاپ کرد. به‌ته‌کسی هینامه‌وه‌ ماله‌وه. بۆبه‌یانی به‌ سه‌ر کتیبخانه‌کاندا دا‌به‌شم کرد. ئه‌و دیوانه پیشوازیه‌کی باشی لیکرا . له‌ماوه‌ی سی مانگ هه‌ر سی هه‌زاری فرۆشرا. شیعیره‌کانی ئه‌و دیوانه ئیسته‌ش سیمایی جوانیان له ده‌ست نه‌داوه‌و بووین به‌ شوناسی شیعیریم. سه‌دام حوسین به‌ دیده‌کی سه‌ربازی حوکه‌می ولاتی ده‌کرد. له‌سه‌رده‌می ئه‌و بینایه‌ی کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر که مالی دوه‌م‌م بوو کرایه‌ دائیره‌ی ئه‌من. سال۱ ۱۹۸۶ له دیمه‌نه‌کی تراژیدی-

سالمۆژی لە دایک بوونی بەر
لییوردن کەوتم. کە لە هەسپخانە
هاتمە دەرەو. هەردوو تاوانی
کیمابارانی هەڵبجە و ئەنفال
کراپوون، زۆربەیی گوندەکانی
کورستان تیکدراپوون، خەڵکەکی
بە زۆر براپوونە ئۆردوگا
زۆرەملیەکان، ریکخراوی حزبی
و ئەمنی لە زۆربەیی گەرەکان
هەبوون، دەیان فەوجی جاش
، رەبیەیی رژیملە سەر زۆر
بەیی لوتکە شاخەکانی کوردستان
بوون، کۆشکی سەدام لە سەر
هەندێک چیای بەرزی کوردستان
کران. رۆژانە خەڵک دەخرانە
زیندان. دەبرانە بەرەکانی شەپری
عیراق-ئێران. لە دەرەویی ئەو
زیندانە رەشو تاریکە بووم
،بەلام رۆژەگەرەکی خەمناک بوو
، هەستم بە ئازادی نە دەکرد.
سالم هاتن و سالم رویشتن زۆر
شت روویان دا، هەندێکیان
خۆش بوون؛ وەک راپەرین و پاک
کردنەوهی کوردستان لە سوپای
داگیرکەر. روخانی دیواری
زیندانەکان. هەندێکیشیان ناخۆش
بوون وەک کۆرە و بارگۆ و شەپری
ناو خۆ.

بۆ ئەوهی نەبمە بەشیکی لەو
شەپە سالی ۱۹۹۶-۱۹۹۷ بۆ

کۆمیدی، بە چاو بەستراوهیی
و دەست کەلهبچهکراوی وەک
زیندانیەکی گەرەمەو بەلەخانە
کتیخانە گشتی هەولیر. ئەو
جارە بۆ خۆشی وەرگرتن لە
کتیب خویندەو، بەلکو بۆ
ئەشکەنجەدانی و فیزیکی سوکایەتی
پێ کردن. ئەو ژوورەیی لێی زیندانی
کراپووم، جینگەیی پانزە کەسی
لێ دەبوو، ئەوان شەست
کەسیان فری دابوو ناوی. لە
سەر خاکی خۆت و پینچ کیلۆمەتر
دوو لە مالهو هەر زیندانیەکی
سی و پینچ سانتی مەتر هەبوو
لە سەری بژیت جینگەیی ئەو
نەبوو لە سەر پشت لەسەری
بخەویت و دەبوایە شەوان لە
سەر تەنیششت بخەوین. لە
شعیریک ئەو دیمەنەم بە ماسی
(سەردینی) ناو قودوو چواندوو.
زۆر کەس لەوانەیی چیرۆکی ئەو
رۆژانەم دەخوینەو دەپرسن،
چۆن توانیت بەرگەیی ئەو رۆژە
تالانە بگریت؟ لە وەلامدا
دەلیم» خەوێنەکانم و برپا بوون
بەوهی، رۆژرک دیت، دیواری
زیندانەکان برپوخی، هیزیان پیم
دەدا، تا خۆم رابگرم. بێ دادگای
کردن و بێ پارێزەر دوا نزیکی
دوو سالم، لە زیندان مامەو لە
۱۹۸۸ لە گەل سەدان بە بۆنە

له کهنه دا له فرۆکه خانە ی نیوده وله تی ئیدمتنۆن له بهر کیسه سپیه که ی ریکخراوی نه ته وه یه کگرتوه کانی ده ستمان که به شینی له سهر نووسرا بوو (ئی). ئۆ. ئیم) فه رمان به ره که ی دائیره ی کۆچ، هات بوو بۆ ئه وه ی بمانباته ماله نوپکه مان و له پرۆسه ی نیشه جی بوونه وه یارمه تیمان بدات، به ئاسانی ئیمه ی دۆزیه وه. ههر زوو زانیم قسه که ی مامۆستای جوگرافیه راسته، له کهنه دا داره کان له مروفه کان زیاترن. نووسین نایته مایه ی سهر ئیشه و فرمی سک رشتن، ههم حکومه ت ههم خه لک ریز له ژيانی فره کلتوری ده گرن، به لام له ده سپیکردنه وه ی ژيان له هیچه وه و تیپه پاندنی ئه وه به ره بستانه؛ باوکایه تی له ناو کلتورو کۆمه لگایه کی نوئ، فیت بوون به سیسته می ئه وه ولاته، دۆزینه وه ی کار، زمان فیر بوون و راهاتن له گه ل ئه وه که شو هه وا که زستانی شه ش مانگه و روژی واهیه پله ی گه ما ده بیته به ۴۰ له ژیر سفر ئه وان وه به رده وام بوون له نووسین له ناو کلتورو زمانه کی نوئ ده ترسام، به لام خوشه ویستی بو ژيان و گه شتی نووسین، هه میشه ریکای خویان ده دۆزنه وه. سالی ۲۰۰۷ به

برینی سنووری ئاوی، عاردی ولات و کیشوه ران، ده ستم به گه شتیکی دوورو درپژ و هه ستیار کرد. له وه گه شته چاره نووسی خۆم دایه ده ست قاچاخچیان. خۆم له فرۆکه خانه ی کیف له یوکرانیا بینیه وه، له وینده ر. ده رکه وت قاچاخچیه که فیللی لی کردووم و فیزه که م سه خته یه. به فرۆکه یه ک و گیرفانه کی نیوه به تال، دیپۆرت کرامه وه ئیسته نبۆل. ئه وه جاره چوومه نووسینگه ی نه ته وه یه کگرتوه کان له ئه نکه ره، په نابه ریکی به خته وه ر بووم، زوو ئه مریکا ده رگای لی کردم وه مه وه، له قوناغی دوانا وه ندی مامۆستای جوگرافیه، زۆر باسی دارستانه گه وه و فراوانه کانی کهنه دای بۆمان ده کرد، ئه وه کات بیرم له وه ده کرده وه ئه گه ر که سی ک له ناوه راستی ئه وه دارستانه ون بیته، چون ریگا ده دۆزیته وه! حه زم ده کرد ئه زموونی ئه وه بکه م. ئه مریکام ره ت کرده وه داوای کهنه دام کرد. داوای ۱۱ مانگ به قاچاغی، ژيانه کی سه خت له ئه نکه ره سالی ۱۹۹۸ له رۆژه کی زۆر ساردی مانگی به فرانبار له گه ل هاوسه ره که م و سی مندال، مالیک له ناو جاتتا و گیرفانی به تال، گه شتینه شاری ئیدمتنۆن

ئاماده‌بوونی سه‌روۆکی نووسه‌رانی
نیوده‌وله‌تی (جۆن رۆلستن سو)
له‌ ئاهه‌نگه‌کی گه‌وره‌ خه‌لاتی
نووسه‌ری یه‌که‌می تاراوگه‌م، له‌
لایه‌ن ریک‌خراوی نووسه‌رانی
نیوده‌وله‌تی که ۱۴۴ سه‌نته‌ریان
له‌ دنیا هه‌یه‌ به‌و داکۆکی کردن
له‌ ئازادی راده‌پڕین پێدرا. دوو
نووسینگه‌یان بۆم کرده‌وه‌ یه‌کیان
له‌ زانکۆی ئه‌لبیترتا ئه‌وه‌ی تریش
له‌ کتیبخانه‌ی گشتی ئیدمتتۆن.
ئه‌و جاره‌ وه‌ک نووسه‌رکی کوردی
- که‌نه‌دای ریزلینراو گه‌رامه‌وه‌
کتیبخانه‌. ئه‌و خه‌لاته‌ زۆر ده‌رگای
لیک‌رده‌مه‌وه‌. بوومه‌ ئه‌ندام له‌
ریک‌خراوی نووسه‌رانی جیهانی،
سه‌ندیکای نووسه‌رانی ئه‌لبیترتا،
کۆمه‌له‌ی شاعیرانی که‌نه‌دا.
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و یه‌که‌م جار
بوو خه‌لات و تایتله‌کی وا به‌
نووسه‌ره‌ک بدریّت، میدیا تیشکی
خسته‌ سه‌روو ده‌یان وتاری له‌
سه‌ر نووسران و چاو پیکه‌وتنم
له‌ گه‌ل کرا. یاده‌وریه‌کانم
به‌ تایبه‌تی رۆژه‌ تاریکه‌کانی
زیندان، که‌ چه‌نده‌ها سال
بوو له‌ یاده‌ورییم هه‌لمگرتبوو،
نووسیمه‌و. ناخۆشه‌ نووسه‌ر بیت
و نه‌توانی به‌ زمانی ئه‌و ولاته‌ی
لیی ده‌ژیت به‌ره‌مه‌کانت به‌لاو
بکه‌یته‌وه‌ به‌ به‌لاو بوونه‌وی» پیاوه‌

بێجامه‌ شینه‌که‌» و هه‌لبژاردیه‌که‌
له‌ شیعه‌ره‌کانم «هه‌ولدانیککی
تربوؤ گرینی مه‌وداکان» به‌
زمانی ئینگلیزی و بوونیان به‌
پرفروشتن کتیب وه‌ هه‌روه‌ها
به‌لاو بوونه‌وه‌ چه‌نده‌ها شیعر وتار
به‌ ئینگلیزی، له‌ گۆڤارو رۆژنامه‌
که‌نه‌دی و ئه‌مریکیه‌کان، برده‌وه‌ی
چه‌نده‌ها خه‌لات، له‌وانه‌ (چوونه‌
هۆلی به‌ناوبانگه‌گان بۆ ئه‌ده‌ب
و کلتور) وه‌رگرتی پروانامه‌ی
(دکتۆرای فه‌خری له‌ ئه‌ده‌ب)
له‌ لایه‌ن زانکۆی ئه‌لبیترتا له‌
که‌نه‌دا، ئاستی په‌یوه‌ندی ئه‌ده‌بیان
فراوان کردم و خوینه‌ره‌کی زۆرم
له‌ ئاستی نیوده‌وله‌تی بۆ په‌یدا
بوو. که‌ له‌ پارچه‌کانی ژيانم و
چیرۆکه‌کانم ورد ده‌بنه‌وه‌ هه‌ست
ده‌که‌م ئه‌و شوینه‌ی هه‌ست
ده‌که‌یت کۆپیه‌کی ته‌واوی خۆتی
زۆر گرنگه‌. گه‌شته‌که‌م لیڤه‌ ناوه‌ستیت
و له‌ گه‌ران به‌ دواي فیڤبوون، ئه‌و
شوین و ساته‌ی هه‌سته‌ ده‌که‌م،
باشترین کۆپی خۆمم، وه‌ هه‌روه‌ها
ناساندن ئه‌ده‌بی کورد له‌ ناوه‌وه‌
پشت سنووره‌کان ناوه‌ستیت.

پۆشنېر و پۆشنېرى

پاښتون ځمکه د جۆله میړگي

ئەلبێرکامۆ فەرموویەتی: «رۆشنییر، کەسیکە چاودییری ئاوەز (عقل)ی خۆی دەکات»

کەوايە رۆشنییر کەسیک پێش چاودییری بەسەر ئەوانیتر خودی خۆی بەتەواوی بخاتە ژێر چاودییری پێش ئامۆژگاری ئەوانیتر خۆی جێبەجێکار بێت، پێش بیرکردنەو لە راستکردنەو و ئەوانیتر خودیخۆی راستەپێ دەکات، پێش تاوانبارکردنی ئەوانیتر لێپێچنەو لە گەل خۆی دەکات، هەروەک لە قورئانی پیرۆز فەرموویندراو: «ئامۆژگاری خەلک دەکەن و خۆشیان ئامۆژگاری وەرناگرن».

هەربۆیە پێش ئامۆژگاری ئەوانیتر، پێویستە رۆشنییر خۆی لە ئامۆژگاری لێوڕێژ کردبێت، یاخود کەسی رۆشنییر پێش ئەوێ چرایەک بکوژیتەو، چەندین چرایتر هەلدەکات ...

ئارسەر کلارک فەرموویەتی: «رۆشنییر کەسیکە، کە زانیەکی لە زیرەکییەکی زیاتر»

رۆشنییری لەسەر هەموو ئەو بنەمایانەی زانیندادەمەزریت، چونکە رۆشنییری بێنەمای زانیین وەک بەستراوکردنی چراکانە لەسەر زەوی ناتوانن رۆشنایی بلأو بکەنەو، هەرچەندە زیرەکانەش بەستراوین، بۆیە رۆشنییر پێویستی

🔥 رۆشنییر: رۆشنییر ئەو کەسە، بەرۆشنی کار بە بیری دەکات و، دەیکاتە چرا بۆ رەواندنەو و ئەو تاریکیانەی کە لەژیانی هەن یان دینە ژيانی!، هەروەها ئەو کەسە، شۆین پێی رۆشن بەجی دەهێلێت، شۆین پێکانی خۆشی رۆشن دەکات و هەولیش دەدات رۆشنی بۆ داهااتوو هەلواسی!

رۆشنییری: ئەو رێگایە کە کەسی رۆشنییر بە بیرکردنەو و تێرمان و سەرنجدان ماناکان لێک گری دەدات و ژیریژیانە گۆدەکات و رەوشتیانە رەفتار دەکات و بەویژدانانە هەلسوکهوت دەکات و لەهەر کوێک پێویستی بەپەر ئەو بێت بەتالییەکان لادەدات.

رۆشنییر خودناسانە ژیان لەکڕۆکی خۆی هەلدەکیشت و چێژی بەخۆی و ئەوانیدی دەبەخشیت.

یاخود رۆشنییری: ئەوێ بیریکی رۆشن لەکەسە کە جیگیر بووبێت بەهەموو شیویەک لەچەقبەستووی دووری و دەرگای والا بێت بۆ فراوانی پۆزانە

لەدیداری کۆمەلێک بیرمەندان و دانایان دەربارە ی چەمکی رۆشنییر، کە فەرموویانە

به بنه ماکانی زاین بۆ ئه وهی له بهرزاییه کانه وه چراکان رۆشنایی به فراوانی له دهوری خویان بلاو بکه نه وه به شیوهیه کی ته واو فراوانی، ئه وهیه رۆشنیری له سه ر بنه ماکانی زاین، چونکه زاین وزیه بۆ رۆشنیری ...

لويس فيرديناند فهرموويه تی: «رۆشنیر که سیکه که له ئیستادا کرداره کانی ئاراسته ده کات و بیرکردنه وه کانی جله وی داها توو ده کهن .»

رۆشنیری تیکه له ی کردارو بیرکردنه وه کانه، بۆیه که سی رۆشنیر به کردار و ره فتار و مامه له کانی رۆشنیری له هه ستیاری مرۆفه کانیتر پروپیت و به بیرکردنه وه کانی هه موو شله ژاویه کان و ئالۆزییه کانی داها توو له سه ختییه کان داده مالیت، هه ر بۆیه که سی رۆشیر له ئیستادا بویره له کردار و له بیرکردنه وه ش ده سه تمۆ نابیت و ئاسووده یی به ته واوی رۆحی ده ته نی.

گاری گۆتینگ فهرموويه تی : « رۆشنیر، که سیکه که خوی بۆ زانی خودی ئاوه ز (عقل) ته رخان کردوه .» مرۆقی رۆشنیر پیویسته ئاوه زی خۆرسکی ببوژینیه وه و ئاوه زی تیکه ل له بیرکردنه وه، هه سه ته وه ره کان بکات، چونکه ئه گه ر رۆشنیری ته لیوانلیونه بوو ، به ته نیا به ئاوه

ناهیه جی، چونکه ئاژه له کانی ش ئاوه زیان هه یه، ئه وه ی ئاوه زی مرۆف ده بوژینیه وه، رۆشنیری بیرکردنه وه یه . مارتی رۆین فهرموويه تی: «رۆشنیر، که سیکه که له هه موو شتیک تیده گات جگه له خوی .» ئه گه ر رۆشنیر پیش هه ر تیکه یشتیک له خودی خوی، له ده ره وه ی خوی تیکه یشت، ئه وا رۆشنیری کی ره سه ن نیه، چونکه رۆشنیری ره سه ن له تیکه یشتی خودی خوی، رپگای تیکه یشتن

بۆ ئه وانیت درووسته کات. هه ره وه ها رۆشنیر که سیکی خودناسه، له خودناسی خوداناسی ده دۆزیه وه و له ویشه وه مرۆفناسی ...!

ئوهیش سینگ فهرموويه تی: «رۆشنیری که سیکه، به هو ی بیرکردنه وه کانییه وه زیندانی کراوه .» رۆشنیر که سیکه، پیویسته به بیرکردنه وه کانی هه رچی به ره به ست و زیندانی بو ی درووسته کریت تیکی بشکینیت، چونکه ئه گه ر رۆشنیرییه ت زیندانه کانی که م نه کردنه وه، ئه وا به دلنیا یه وه نارۆشنیری خودی خوی مرۆفه کان ده کاته زیندان بۆ مرۆفه کان خویان ... ئورسولا گوین فهرموويه تی: «رۆشنیری که سیکه که له دایک بووه بۆ ئه وه ی ته نیا ییت .»

ئيتير رۆشنيرىكى پرە دورور له ته نيايى،
ئەگەر هەموو ژيانىشى ته نيا ژيايى.
هەروەها رۆشنيرى كاتى
دەكەوئە نىوان چوارچىوئە #تەنكى
و #ئەستوریدا: رۆشنيرى له نىوان
تەنك وئەستوریدا:

كاتى رۆشنيرى دەكەوئە نىوان
تەنكى وئەستوریدا دەتوانين بليين:
دوو جور رۆشنيرمان زياترەيه بەلام
ليەرە تەنيا سەرنج دەخەينه سەر
دوو جور رۆشنيرى كەئەوانيش:
(رۆشنيرى تەنك و رۆشنيرى
ئەستور)

يەكەم: رۆشنيرى تەنك

ئەو رۆشنيرەيه، كە پروكەش بىر
دەكاتهو و تەنكە لەئاست تىگەيشتنى
كړوكى بىرليكراوكان، هەروەك ئيمە
لەژيانى رۆژانه مانەمان كاتى باسى
تەنكى دەكەين خەيالمان بۆ زۆر شتى
تەنك دەچيت وەك : ئەم قوماشە
تەنكە ، بۆياخى ئەم ئۆتۆمبيلە تەنكە ،
ديوارى ئەم ماله تەنكە ، پەردەى گوڤى
مروڤ تەنكە ، چينهكانى چاوى مروڤ
تەنكن، پيلوى چاوهكانى مروڤ تەنكن
....هتد ، بەلام خراپترين جورى تەنكى
رەنگە بوونى هەبىت ئيمە هەستمان پى
نەكردىت ، ئەويش رۆشنيرى تەنكە !
ئەو جورەى رۆشنيرىيه، كە پىي دەلین:
رۆشنيرى تەك ، لەبەر خودى خوى
نيە كە رۆشنيرى تەنك بىت، بەلكو

رۆشنيرى لەدايك نەبوو لەگەڵ
مروڤدا ، بەلام كاتى لە مروڤ
لەدايك دەبىت، هەموو تەنيابوونىك
بۆ خودا بەجى دەهليلت و مروڤ
لە هەموو تەنيابوونىك بەتال دەكات،
ئەگەر هەموو ژيانىشى بەتەنيا بژييت .

هەروەها رۆشنيرى وا لە مروڤ
دەكات بە ژيريهكى پرى بەدواى
و لەلامى (سى بۆچى) يەكان، بكەوئەت،
تا بزائى بۆچى خودا دروستيكر دوو
و بۆچى دەژى و بۆچى دەمرىت...
كەوايه رۆشنيرى ليوانليو لەژيرى!
بريتيه لە سى (بۆچى؟)

- بۆچى دروستكراو؟

بۆ ئەو دروستكراو، بۆ ئەو
خودى خوى بىت.

- بۆچى دەژيم؟

بۆ ئەو خودا لە خوى پازى
بكات، ستايشى بەهەرەربوونى
بكات.

- بۆچى دەمرم؟

بۆ ئەو لەو تىكۆشانەيى ژيان
خوى بەرپىكو پىكى پرېكات،
تا لەدواى لىپچينهوئەى مردن،
رەنجەرۆ نەبىت لە بالايى و
شكۆمەندى .

ژيانى مروڤ لەنىوان ئەو سى
بۆچيه دايە، هەر مروڤى زانين و
و لەلامى بۆ خودى خوى دەستەبەرکرد،

هەلگری ڕۆشنیرییه ته که به تهنگی هەلگریه تی ، ئەم جووری ڕۆشنیرییه ته نکه مرقفی زوری له دهووری خوئی کۆکردۆتهوه ، که وا ئاراسته یان دهکات و پینان ده لیت : ئیوه بالا و پیشهنگی کۆمه لگان ، ئیوه داها تئووی ئەم گه له ن ، به لام خویشی میزه لدانیکی پرکراوه یان له راستیدا یان نیمچه به تالی ڕۆشنیرین یان پرین له به تالی !

جووره کانی ڕۆشنیری ته نک چه ند جوړیککی هه یه ئەمانه :

۱- که سیکی په رتووک خوین بیت ، به لام بۆ ئەوه بخوینیته وه چه ند شتیکی سه ره نج راکیش له بهر بکات ، تا له گفتوگۆکان براوه بیت و خوئی به براوه پیشان بدات ! ئەم جوړه یان هه میشه واییر ده کاته وه هه رچی شته ده زانی و خوشی هه رگیز به نه زان پیشان نادات .

۲- ڕۆشنیری ته نک که سیکیه وا فیڕ ده کریت ، کاتیکی چوویته سه ر سه کۆی قسه کردن له هه ر کاتیکی ، به شدار بووان به یه ک له و شتانه بزانه (تهخته ، کورسی ، هه ر هیهچ کهس ، بزن ، مه ر ، که ر ، ته نیا به مرو ئیان مه زانه ... تد) لی ره دا نه خودی قسه که ر چاودیری هه له ی خوئی چاوه ری ده بیت له ئاماده بووان ، نه ئاماده بووان ئەو له ئامیریکی زیاتر نابینن ،

وه ک رادیۆ و ته له فزیۆن ته گه ر هه له شی کرد بۆ خوئی ته ده رفه ت ناگو نجیت بۆی راست بکه نه وه ، هه میشه پاساو بۆ هه له کانی ده هیئتیه وه ، دان به دۆران و هه له ی خوئی نانی و خوئی پی له هه مووان زاناره و کهس وه ک خوئی نابینی له زانیی .

۳- ڕۆشنیری ته نک ، که سیکی زۆر خیرا خویندنه وه ئەکاته بنچینه یه ک و پیشانی ئه وانیتیش ده دات که خیرا خویندنه وه سوودی زۆره ، لیشی بیرسی نازانی چ سوودیکی هه یه خیرا خویندنه وه ؟

که شتیکیش نه زانین له خویندنه وه ی په رتوک بی سووده خویندنه وه ی . سوودی ئه وانه له خویندنه وه وه ک ئه وه وایه هه نگوین بدزیت و بچیت بۆ که سیکی نه خوشی شه که ر بلایی به سووده به لام نه زانی بۆچ جوړه که سیکی !

لی ره دا که سی ڕۆشنیر ته نک په یه ره وی چه ندیه تی په رتووککی خویندراوه کان ده کات ، گوئی به چۆنیه تی نادریت ، به لکو په ره به زوری خویندراوه کان ده ده ری ت و دژی که م خویندنه وه یه ، چونکه پیوه ری که لای ئەم جوړه ، له بهر ئەوه ی هه رچی چۆنیه تی خویندراوه هه یه لای ڕۆشنیری ته نک خاله گرنه گ و ته گرنه گه کانی ناو په رتووکه که یه !

دەربارەى پۆشنییری ئەستور، ئیمە کاتی گۆیمان لە ئەستوری دەیت کۆمەلیک وینەمان لە خەیاڵ بۆ دەتاشری؟

ئەستوری چینهکانی زەوی و ئەستوری ئۆتۆمبیلە گۆللە نەبەرەکان! بەست و بەنداوی ئاو... هتد، بەلام گۆیمان لە پۆشنییری ئەستور نەبوو کەم تا زۆر و نزیک و دوور.

لێرە بەچەند خالیک پۆشنییری ئەستور دەخەینە روو تابزانی پۆشنییری ئەستور کیە؟

بۆچی پێی دەلێن پۆشنییری ئەستور:

۱- پۆشنییری ئەستور خوینەرێکی پینگەشتوو بەپەرتوک بۆ تێگەشتنی لە کەرۆکی خویندەوێ، هیچ مەبەستیکی دیاری کراوی لە پال خویندەوێ کە ی نە، وەک بێتە وتار بێژ یاخود بۆ دەمکوکردنی ئەوانیتر لە گفتوگۆکردن، یاخود بۆ خۆ بەناوبانگ کردن تێکۆشتی... هتد خویندەوێ ئەمانە

تەنیا بۆ زۆر زانیەتی و گەشتە بە کەرۆکی بابەتەکان، ئەوەش پەنگە هەرگیز بە کەرۆکی هەندیک بابەت نەگات، بۆیە تەمردن ئەو دەزانێ کە هیچ نازانی، وەک سوڤرات دەلێت:

۴ - پۆشنییری تەنک زیاتر بەدوای رووکار دەکەوێت و زۆر گرنگی بە کەرۆک نادات، چونکە کەرۆک بۆ ئەوانە بێ سووودە، هەموو تێکۆشانی ئەو جوان دەکرەوتنە بەجل و بەرگی رێک پۆش و سەرنج راکێش و لەزمانیش پەپەرەیی روونیتری و جوانکردنی قسەکانی دەکات تا بە زمانەوانی رێک گیرانەوێ نمونەکانی بۆ گۆیگرەکان کاریگەر بێت،

ئێتر ئەمە ئەگەر بەمشوێه کەسە کە خۆی دیت و خەیاڵ دەکات گەشتوو بەلوتکە پۆشنییری تە کەچی بیرچوو، لەم ووتەیه، کە پێوستە پێیان بگوترێت: مەچوو بۆ شوێنیک جەلە کانت هێندە جوان گومان بخەنە سەر قسە کانت، بەلکو بۆ شوێنیک قسە بکە با سوودی قسە کانت ناریکی جەلە کانت لەبیری ئامادەبووان بەریتەو.

دووهم : پۆشنییری ئەستور

ئەو جوهری پۆشنییری کە مەبەستیان گەشتنی بە کەرۆک و کاکلە شتەکانە، بۆیە پۆشنییری تەنگ بە کار دەهێن وەک چرایە ک بۆ پۆشنکردنەوێ ئەو رێگایانە لە پۆشنییری بونی ئەستور دینە پیشیان.

له خویندنه وهی سی پهرتووک
لهیه ک کاتدا »

لیره رۆشنیری ئهستور بهدوای
زانپاری کرۆکی خودی زانسته که وهیه
, تا نه گاته قولایی تیگه یشتنی
لاپه ریه ک خویندنه وهی لاپه ریه که
تیپه رناکات ! نه ک ته نیا زانستی
رووکه شی تیپه رین به سهر لاپه ریه کان
ییت بو, چهن دییه تی خویندنه وه ,
ئه وکاته یه رۆشنیری ئهستور پهیره وهی
چۆنیه تی خویندنه وه ده کات, نه ک
چهن دییه تی و زۆریه تی پهرتووک
خویندراوه.

۴- رۆشنیری ئهستور بو
خۆپازانده وه کاتی ناکوژیت,
له بهر ئه وهی ئه وکاته ی به جل
و بهرگ و قژو پیلای به هه ده ر
بدات, رهنگه بیروکه یه کی
سووتاندی و ئاگاداریش
نه بو ییت! رۆشنیری ئهستور
هه رچی جل و بهرگ و
پیلای و قژ شانه کردن...
هتد به ئامرازی ک ده زانی ت
بوئه وهی خوی بی که موکور
بکاتی له پرووتی و پی په تی و
ئالۆزکاو یی قژ, نه ک ئه وانه
بکات بوئه وهی خوی بیته
ئامرازی ک بۆپیشاندانی ئه و
شانه ی خستۆته بهری, وه ک
نمایشکاره کان. لیره دارۆشنیری
ئهستور سوودی په یامه که ی

«هیچ کاتیک نه م ده زانی که
ده زانم, ته نیا کاتیک ده گه یستم
به نه زانه کان ئه وکات ده مزانی
شتیک ده زانم»

۲- رۆشنیری ئهستور مروفیکه,
هیچ کات له کاتی پیشه شکردنی
هه ر وتاریکی دا, خوی جیا
ناکاته وه له تاکیتی مروفیوونی
ئه وانیتر, خوی و ئه وان
به یه کسان ی له پرووی مروفی
ده زانی وله پرووی زانیاریش
هه موویان له خوی زانتر
ده بین ی, له هه ر هه له یه کیش
پیان ده فهرمویت تکایه راستم
بکه نه وه, چونکه ئیمه له که مو
کور ی به ده ر نین وه ک ئیوه ش
لیی به ده ر نین, هه رگیز
پاساو بو هه له کانی نا هیته وه,
به لکو راشکاوانه ده لیت:
من له م خاله هه له بووم و
سو پاس بو ئیوه هاوکارم بوون
له راستکردنه وه.

۳- رۆشنیری ئهستور هیچ په له ی
خویندنه وه ناکاته پیوه ری خیرا
زانین, رهنگه بو لاپه ریه ک
سیجار یان سی کاترمیر
دۆشداماویت, به ده م بیرکردنه وه
وه ک جبران خلیل جبران ده لیت
: « به سی جار له ماویه ک
پهرتووکیک خویندنه وه باشته

رۆشنییری ئەستور پەرتوووک دەخاتە ناو میشکی، میشکی پیروزی ئەکات.

خۆتییه لقورتان و رۆشنییری

کەسی رۆشیر کەسیکە خۆتییه لقورتان دەکات لەکاتی پێویستی بۆ ئەوەی نەزانینەکان درێژتر نەبنەو و زانینەکان پرووی راستەقینەیان بەدەر بکەوێت.

خۆ تییه لقورتاندن:

بێ مۆلەت چوونە ناو کاروباری کەسانی تر، یاخود ئەتوانین بڵین بێ مۆلەتدانی بەرانبەر، کە خۆی هەڵدەقورتینی لە کاروبارەکانی تایبەتی تۆ.

”دیل کارنگی فەرموویەتی : “هەرگیز خۆتێ هەلقورتان مەکە! لە کاروباری کەسانی تردا، بەلام ئەگەر پرست پیکرا بەهەموو توانای خۆت هەولبەدە.”

دەتوانین دابەشی سەر دوو جۆری بکەین:

یەکەم: خۆتێ هەلقورتاندنی گونجاو.

خۆ تییه لقورتاندنی گونجاو، ئەوەیە کە بمانەوی هەلەیهکی بەرانبەر راست بکەینەو، یاخو نەهێلین پەیامیک بەهەلە بگات، بەتایبەتی لە دووبابەت ئەوانیش (بابەتی ئاینی و بابەتی زانستی).

لا گرنگ و مەبەستە سوودی بگەیهنرێت بەبەرانبەرەکانی، پەیامیک کە لەخۆی دێتە دەرەو سوودی خۆی لێ بینییت و بۆ ئەوەی سوودی بۆ ئەوانیتر هەییەت نەک پەیام جوانی بۆ جوانکردنی خۆی ئەونیتر بەکار بهییت. چونکە ئەوانە پێچەوانەی رۆشنییری تەنکن، چونکە ئەوانە لەبەشداربووان و ئامادەبووان ناپرسن: ئەری چۆن بووم؟ ئەوە تەنکەکانن پرسیار دەکەن دەلێن: چۆن بووین؟

ئامادەبوونیش لەوەلامدا دەلێن: قسەکانی جوان بوون ئەگەر لێیان پرسی چی تیگە یشتی؟

دەلێن: تێی نەگەیشتین، چونکە قسەکانی فەلسەفی بوون!

کەوا یە لێرە وادابنێ رۆشنییری تەنک ئامیڕیکی قسەخۆشکردن بوو نەک قسە بەسوودکردن وەک رۆشنییری ئەستور، چونکە رۆشنییری ئەستور ئامیڕیە بۆ جوانی، بەلام رۆشنییری تەنک لەئامیڕیک زیاتر نیە بۆ دەم شیرین و گوێ شیرینکردنی ئامادەبووان؟

رۆشنییری تەنک پەرتوووک ئەخاتە سەر سەری و پیروزی دەکات، بەلام

هۆشیار(الوعی): کەسیک کە تێدە گات .

رۆشنیری: ئەو کەسەیه کە خوێنەری پەرتوو و خودی خوێ و هەموو ئەو بارودۆخانەیه کە تێدا دەگوزەری، بەلام هۆشیاری پێوەر و بنەما دانانی هەموو ئەوانەیه رۆشنیری تێدا دەگیرێتە بەر، واتە: رۆشنیریش پێویستی بە بنەمای هۆشیارییه تا وەک پەرسەنیتی خوێ بینرێت، لەبەر رۆشنیری پرووتە، بێ بەرگی هۆشیاری.

هۆشیاری ئاستی بەرزترە لە رۆشنیری .

کاتیکی دەلییت رۆشنیریانی ئەو کەسانە کە شارەزایان دەربارە، بابەتەکان هەیه، بەگشتی دەرزانن، نمونە وەک (مێژوو، جوگرافیا، ئەکادیمی بوون چییه؟).

بەلام کاتیکی دەگەیتە هۆشیاری یانی دەرزانم من لە کوێی ئەو زانیاریانەم و چیم پێی دەکریت وە من کی، و من چۆنم، من چۆم دەناسم؟؟؟

هۆشیار ئەو کەسەیه کە تیگەیشتوو کە ئەو زانستە چۆن خزمەت بە ئەو دەکەن و ئەو لە کوێی ئەو بازنیەدایە.

لە سەردەمی جیهانگیریدا ئاستی رۆشنیری بەهای نەماوە دەبیست

ئەمە رۆشنیرییه تی تێدا رەچاو دەکریت، چونکە کاتە پێویستەکانیش بۆ خوێ تێهەلقورتانن پێویستی بەرۆشنیری چۆنیەتی دەستپیکردنی خوێتێهەلقورتان .

دووهم: خوێ تێهەلقورتانن نەگونجاو

خوێ تێ هەلقورتانن نەگونجاو، ئەوێهە کاتی هیچ هەلەیهک و کەم و کورپەک نییه تەنیا حەزناکریت پەيامە کە بەتەواوی بگات، بۆیه خوێ تێ هەلقورتانن دیتە کایەوه، جۆریکی خراپە ئەمەش کاتیکی، کە کەسیک نەهێلێت پەيامیک وەک خوێ بگات . ئەوکاتەش کاتی پێویست نەبوو خوێ تێهەلقورتانن بکەین، پێویستی بەرۆشنیری دان بەخودا گرتن هەیه، تا بارودۆخی گفتوگۆ و مشتومری ئەوانیدی نەشیوینیت .

هەر وەها پەيوەندی نیوان #رۆشنیری و #هۆشیاری :

ئەو جیاوازیانە هەیانە بەدەر لەیه کتر تەواوکاری...

جیاوازی نیوان چەمکی

ئایا رۆشنیری یان هۆشیاری، کامەیان ئاستی بەرزترە لە پرووی تەواوکارییه وە...؟؟؟

رۆشنیر(المثقف): کەسیک خویند و یە تیە وە .

هۆشیار بێن، ئە گەر هۆشیار نە بێن
هیچ تێناگەین».

لە نیوان (پۆشنییری و هۆشیاری)
ئاست بەرزى نییە، بە نەبوونی
هەر کامیکیان ئەوەیتر بەتال
دەبێتەو، وەک پۆشنییری کۆمەلایەتی
هەلگریت و هۆشیاریش پەوشت،
ئەگەر لە کۆمەلایەتیوونی هەر
مروفتیک پەوشتی تیدا نەبێت، هەتا
کۆمەلایەتی بەرز فراوانیش بێت،
هەر پۆشنییریەکی بەتالە!!

پۆشنییری زانیکی پرووتە
دەربارەى شتەکان نەک شارەزایی،
چونکە نایتە شارەزایی ئەگەر
هۆشیاری تیکەل نەبووبێت، وەک
ئاو ئەگەر (هایدرۆجینیك، لەگەڵ
دوو ئۆکسجین) یەکتەر نەگریت
نایتە ئاو، کەوا یە پۆشنییری
زانیکی پرووتە و نایتە شارەزایی
بى هۆشیاری

هەر وەها هۆشیاری ناتوانی بە
بى هەبوونی دەستی، دەستی تۆ
بگریت، هۆشیاری خۆی لەشییت،
پۆشنییری دەستیەتی، هۆشیار
بەهۆی پۆشنییریەو دەستی
بۆ دروست دەبێت و دەست
دەگریت، پۆشنییری نا هۆشیار
کاتی بوونیان دەبێت، بى سنوور
دەبن و گوی نادەن بە پێوەری
کەسایەتیا، بەلام کاتی پۆشنییری
دەبێتە دەست بۆ هۆشیار، ئەوا

لە هەموو بارودۆخیک پێوەریکی
جیگیر بۆ خۆی دادەنێت و پێز لە
سنووری خۆی دەگریت، تا پێز
لە روانگەى ئەوانیتر بۆ سنوور
نەبەزاندنی خۆی بە دەست بەییت.
جیهانی ئەمرو پۆشنییری پرووت
و بى بەرگی هۆشیاری دەرخواردی
کۆمەلگەکان دەدریت، چونکە
سەردەمی سامانداری لەسەر بنەمای
پۆشنییری پرووت دادەمەزرایت،
وەک دەبینین و ناروانن، گۆپیست
دەبن تێناگەن، دەدوین، لالەن لە
دەربەرین، کەوا یە هۆشیاری لە
(روانین و تیگەیشتن و نالالی)
دایە، هەر وەکو قورئان لە زۆر
شوینی فەرموویەتی:

(کویر، کەر و لالەن، ئەوانە
تێناگەن)، کەوا یە پۆشنییر لە
زۆربوون دایە، بەلام شانەشانی
پۆشنییری ئەگەر هۆشیاریش بالا
نەبێت، پۆشنییری دەبێتە ژەهریک
بۆ کۆمەلگەکان، ئەگەر پۆشنییری
زانین بالا بێت لە زانست
زانیدا، زانست بە تەواوی بە
هەلە بەکار دەهێندریت، بى ئەوەی
لە دەرتەنجامەکانی تیگەین! چ
وێرانیەک لە دەواى خۆی و بۆ دواى
بالابوونی زانست بى پێوەربەندى
بنەماکانی هۆشیاری دەنێتەو!

وەک چەکی جورا و جور دروستکراو
بۆ لە ناو بردنی مروڤەکان و مروڤەکان

دەکوژرین بۆ ھاوسەنگبوونی ئابووری
ولتانى زلھیزی رۆشنیری بەتال لە
ھۆشیاری...!

جیاوازی لە نێوان ئەم دوو چەمکە
چۆن دروست دەیت؟

نمونه؛ من لە بواری (پەرورده و
زانستی کۆمەڵایەتیدا) دەیت ھۆشیار
بم، بەلام لە بواری کانی دیکەدا
ئەزانم چۆنە، بەلام پروونکردنەو و
شیکردنەو کاری من نییە، لە ھەمان
کاتدا شارەزاییەک ھەیە دەیت من
تیدا ھۆشیاربم».

جیاوازی نێوان ئەو دوو چەمکە
(رۆشنیری و ھۆشیاری)، منداڵ
بە زانیی ھەر شتیک فیری زانیی
بابەت و شتەکان و وشەکان دەکریت،
بۆ ئەوێ پێگا خۆشکردن بەیتە
کایەوێ لە پێگای ئەوانەو بنەماکانی
ھۆشیاری خۆی جیگیر بکات و
نەگونجاویش بۆ مەرقەکان دروست
نەکات...

ھەر وەکو مەرقە رۆشنیری
بێ ھۆشیاری زۆرە، بەلام مەرقە
ھۆشیاری بێ رۆشنیری کەمە،
کە وایە زۆرینە رۆشنیریەکان
نەیانئوانیوو ھۆشیار بن، بەلام زۆر
بە کەمی پروویداو ھۆشیاری بێ
بنەمای رۆشنیری ھاتبیتە جی.

رۆشنیری زانی و فیربوون
ھەموو شتەکانە، ھۆشیاریش پێوەرە

رەوشتی و پەروردهییەکانی چۆنیەتی
بەکارھێنانە.

کێشە کۆمەڵگە کوردی
ئەوێ ھەتا ئیستاش سەرنجمان
لەسەر رۆشنیری، بۆیە دەبین
کە مەرقەکانی ھاوئەشیانی ژیاومان
زۆرینەیان کەسە رۆشنیریەکان،
بەگشتی بایەتەکان و پروویداوکان
دەکەن، بەلام ئەگەر لێیان پرسی
ئێمە چی بکەین بۆ چارەسەری
بابەت و کێشە و گیر و گرفتە، ئەو
لێی نازانن».

کۆمەڵگە کوردی رۆشنیری
تێھەلکەتوو زۆریش بەلام کێشە
رۆشنیریەکان بە زۆری ئەوێ لە
بنەمای کێشەکان خۆی دەبوێرن
و ھەمیشە بە دوای پێشەوی و
پشتکردنە پایەیی یەکتەر کەوتوون بۆ
زیاتر دەرکەوتن لای ئەوانیتر، کەچی
بیرناکەنەو دەرکەوتنی بێ ھۆشیاری
خۆ ریسواکردنێکی قێزەونە، وەک
چەپلە لێدەریت بۆیان، بەلام بۆ
ئەوێ نابالائەیت، بۆ ئەوێ
زیاتر خۆی بەتالکات!

لە ھەر شتیک زانیان بۆی
بکریتەو، بێ بنەماکانی ھۆشیاری
ناتوانین شیای بکەین، وەک ئەگەر
زانیان بەنداویکی پر لە ئاو
خەریکە بتەقیت وێرانی دروست
دەکات، ئەگەر ھۆشیاریمان لەگەڵ
زانیی رۆشنیری بەگەرخست،

رۆشنییری ئەگەر بریار بێت قەد و گەلا و گۆل بێت، ئەوا ھۆشیاری خۆرە بۆ گەشەکردنی.
رۆشنییری ئەگەر رەگ بێت، ئەوا ھۆشیاری خاک و تووخمەکانیەتی.
رۆشنییری و ھۆشیاری وەک مردن و ژیان تەواوکاری یەکترن...

رۆشنییری و خۆز بێن

- ھەروەھا رۆشنییری کاتی دەکەوێتە چوارچێوەی خود زالی و خودیینی بەبەلابوون لەسەر ووی مرقانیدی، ئیدی دەبێتە ژەھریکی کوشندە وەک بە مانا ئینگلیزییەکی پێی دەوترێت (سایکۆپات) لەرۆشنییریبوون دامالدارو دەبێت؛ ھەروەک سایکۆپاتی رۆشنییریان سایکۆپات لە رۆشنییری: رۆشنییری خود رۆشنکردن و بەخشییە بەوانیتر، بەگشتی رۆشنییری راستەقینە پێیان وایە ھەرچی راستییەک ھەیە لەروانگەیی ئەوان پێژەییە وەک ئەوێ ھەلەش پێژەییە، بەلام سایکۆپاتی کاتی تێکەل رۆشنییریەت دەبێت، ئەوێ وەک خودی خۆیان بێر نەکاتەو ئەوا بەنزمی لەبیرورای دەروان و بەھێچی دەزانن، ھەمیشە خۆیان پێی بالاترینە.

ئەوانە رۆشنییری خۆبەزێزانن و خودویستی پەھان، ھەول و تێکۆشان بۆ سەرنەوێ و بێرجیاوازەکان دەدەن،

ئەوا سەرچاوە ئاوییەکی دەرژێتە بەنداوەکە کەمی دەکەنەوێ یان دەبێرین، ھەروەھا پێرەوی ئاوی زۆر دروست دەکەین بۆ ئەوێ لەیەک پێرە و پێرانی زۆر دروست نەکات، ھەروەھا بەھێواشی دەروازەکانی بەنداوەکە بەردەدرێتەو، بۆ ئەوێ ئەگەر تەقی! بتوانی وێرانییەکانی کەمبکریتەو ئەگەر نەشمان توانی بەتەواوی جەلەوی بکەین، لە نەکەوتنەوێ ھێج زیانیەک.

پێویستە ھەموومان لە پێیەتی ھەر شتێک نیوێ رۆشنییری و نیوێ ھۆشیاری بێت، تا بەتەواوی ئەوانە ھاوسەنگبکێن، مرقایەتیش ھاوسەنگی بەخۆیەو دەبێت، وەک: رۆشنییری ھۆشیاری فراوانتر دەکات، ھۆشیاریش رۆشنییری گەشتەر دەکات و بەھێزتری دەکات بۆ ئەوێ بەردەوام بێت لەسەر ئەم پێگەیە... رۆشنییری پێگەپیشانی ھۆشیاری دەدات، بەلام ھۆشیاری پێگای بۆ رۆشنییری فراوانتر دەکات و وزە مانەوێ لەسەر پێگای راست بە رۆشنییری دەدات...

رۆشنییری چرایە بۆ لابردنی تاریکییەکان، بەلام ھۆشیاری خودی ئەو وزەییە دێتە ناو چراکە تا رۆشنایی لێو بەرھەم بێت.

هه رگیز دان به لیهاتووی هیچ مرو فانیت
 دانانین ته گهر سهر به بیرکردنه وه
 وده سته ی ته وان نه بیت ، ته گهر دانا
 ودا هینه ریکی مه زنی روشنبیریکی
 بالاش بیت .
 سایکوپاته کان ریز لهو راستیه
 ناگرن که به لای خویندا راست
 نیه ، به لکو ریز لهو هه لیه ده گرن
 له پروانگهی ته وان راسته .

روشنبیری و پهروه ده

- ههروه ها په یوهندی روشنبیری و
 پهروه ده به یه که وه
 ههروه ها روشنبیری کاتی
 سه رچاوه که ی ده گهر پته وه بو پره گ ،
 له باوه شی ژنه وه سهر هه لده دات ،
 که پهروه ده یه کی جوان و سازگاری
 ئاو ئاسای لی هه لدقو لیت ، چونکه
 بیرمه ندان فرمویانه :
 ته گهر پیاو یک روشنبیری ته و
 تاکیک روشنبیری ده بیت .
 به لام ته گهر ئافره تیک روشنبیری ته
 ته واخیزانیک روشنبیری ده بیت .

ههروه ک [ئین حه زمی
 ته نده لوسی] فرمویه تی : «ته گهر
 ژنیک په رتووکیک بخوینیته وه
 ته واهک ته وه وایه هاوسهر و
 منداله کانیشی ته و په رتووکانه ی
 خویند بیته وه ، پهروه ده لای ته وانه وه
 ده ست پیده کات»

پهروه ده کاتی به ریکی
 ده ست پیده کات ، ئیدی خویری
 روشنبیری سه ره لده دات ، ههروه ها
 پهروه ده ش بو جاری یه که م

روشنبیری سایکوپات که سانی
 بیتجگه له خوینان رته ده که نه وه ،
 بی ئاگان له وه ی پیش ته وه ی
 که سانی دیکه سه رکوت بکه ن ، ته و
 سه رکوتکاری خوینان ، چونکه
 ده رگهی ده رگای گه شه کردن ته وکاته
 به پرووی خوینان کلوم ده دن ، کاتی
 پپیان وایه ده رگایان به پرووی ته وانیت
 کلوم داوه ، چونکه به ره های پپیان وایه
 راستی ره ها لای خوینانه و به لوتکه ی
 بالایی گه یشتون ، ئیتر له پروانگهی
 ته وان به شیوه یه ک پر بوون له راستی
 و زانیاری پیوستان به گفتوگو
 له گهل ته وانیت ناکات ، رپگای
 به خودا چوونه وه یان لی ونده بیت
 هه رگیز به خودا چوونه وه یاسای
 روشنبیره سایکوپاته کان نیه ، به لام
 هه میسه سه رزه نشتی ته وانیت ده که ن
 که به خوینان دابچنه وه ، په خنه له وانیت
 ده گرن وهه رگیز په خنه له خوینان
 ناگرن ، ته م جوړه بیرو پرایه ش هه رگیز
 ده رچه ی ئاینده گه شی به پرووی

ههروهه ها کاتی پۆشنیری له گهل دهسه لاتنی رامیاری (سیاسی) تیکهل دهییت، ئیدی پۆشنیری دهکهوئته چوارچێوهیهکی بهرژهوهندی، خودی کهسهکه دامال دراو دهییت له پۆشنیری یوون، ئه گهر هه لگهری بنه ما پۆشنیرییه کانیشت ییت، ههروهه کو [ئه لئیرت کامو] [فهرموویه تی: «کاتیکی پۆشنیر دهچته پال دهسه لات ئیدی خوئی نامینت و دهییته رادیوکی ییکه لک، نابینت و نابینت ته نهها قسه ده کات، دهسه لاتیش هه میشه له هه وللی ئه وه دایه مروقه کان بکاته تووتی ئه وهی وتی بوئی بلینه وه...!»].

دهسه لاتنی رامیاری کاتی مروقه کان له چینه پۆشنیره کان له خوئی کۆده کاته وه، له پیناو مانه وهی سه رچاوهی بهرژهوهندیه کان و فراوانکردنانه، نهک بو ئه وهی ییت کۆمه لگهیه کی پۆشنیر دابمه زرینن . ئه و کاته شی پۆشنیره کان ده چنه پال ئه وه دهسه لات، ده کرینه ئامرازی پی فریودانی تاکه کانی کۆمه لگه ، چونکه تاکه کان تا ئاستیکی باش، پۆشنیره کانیان لا بالایه ، تا ئه و کاته ی خویان نزم نه که نه وه .

خۆریکه له باوه شی دایک هه لدیت وهه موو تاریکیه کان لاده بات . ههروهه ها [علی وهردی] فهرموویه تی: « له راستیدا ژن یان دایک یه کهم قوتابخانه ی دروستکردنی که سییتی مروقه ، ئه وه کۆمه لگه ییه کی که نه وه کانی له بهردهستی ژنیککی نه زان پهروه ده ده بن چاوه ری ئه وهی لیمه که، که نه وهیه کی ته ندروست و خزمه تگوزار دروست بکات».

خراپترین داگیرکردن که دوو چاری هه ر کۆمه لگه یه ک ده ییت ئاراسه گۆرینی پهروه دهی منداله کانه ، نه بوونه تاکیکی گه وره ی پۆشنیری کۆمه لگه ، چونکه جوانترین پۆشنیری له سه ر په گی پهروه دهیه کی پاکه وه چه که ره ده کات .

ههروهه ها پۆشنیر مروقه کی بهرپزه له بپرپزه کانیشت نهک هه ر ته نیا له بهرپزه کان ، ههروهه کو [یوها گۆته] فهرموویه نی: پیش ئه وهی که سیکی پۆشنیر ییت که سیکی بهرپزه، پرزگرتن نیوهی پۆشنیرییه...!!».

پۆشنیری په گی داریکه ریزیش به ره که یه تی ، هه رکاتی په گی پۆشنیری وشکبوو، ئیدی بهری ریزیش گه نیوو و پرزیو ده ییت ، که وایه پرزگرتن نیوهی پۆشنیری نیه ، به لکو ته واکاری پۆشنیری

رۇشنىبىرى و گەمژىتى

ههروه‌ها به‌هه‌موو شیویه‌ک
رۆشنیری پالێوراوه و پالۆته‌کراوه
له‌گه‌مژیتیی ، چونکه ئه‌وپه‌ری
گه‌مژبوون به‌تالبوونه له‌رۆشبیری
به‌مانای ته‌واوه‌وه .

رۆشنیری و گەمژیتی!

رُوشنیری گہ مڑیہ، کاتی توانایی
 رزگار کردنی گہ مڑیہ کی نہ بیت لہ
 گہ مڑیتیدا !

ههروهك ئهشرف بهردیسی
 فهرموویهتی: « دانیشن بو یهك
 كاترمیڤ له گه‌ل گه‌مژه‌كان، بو یه‌یه
 سالیکی ته‌واوی خو‌روشنیركردن
 به‌فیرۆدات »

بۆ ئۇ ھەي گەمژە نەبىن، پېۋىستە
 بىنە ماكانى گەمژە بوون بزائىن، تەنيا
 پەيامھېنە ران بە سنوورى گەمژە بوون
 تېنە پەريوون، ئەگىنا ئەوانەي
 بە فەيەلە سوف بوونە، ئەگەر گەمژە تيان
 ئەزموون نە كرديت، نا گەمژە بوون
 و پۇشنىرىيە كەيان بە تالە، چونكە
 بىرمان نە چىت بنچىنەي مروۇف
 دەگەر پىتە بۆ قورپكى بۆگەن و ياخود
 ئاۋىكى پىس، كە قىزى لىدە كەينە ھە،
 كە وايە لىرە بۆمان روون دەبىتە ھە، تا
 لەگەل گەمژە كان دابىشىن!

یه‌که‌م : په‌روه‌ده‌ی په‌وش‌تی
خۆ‌مان زی‌ات‌ر ده‌که‌ین و! ئه‌وان‌یش
هه‌نگاو‌یک‌ی له‌ گه‌‌م‌ژ‌ی‌تی ده‌رد‌د‌ی‌نین.

دووهم : جوانی و ئارامی زیاتر
به رفراوان دهیئت و، په پوهندی
کومه لایه تی په سنی بی بهر ژاوهندی
درووست دهیئت.

سیہم : ہمیشہ مروفایہ تی و
ثائینی بالآ، تہ ومان لیدہ خوازیت
گیانی هاوکاری پیشکەش بەوانیتر
بکہین و! تہ وواوکاری یە کتر بین، بو
ریکسازى ژيانیکی ئارام.

چوارهم: وه په يامهينه ر داوامان
ليده كات! ټه وهى بوخوت پيخوشه
بو براكانيشت پيتخوش بيت،
كه وايه گه مژه كانش برامان، ناييت
فهراموشيان بكه ين. ههروه ها
دوستويشكي فهرموويه تى: ”پيوسته
بير نه كه ينه وه، پيوسته نه نوسين
، قسه نه كه ين ،بو ټه وهى نارامى
گه مژه كان تيك نه چيت ! ”.

پیویسته بیر بکهینه وه بوئه وهی
 گه مژه کان پرزگار بکهین له که وتنه بیر!
 پیویسته بنووسین بوئه وهی
 گه مژه کان فییری چرا ه لکردن بکهین
 و به تارکی ری نه کن .

پښوېسته قسه بکھين، بوئوهوې
گه مژه کان له بارودڅخې تېداماويان
ئاگادار بکھين و له مه ترسي تېدا
ماويان!.

چونکه ئارامی راسته‌قینه
بوژانه‌وه‌ی سه‌وزاییه له‌خاک و
هه‌لسانه‌وه‌ی له‌خه‌ودایوونه، نه‌ک

جێھێشتی زەوی بەرەقی و وشکی و
لەخەودا جێھێشتنی ئەوانیتر...!!!
— ھەمیشە ڕۆشنیری گەمژەییەکی
راستەقینەییە، کاتی خۆی بەبالاتر
لەوانیتر دەزانیت و زۆرینەی لە
خواربووەکانی خۆی بەگەمژە
دەزانیت!

- گەمژتی زیاتر خۆ ھەلکێشان
بەوێ ھەبەتی، بەلام ڕۆشنیری خۆی
شاراوە دەکات لەناو کڕۆکی بالایی
خۆی و ھەمیشە خۆی بەگەم و کوڕ
دەبینیت...

ئەگەر ڕۆشنیریەک پزگاریکەری
گەمژەییەک نەبێت، خودی ڕۆشنیرەکە
لە خوارووی گەمژەبیدایە...

ڕۆشنیری ڕەسەن لەچەند
دێرێک:

- ڕۆشنیری تاکو ڕەگی خۆی
لەقولایی بەرەو نزمترین و سەر
لق و قەدەکانی لەبەرزی گەلاکانی
نەگەشی نیتەو، ناتوانی گەشەنەوێ
سوودبەخشی و سایە و سییەری
ئەوانیتر بێت.

- تا ڕۆشنیری ڕەگی داکوتی
زەوی بێت، زیاتر جێگیرتر و مژەری
توخمە خۆراکییەکانی ئاوەزی زۆرتر
دەبێت، ھەرچەندیش لە بەرزیش بالا
بێت زیاتر وزە لە وانیتەر وەردەگرێت
و زیاتر پشت بەستوو بەخۆی دەبێت
و پشت پێ بەستراو دەبێت..

- سەرچاوەی ڕۆشنیری بیرکردنەو
ئاراستەکردنە، ھەروەھا خودی
ڕۆشنیری لە سەرچاوەی بیرکردنەو
لەدایک دەبێت.

- ڕۆشنیری بەسێ ڕیگا مڕۆفەکان
بەسەر زەلکاوێ ژیان دەپەرێتەو.
یەگەم: لەناو زەلکاو ئامۆژگارییان
دەکات و ھاوشانیان دەبێت و، بەجێان
ناھێڵێت، لەسەر بریار نەدانی خیرا و
بەتال لەبیرکردنەو.

دووھم: دروستکردنی پردی
پەرینەوێکی دادپەرەرانە، بێ
جیاوازی کوێرە لەئاست نادادپەرەری.
سییەم: ھاوشان بوون لە پەرینەو
ئامۆژگاری خود لەبیرکردنی
ھەلەکانی ناو زەلکاوێ کە.

- ڕۆشنیری زاینین دەبەخشیت بەو
شیوێیە دووھێندەیی بۆخۆی
زیاد دەبێت، ئەو زانیە
فیلبازییە نابەخشیت، کەخۆی
بەخشەری بێت و دوایی بەتال
بێت لێی.

- ڕۆشنیری مڕۆفێکی بویری
ناوەندگیر، لەسنوور بەزاندن
خۆی دەگرێت و لەزێدەپڕۆی
ئامۆژگاری خۆی دەکات...
- ڕۆشنیری کۆکرەوێ ئاوەز و
بیر و ھۆش و ئاگاییە لەیەک
مڕۆف بەشیوێکی ڕیکخراوەی
ناوەندگیر

ناوەندی میهره‌بانی و بێده‌نگی و
ناشه‌رانگیزیوون.

۳- که‌سی رۆشنیر، بیرکراوه‌یانه
بیرده‌کاته‌وه، بیر له‌بیری خۆی
ده‌کاته‌وه و هه‌رکاتی هه‌له‌ به
دانێدانراوی هه‌له‌ی خۆی ده‌بیت،
هه‌روه‌ها بیر له‌بیرکردنه‌وه‌کانی
دروست ده‌کات، هه‌ر له‌سه‌ر
بیرکردنه‌وه‌یه‌ک نامێنێته‌وه .

۴- که‌سی رۆشنیری خۆ و یسته
به‌لام خۆ په‌رست نه‌یه، چونکه‌یه‌که‌م
بنه‌مای رۆشنیری هه‌ر مرۆفیک
ده‌بیت خۆویست و خۆپه‌سه‌ند بیت
تا بتوانی ئەو ئاسته‌ رۆشنیرییه‌ پێی
گه‌شتوو، بنه‌مای دلناییی بۆخۆی
له‌سه‌ر دابه‌زرینیت و خۆی له‌خۆیدا
فیری دلناییی له‌خۆی بیت، به‌لا
خۆویست و خۆپه‌سه‌ندی نه‌گاته
ئاستی خۆپه‌رستی و لاف لێدان،
چونکه‌ به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک که‌سی
رۆشنیر دووره‌ له‌ خۆ به‌گه‌وره
بینین و جله‌وکردنی ئەوانیدی بۆ
به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی.

تا به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک دوور بیت
له‌سووکایه‌تی به‌خۆ و به‌وانیدییه‌وه
کردن.

۵- که‌سی رۆشنیر به‌ته‌واوی
شکۆی فهره‌نگی نیشتمانی و
زمانی دایکی ده‌پارێزیت، چونکه‌
لای که‌سی رۆشنیر خراپترین
داگیرکردن له‌ فهره‌نگ و زماندایه،

له‌کۆتایدا ئەو تایه‌تمه‌ندیانه‌ی
که‌سی رۆشنیر خۆرئاسا له‌ئاسۆی
ژیانی خۆدی و ئەوانیدی هه‌ل‌دیت،
به‌و تایه‌تمه‌ندیانه‌یه‌وه:

۱- ده‌سته‌به‌رکردنی زانینی فراوان
له‌سه‌ر ئەو باب‌ه‌تانه‌ی پێویستن
بۆخۆدی خۆی و مرۆفایه‌تی، چونکه‌
مرۆفی رۆشنیر ده‌بیت پرکه‌ره‌وه‌ی ئەو
بۆشاییانه‌ بیت که‌ شایسته‌ی به‌تال‌بوون
و به‌به‌تال‌مانه‌وه‌ نین، ئەمه‌ش زیاتر
به‌خویندنه‌وه‌ له‌جه‌مه‌سه‌ره‌ جیاوازه‌کان و
بیرکردنه‌وه‌ و تێرمان و په‌وشتی جوان
و گونجاوی کۆمه‌لایه‌تی.

۲- که‌سی رۆشنیر پێویسته
ژیریژیت له‌نوسین یان
گفتوگۆکردن، چونکه‌ که‌سی رۆشنیر
دابه‌ش ده‌بیت له‌نیوان نووسین و
گۆکردن، رۆشنیر هه‌یه‌ له‌نوسین
ژیریژه‌ له‌ده‌رپین که‌موکوری هه‌یه
و رۆشنیریش هه‌یه‌ له‌گۆکردن
ژیریژه‌ له‌نوسین که‌موکوری هه‌یه،
رۆشنیریش هه‌یه‌ له‌هه‌ردووکی
ژیریژه.

هه‌روه‌ها له‌ گفتوگۆکردن
به‌هه‌ردوو رێگا‌کا رێز له‌پاوه‌چوونی
به‌رانبه‌ر ده‌گریت و رێز له
پێچه‌وانه‌بوونی خۆی و به‌رانبه‌ریش
ده‌گریت و زۆر کاتیش له‌ دژبوونی
به‌رانبه‌ره‌کانی بێده‌نگی هه‌ل‌ده‌بژێریت
له‌ گفتوگۆکردن، خۆی ده‌خزینێته

171

زانين و بهرژه‌وه‌ندی

فهره‌یدوون سامان

چون وهرچه رخانه ئیسیستمۆلۆژیای نه ریتی له بهرژه وندی تیوری زانست بووه هۆی پشتگوێخستنی ریشهیی له رهنگدانه وهی فلهسه فی. ئهم پشتگوێ خستنه، له روانگهی ئه وه وه، ئه وه مه رجهیه که رینگهی دا پۆزه تیغیزم وه که روانگهی که گه شه بکات که زانینی زانستی به خالی له بهرژه وندی و گریمانه کان ده بینیت، به لام شوینیه لگرتنی هابه رماس بۆ ئهم میژوو وه نه که ته نها ئامانجی دادپه روه ری میژوو یه، به لکو ئاشکرا کردنی ئه وه سرینه وه یه که به سه ر هۆشیاری مه عریفی مۆدیرن هاتوو وه، هه روه ها گه راندنه وه ی ئه وه ئه گه ره ره خنه گرانه یه ی رهنگدانه وه ی که پۆزه تیغیزم سه رکوت کردوو وه.

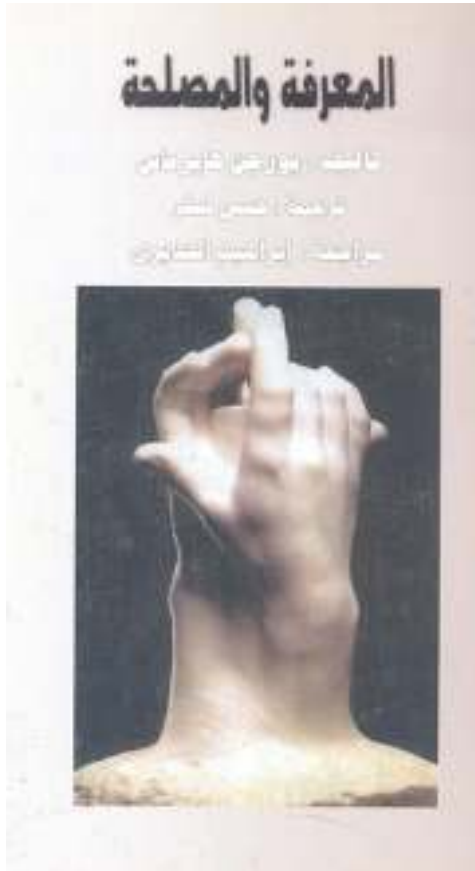
بیرۆکه ی سه ره کی کتیه که

کتیه که له سه ر ئه وه بنه مایه دامه زراوه که هه موو مه عریفه یه که به ستر او وه ته وه به جۆریکی دیار کراوی بهرژه وندی مرقه وه: بهرژه وندییه کی ته کنیکی که ئامانج لپی کۆنترۆل کردنی سروشته، بهرژه وندییه کی پراکتیکی په یوه ست به تیگه یشتن له مانا له کارلیکی مرقدا و بهرژه وندییه کی رزگار که، که ره خنه له هۆشیاری و ئایدۆلۆژیا ده کات، بۆ هابه رماس، ئهم سینگۆشه یه نوینه رایه تی پیکهاته ی سه رتاسه ری جۆره کانی چالاکیی مه عریفی ده کات

نوسه ری یورگن هابه رماسه، ئهم کتیه به یه کی که له گرنگترین به ره مه فلهسه فییه کانی نیوه ی دووه می سه ده ی بیسته م داده نریت، هه روه ها یه کی که له وه ده که دیارانه ی که هابه رماس پرۆزه ی زانستی ره خنه یی سه ره تای خۆی تیدا په ره پدا وه. کتیه که هه ولده دات په یوه ندییه قووله کانی نیوان نه خشه کانی زانینی مروف و نه خشه ی بهرژه وندییه کان که ده بیاته پشه وه، به پچه وانیه ی پۆزه تیغیزمه وه که زانینی بۆ وه سفیکی ته کنیکی ته نها بۆ جیهان کورت کرده وه. هابه رماس به و بۆچوونه ده ست پیده کات که هه موو زانین و مه عریفه یه که بهرژه وندییه کی پیکهاته یی له خۆده گریت، که له خودی کرده ی زانیندا هیه و شیکردنه وه ی ئه وه بهرژه وندیانه مه رجیکی پیوسته بۆ ره خنه گرتن له عه قل و بۆ دامه زراندنی تیوریکی کۆمه لایه تی که توانای پرسیار کردنی کۆمه لگه ی مۆدیرن له ناوه وه هه بیت.

هابه رماس له رینگه ی دووباره پشکنینی میژوو یی ره خنه گرانه بۆ سه رده می پیش پۆزه تیغیزم، زه مینه سازی بۆ بیرۆکه ی ناوه ندی خۆی داده نیت و پرونی ده کاته وه که

بەشیکی کتێبه‌که هه‌ول ده‌دات که تیشک بخاته سه‌ر ئەم په‌هه‌نده میتودۆلۆژییه له کاره‌کانی فرۆیددا. هه‌رچه‌نده هابه‌رماس دان به سنوورداربوونی ئەزموونی خۆیدا ده‌نیت له‌گه‌ڵ شیکاری ده‌روونیدا، به‌لام به‌ ته‌واوترین مۆدیلی ئەم به‌رژه‌وه‌ندییه‌ پرژگارکه‌ره ده‌زانیت.

پرزگاریخواز له‌م پڕپه‌وه‌دا خۆی وه‌ک ئاراسته‌یه‌ک ده‌رده‌که‌ویت که ئامانج لێی ئاشکراکردنی ئەو سنووردارکردنه پیکهاته‌بیانه‌یه که پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌ره‌مه‌می ده‌هینیت. سه‌ره‌پای ئەوه‌ش، هابه‌رماس دان به سه‌ختی ده‌ره‌ینانی ئەم په‌هه‌نده له نووسینه‌کانی مارکسدا ده‌نیت، به له‌به‌رچاوگرته‌ی په‌یوه‌ندی ئالۆزی نیوان په‌خه‌ی ئابووریی سیاسی و شیکاری فه‌لسه‌فی هۆشیاری.

ته‌وه‌ری سییه‌م: زانست وه‌ک په‌نگدانه‌وه‌ی خۆی - شیکاری ده‌روونی وه‌ک مۆدیلیک

شیکاری ده‌روونی له‌ کتێبه‌که‌دا پیکه‌یه‌کی چاره‌نووسساز ده‌گرته‌وه، چونکه بو هابه‌رماس، شیوازیکی زانین به‌رجه‌سته ده‌کات که له‌ لۆژیکی کۆنترۆلی ته‌کنیکی تیده‌په‌ریت. شیکاری ده‌روونی کارده‌کات بو تیگه‌یشتن له‌و به‌ره‌سته نائاگادارانیه‌ی که پڕیگری له‌ خود ده‌که‌ن له ناسینه‌وه‌ی پالنه‌ره‌ راسته‌قینه‌کانی، به‌م شیوه‌یه‌ش شیوازیکی ئیپیستمۆلۆژی پرژگارکه‌ر به‌ده‌ست ده‌هینیت، چونکه هه‌ولده‌دات ئەو شیواندانه‌ لایبات که ئاگایی تووشی ئازار ده‌کات. ئەم جو‌ره‌ زانین و مه‌عریفه‌یه ته‌نیا له‌ پڕگه‌ی چه‌زیکه‌ی راسته‌قینه‌وه بو پرژگاری به‌ده‌ست دیت و هه‌ر

تەوهری چوارەم: رەخنەیکە لە زانستاسی

هەبەر ماس بە شیکارییەکی
ریشەیی لە سروشتی زانستاسی وەک
پڕۆژەیکە گشتگیر کە پیشگریمانە
کردنی گومانیککی ریشەیی دەکات،
کۆتایی پێدەهێت. بەلام ئەو نیشان
دەدات کە ئەم پڕۆژەیە دژایەتیەکی
میتۆدۆلۆژی لەخۆدەگرێت، کاتیکی
مەرجهکانی ئەگەری مەعریفە لە
خودی رەخنەکە داگیرێت، واتە
کاتیکی گریمانە دەکات کە بوونی
بناخە نەشکینراوەکان لەناو پڕۆسەی
پاساودان، ئەم دژایەتیە، هەبەر ماس
دەباتە سەر ئەوەی کە پڕۆژەیکە
رەخنەیی راستەقینە تەنیا کاتیکی
تەواو دەبێت کە رەخنە مەعریفە
بێتە تیۆری کۆمەلگە، واتە کاتیکی
پرسیارە کە لە ئاستی پەڕیوەندیی
بابەت-ئۆبژەوێ بگۆڕین بۆ پەڕیوەندیی
مەعریفە بەو پیکهاتە کۆمەلایەتیانە
کە بەرھەمی دەھێنن. لێرەدا
گەورەترین تەماحی کتیبە کە دایە:
دووبارە دامەزراندنەوێ رەخنە
ئاوەز لەسەر بناخەیکە کۆمەلایەتی
و میژوویی.

لە ئەنجامدا ئەم کتیبە دەتوانێت
بە بەردی بناخە فەلسەفەیی دواتری
هەبەر ماس هەژمار بکری، چونکە
چوارچێوەی تیۆری داڕێژدەکات، کە
دواتر پڕۆژە کردە پەڕیوەندیدارانە

لەسەر بنیات دەنێت. بایەخە کە
نەک تەنیا لە رەخنە پۆزەتیفیزمدا
نییە، بەلکۆ لە بنیاتنانەوێ نەخشە
زانستی مۆدێرنیشدا بە گەراندنەوێ
هەموو فۆرمیککی زانین بۆ
بەرژەوێندییەکی مڕوویی کە لە خودی
پیکهاتە کرداردا هەیه. کتیبە کە رێگا
بۆ تیۆریکی کۆمەلایەتی رەخنەگرانە
خۆش دەکات، کە زانین نەک وەک
چالاکییەکی بێلایەن، بەلکۆ وەک
پڕۆسەیکە میژوویی کە بە مەرجی
بەدواداچوون بۆ کۆنترۆڵکردن،
تینگەیشتن، یان پزگاربوون سەیر
دەکری. ئەم بیرۆکە مەرکەزییە
وایکردووە بێتە یەکیکی لە گەورەترین
کتیبەکان کە دیپەتی عەقل و
مۆدێرنیتەیان لە قالب داوە.

سەرچاوە:

یورغن هابرماس - المعرفة والمصلحة

-تأليف: یورغن هابرماس

-ترجمة: حسن صقر - إبراهيم

الحيدري

چیرۆکی ڕەمۆدە بوونی ڕۆح

نەمین گەردیگلانی

ئەو زناوەی، پیتی باوەرتی لە سەر گیرە
داوینەکی خەمخۆرکیکی هەللووشەو

برسی... برسی

چاوتەماوی

بۆ تۆپەلە میسکی خاوەن شلەپەتە

هەمیشە قورگی لووشەری ئاوالەیه

- زۆنگە پیرە -

تۆ دنیات بە تالە داوی

جالجالووکەیه کەو بەست

دۆزەخیکت بە ئیزنگی وشکەلی بیر

هەلکردوو،

بە مەشکۆلە پڕ لە ئاوی

دەندووکی ملوینان ملوین پەرەسیلکەش

ناکوژیتهوه!

ئەو گەرەمشقانهی ناخی کاسەسەرت

جاروباری لە گروپف دەکەوێت و

داده مرکێ،

لە بوودری هەوەسیکی

چاوە سووری بۆگەندا گورای!

لە قاقڕیکی جەستە شەقار شەقاری

بەردەلان و چەردا ڕسکای!

لە ئەشکەوتی میسک هەلۆلی شەوکی

سارد و سەردا

فرچکت گرت!

بە گەرەبای سەحرایەکی قوڵەپەشە

بەسکی کەسکی دارەبەرۆوی ڕۆحی

خۆت هەلپروواند!

بە سەرەلگرتنی ڕۆحی پەشەبای لەمەو

نووسای!

سەفەری بێ برانەو

بە سەر هێلی خۆزگەیه کی گریانای و

کوێرەڕیگای نیازیکی پشت چەماو و

ڕیچکەکی حەزیکە مل کەچی

نیوچاوان خۆلاوییهو تێدەپەری!

به لام له پر
 سه رمازه لهی هه زاران تاوانی پرووره ش
 ده وری ده دهن
 له و کاته دا
 ده میان ده بیته کونه «با»
 - ده لئی هه موو «با» کانی جیهان
 سه رچاوه که یان له ویوهیه -
 له نه شکه وتی ده میانه وه
 فوو له ژیله مۆکه ی ده که ن.
 کۆمه لکه ی
 پیاوه قورینه کانیش
 به زه لیلیه کی بۆر و گه و جان ه وه
 - خۆت ئاسایی -
 به ده وری نه و گردوولکه ئاورینه وه سه ما
 ده که ن.
 ئای.. له و ئاسمانه پرووتاله ی
 سال دوا زده ی مانگ
 هه وروه له لا و تاوان بارین
 هه وریک ناویری پشیمی
 تو ته قه لی پواوی جه رگ و هه ناوت
 ده پچکری و
 تاوانیک له پریشکه ی پشمینه که ی دا
 ده قوزیه وه!
 بالنده به ک
 ناویری په پووله ی دهنگی هه لفرینی،
 تو گه ناوی په رده ی گوپچکه ت
 ده شله قیت و
 پرووره شیه ک
 له سه ر هیلی نۆتی گه وری ده گریه وه و

ده یلکینی به دیواری قه وزاویی پۆحی
 سه رته وه!
 کانیه که
 ناویری له ژوانی تهنگی جوگه یه کدا
 هه ناسه ی پروونی به بسکی خاوی گژ و
 گیادا یینی،
 تو شهیتانۆکه ی چاوانت
 ده په ریته ته پلی سه ر و
 گولاو، گولاو
 قور و لیته ی گه ماری رق
 ده ریژیه گه وریه وه و
 بزه ی پۆحی ده خنکینی!
 بی تاوانی!
 له بوودری هه وه سیکی
 چا و سووری بۆگه ندا گوورای!
 له قاقریکی جه سته شه قار شه قاری
 به رده لان و چرپا رسکای!
 له نه شکه وتی
 می شک هه لۆلی شه ویکی
 سارد و سپدا فرچکت گرت.
 به گره بای
 سه حرایه کی قوله ره شه
 بسکی که سکی داربه پرووی پۆحیان
 هه لپروو زاندی!
 به سه ره له گرتنی پۆحی گیژه لمی
 ره شه باوه یان نووساندی!!
 بی تاوانی!
 بی تا...
 بی...

هه میسه خوداوه ندیک هه یه میهره بانتر

شینوس فایه ق

ئه دهم له په نا گویچکه ی چه پم
... کاتی روشتنه
کاتی دابران و یه کتر ون کردنه
هیچم لی مه پرسه
خوم به پرسیار سیخناخم
هیچم پی مه لی
به تالم له م نیشتمان
گه ره ک به گه ره کی ئه م شارهم
له بهر ئه پروا
مال به مالی ئه م شارهم له بار
ئه چی
هه میسه خوداوه ندیک هه یه،
له و خه یالانه م رام ئه چله کینی

ترسم له مردن نییه
دهیان درهخت له جیاتی من
وشک هه لده گه رین

به بهرچاوی خوړه وه
به روژی رووناک،
شیره کانم ئه پیچمه وه
و خوم ئه دهم به دهم
ریگایه که وه
ره شه با بهرده وام ئاراسته ی پی
ده گوړیت،
خوړ به بهرده وامی پستی له
پیه کانمه
هه میسه خوداوه ندیک هه یه
له گه ل نیشتمان ئاشتم
ده کاته وه

کراسه ئه رخه وانیه که ی دایکم
له بهر ئه که م و
جوو تیک ئیسکه رپینی بهرز
چله ریحانه یه کی ئینجانه
لووتبه رزه که ی نه نکم

دهيان گولآله سووره له جياتى
من ده خنکين

دهيان دل له برى من ته سووتين
گهر بشمرم

هميشه خوداوهندىک ههيه
دهستم ده گريت و

بو ته م ژيانه بى قه راره
هه لم ده ستينته وه

خه ريکه ده ست ده ده مه
ته له فونه که م

زه نگيکت بو ليده م
گله ييت لى بکه م

به خه يالما ديت له به رده م
بيت

بکيشم به سينگتا
پيت بلیم

چى منى بير بردو ويته وه
ده مه و ئيواري

ته له فونه که به ده ستمه وه يه
پشيله ره ش و سپيه که به

کزيه که وه

به تارمه که دا تيده په ريت
تيده گه م

تو ليړه نيت

تو ده ميکه وای له سينگما

واى له ميشکما

واى له خه ونه کانما

باوکی شیرينم

هه ميشه خوداوهندىک ههيه له

شکلى تو ديت به رچاوم

ته م ده نگه ده ناسمه وه

ده خزيته ژيکاني قورگمه وه

له تارانه وه هه تا سه قز

کرماشان وسنه وه

له بوکان ومه هاباده وه ديت و

داده کاته ناو ميشکتانه وه

له گهل هه وري غه زه بدا

داده کاته سه ر چارشپوه

ره شه کان و

ئاسمان هه لده گيريته وه

ژينو ده وه ستى

کلى ياخيوون له چاوى ده دا

وله ناو بازنه ي زماندا

ده تانشواته وه

هه ميشه خوداوهندىک ههيه

ميهره بانتر له وه ي ئيوه

به ناوييه وه سه رمان ده برن.

ژینا

سەروین دەرویش

ئەو ژینای ھەمووان
 لە ھەموو شوێنێک لە چک دەخەمە
 سەرم
 بەلام لە شاری تۆ نا
 لە ھەر زەویە کە بێ
 زیکرەکانی عەشق دەخوینمەو
 بەلام لە ولاتی تۆ
 دەستی دەریا دەگرم و
 سەمای ئازادی دەکەم
 لە سەر پەلە ھەورەکان
 پۆچی تۆ دەبینم
 ئالای ئازادیت بە دەستە و
 پەپولە ی ماچ ھەڵدەفرێت
 ژینا تۆ لە دواي مەرگشت
 موعجیزەیت
 موسیقا و ڕەنگ و ماچ
 تەنانەت شیعری منیشت
 خستە ئەم شارەو.

من و لە ولاتی تۆم
 ئەو کچە پۆژھەلاتیە کە
 ئەگەر دەزانی لە دواي مەرگت
 یاسای پراچیەکانی خۆشەختی
 چۆن خراونەتە ژێر پێ

قژ دەبینم بە دەم باو
 لە ملی نادادی ئالو
 لە چکی سەری کچیک دەبینم
 خزاو تە سەرشانی و
 بە دەم خواردنەوێ شەربەتی
 لە دواي پۆشتنی
 لە سەر کورسییە کە بە جێی دەمین
 لە شەقامیکدا
 موسیقا وەک موگناتیس پامدەکیشی
 دەیان ئاوازی ژیان لە دڵمدا چرو
 دەکات
 بەلام لەم شارە
 یە کە مین ئاواز تۆ بوویت

له خۆمدا ته نیا نیمه و
ته نیاییم له دهست ناکه مه وه و
لی ناگه پریم سه رم ته نیا نه بیت و به
گه مژه پیدا بروات و
په نجه کانم له ته نیشته یه کتر لا
ده به م،

بو ئه وه ی سه رم نه یانژمیږیت و له
خویدا نیته ده ره وه و
تووشی ته نیایی ده ره وه نه بیت
ته نیایی له ده ره وه هیی مروڤ نییه.

شيعره که له هاوینشدا هه ر وایه
گه رمایه تی و ئاره قه به ملی دیته
خواره وه
که سی نییه

به ته نیا به گه ردووندا ده گه ږیت
هه ندیک له لاچه په کانی گه ردوون
ده پناسن
به لام زمانی شيعره که نازانن و
ده به پهنمه لای خۆم و ده یخوینمه وه
ده لیم زۆر جوانیت
زۆر قوولیت

شيعریک سه رمایه تی و به ته نیا له
ناوه ندی شارددا دانیشته وه
که س نایخوینته وه
له هه موو سه رده مه کان ده گه ږیت
ده زانیت هیشته خوینره کان زمانی
ئه و نازانن
که میک دلێ تونده
به لام نه شیواوه

تەنیا یەك بە تەنیا پیا سە دەكات و
دلی زۆر خوشە.

دەوری پەرە لە کەللە سەر
کەللە سەرەکان قسە ی خوش دەکەن
نوکتە دەکەن
قا قالی دەدەن
بەلام تەنیا یە و دەزانی تەوانە ی لە
دەورینە کەس نین
کەسی رۆحی، بۆ هیچ شتیک نایە تە
لات
تەنیا دلی دەوێت.

کوردیک چاویکی لە رابردوو بەجی
ماوە
کوردە کە لە رابردوودا تەنیا بوو
خاکی لە دلیدا راختوو
کوردە کە حەزی لی بوو کورد بیت
چاویکیان لە سەری هیناوە تە دەروو
بۆ ئەوێ خاکی خۆی نەبیت و
مالی خۆی پێ نەزانی تەو
کوردە کە ئیستاش هەر تەنیا یە
ئیستاش هەر خاکی لە دلیدا
راختوو و
ئیستاش هەر کوردە
لە دەستدانی چاویکی، وای نە کرد
خاکی لەبیر بکات
یان مالی خۆی ون بکات
هەر مالی خۆیەتی و
تەنیا یە و
درێژە بە کوردبوونی خۆی دەدات.

دەلیت دەزانم و دەشزانم تۆ لە
دەوری مندا زۆر دەبیت
دەبیتە چەندە ها کەس
لەبەر ئەوێ تۆش وەك من تەنیا یە،
کەسە تەنیا یەکان یە کتر دەبینن
خەلکی ئەم سەردەمە تەنیا نینە و
مروڤە تەنیا یەکان نابینن
هەلیدە گرم و لە سنگمدا شوێنیک
باشی بۆ دروست دەکەم
دەلیم لای من بمینەو
نامینیتەو
دەلیت من هێی هیچ کەس نیم
هێی خۆم
خۆم هێی هەموو مروڤەکانم.

لە دەروو دا، گۆرانی بە تال هەیه
دلفروشتن هەیه
هەموو شتیک دەفروشریت
مروڤ دەستی بە خۆفروشتن کردووە
من تەنیا ییم نافروشم
ئەو تەم،
لێرە باسی تەنیا یی خۆم دەکەم.

تەنیا یە کە خستە سەر ئاگر و
پاش کەمیک، لە پیش خۆم دامنا و
گوتم: ئیستا چۆنیت!
ئەگەر باشیت، دەمناسیت
ئەگەر خراپیت،
خودات لە گەل.

من ته نیایی ره سه نم ده ویت
 نهوانه ی ته نیایی ره سه نیان نییه،
 ناتوانن له گه لم بن
 ته نیایی ره سه نم،
 ته نیایی زمانه.
 که سیکی ته نیای، له گه ل خوی
 دانیش توه و
 قاوه ده خواته وه و
 کتیب ده خوینته وه و
 سهیری دهره وه ده کات
 دهره وه پر له پایوی بیست دهرگه یی
 و
 ژنی بیست دهرگه یی
 نه وه هموو په نجه ره یی ناویت
 ته نیایی خوی په نجه ره یی و
 خوی دهرگه له خوی ده کاته وه و
 خوی په نجه ره یی خوی ده کاته وه و
 له گه ل خوی زور باشه.
 ته نیایه ک، باش ته نیایی ده ناسیت.
 ته نیایه ک، ده زانیت ژیان واته ته نیایی.
 ته نیایی من له هموو شوینیکمه و
 هیچ خوله کیکم بی ته نیایی نییه
 بی ته نیایی زور ناخوشه و
 نه گهر ده زانیت ته نیایی چهنده خوشه،
 توش ته نیا دهبوویت.
 ته نیایی تو ته نیا نییه
 که ده لیت ته نیام، درو ده که یت
 درو جیگه ی له ته نیایی نییه و
 ته نیایی خاوین، سهری دیاره،
 پروخساری دیاره
 ته نیایی تو دیار نییه

که سیکی ته نیای، که وتوو ته قهره بالخی
 و
 چهنده ده کات،
 ناتوانیت سهری له بن نه وه هموو
 سهره دهر بهینیت و
 سنگی بباته ژووره وه و
 گاسی ته نیایی بکاته وه و
 به یه که وه،
 له گه ل یه کتر دابنیشن و
 چای بخونه وه و
 دلی یه کتر شاد بکه ن،
 له بهر نه وه ی ته نیاییه که ی راست نییه.
 گورانی ده لیت و هه واداریکی زوری
 هیه
 چه پله ی بو لی دده ن
 فیکه ی بو لی دده ن
 هه لده پرن
 قسه ی به تامی بو داوین
 به لام که گورانییه که ته واده بیت و
 ده چیته وه ماله وه،
 ته نیایه.
 دلک ته نیایه و به بی نه وه ی بلیت
 ته نیام، ده زانم ته نیایه.
 دلک ته نیا نییه و به بی نه وه ی بلیت
 ته نیا نیم، ده زانم ته نیا نییه.
 گاس ده که م، کی ته نیایه با بیت لام
 که سانیک ی زور له دهوری دلمدا کو
 دهنه وه
 ته نیایه کان له یه کتر جیا ده که مه وه

ته گهر ته نيایيت راست بوايه،
له دلم ديار دهبوويت و
دلم نه يده هيشته نازارت هيبته
ته نيایي راست، پروونه
له بهر نه وهی، ته نيایي هه قيقه ته.
ته نيایيه ک دهمی پره له قسه
دهرده دلی زوره و قسهی ته واو نايته
قسه کان دهرپون بو رابردوو
له رابردوو هه ستي کردوو ته نيا
نه بووه
به لام ئيستا ده زانیت ته نيا بووه
هه ستنه کردن به ته نيایي له رابردوو،
په يوه ندي به وه وه هه بووه، که خوشيی
زوري هه بووه
ئيستا که بی خوشييه،
ده زانیت که چهنده ته نيا بووه.
خه ون، پروو له يه ک شوينه و ده زانیت
شوينه که کوينه و
ده زانیت، ده بیت چاوی دانه خات و
کاترميره کانی کراوه بن و
ته نيشته کانی بناسيت
ته گهرنا ده وه ستيت و
ناگاته ته نيایي خووی و هیواي لی
به رده بیتته وه.
ته نيایه ک به شداری دهره وه ده کات و
سلاو له جيهان ده کات و
جيهان ده خاته سهر شان و
دلی برينه کان ده داته وه و
له گهل نازاره کانی نه وانی تر هاوئازاره
و
ليش ناگه پريت،

ته نيایيه که ی درز بدات.
له په نجه ره کان نايه ته دهره وه
خوی هيچ په نجه ره يه کی نيه
هه موو په نجه ره کان به هيی خووی
ده زانیت
که چی سهری تونده و
خه مه کانی چرچ بوونه ته وه
هيشته نازانیت چون په نجه ره ی خووی
بکا ته وه
په نجه ره که ی له ماله که ی خو يه تي
ماله که ی بی په نجه ره يه
ته گهر په نجه ره يه کی قشتی بو
ماله که ی به پينا يه ته وه،
ته نيا نه ده بوو.
ته نيایي هاتنی شادييه له نزیک
خوتدا.
ته نيایي بينی پړوچه له سهر زه ويذا.
چه پکيک گولم کړپوه
ده بيه مه وه ماله وه
ماله وه نايته بی گول بیت
بی گول بیت، ته نيا ده بیت.
خوم له تو لاده دهم،
که ده تبينم، هه ز ده که م سه د مه تر
ليته دوور بکه ومه وه
تو ته نيا نیت
من که سه ته نيا کانم خوش ده ویت
تو که سه ته نيا کانت خوش ناویت
پيتخوشه به رده وام له نيو قاپه چوار
قاچه کاندایته
له ووی به

مروځيک له ژيانيدا که وتووه ته
خواره وه
دلې پر خوښه
ناشزانم هيې چ شوښيکه
پيلې ده گرم و دهیخه مه نيو ته نيایي
خوم
گرنګ نيه په نګي چونه
گرنګ نيه زماني چونه
گرنګ نيه هيې جيګه ی منه يان نا
به لام ده زانم مروځه کان، مروځه
خواره کان، ده ستیان لې وه شان دووه
ده بهم له لای دلې خوم دايدنه نيمګيانی
له بازار پاک ده که موه
هه نديک له ژيانی خومي ده ده مې و
ده ليم ته نيا به
ته نيا نه بیت، نازانيت ژيان چيه.
من ته نيا نيمه و نه وه تا خوم له دلې
خوم
قسه له گه ل خوم ده که م و
باسی نه و ته نيایيه ده که ين که گيژه
نازانيت چون ته نيا نه بیت و چوښش
ته نيا بیت
من ته نيامه و ته نياش نيم
ته نيام له قهره بالخي بي سهر و به ردا
ته نيا نيم له ناوه وهی خوم و
ده توانم باسی ته نيایي هه مووان بکه م
و
یه که یه که ته نيایان ده ستنيشان بکه م
و
پيان بلیم، کامه ته نيایي باشه و
کامه ته نيایي نه خوښيه.

من نامه ویت پروو خساری تو
له به رده مم بیت
که منت بينی خوت بشاره وه.
ته نيایه که، ده زانيت شاره که ی ناوی
چيه
ولاتی ناوی چيه
ده زانيت چ قه وميکه و
قه ومی خوی خوش ده ویت و
له نيو قه ومی خویدا، ده ميښته وه و
ناچيته نيو به رګی تر و
به رګی خوی،
وه که پيستی،
له بهر ناکاته وه و له گه ليدا ده ژيیت.
نيوهی شار له گيرفانی دابو
هه رچي بيوستبايه،
به یه که گاسکردن، له بهر ده می بوو
ده روښت و زور سه فهری ده کرد
ده يان جور په نګی تاقي کرده وه
چه ندان ديمه نی بينی، که زور جوان
بوون
ده هاته وه و
پيشوازی تا یه که هه فته ده روښت
به لام ته نيا بوو
مندالیک نه بوو پي بلیت: باوکه.
کورد ته نيایه، ته نيایه کی خه ست
ولاته که ی له هيچ جيګه یه که
نادوزيته وه
هه موو نه وانه ی ولاتيان هه یه،
پرسيار ناکه ن
بوچی کورد ناوی له ته نشت
ولاته کانی تر دا نيه!

ئاوینە و یاده‌کان

شیا عەبدولمەجید

جیی بیلم!

ئەو بێ ئاگایە لەو هی ...

کە زۆر دەمیکە لەپۆحما

متوربەیه و

خۆی ترنجاندۆتە هەناومەو!

بێ ئەو

بەناخی قورە پەشی دادەچم و

..

چەند ئادگارێکی شینە ئەو ..

کە چاوانی هەلناگلۆفی بێ

من!

تەنانەت کەمیکێ لێ تورەبم ،

هەلەشاخی بەرووما

لە ترسی ئەو هی نەبا

.

.

زامگه لی هر له زایه له ی

سازگاری بانگه لای

به یانیانه وه پرووم تی ده کا...

تا قامی قیامت کیلم

ناکاته وه!

که چی بی من ئازار،

ده یکرۆژی و

له ختو خۆپرای، ده که ویتته

ویزه یی دارو به رد!

رق مه ئیوسانه، له سهر

پروخساری ده نیشی و

به لیزمه ی هه زاران گفت و

لفتی شرین لاناچی!

نائومیدیه ک سهر ده خاته

سهری ...

وه ک کۆتره باریکه، به رق

داده چی و ..

لیم ده چیتته هل هل ی

عاسمان!

گویم له گازنده کانیه تی،

قوربانی بم

ئه لهایی بیستیانمه!

سه یرکه دلخوازی شرینم :-

» دهستی شیعرم نابزوی، تا

نه جمییت!

وه ره هه م دیس ...

به زپه یی زهنگی، دام چله کینه

!

گه ردی رق، له دلی ژارم مه گره

شه هیارم

پهنگه گه وره ترین تاوانی من،

خوشویستنی زۆرت بی!

وتم وه ک من دلی سافه و ..

پهنگه نه ختیکیدی ساردیته وه

سهری له هه ردوو

که شه نه ئۆکه ی ده ریینی و

ئه و ژوو ره په رپووته ی جی

بیلی ..

له و بی سهر و به رییه یی بیته

دهرو

خۆر له چله یی زستانی ...

ئاسمانیکی پر له هه ور،

له من بیته ده ..

نارام محمەد:

پۆمان
لەناو ئازادییەکی بێ سنووری
تاکدا گەشە دەکات

دیوانە: بابانی شەن

📖 (ئارام محهمهه) له سالی ۱۹۸۵ له شیخوهسانان-ی سهر به ناحیهی باليسان له دایک بووه. خویندنی سهرتایی و ناوهندی و ئامادهی له ناحیهی سهر وچاوه-ی سهر به قهزای پانییه تهواو کردووه. به کالژریوسی له زمانی ئینگلیزی، له زانکوی دهوک وهرگرتووه. ئیستا دانیشتووی ههولیره.

• براوهی خهلاتی لاوی

- سال بۆرۆمان له وهزارهتی رۆشنیری سالی-۲۰۱۳
- براوهی خهلاتی یهکهمی چیرۆک له فستیقای گهلاویژ- سالی ۲۰۱۴
- براوهی خهلاتی دووهمی چیرۆک له فستیقای ههتاو

به رهه مه چاپکراوهکان:

- سهمای سربوون (رۆمان) ۲۰۱۲- چاپخانهی هیثی
- خهوتوو (رۆمان) ۲۰۱۴- خانهی ئهریل
- مه رگی میژوونوس (رۆمان) ۲۰۱۶- ناوهندی ئاویر
- ده رگه کانیش هیلاکن (چیرۆک) ۲۰۱۸- ناوهندی ئاویر
- رۆژیک لهو سالانه هه لده گرم (رۆمان) ۲۰۲۰- وهشانی نووسیار
- پۆل ریکۆر و پرسى گێرانه وه- (رهخنه) ۲۰۲۱- پرۆژهی ریگه- دهزگای پۆسا
- ئادۆرنۆ و رهخنه ی کلتوری (رهخنه) ۲۰۲۱- پرۆژهی ریگه- دهزگای پۆسا
- ئه و هاواری نه بیسترا (رۆمان) , ۲۰۲۲- وهشانی نووسیار
- ناوی خویان بیر نه ماوه (رۆمان) ۲۰۲۵- وهشانی نووسیار

بابانی شه ن: تا چه ند له زانکو، وه ک پئویست بایه خدراوه به ژانری رۆمان، بۆ توژیژینه وه کانیان سوودیان لای وه رگرتووه؟

نارام **مجهه ده:** ناوه نده ئه کادیمییه کان به گشتی له دنیادا، پالپشت و کاریگهرن بۆ دروستبوون و سه ریخستنی جووله ئه ده بییه کان، وه ک زانراوه هه میشه زانکو گرنگه کان شویتیک بوون بۆ که رنه فال و فیستفال و چالاکیه ئه ده بی و هونه رییه کان. شویتیک بوون بۆ گه شه ی فکر و قوتابخانه ئه ده بی و فه لسه فییه کان، به لام ئیستاکه کیشه که له ناوه پۆک و چۆنایه تییه جووله که دایه. له قالبدانی خه یال و خسته چوارچیه ی ئایدیاکان، له گه ل گه شه ی فۆرمه کانی بازار و سه رمایه داریدا، پۆژ دوا ی پۆژ پتر پۆلی ئه کادیمییا ن خستووه ته ژیر پرسیاره وه. به مانایه کی دیکه: به شمه ک کردنی ئه ده بییات و هونه ر و پرسه که لتوورییه کان به گشتی جیی لی وردبوونه وه و رامان بووه. به پیی دۆخ و کاریگه رییه گورانگارییه کان، به ها و بایه خه ئه و چالاکیا نه گوړاوه. له دوا ی شوړشی پیشه سازه ی وه، ناوه نده ئه کادیمییه کان

هیواش هیواش بوونه جیی سه رنج بۆ وه به ره ییان. ته ماشا کردن و بینیی زانکو وه ک کارگه یه ک، تیکه لیبوونی پرسه مه عریفه و هونه ر و ئه ده بییات به پرسه سه رمایه داری، کو ی ئه و تیکه یشتانه ی ئیمه ی له باره ی زانکو وه خسته ژیر رامانه وه. من له کتیی (ئاوژنو و ره خنه ی که لتووری) دا، به شی کم بۆ پرسه ئه کادیمییا و که لتوور ته رخا ن کردووه. به گه رانه وه م بۆ تیکه یشتن له کتیه که ی (مارتین پا ول) با سم له وه کردووه، که سیسته می بازار و ناوه نده ئه کادیمییه کان له سه ر هه مان هیلی ئیش کردن، چونکه کو ی پرۆسه که وه ک به ره مه ییان ته ماشا ده که ن. ئه م مامه له یه له ئیش کردن، کاریکه دژ به بی سنووری خه یال و دابه ش کردن و نه هیشتنی دیالوگ، هه روه ها جوړیک له نا کو کیشی خستووه ته سه ر پرس وباسی تیکستی ئه ده بی و دویای ره خنه. ده کری بیرسین پیوه ره کان کامانه که ئه م دوو جوړه نووسینه لیک جیا ده که نه وه؟ نووسینیک سه ر به دنیای به ره مه ییان نه، نووسینیک له ده ره وه ی بازاره و دۆخیکی ئۆتۆلۆجی رابه رایه تییه کردووه؟ هه روه ها وه ستان له سه ر پرسیاره گرنگه که ی (تیری ئیگل تۆن)، له باره ی به ره مه ییانی ئه ده بییه وه.

هەموو دنیادا لە پال کەمبونەوهی ناوەندە ئەکادیمیەکانی کەرتی گشتی و زالبوون و هەژموونی کەرتی تایبەت، بەها و بایەخی جوولەیی ئەدەبی تیکەل بە پرسى بازار و قازانج بوو و لە چوارچێوە و کاریگەرییە سروشتییەکانی دامالراوه.

لە زانکۆکانی کوردستاندا بایەخدان بە پۆمان، لە چوارچێوەی ئەرک و ئەنجامدا، واتا: زۆرینە و مامەلە دەکات، بۆ ئەوەی ئەو قۆناغە بپرێت. لەبارەى پۆمانیکەوه دەنوسیت، یان تەنانەت بەشیکی قوتابیانی زانکۆ، ئەو لۆجیکە بۆ پرۆسەى خوێندەوێش پێرۆ دەکەن. هەر ئەو ماوه دیاریکراوه لە ژێر فشاردا و بەبێ ویستی خۆیان هەندى کتیب دەخوێننەوه. هەر ئەوەش کێشەکە، بۆیە زۆرینەى توێژینەوه و نووسین لە زانکۆدا بنەرەتیکى پەسەنیان نییە، یان بە تێگەشتنى (هایدیگەر) بۆ بوونی پەسەن، قوتابی لە تەواوی ئەو قۆناغەدا لەناو چوارچێوەیەکی ناپەسەندایە، چونکە ئازادانە خوێ بریاری لەسەر هیچ یەکی لەو جوولانە نەداوه. قوتابی نەک تەنیا لە ماوهى نووسینی توێژینەوهکەیدا، بەلکۆ تەواوی سالاھەکانی خوێندنى لەژێر فشاردا و پۆلیکی بەسەردا سەپێنراوه. ئەمەیش وا دەکات زۆرتر

ئایا سیستەمى کۆمەلایەتیی ئێمە لەلایەن ناوەندە ئەکادیمیەکانەوه ئاراستە دەکری؟ پۆلی بەرھەمە ئەدەبیەکان لە دەرەوهى زانکۆ چییە؟ دەکریت بڵین: لە زانکۆکاندا ئەگەر توێژینەوه و بایەخدانیش ھەبێت بە پرسە کەلتوورى و ئەدەبیەکان، ناکرێ خوێندەوه بۆ دیوی پشتەوهى ئەو ناوەندە ئەکادیمیەکانە نەکەین. هەر ئەوەیە کە ئێستاکە ئەدەبیات و ھونەر و کەلتوور بە گشتی، ھەر چەند لە ناوەندە ئەکادیمیەکاندا ئامادەیی ھەیە، بەلام کاریگەرییەکەى زۆر سنووردار و کلێشەییە، چونکە ئەو پرس و باسانە لە جەوھەردا مامەلەیان لەگەڵدا ناکرێ. ھەرچەندى توێژینەوه و گوتاری کلێشەیی لەبارەى پۆمانەوه بنووسرین، ھێشتا ناتوانین دلخۆش ببین بەم جوولەییە، چونکە ئەدەبیات بە گشتی و پۆمان بەتایبەتى لەناو ئازادییەکی بێ سنوورى تاکدا گەشە دەکات. دەکرێ لێرەوه لامان پوون بیت بایەخدانى سکولى وێژە و زمان بە قوولبونەوه و توێژینەوه لە پۆمان، کاریگەرییەکەى پوو لە کوێیە؟ پوو لە ناوەوهى ئێمە، یان پوو لە سیستەمى کۆمەلایەتیی ئێمە و ئامانجیکى کورتخایەنى لە پشتە؟ بۆیە نەک تەنیا لە کوردستان، بەلکۆ لە

قسانه ئه وهیه توئینه وهی ده رچوونی قوتاییان و ماموستایانی زانکۆ، (به کالۆریۆس، ماستەر، دکتۆرا) له بواره جیاوازه کاندایا، له ژووریکدا به سه رییه کدا که وتوون و پرووناکیی ده ره وه و بلاو بوونه وه نابینن.

بابانی شه ن: مه یلیک له ناو خویننه راندا هه یه، بو خویندنه وهی رۆماننووسانی کلاسیکی دنیا، هه روه ها له ناو کوردیشدا ته نیا چه ند ناویک زه ق کراونه ته وه، ئه ی رۆماننووسه کانی دی؟ چۆن وا بکه ین ئه م فۆرمه له تیگه یشتن گۆرانی به سه ردا ییت؟

ئارام محمهد: پرسیاره که زیاده له ته وه ریک له خو ده گریت، پرسی رۆمانی کلاسیک و هاوچه رخ، پرسی خویننه ر، بابته ی به جه ماوه ری بوونی رۆماننووس، تیگه یشتن له و مۆدیله ئه ده بییه ی به ره ی هه یه؟ به لام له کۆتاییدا ده کری هه موو ئه وانه له ناو یه ک بازنه و سپه یسدا قسه یان له باره وه بکه ین، ئه ویش پرسی کرانه وه و رامانی ئیمه یه به رانه ر گه شه سه ندن و میژووی چه مکه بنه ره تییه کانی: (خویننه ر، نووسه ر، تیگست).

ئه وه ئه رکه له ده ره وه ی خواست و پرۆژه ی درێژخایه ن ییت. گرنگ ئه وه یه: ئه وه ئه رکه ی به کۆتایی ییت. هه ر بۆیه زۆرینه ی قوتاییانی به شه ئه ده بییه کان دوا ی ته واو بوون و (رژگار بوون) یان له زانکۆ، به ته واوی له خویندنه وه ی رۆمان و ئه ده بییات به گشتی دوور ده که ونه وه. خالکی دیکه ی گرنگ وابسته به م باسه، له بنه رته دا چالاکیه ئه کادیمییه کان، ده ییت ته واو که ری ئه و چالاکی و جوولانه بن، که له ده ره وه ی زانکۆدا هه ن. واتا: ئیشکردنی فهره هنگی له ده ره وه و ناوه وه ی ئه کادیمییا سه ر به یه ک چوارچۆیه و روه به ره، بۆیه کاتی دابرا ن دروست ده ییت، زیان به کۆی پرسی که لتووری و رۆشنیری و فکری ده که ویت. هه لبه ت وه ک باسما ن کرد: خواست و ئاکتی سه رمایه داری، ئه و گاپه ی نیوان کایه ی رۆشنیری ناوه وه و ده ره وه ی ئه کادیمیای زۆر فره وانتر کردوه، له ئه مریکا و ئه وروپادا تا راده یه ک تروسکاییه ک ماوه له و پتوه ندییه. هه ولش هه یه که هاوکیشه و دۆخی بازار به ته واوی کۆنترۆلی کایه ی ئه کادیمیانه کات، به لام لای ئیمه، ئه گه رچی هیشتا له سه ره تای ئه و تیگه یشتنه ی بۆ بازار و قازانج، که چی به ته واوی ئاراسته ی ئیشکردنی ناوه وه ی ئه کادیمییا و ده ره وه لیک دابراون. به لگه ی ئه م

تاک وهک که نالیکي فرده ننگ
ته ماشا بکه ين. له (ئهریستۆ) وه،
ئیمه ده زانین ئه ده بیات (شیر) ته نیا
لا سایکړدنه وهی پرووداوه واقعیه کان
نیه، به لکوو لاسایکړدنه وهی پرووداوه
خه یالیه کانیشه. ئه مه وا ده کات
کاریکی قورس بیت له باره ی داهینانه
ئه ده بییه کانه وه بریار بده ين. ده بیت
هه میسه له ریگه ی دیالوگ وه دیوی
نه زانراو و دیکه ی تیکستی ئه ده بی
که شف بکه ين. به م ئاراسته یه
چه مکه کان به پرؤبله ماتیک ده بینین
و زیاتر و زیاتر له باره یانه وه
ده دویین. بۆ نمونه: سه ده یه ک
زیاتره له باره ی چه مکی (زمان)
هوه قسه ده کریت. ئایا گه یشتوین
به ئه نجامیکی کونکریتی؟ زانسته
مرؤیه کان هه میسه ئیشیان له سه ر
ئهو دیوه پروکه شه کردوه، تا
بتوانن هه ندی پۆلین و دابه شکاری
بکه ن، بۆ ئه م کاره یش پتوستان
به کلیشه و چوارچیوه ی جوراوجور
بووه، تا به ره مه می خه یال (داهینانه
هونه رییه کان به گشتی و پرومان وهک
نمونه)، بهر باس بده ن، به لام ئایا
ئهو له دنیای ئه ده بیاتدا چهند
جیی گرتووه؟ ئایا ئه م چه مک و
باسانه له ناو پروبه ری مه عریفه
دانراون و دواتر گواستراونه ته وه بۆ
ناونده ئه کادیمییه کان؟ به سیما و
خه سله تی چ کات و سه رده میک

ئه ده بیات به گشتی و پرومان
به تایه تی، ده بیت له و مامه له
ئه بستراک و ماتماتیکیه دابریت و
به جوریکی دیکه بینریت. پرسى
ریازه ئه ده بییه کان که زورتتر له
«سه ده ی حه قه ده» وه جه ختی لی
کرایه وه، ئامانجیش: پتر دارشته وه و
بینینی رابردوو و ئیستا بوو. هه روه ها
وهک ده سته پیک دروستبوون و ناوانی
ریبازیکی ئه ده بی به ناوی کلاسیک،
که دریزکراوه ی ئه ده بیاتی کونی
رؤما و یونان بوو، له فهره نساوه
قالبی گرت و دواتر ریبازی دیکه ی
ئه ده بی به دوا دا هات. به پتی ئهو
گوران و هه لومه رجه سیاسى و
کۆمه لایه تیانه ی ولاتانی ئه وروپا
پۆلین و ناوان قالبی وه رگرت. ئه م
ناوانه له ناونده ئه کادیمییه کان
وهک هیللی جیاکه ره وه و کۆکردنه وه ی
خه سله ته کانی قوناغیک بایه خى
پی درا، به لام به گشتی له ده ره وه ی
ئه کادیمیادا دۆخه که به کراوه بی
مایه وه. روانینه که ئه وه یه: مادام
مامه له ی ئه ده بیات له گه ل تاکدایه،
تاکه کانیش ناکوتا سنوور و پیناسه و
بیرکردنه وه ی جیاواز له خو ده گرن،
کاریکی ئه سته مه ئهو دابه شکارییه
ئه نجامیکی کونکریتی بخاته پروو.
بۆیه هه ر له به ره ته وه ده بیت ئهو
تیگه یشته هه لبه شیننه وه و به
کراوه یی له باسه کان بدویین. ده کری

مامەلە لە گەڵ ئەو پرسانە بکەین؟
 رامان و بیرکردنەوه لە چەمکەکان لە
 شوێنیک کۆتایی هاتوو؟ ئەدی چۆن
 دەست بەو چەمک و پێناسانەوه
 بگرین و پشت لە کرانەوه و ڕوو لە
 داخران بین؟ ئایا میژووی رامان
 و وردبوونەوه، لە کار و کاردانەوهی
 تاک بەپێی دۆخەکان دووبارە
 بوووەتەوه؟ پرسى خوێندنەوه باسیکی
 کراوێه. زۆریک لە فەیلەسووفان
 سەرنج و رامانی خۆیان هەبوو.
 خوێنەر بەگشتی هەمیشە چەق
 بوو. ئایا پرسى ڕەگەزپەرستی
 لە دنیا دا کۆتایی هاتوو؟ ئەوەتا
 بەردەوام لە یاریگاكانی ئەوروپا
 مامەلەى ڕەگەزپەرستانە لە گەڵ
 یاریزانە پێستەرەشەکان دەکریت.
 کەواتە ئەو تیکستە ئەدەبیانەى
 سەدەیهک لەمەوبەر لەو بارەوه
 نووسراون، تەنیا هیى ئەو سەردەمە
 بوون؟ بێگومان نەخیر، بۆیە کاتى
 خوێنەر ڕۆمان دەخوینێتەوه (ڕۆمانى
 هونەرى)، ناییت ڕووی لە زەمەن
 بێت، دەنا ڕووبە ڕووی داخران و
 بڕیار دەبێتەوه.

ڕۆمان کات و شوێنى تاییەت بە
 خۆی لەو دروستکردنەوه دەخاتە
 چوارچێوەوه، کە ڕۆماننووس
 دەیهوێت. ئەگەر بە هەمان
 میتۆدی کات و شوێنى واقعی لە

ڕۆمان ڕوانین، ئەوکات دەبێت دانى
 پێدا بنێین، لەبەردەم گیرانەوهیه کى
 هونەرییدا نین. بە مانایە کى
 دیکە، کاتى ناو تیکستەکان هەمان
 کاتى واقع نییە. کاتیک ڕۆمانیکی
 کلاسیک دەخوینێتەوه، کاتى نووسینی
 تیکستە کە جیاوازه لەو کاتەى
 پیکهاتەکانى ناووهی تیکستە کەى
 بەیه کەوه بەستوووەتەوه. ئەمە
 ڕەنگە نەینى ئەدەبیات بێت، کە
 سەردەمەکان دەبرێت و نەوه دوای
 نەوه، ئەو بەرھەمە نوێ دەبێتەوه.
 گرنگە ڕوومان لە چەمکەکان
 بێت، ئەوکاتە ڕوومان لە تیکستی
 فرەدەنگ و بنەرەتیکى کراوێه،
 زەمەنى نووسین ئەو بایەخە زۆرەى
 نییە تا بیرکردنەوهمانى پێ لە قالب
 بدەین، بەلکوو ئەوه گرنگە ئیمە
 خۆمان لە ناو کات و ڕووبەرێکى
 کراویدا بینینەوه و خەیاڵمان بە
 جوولە بکەوێت و ناکۆتا ئاراستە
 بینین. ئیستایش بەردەوام بەرھەمى
 (مارسیل پرۆست، سیرفانتس،
 تۆماس مان) دەخوینێتەوه و شتى
 نوێیان لە بارەوه دەگوتری. هۆکار
 ئەوهیه وەک ئەوهی (دیریدا) باسى
 دەکات، خالی کمان نییە بە ناوی
 دواخوێندنەوه، بەلکوو هەمیشە
 دوای هەر خوێندنەوهیهک و
 تیگەیشتنیک خوێندنەوهی دیکە
 ماوه. ئیمە دەزانین کۆمەلێ پرس

و باس هەن، لە کات و زەمەنێکی دیاریکراودا دەردەکەون و دەبنە جێی باس و توێژینه‌وه، دیاردەکان زووتر لە گەڵ خوێنەر دا ئاوێتە دەبن، چونکی سەر بە هەمان زەمەنن. بۆ نموونە: ئەدەبیاتی سالانی جەنگی یەکەم و دوووەمی جیهان، خەسلەت و تایبەتمەندیان جیاواز بوو لە ئەدەبیاتی هەشتاکانی ئەوروپا و ئەمەریکا، بەلام هێشتا مانای ئەوە نییە وەک پروو بەریکی داخراو بریاریان لەبارەوه بدەین، چونکە هەر ئەو چەمک و پرس و باسانە بە کراوێی دەمیننەوه و دەبنە رابردوو، بەلام دیاردەکان بە فۆرم و شیوازی دیکە دووبارە دەبنەوه، بۆیە دەکەوێتە سەر قوناغی هۆشیاری ئێمە. ئەدەبی کلاسیک و ئەدەبی مۆدێرن، هیچیان پروویان لە پروو بەری داخراو نییە، بۆیە دەبێت جاریکی دی جەخت لە بایەخ و ئاستی هۆشیاری و ویست و مەرامی خوێنەر بکەینەوه. پۆلێنی تێکستەکان بە پێی زەمەن کاریکە، پێوەندیی بە ناوەندە ئەکادیمیەکانەوه هەیە. راستییەکی ئێمە لەناو ئەو گەنگەشە ئەدەبیەدا، میژوویەکی درێژمان نییە، بۆیە زۆرجار خۆمان بە سەرلێشیاو و نامۆ دێتە بەرچاو و نازانین کام رینگە هەلبژێرین. ئەمەیش وامان لێ دەکات پەنا بۆ ئەو دابەشکارییە

بەین، بەلام بێگومان کاتی لە کۆی رینگەکان رادەمێنین، بۆچوونمان دەگۆرێت و تێدەگەین؛ بێژمار رینگە و ئاراستە هەن. بۆ ئەوەیش پێویستە خۆمان لە چەقەستوویی و سەرسامی دەرباز بکەین، ئینجا دەتوانین ئەو رینگە و ئاراستانە بە ئاسۆی بیرکردنەوه مان بیهستینەوه. لە دۆخی ئاساییدا، خوێنەر لەناو تێکستدا لەبەردەم پروو بەریکی نەزانراو دایە. شەری هەندی نووسەری پۆپولیسیت ئەوەیە: وا پێشانێ خوێنەر بدەن، یان هەول و کۆشانیان بۆ ئەوە بێت خوێنەر لەو پروو بەره نەزانراوه دابەرێت و بێخاتە بەردەم مەعریفە ی سەر پەفە و پروو بەریکی زانراوهوه، شتیک بلی و بنووسی، کە هەمان ئاستی جوولە پۆژانەییەکانمان بێت، هەول دەدات بە (Bold) ئەو رینگە یە بختە بەر چاوی خوێنەر و راستەوخۆ ماناکە ی پێ بگات و خوێنەر دوا ی خۆی بخت. ئەمە کاریکی زەحمەت و تاقانە نییە، چونکە هۆشیار بوونەوه ی تاک، پڕۆسێسیکی کۆنکریتی نییە. کاری پۆژیک و دوو پۆژ نییە. ئەمە پێوەندیدارە بە میژووی فکری ئێمە. لەم شیوە مامەلە یەدا ئەوانە پێی شاگەشکە دەبن کە لە پامان و بیرکردنەوه دا خۆیان بە ئەوانی دی هەلواسیوه و چێژ لە ئاکتی ناو ئەو

و بیرکړنه وهی به رانبر سهرتاپای
ژیان ده گوریت و به جوریکی دیکه،
له خوئی و دهر ووبه ری دهر وایت و
مامه له ده کات.

بابانی شه ن: ئیستا خوینهر چوڼ
پیشوازی له ژانری رومان
ده کات، له چاو ژانره کانی تردا؟
به و پییه کی چا پخانه کان
ده رگه یان بو رومان کراو هیه،
لی بو شاعر نا. مانای
وایه: رومان خوینهری زوره؟

نارام محمدهد: شاعر میژوویه کی
دوور ودریژی هیه. هه میسه گرنه
بووه. به دریژی میژو شاعر
کوله گی سهره کی نه ده بیات
بووه. بایه خ و گرنگی شاعر
په یوه سته به میژووی زمانه وه، وه
نه وهی (لورانس پیرین) له کتیی
(شاعر چییه؟) کوئی شاعر و
زمان به یه که وه گری ده دات. من
ناتوانم به و تیگه یشته رووکه شهی
بازاری ئیستا له بایه خی شاعر
که م بکه مه وه. زمان، بو نه ده بیات
بنه په ته. سنوره کان له و بنه په ته وه
تیگه لن. دواچار ده کری بلین:
له به رده م دوو فورمی جیاوازی.
ده کریت جیا له م چوار چیوه به ندیه،
بو نه وهی روونتر له باره ی پرسه
خوینهر و رومان قسه بکه یین، ده بیت

رووبه ره زانراوه وه رده گرن. داهاتوو
ده ریده خات چند ده توان به رده وام
بن. چند له یاد و یاده وهری
خوینهر اندا بمینه وه. نه وه ناسه یه
دریژه ناکیشیت، چونکه هو شیار یی
تاک، له ماو هیه کی کورت یان
دریژدا ده کری بگوریت. به مه ییش
نه و بنه په ته بو نووسه ری جه ماو هری
و پوپولیس هه لده وه شیته وه.
پرسی (به ناگاهاتنه وهی خوینهر)
بابه تیکی ئالوزه، چونکه وه ک چه ق
و کار تیکراو، ده کری له ماو هیه کی
دیاریکراو دا بکه ویته ژیر نه و
هه ژمون نه دهره کییه وه، به لام له
کو تاییدا هه لده گه ریته وه و ئیدی
ناسان خه ف و ده سته مو نایت.
مروف وایه چه ز به سهر کیشی ناکات
و زور جار ده بیت په پاسه وانی یه قین و
باوهره کانی. پیش هر شتی ده بیت
نه و مه یل و نازایه تی و سهر کیشییه
له ناو تاکدا دروست ببن، ئینجا
ده توانیت هه نگاوی دواتر بنیت.
کوی پرسه که ده که ویته سهر ویست
و بنه په تیک بو گوران و جووله.
ههر کات نه و ویسته دروست بوو،
له ریگه ی میژووی فکره وه، مروف
ده که ویته به رده م رووبه ریکی کراوه
و بیژمار ریگه و ئاراسته، نه مه ییش
وا ده کات ئیدی نه ک ته نیا ئاراسته ی
خویندنه وه و جووری خویندنه وهی
بگوریت، به لکوو نه و تاکه راما ن

بکات؟ نامەوێت قسەکه وا لێک بدرێتەوه که دژ بەم جوړه نووسین و گێرانهوه میلی و پوژانه بیانەم. نەخێر، پتر مەبەستمە ئەوهی لەبارەیهوه دەدویم، جیا بکریتهوه.

راشکاوانە دەبێت لەم بارەوه قسە بکەین. ژانری پۆمان بۆ ئێمە زۆر تازەیه. تۆ پروانە ئەگەر دەستپێکی پۆمان لە ئەوروپا بە (دۆن کیشۆت)ی پۆماننووسی ئیسپانی (سیرفانتس) دەست پێ بکات، که بەشی یەکهەمی پۆمانەکه لە سالی ۱۶۰۵ بۆ کراوەتەوه، ئەوا دواى زیاتر لە سێ سەده ئینجا هەندێک هەول لەناو ئەدەبی کوردیدا دەبینرێن لە فۆرمی ئەدەبی گێرانهوهدا، وهک نۆفلێتی (مەسەلەى وێژدان) (ئەحمەد موختار جاف)، (شێقانی کرمانجی) (عەرەبى شەمۆ) دواتریش پۆمانى (پیشمەرگە) (پەحیمی قازى). کاتى بىر لەو میژوو دەکەینهوه، تێدەگەین ئەو جوولە و بەریەککەوتن و شاگەشکەبوونەمان بەرانبەر بە ژانری پۆمان، پێوەندیى بەم بنەرتهوه هەیه. بە بەراورد بە پۆمان، شیعەر ئەو نامۆبوونە زۆرهی نییه. هەروەها پروون دیارە ئەگەر میژووی شیعری کوردی (بابا

لە بایەخى پۆمان تیگەین. پۆمان خۆی هونەرێکی نوێ و تایبەت و بەرزە. کاریکە جیاوازه لە گێرانهوه فۆلکلۆری و میلییهکان. پۆمان هەقايەت و سەربرده و یاداشت و میژوو نییه. پۆمان مامەلەیه لە گەڵ فکرا. دەکری بڵین: هەر پۆمانیک پرۆژهیه کی فکرییه. پرۆژه که تیکشکاندن و دروستکردنهوهی واقیعه، بە شیویهیه کی جیاواز. هەلبەت بە ئیش کردنیکی هونەریانە و قوولبوونەوه لە زمان و ئیستاتیکا. ئێمە لە هەر گۆشە نیگایەکهوه لە جەوهەری پۆمان وردبینەوه، ناچارین وهک کار و پرۆژهیه کی داھێنەرانه لێی بروانین، چونکه تیکەل بە پروبەریک دەبین، که پوژێک بە خەیاڵیش وێنایان نەکردوو. بەو هۆیهی شەوه پوانینی ئێمە (خوێنەر) بۆ چەمکی دنیا و ژيان دەکەوێتە ژێر گومان و گۆرانکارییهوه. هەلبەت لای که سیکی وهک (ئەلییر کامۆ)ی پۆماننووس هاوشیوهی فەیلەسووف لەناو پڕۆسیسی بیرکردنهوه و پاماندايه. لێرهوه تێدەگەین: پۆمان ئەو گێرانهوه میلییه نییه، که هیندیک لە نووسەرانی تیگەیشتون و پرووداوه پوژانهییهکان و واقیعییهکان وهک خۆی دەنوسنهوه. جا ئەگەر ئەوه پڕۆسەى پۆماننووسین بێت، چ خوێندەواریک هەیه نەتوانیت ئەوه

تاهیری هەمەدانى (۱۰۱۰-۹۳۵) یەوە ئەژماری بکەین، میژوویەکی زۆر درێژمان لە گەل شیعر هەیه، بۆپە بۆ ئیستای ئیمە دەکری بلیین: سەرەتای جوولە و پرووبە پرووبوونە وەمانە لە گەل ژانری پۆمان. هەموو جوولەیهکی نوێ تا قالب و فۆرم وەرەگرێ، چەندان ژان و ئیش دەگرێ. وەک چۆن گوتمان لای ئیمە پۆمان لە قوناغیکى سەرەتای دایە، هەلبەت ئەو پڕۆسەسیکی دابراو نییە، لە خوینەری پۆمان. بێگومان بە هۆی جوولەى بەردەوام بۆ بوونە وەى پۆمانى زیاتر، هۆشیاری و ئاستى خوینەریش گۆرانی بەسەردا دیت. لێرەو دەکری بلیین: پرسى هەلبەز و دابەزى خوینەرى وابەستە بە پۆمان، پێوەندى بە هۆشیاری تاکە (خوینەر) هەیه. هەر وەها زۆرى و کەمى خوینەر بۆ ژانریک شتیکی کۆنکریتى و چەسپاو نییە. ئەم دابەشکاری و داتایانە هەولن، بۆ بریاردان، کە لە بنەڕەتەو ئەدەب دژ بەم تیگەیشن و کارانەیه. پۆمانە هەرە درەوشاوەکانى دنیا لە کاتى خویندا خوینەریان زۆر سنووردەر بوو. لێرەدا مەبەستەم بلییم: خوینەرى شیعر، یان پۆمان ناوێنانیکى

دروست نییە. گرنگە لەبارەى ئەو جوولە و بیرکردنەوێ بەدوین کە دواى خویندەوێ تیکستە ئەدەبىکان دروست دەیت.

پرسی چاپخانه و جووری چاپ، بابەتیکی پێوەندی بە بازارەو هەیه. هەلبەت پۆلی شارستانیەت و میژوو بە کەم سەیر ناکەین. ئیمە دەزانین وەک چۆن لە بابەتی خویندەو و نووسین میژوویەکی درێژمان نییە، بە هەمان شێوەیش، لە بواری چاپ و بڵاوکردنەو شدا زۆر سەرەتایین. میژووی چاپ و بڵاوکردنەوێ ئیمە هیشتا ئەو قالبەى وەرەگرتووە تا دروست مامەلە لە گەل ناوەرۆکدا بکات و لە چوارچێوەى کۆمەڵیک پڕەنسیپ و بنەمای تۆکمە، کار بکات و بەرەو پێشەو بەجیت. راستە پرسى چاپ و بڵاوکردنەو بە قوولێ لە بازەى بازاردا، بەلام بەشیکیشە لە پڕۆژەى بەرەوپێشچوون و گۆرانکاری لە فەرھەنگ و کەلتوورى ئیمەدا. ئەوێ گرنگە بۆ پامان و بیرکردنەو، هەولدان و ئیشکردنە لە پرووبەرە نەزانراوەکاندا، چونکە بەم رێگەیه دەتوانین جوولەى تیکست و خوینەر لە بازارە میلییە کە دابیرین و ئارگومیتی زیندوو بەرھەم بهێنین.

بابانی شەن: پۆماننوسانی کورد چەند ئاگاداری پۆمانی هاوچەرخن؟ زۆرتر بایەخ بە چ جۆرە پۆمانیک دەدەیت؟ ئەو گۆرانکارییە سیاسی و ئابووری و کۆمەڵایەتیانە لە دوای سالانی دوو هەزارهه پرویانداوه، پۆماننوسانی کورد چەند و چۆن کاریان لەسەر ئەو پرووداوانە لەناو پۆمانەکانیاندا کردووه؟

ئارام محەمەد: بۆ ئەوەی لەو پرسیارە تیگەین، دەبێ پرسین: مەبەست لە پۆمانی هاوچەرخ چییه؟ خەسلەتەکانی چین؟ ئیمە دەبێت چاویک لە میژووی پۆمانی کلاسیک و مۆدێرن و پۆستمۆدێرن بکەین، ئینجا بە تیگەشتن لەو میژوو، سەرنج لەو تاپیە پۆمانانە بدەین، کە لە پۆزگاری ئەمڕۆدا دەنوسرین و بڵاودەکرێنەوه. ئەوەی ئەمڕۆ وەک پۆمانی هاوچەرخ دەبینین، ڕەنگە پاش چەندان سالی دیکە ناویکی دیکە لێ بنین. بە مانایەکی دی، ئەو پۆمانانە پێش نیو سەدە بۆلاوکرانەتەوه، بۆ کاتی خۆی هاوچەرخ بوون، ئەدی ئیستا؟ دواتر لەم پرسیارەش دەبێت بگەرێنەوه بۆ تیگەشتنی زیاتر لەو دابرانە ئیمە لە پۆمان و ئەو دەستیگە

لە پۆمانی کوردیدا هەمانە. هەلبەت ئاگاداریبوون و خۆبەداندنەوهی ئەدەبیات، پرس و باسی نووسین بە گشتی هاوکیشەیهکی ماتماتیکی نییه، بەلام لانی کەم بۆ هەر شەرۆفە و قسەکردنیک دەبێت پێشتر لەبارە میژووی فکر و گۆرانکارییەکان، ئاگاداریین، چونکە فۆرم و گوتاری هاوچەرخ پۆمان دابراو نییه، یان لە دەرەوهی میژووی فکر نییه، بۆیه کاتی ئەدەبیاتی هاوچەرخ دەخویننەوه، ئەگەرچی هەندیک لە پرس و باسەکان پۆزانەیین و پروکەشن و زۆرتر لە بازنە پێشتر دەخویننەوه (هەلبەت لێرە مەبەستم لە چێژی مەعریفە نییه)، بەلام هەست بە ئاگاداریبوون و هۆشیارییەکی قوول لەو باکگراوندە دەکریتم. پرسیارە کە ئاوايه: ئایا لای ئیمە ئەو هۆشیارییە لای پۆماننوس ههیه؟ ئیمە لەبەردەم میژوویەکی دوورودرێژ داین، جا بۆیه ئاساییە لای ئیمە پۆمانی قوناغی کلاسیک و مۆدێرن، زۆرتر جێی بایەخن، لە پۆمانی پۆستمۆدێرن و بەشیکی لە پۆمانی هاوچەرخ بە گشتی. ئەمە هەم بۆ خۆنەر راسته، هەم بۆ پۆماننوسان، چونکە بە راستی کارێکی نامۆیه ئەگەر باز بدری بەسەر ئەو میژوویدا.

به‌شدار له سالی ۱۹۸۴ له شارۆچکە ی مەخمور له دایکبووه، له سالی ۱۹۹۹ وه له ههولیر ده‌ژی، له سالی ۲۰۰۶ وه ده‌ستی به‌نووسینی شاعر کردووه، سالی ۲۰۰۷ خه‌لاتی نه‌ورۆز بو شاعری لاوان-ی له یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد لقی هه‌ولیر وه‌گرته‌وه، سالی ۲۰۱۰ خه‌لاتی لاوی سالی له وه‌زاره‌تی رۆشنیر و لاوان بو شاعر وه‌گرته‌وه که خه‌لاتیکی سالانه بوو سه‌روکی حکومه‌ت ده‌یه‌خشی.

به‌شدار توانیویه‌تی چهند جارێک له فێستیڤالی نیوده‌وله‌تی گه‌لاویژ خه‌لاتی یه‌که‌م بو شاعر به‌ده‌سته‌پێت.

له سالی ۲۰۱۳ سه‌رقالی فۆتۆ ئیروئیک ده‌ییت و چهن‌دین پێشانگه‌ی تایبه‌ت له هه‌ولیر بو کاره‌کانی ده‌کاته‌وه و له‌و بواره به‌رده‌وامه.

به‌شدار چهند به‌ره‌مه‌یکی شاعری به‌ناوه‌کانی (سه‌ی رۆژیکی دیکه‌یه، ئیواره سه‌رابیه‌کان، رۆشتن به ئاراسته‌ی مردووه به‌پێزه‌کان، گه‌رده‌ن زه‌ردی و له‌گۆل ده‌ترسم) چاپ‌کردووه. به‌ناوی گۆڤاری دنیای ئه‌دهب-

وه وه‌سه‌ره‌خۆشی له‌خۆمان و له‌هاورپایانی و له‌مالباتی کاکه به‌شدار ده‌که‌ین و هیوادارین رۆحی پاک‌ی به‌به‌هه‌شتی به‌رین شاد بێت.

به‌شدار سامی شاعیر و فۆتۆگرافه‌ر

📷 شاعیر و فۆتۆگرافه‌ر به‌شدار سامی دوا‌ی چهند سالێک تووشبوونی به‌نه‌خۆشی، له‌رۆژی دووشه‌ممه‌ی ۲۹-۱۲-۲۰۲۵، له‌شاری هه‌ولیر کۆچی دوا‌یکرد.

سەرماي سەر شۆستەكان

نيوەشەو بوو
 سەرما بوو
 خانووەكان تەر، شۆستەكان سارد
 ئېسكەم لە نيو گۆشتمدا دەلەرزی و
 دل تەنگ و
 ماندوو و بريندار بووم بەلام
 بىرکردنەو لە جلەكانت
 كە ھەندىك جار تەر
 ھەندىك جار سارد بوون
 لە دەرەو ھىشتبوومىيەو.
 شوين، سارد بوو
 شوين.
 ئاسمانى شەو
 بى ئەستىرەكان عەباي ژنەكانى
 خەلىج بوو
 شار تەر بوو
 پاسەكان، كۆلانەكان، بالەخانەكان،
 تەنانت مەرگ
 تاريك بوون...
 دەنگى سەگ لە دوورەو
 دەبىسترا و
 من، لەسەر شۆستەكاندا
 بى ملىچ، بى كلاو، بى دەستكيش،
 دەلەرزىم و
 بەدواي تروسكايى پەيشى تودا
 دەگەرام.
 پولىسەكان، لە ترسى سەرما، پولىس
 نەبوون
 پولىسەكان.
 من، ناتوانم قسەكانم ھەلگرم،
 نەينى پاريز نەبووم، ھەرگيز
 سەرما، گەيشتبوو نەخوشخانەكان
 گەيشتبوو مزگەوتەكان
 گەيشتبوو نيو پاسەكان
 نيو بوخچەكان...
 مەرج نىيە ھەر يەكەمان بوخچەي
 مرؤفئىكى دى نەبين و
 سەرما، لە خەيالى خوشەويستىكى
 خەوتودا
 نەيكردىن بە سەھۆل.
 سەرما گەيشتبوو نيو فرۆكەكان
 سەرما.

که به فر ده باریت، که سه رما بوو
و که هیچ مروفیک له تهنیشته وه
نه بوو گهرمی بکته وه و پیی
بلیت: من پاریزه ری پیستی توم،
له ته زین، له رهقبونه وه، ده بیت
دانبتی که سه ختر له ژیانی
دهربه ده ری، ده ژیت.

نازارم هینده پهرتن، نه ختیک ده بوو
گیسک بام
نه ختیک.

هینده زستان بووم
رؤیشتنم به سه ر شوسته کاند
جاده کانی ده کرد به سه هؤل و
وهک ئه و سه رخوشانه ی له بی مالیدا
له سه ر جاده سارده کاند ده مردن،
نه مردم، به لام
له تاو دووریت
یه که به نیو جوگه له کاند ده پرشامه وه.

زستان، له پیستی مندا، زستان بوو
زستان.

باله خانه کان، له نیو سه رماشدا هه ر
باله خانه بوون
ماله کان، له نیو تاریکیشدا هه ر مال
بوون
کولانه کان هه ر کولان بوون
به لام
من، بریندار بووم.

له نیو سه رما و شه و ترس و
یاده وه رییدا
برسی بوومه و
وهک پشیلهی نیو کولانه کان
خواردنم له نیو تهنه که ی
به رده رکه ی ماله کان دهره یناوه و
له سه ر ره سیفه کاند
دانیشتوومه و برینم ژماردووه.

نووسراوی سه ر دیواره کان، توماری
ئه و مروفانه
که به ر له من بریندار بوون
به ر له من زستان ته ری کردوون
به ر له من گریاون و
به ر له من ته پراییی سه ر زمانیان
تال بووه و
تفیان له به ختی خویان کردوه.

سه رما بیت ناخوشه، ته پر بیت
ناخوشه
بله رزیت، زور ناخوشه
من، به شه وه سارد و

ترسناک به دهنگی ئه و شتانه ی که با
ده یان ده یانجولینیت
تیپه ریوم و
به جلی ته پر
له ژیر هه وره تریشقه کاند
بیرم له گهرم کردنه وه ی پشته ملت
کردوته وه.

قەت، تۆم لەبىر نە كردوھ
قەت.

بە پەنا دىوارى ئەو مالانەدا
دە پۆيشتەم

كە تاريكى دايپۆشيوون

دە پۆيشتەم و

ناوتم لەبىر بوو، كە دە گريام.

جۆگەكان تاريك بوون، بەستەلەك
بوون

سەرما مەرۆڧى دەخستە يىرى ئاگر
بەلام من،

لەسەر جادەى تەر

بى چەتر، بى مۆسيقا، بى گىرفان
بى تەككە

بە تەنيا، ترساو و بريندار، بەژىر
باراندا دە پۆيشتەم و

لەتاو ئەو ترسانەى لە تەواوى
كوونەكانى جەستەمەوھ

دەھاتنە ناومەوھ

ناوى پىغەمبەرەكانم دەژماردن.

هيندە تاريك بوو، لەپى دەستەم
نە دەبينى
هيندە تاريك بوو.

پىم كە لەسەر بەردەكان دەخزا

بىرم لە بەيتارەكان

لە گىچ و لە شكان و لە لەسەر
جى كەوتن، دەكردەوھ.

شەو، لەسەر پىستى مندا شەو بوو
شەو.

فەوتان، ئەوانەى بە تەنيا مانەوھ
فەوتان.

بە بەردەمى سەدان خانوودا

سەدان درەختدا

سەدان شوپىپى تۆدا كە تاريكى
داپۆشيوون

دە پۆيشتەم و

ناوتم لەبىر بوو كە لە دەنگى پى
خۆم دەترسام و

بۆ ئەوھى گەرم بىمەوھ، دەترسام
بۆ ئەوھى نەترسم، گۆرانىم دەگوت
بۆ ئەوھى گۆرانى نەلیم، بى دەنگ
دەترسام.

رامدەکرد

ئەو شەوانەى ھەر مەرۆڧە و

لە باوھى مەرۆڧى خۆيدا

خەوتبوو

من، برىنى خۆم خستبووھ سەر
شانم و

گهردهن زهردي

شار سارد بوو/ من غهريب بووم/
به لام/ چونکه خوشم دهويست به
پيوه بووم/

ترسام هينده ژان بم بيرم
بچيته وه بانگي بکه/ ترسام ليم
خوش نه بيت/ ته گهر بمرم/ ترسام
چونکه ترس تاريکي کردبووم/

له يادي کهزي و چاو و
بروي گهردهن زهردي بترازي/ هيچ
بيروه ريه کم نه بوو زمانمي پي ته
بکه/

چهندي گاز ده کهم و گاز ده کهم/
ده ليم خوزيا به خوزيداران/
ته من کورپژگه يه ک بام له ته وهل
فه سلی به هاري/ شين بام له سه ر
قهراتي پيره هه وليري/ هه موو داني
به يانيان به ري خوم دابا هه ردوو
دهر کهي سه رايي/ وه ختي کي ژان
ده چنه وه ماري ته منيش له دووره وه
له گهردهن زهردي تيرابمينم و بنالم/

له (باله خانه ي پانزه نهؤمي،
تابقي يانزه، قاوشي نه شته رگه ري
شيرپه نجه، ژووري ژماره سي زده.)

سه عات، نزیک يه کی شه و
بوو/ شه قامه کانی سلیمانی
وه ک به نده ره کانی هیلسنکی/ له
بيده نگيدا، تهرم بوون/ ته وديو
په نجه ره ته پر بوو/ به فریش شاخه
دووره کانی سپي کردبوو/ منيش
ليره خه ريک بووم ژانی چه پی
سينگم بو گهردهن زهردي له
خستنه رسته ده شارده وه/ من
ترسابووم به لام تا له برينم بريندار
نه بيت زارم ته نيا له خوشم ده وييدا
ده کرده وه/ سه باره ت به باوکم
و خووه سه يره کانی پيره گرافیکم
بوو نووسی/ پاشان/ ژانم تا
هيور بيت/ دهنگي موسيقا کهم
به رز کرده وه و په ردهم لا دا و هه ر
ريوار يک له خواره وه تيپه رپيا من
له سه ره وه خه مبار ده بووم/ بالکون
تاريک بوو/ دره خت ته پر بوو/

ئاااای! هاوار و ئۆف در به
خه م م!

سه بارهت به زۆر شت من
خه م بار بووم.

هاورپیه کم ههیه / نیوه شهوان
به شه قامه سارده کانی هیل سنکیدا
ده سوورپیتته وه / من له خه می ئه ودا
لیروه سه رمامه / شه ویک یه ک-دوو
بیره ی خوار دبو وه هینده مه ست
بوو / سه بارهت بهو ساله ی دلیان
شکاند قسه ی بو ده کردم / ترس
لیی گه پری خوی ده خاته ده ریاوه /
به بیانووی پیاسه ی شهوان دوور
ده پروات و کهس نازانیک له په ناچ
دیواریکی به ختره ش ده گری / که
ناؤمیدیش ده بیت که هیچ په نایه ک
نادۆزیتته وه بانگم ده کات / منیش زۆر
جار لیروه له گه لی گریاوم / ئیستا
ئه گه ر بمرم /

ئه ویش بانگم بکات کی
هه واله که ی پی ده دات!

”ئه وه ل سه حه ره ئه من ژانم
بلاو ده بیتته وه“

کافتریاکان داخراون / چرای باره کان
کوژاونه ته وه / سه رخۆشه کانیش،
ئه وانه ی ماله وه نادۆزنه وه ده رناکه ون /

هه ممو شوینیک تاریکه / هه ممو
سووچیک سارده / ته ماشای شاخه
دووره کان ده کم و ئاخ بو کیشانی
جگه ره یه ک هه لده کیشم و بیر له
دهسته کانی گه رده ن زه ردی ده که مه وه /
پاشان / بو قژی که به یانییه ک له سه ر
شانم به جی ما / هه نگاویک قاچه کانم
ده کشیمه وه و ده ده مه پر مه ی گریان /
ئاای گه رده ن زه ردی، گه رده ن
زه ردی! /

ئاواتم خواست له گوندیکی
دوور / که ناوی هیچ نوو سه رنیک
دیار نه بیت / هیچ پاسیک به ویدا
تینه په ریت / شه قامی نه بیت /
ئاسمان روون بیت / مه ل بفرن /
دوو مریشک و که له شیریک و
که رویشکی کمان هه بن / به لیم پی
دا چای بو بخه مه سه ر ئاگری دار
و نه هیل دلته نگ بیت / به لام ئیستا
من ژانم و دوو سانتیم سه رووتری
دلم شه قه / ئه م دیمه نه ش / ئازاری
ده دات /

پرسەنامەیهک لە ناوەندی «پێنی کورد»-هه بۆ کۆچی ناوهختی شاعیر و فۆتۆگرافەر (بەشدار سامی)

📖 بە داخ و کەسەرێکی زۆرەوه، ئەمڕۆ لە شاری ههولێر، ههوالی کۆچی دوایی شاعیر و فۆتۆگرافەری داھینەر (بەشدار سامی) ئەندامی (پێنی کورد) مان پێ گەشت، کە لە تەمەنی ۴۱ سالییدا و دوای مەلەکانی لە گەڵ نەخۆشی، مائاوايي یەكجاری لی کردین.

(بەشدار سامی) تەنیا ناویک نەبوو لە دنیای ئەدەب و هونەردا، بەلکە وزەیهکی گەنجانە و دیدگایەکی جیاواز بوو. ئەو کۆرەیی مەخمور کە لە سالی ۱۹۸۴ چاوی بە ژیان هەڵبەستبوو، زوو تیکەل بە دنیای وشە و وینە بوو. لە سالی ۲۰۰۷-هه وه ک ئەستێرەیهک لە ئاسمانی هونەر و ئەدەبدا درەوشایهوه.

بەشدار، بە چاویک سەیری دنیای دەکرد و بە پێنوسیک وینە دەکێشا؛ ئەو پێشەنگ بوو لە بویریدا، کاتیک لە سالی ۲۰۱۳ یەكەمین پێشانگەی تایبەتی فۆتۆ ئیروتیکی کردەوه و دەروازەیهکی نویی لە هونەری فۆتۆگرافیدا کردەوه. لە دنیای شیعیریدا، خاوەنی خەیاڵیکی ورد بوو، هەر لە «ئێواره سەرابییهکان»-هه وه تا دەگاتە «سبەیی رۆژێکی دیکەیه»، خاوەنی دەنگ و سەدای تایبەت بە خۆی بوو.

جیگای داخ، ئەو شاعیرەیی کە سالی ۲۰۱۴ دیوانی «رۆشتن بە ئاراستەیی مردوو» بەرپێزەکانی بۆلاوکردەوه، ئەمڕۆ خۆی بەو ئاراستەیه هەنگاوی نا و چوو بەرپێزی ئەو مردوو بەرپێزانی کە هەرگیز لە یادەوه ریماندا نامرن. ئەو بە دەستپێنانی دوو خەلاتی یەكەمی فێستیفالی گەلاوێژ و خەلاتەکانی وهزارەتی رۆشنبیری و یەكیتی نووسەرەکان، سەلماندی کە قەلەمەكەیی جیگای ئومید و شانازییه.

ئێمە وه ک کۆمیتەیی بەرپێوهبەریی (ناوەندی پێنی کورد)، ئەم کۆچە ناوهخته به خەسارەتیکی گەوره بۆ ناوەندی ئەدەبی و هونەریی کوردی دەزانین. پرسە و سەرەخۆشیی قوولی خۆمان ئاراستەیی هاوسەر و کچه ئازیزەكەیی، بنەماله و كەسوكاری و سەرجهم نووسەرەکان و هونەرماندان دەكەین.

بەشدار سامی ئەندامی ناوەندی (پێنی کورد)ی نیوئەتەوهیی بە جەستە جیی هێشتین، بەلام لە رێگەیی وشەکان و فۆتۆکانییەوه، لەلای ئێمە هەمیشە بە زیندوویی دەمییێتەوه.

کۆمیتەیی بەرپێوهبەریی ناوەندی پێنی کورد

۲۹ی کانوونی یەكەمی ۲۰۲۵

پوونکردنه وه

 له ژماره یه کی گوڅاری دنیای نهدب

چهنده له یه کی هونه ری پرویدابوو، وهک جیگوڅرکی وی نه ی نووسهران و ههروه ها ناویشانی هندی بابهت، که به داخه وه له سه ر دهسته ی نووسه رانی ژماره ی پیشوو تیپه ریوو، بویه تیمه به ناوی ستافی نوی گوڅاره که داوی لیووردن له و نووسه ره به ریزانه ده که ین، هیوادارین له ئیستاو داها تووی گوڅاره که دا، هه له ی هونه ری ئاوا دووپاته نه بیته وه.

دنیای نهدب